

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीकालिकायैनमः ॥ ॥ यद्योगिभिर्भवभयार्तिविनाशयोग्यमासाद्यवन्दितमतीवविविक्त
चित्तैः ॥ तद्वःपुनातुहरिपादसरोजयुग्ममाविर्भवत्क्रमविलङ्घितभूर्भुवःस्वः ॥ १ ॥ सापातुवःसकलयोगिजनस्यचित्तेऽ
विद्यातमिस्रतरणिर्यतिमुक्तिहेतुः ॥ याचास्यजन्तुनिवहस्यविमोहिनीतिमायाविभोर्जनुषिगुदसुबुद्धिहन्त्री ॥ २ ॥ ईश्व
रञ्जगतामाद्यम्प्रणम्यपुरुषोत्तमम् ॥ नित्यज्ञानमयवैक्ष्येपुराणङ्गालिकाह्वयम् ॥ ३ ॥ मार्कण्डेयमुनिश्रेष्ठंस्थितंहिमधरा
न्तिके ॥ मुनयःपरिप्रच्छुःप्रणम्यकमठादयः ॥ ४ ॥ भगवन्सम्यगारूढातंसर्वशास्त्राणितत्त्वतः ॥ वेदान्तसर्व्वस्तथासा
ङ्गान्त्सारभूतम्प्रमथ्यच ॥ ५ ॥ सर्व्ववेदेषुशास्त्रेषुयोयोनःसंशयोऽभवत् ॥ ससच्छिन्नस्त्वयाब्रह्मन्सवित्रेवतमश्चयः ॥ ६ ॥ जै
वातृकाग्र्यभवतःप्रसादाद्विजसत्तम ॥ निःसंशयावयञ्जातावेदेशास्त्रेचसर्व्वशः ॥ ७ ॥ कृतकृत्यावयम्ब्रह्मस्त्वतोऽधीत्यसम
न्ततः ॥ सरहस्यन्धर्मशास्त्रयैदगादिस्वयम्भुवा ॥ ८ ॥ भूयस्तच्छ्रोतुमिच्छामोहरङ्गालीपुराकथम् ॥ मोहयामासयतिनं
सतीरूपेणचेश्वरम् ॥ ९ ॥ सर्व्वदाध्याननिलययैमिनयैतिनावरम् ॥ सङ्क्षोभयामासकथंसंसारविमुखंहरम् ॥ १० ॥ स
तीवाकथमुत्पन्नादक्षदारेषुशोभना ॥ कथंहरोमनश्चक्रेदारग्रहणकर्मणि ॥ ११ ॥ कथंवादक्षकोपेनत्यक्तदेहासतीपुरा ॥
हिमवत्तनयाजाताभूयोवाकथमांगता ॥ १२ ॥ कथमर्द्धशरीरंसाऽहरत्स्मररिपोःपुनः ॥ एतत्सर्व्वसमाचक्ष्वविस्तरैणद्विजो

का० तम ॥ १३ ॥ नान्योस्ति संशयच्छेत्ता त्वत्समो न भविष्यति ॥ यथा जानीम विप्रेन्द्र तत्कुंरुष्वेतदात्मवित् ॥ १४ ॥ ॥ माकर्ण्डेय
उवाच ॥ ॥ शृणु ध्वम्मुनयः सर्वे गुह्याद्गुह्यतरम् मम ॥ पुण्यं शुभकरं सम्यग्ज्ञानदङ्कामदम्परम् ॥ १५ ॥ एतद्ब्रह्मा पुरोवाच नारदा
१ यमहात्मने ॥ पृष्ठस्तेन ततः सोऽपि बालखिल्येभ्य उक्तवान् ॥ १६ ॥ बालखिल्यामहात्मानस्तत आचक्षिरे पुनः ॥ यवक्रीताय मुन
ये स प्रोवाचासिताय च ॥ १७ ॥ असितो मे समाचष्ट एतद्विस्तरतो द्विजाः ॥ अहवैः कथयिष्यामि कथामेताम् पुरातनीम् ॥ १८ ॥
प्रणम्य परमात्मानं चक्र पाणिञ्जगत्पतिम् ॥ व्यक्ताऽव्यक्तस्वरूपाय सदसद्व्यक्तिरूपिणे ॥ १९ ॥ स्थूलाय सूक्ष्मरूपाय विश्वरू
पाय वेधसे ॥ नित्याय नित्यज्ञानाय निर्विकाराय तेजसे ॥ २० ॥ विद्याऽविद्यास्वरूपाय कालरूपाय वै नमः ॥ निर्मलायोर्मि
षट्पादिरहिताय विरागिणे ॥ २१ ॥ व्यापिने विश्वरूपाय सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे ॥ योगिभिश्चिन्त्यते यो सौ वेदान्तान्तगचिन्तकैः ॥
॥ २२ ॥ अन्तरन्तः परञ्ज्योतिः स्वरूपम् प्रणमामि तम् ॥ तमेवाराध्य भगवान् ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ २३ ॥ प्रजाः ससर्ज सकलाः
सुरासुरनरादिकाः ॥ सृष्ट्वा प्रजापतीन्द्रक्षप्रमुखान् त्सयथाविधि ॥ २४ ॥ मरीचिमत्रिम्पुलहन्तथैवाङ्गिरसङ्कनुम् ॥ पुलस्त्यश्च
शिष्टश्च नारदश्च प्रचेतसम् ॥ २५ ॥ भृगुश्च मानसान् पुत्रान्यदा दशससर्जसः ॥ तदा तन्मनसो जाताचारुरूपा वाराङ्गना ॥ २६ ॥ ना

१ तदेतत्कुंरुष्वेत्यर्थः । २ वेदान्तान्तगाश्चेति चिन्तका इति कर्मधारयः ।

पु०

अ. १

१

म्नासन्ध्येति विख्याता सायं सन्ध्या जयन्तिका ॥ न तादृशी देवलोके न मर्त्ये न रसातले ॥ २७ ॥ कालत्रयेऽपि भविता सम्पूर्णगुणशालिनी ॥ निसर्गचारुनीलेन कवभा रेण राजते ॥ २८ ॥ मयूरीव विचित्रेण वर्षासु द्विजसत्तमाः ॥ आरक्तगौरमलिनमाकर्णन्ति न तथाऽलकैः ॥ २९ ॥ रेजे सुराधिपधनुश्चारुबालेन्दुसन्निभम् ॥ प्रफुल्लनीलनलिनश्यामलत्रयनद्वयम् ॥ ३० ॥ चकाशे च कितायास्तु कुरङ्ग्याः सदृशञ्चलम् ॥ निसर्गचञ्चलञ्चारुभूयुग्मं श्रवणाय तम् ॥ ३१ ॥ मीनाङ्गकोदण्डसमन्नीलन्तस्याद्विजोत्तमाः भ्रूमध्याधोनिम्नभागादाय तप्रांशुनासिका ॥ ३२ ॥ लावण्यानि द्रवन्ती वललाटात्तिलपुष्पवत् ॥ तद्रक्तशोणपद्माभपूर्णचन्द्रसमप्रभम् ॥ ३३ ॥ बिम्बाधरारुणिम्नाभिरेजे रागिमनोहरम् ॥ सौन्दर्यलावण्यगुणैरापूर्णवदनम्पुनः ॥ ३४ ॥ अभितश्चिबुकय्यातुमुद्यताविवत्कुचौ ॥ राजीवकुङ्कुमलाकारौ पीनोत्तुङ्गौ निरन्तरौ ॥ ३५ ॥ श्यामास्यौ तत्कुचौ विप्रामनोनामपि मोहनौ ॥ बलिभाजिक्षीणमध्यमुष्टिग्राह्यमिवाशुगम् ॥ ३६ ॥ तन्मध्यन्ददृशुः सर्वशक्तितुल्यम्मनोभुवः ॥ तस्याश्चो रुयुगं रेजे स्थूलोर्द्धङ्कुरभायतम् ॥ ३७ ॥ आनमद्वारणकरप्रतिमम् मृदुमन्थरम् ॥ स्थलाम्बुजारुणम्पादयुग्मं सत्पार्ष्णि राजितम् ॥ ३८ ॥ अङ्गुलीदलसङ्कीर्णङ्कुसुमायुधबाणवत् ॥ ताञ्चारुदशनान्तन्वीन्तनुरोमावलीवृताम् ॥ ३९ ॥ सस्वेदवदनान्दीर्घनयनाञ्चारुहासिनीम् ॥ चारुकर्णयुगाङ्गान्तान्निगम्भीरां षडुन्नताम् ॥ ४० ॥ दृष्ट्वा धातासमुत्थाय चिन्तयामास हृदयस्ते

का० २
 स्त्रष्टारोमरीच्याद्यास्तुमानसाः ॥ ४१ ॥ दध्युःसमुत्सुकाःसर्व्वेतान्दृष्टावरवर्णिनीम् ॥ किङ्कर्मर्स्याभवेत्सृष्टौकस्यवावर
 वर्णिनी ॥ ४२ ॥ भविष्यतीतितेसर्व्वेचिन्तयामासुरुत्सुकाः ॥ एवञ्चिन्तयतस्तस्यब्रह्मणोमुनिसत्तमाः ॥ ४३ ॥ मनसः
 पुरुषोवल्लगुराविर्भूतोविनिःसृतः ॥ काञ्चनीचूर्णपीताभःपीनोरस्कःसुनासिकः ॥ ४४ ॥ सुवृत्तोरुकटोजङ्घनीलवेष्टित
 केशरः ॥ लग्नभूयुगलोलोलःपूर्णचन्द्रनिभाननः ॥ ४५ ॥ कपाटविस्तीर्णहृदिरोमराजिविराजितः ॥ शुभ्रमातङ्गकरवत्पी
 ननिस्तलबाहुकः ॥ ४६ ॥ आरक्तपाणिनयनमुखपादकरोद्भवः ॥ क्षीणमध्यश्चारुदन्तःप्रमत्तगजबन्धनः ॥ ४७ ॥ प्रफु
 ल्लपद्मपत्राक्षःकेशरघ्राणतर्पणः ॥ कम्बुग्रीवोमोनकेतुःप्रांशुर्मकरवाहनः ॥ ४८ ॥ पञ्चपुष्पायुधोवेगीपुष्पकोदण्डम
 ण्डितः ॥ कान्तःकटाक्षपातेनभ्रामयन्नयनद्वयम् ॥ ४९ ॥ सुगन्धिमरुताभान्तंशृङ्गाररससेवितम् ॥ तव्वीक्ष्यतादृशन्दक्षप्र
 मुखामानसाश्रुते ॥ ५० ॥ मरीच्याद्यादशततोविस्मयाविष्टचेतसः ॥ औत्सुक्यम्परमञ्जुमुरापुर्व्वैकारिकम्मनः ॥ ५१ ॥
 सचापिवेधसर्व्वीक्ष्यस्त्रष्टारञ्जगताम्पतिम् ॥ प्रणम्यपुरुषःप्राहविनयानतकन्धरः ॥ ५२ ॥ ॥ पुरुषउवाच ॥ ॥ किङ्क
 र्ण्याम्यहङ्कुर्मन्त्रह्यस्तत्रनियोजय ॥ मान्नयाय्येपुरुषोयस्मादुचितेशोभतेविधे ॥ ५३ ॥ अभिधानञ्चयद्योग्यंस्थानम्पत्नीच

१ हरिद्राचूर्णेत्यर्थः ।

पु०

अ. १

२

यामम ॥ तन्मेकुरुष्वलोकेशत्वं स्रष्टा जगताय्यतः ॥ ५४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवन्तस्य वचः श्रुत्वा पुरुषस्य महा
 त्मनः ॥ क्षणन्न किञ्चित्प्रोवाच स्वसृष्टावपि विस्मितः ॥ ५५ ॥ ततो मनःसु सद्यम्य सम्यगुत्सृज्य विस्मयम् ॥ उवाच पुरुषम्
 ह्यातत्कम्माद्देशमावहन् ॥ ५६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अनेन चारुरूपेण पुष्पबाणैश्च पञ्चभिः ॥ मोहयन्पुरुषाँस्त्रीश्च कुरुसृ
 ष्टिसनातनीम् ॥ ५७ ॥ न देवो न च गन्धर्वो न किन्नरमहोरगाः ॥ नासुरो न च दैत्यो वा न विद्याधर राक्षसाः ॥ ५८ ॥ न यक्षानपि
 शाचाश्च न भूतान विनायकाः ॥ न गुह्यकान वा सिद्धान् मनुष्यान् पक्षिणः ॥ ५९ ॥ पशवो न मृगाः कीटपतङ्गा जलजाश्च ये ॥ न
 ते सर्वे भविष्यन्ति न लक्ष्या ये शरस्य ते ॥ ६० ॥ अहं वा वासुदेवो वा स्थाणुर्वा पुरुषोत्तम ॥ भविष्यामस्तव वशे किमन्यैः प्रा
 णधारिभिः ॥ ६१ ॥ प्रच्छन्नरूपी जन्तूनाम् प्रविशन् हृदयं सदा ॥ सुखहेतुः स्वयम्भूत्वा कुरु सृष्टिसनातनीम् ॥ ६२ ॥ त्वत्पुष्पबाण
 स्य सदा मुख्यं हृदयं मनोस्तु च ॥ सर्वेषाम् प्राणिनां त्रित्यम्भदमोदकरो भवान् ॥ ६३ ॥ इति ते कर्म कथितं सृष्टिप्रावर्तकम्पुनः
 ॥ नामापि च गदिष्यामि यत्ते योग्यम् भविष्यति ॥ ६४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा च सुरश्रेष्ठो मानसानाम् मुखानि च ॥
 आलोक्य स्वासने पद्मे सूपविष्टोऽभवत्क्षणात् ॥ ६५ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे कामप्रादुर्भावो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे तदभिप्रायवेदिनः ॥ चक्रुस्तदुचितं नाम मरीच्य त्रिमुखास्तदा ॥ १ ॥ मुखावलो

का०

३

कनादेवज्ञात्वावृत्तान्तमन्यतः ॥ दक्षादयस्तु स्रष्टारः स्थानम्पत्नीञ्च ते ददुः ॥ २ ॥ ततो निश्चित्य नामानि मरीचिप्रमुखा द्विजाः
 ॥ ऊचुः सङ्गतमेतस्मै पुरुषाय द्विजोत्तमाः ॥ ३ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ यस्मात्प्रमथ्य चेतस्त्वञ्जातोऽस्माकन्तथाविधेः ॥
 तस्मान्मन्मथनाम्ना त्वँल्लोके ख्यातो भविष्यसि ॥ ४ ॥ जगत्सुकामरूपस्त्वन्वत्समो न हि विद्यते ॥ अतस्त्वङ्कामनाम्नाऽपि ख्या
 तो भवमनो भव ॥ ५ ॥ मदनान्मदनाख्यस्त्वं शम्भोर्द्विर्पाञ्चदर्पकः ॥ तथा कन्दर्पनाम्नाऽपि लोके ख्यातो भविष्यसि ॥ ६ ॥ त्व
 दाशुगानायै द्वीर्यन्त द्वीर्यन्न भविष्यति ॥ वैष्णवानाञ्च रौद्राणाम्ब्रह्मास्त्राणाञ्च तादृशम् ॥ ७ ॥ स्वर्गैर्मर्त्यै च पातालैर्ब्रह्मलो
 के सनातन ॥ तव स्थानानि सर्वाणि सर्व्वव्यापी भवान्यतः ॥ ८ ॥ किंवाँचातिविशेषेण सामान्येनास्ति ते समः ॥ यत्र यत्र भ
 वत्प्राणी शाद्वलास्तरवोऽथवा ॥ ९ ॥ तत्र तत्र तव स्थानमस्त्वा ब्रह्मसदोदयम् ॥ दक्षोऽयम्भवतः पत्नीं स्वयन्दास्यति शोभनाम्
 ॥ १० ॥ आद्यः प्रजापतिर्य्यो हियथेष्टम्पुरुषोत्तम ॥ एषा च कन्यकाचारुरूपा ब्रह्ममनोभवा ॥ ११ ॥ सन्ध्यानाम्नेति विख्याता
 सर्व्वे लोके भविष्यति ॥ ब्रह्मणो ध्यायतो यस्मात्सम्यग्जाता वराङ्गना ॥ १२ ॥ अतः सन्ध्येति लोऽस्मिन्नस्याः ख्यातिर्भविष्य
 ति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युत्कामुनयः सर्व्वे तूष्णीन्तस्थुर्द्विजोत्तमाः ॥ १३ ॥ अवेक्ष्य ब्रह्मवदनं विनयावनताः पुरः ॥

पु०

अ. २

३

१ जनसमूहे । २ स्थितिः ।

ततःकामोपिकोदण्डमादायकुसुमोद्भवम् ॥ १४ ॥ उन्मादनेति विख्यातङ्गान्ताभूतुल्यवैल्लितम् ॥ कौसुमानितथास्त्राणिपञ्चा
 दायद्विजोत्तमाः ॥ १५ ॥ हर्षणरोचनाख्यश्चमोहनशोषणन्तथा ॥ मारणश्चेतिसञ्ज्ञाभिर्मुनिमोहकराण्यपि ॥ १६ ॥ प्रच्छ
 न्नरूपीतत्रैवचिन्तयामासनिश्चयम् ॥ ब्रह्मणाममयत्कार्यसमुद्दिष्टंसदातनम् ॥ १७ ॥ तदिहैवकरिष्यामिमुनीनांसन्निधौविधेः
 ॥ तिष्ठन्तिमुनयश्चात्रस्वयंश्चापिप्रजापतिः ॥ १८ ॥ एषासन्ध्यावरस्त्रीचदक्षोप्यत्रप्रजापतिः ॥ एतेशरव्यभूतामेभविष्यन्त्यद्य
 निश्चयम् ॥ १९ ॥ सन्ध्यापिब्रह्मणाप्रोक्तमिदानीमेवयद्वचः ॥ अहर्विष्णुर्हरश्चापितवास्त्रवशवर्त्तिनः ॥ २० ॥ किमन्यैर्जन्तुभि
 रितितत्सार्थद्वारवाण्यहम् ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिसंचिन्त्यमनसानिश्चित्यचमनोभवः ॥ २१ ॥ पुष्पज्याम्पुष्पचापस्य
 योजयामासमार्गणैः ॥ आलोढस्थानमासाद्यधनुराकृष्ययत्नतः ॥ २२ ॥ चकारवलयाकारङ्कामोधन्विवरस्तदा ॥ संहितेतेन
 कोदण्डेमारुताश्चसुगन्धयः ॥ २३ ॥ ववुस्तत्रमुनिश्रेष्ठाःसम्यगाल्हादकारिणः ॥ ततस्तानथधात्रादीन्सर्वानेवचमानसान्
 ॥ २४ ॥ पृथक्पृथक्पुष्पशरैर्मोहयामासमोहनः ॥ ततस्तेमुनयःसर्वेमोहिताश्चतुराननः ॥ मोहितोमनसाकिञ्चिद्विकारम्प्रा
 पुरादितः ॥ २५ ॥ सन्ध्यांसर्वेनिरीक्षन्तःसविकारामुहुर्मुहुः ॥ आसन्प्रवृद्धमदनाःस्त्रीयस्मान्मदवर्द्धिनी ॥ २६ ॥ ततःसर्वा

का० न्समदनोमोहयित्वा पुनः पुनः ॥ यथेन्द्रियविकारांस्ते प्रापुस्तानकरोत्तथा ॥ २७ ॥ उदीरितेन्द्रियोधातावीक्षाश्चक्रे यदा यताम्
 ॥ तदैव त्वूनपञ्चाशद्वाजा जाताः शरीरतः ॥ २८ ॥ विवोकाद्यास्तथा हावाश्चतुःषष्टिकलास्तथा ॥ कन्दर्पशरविद्यायाः स
 ४ न्ध्याया अभवन् द्विजाः ॥ २९ ॥ सापितैर्वीक्ष्यमाणाऽथ कन्दर्पशरपातजान् ॥ चक्रे मुहुर्मुहुर्भावाङ्कटाक्षवरणादिकान् ॥ ३० ॥
 निसर्गसुन्दरी सन्ध्या तान् भावान् मदनोद्भवान् ॥ कुर्वन्त्यतितरारेजे स्वर्णदीवतनून्भिः ॥ ३१ ॥ अथ भावयुतां सन्ध्यां वी
 क्षमाणः प्रजापतिः ॥ घर्म्मभिः पूरिततनुरभिलाषमथाकरोत् ॥ ३२ ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे मरीच्यत्रिमुखा अपि ॥ दक्षाद्याश्च
 द्विजश्रेष्ठाः प्रापुर्वैकारिकेन्द्रियम् ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वा तथा विधान् दक्षमरीचिप्रमुखान्विधिम् ॥ सन्ध्याञ्च कर्म्मणि निजेश्रद्धधेमदन
 स्तदा ॥ ३४ ॥ यदिदम् ब्रह्मणा कर्म्मममोहिष्ठमयापितत् ॥ कर्तुं शक्यमिति श्रद्धाभावितात्मा भवत्तदा ॥ ३५ ॥ ततो विप्रदत्तः
 शम्भुर्विधिं दृष्ट्वा तथा विधिम् ॥ सदक्षान् मानसान् वापि जहा सोपजहा सच ॥ ३६ ॥ ससाधुवादन्तान् सर्वान्विहस्य च पुनः पुनः ॥
 उवाचेद्विजश्रेष्ठालज्जयंस्तान् वृषध्वजः ॥ ३७ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ अहो ब्रह्मंस्तव कथङ्कामभावः समुद्गतः ॥ दृष्ट्वा स्व
 तनयात्रैतद्योग्यं वेदानुसारिणाम् ॥ ३८ ॥ यथामाता तथा यामि र्यथा यामिस्तथा सुता ॥ एष वै वेदमार्गस्य निश्चयस्त्वन्मुखो
 स्थितः ॥ ३९ ॥ कथन्तु काममात्रेण तत्ते विस्मारितं विधे ॥ धैर्यं जगदिदम् ब्रह्मन्समस्तञ्चतुरानन ॥ ४० ॥ कथं क्षुद्रेण कामेन

पु०

अ. २

४

तत्ते विघटितं विधे ॥ एकान्तयोगिनस्तस्मात्सर्वदा दिव्यदर्शनाः ॥ ४१ ॥ कथन्दक्षमरोच्याद्यो लोलुपा स्त्रीषु मानसाः ॥
 कथङ्कामोपि मन्दात्मा प्राप्तकर्माधुनैव तु ॥ ४२ ॥ युष्माञ्छरव्यान्कृतवानकालज्ञोऽल्पचेतनः ॥ धिगस्तु तम्मुनिश्रेष्ठा
 यस्य कान्ताजनो हठात् ॥ ४३ ॥ धैर्य्यमाकृष्य लौल्येषु मज्जयत्यपि तन्मनः ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्य
 वचः श्रुत्वा लोकेशो गिरिशस्य च ॥ ४४ ॥ ब्रीडया द्विगुणीभूतस्वेदाद्रौ ह्यभवत्क्षणात् ॥ ततो निगृह्येन्द्रियकविकारञ्जतुरा
 ननः ॥ ४५ ॥ जिघृक्षुरपि तत्याज तां सन्ध्याङ्कामरूपिणीम् ॥ तच्छरीरात्तु घर्म्माम्भो यत्पपातद्विजोत्तमाः ॥ ४६ ॥ अ
 ग्निष्वात्ता बर्हिषदो जाताः पितृगणास्ततः ॥ भिन्नाञ्जननिभाः सर्वे फुल्लराजीवलोचनाः ॥ ४७ ॥ नितान्तयतयः पुण्याः
 संसारविमुखाः पराः ॥ सहस्राणाञ्चतुःषष्टिरग्निष्वात्ताः प्रकीर्तिताः ॥ ४८ ॥ षडशीतिसहस्राणि तथा बर्हिषदो द्विजाः ॥ घ
 र्म्माम्भः पतितम्भूमौ यदक्षस्य शरीरतः ॥ ४९ ॥ समस्तगुणसम्पन्ना तस्माज्जाता वराङ्गना ॥ तन्वद्गी तनुमध्या च तनुरो
 मावली शुभा ॥ ५० ॥ मृद्वङ्गी चारुदशना तप्तकाञ्चनसप्रभा ॥ मरीचिप्रमुखैः षड्भिर्निगृहीतेन्द्रियक्रिया ॥ ५१ ॥ ऋते ऋतु
 व्वंशिष्ठश्च पुलस्त्याङ्गिरसौ तदा ॥ ऋत्वादीनाञ्चतुर्णाञ्च यो भूमौ निपपात ह ॥ ५२ ॥ ततः पितृगणा जाता अपरेद्वि
 जसत्तमाः ॥ सोमपा आज्यपा नाम्ना तथैवान्ये स्वकालिनः ॥ ५३ ॥ हविर्भुजस्तु ते सर्वे कव्यवाहाः प्रकीर्तिताः ॥ ऋतो

का० पु०
 ६ अ. ३
 स्तु सोमपाः पुत्रा वसिष्ठस्य स्वकालिनः ॥ ५४ ॥ आज्यपाख्याः पुलस्त्यस्य हविष्मन्तोऽङ्गिरःसुताः ॥ जातेषु तेषु विप्रे
 न्द्रा अग्निष्वात्तादिकेष्वथ ॥ ५५ ॥ लोकानाम्पितृवर्गेषु कव्यवाहा समन्ततः ॥ सर्वेषामेव भूतानाम्ब्रह्मा भूतः पितामहः ॥ ५६ ॥
 सन्ध्या पितृप्रसूभूता तदुद्देशाद्यतो भवत् ॥ अथ शङ्करवाक्येन लज्जितः सपितामहः ॥ ५७ ॥ कन्दर्पाय चुकोपाशु भ्रुकुटी
 कुटिलाननः ॥ पुरैव तदभिप्रायं विदित्वा सोपि मन्मथः ॥ ५८ ॥ स्वबाणान्त्सञ्जहाराशु भीतः पशुपतेर्विधेः ॥ ततः क्रो
 धसमाविष्टो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ यच्चकार द्विजेन्द्रास्तच्छृणुध्वंसुसमाहिताः ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे द्वि
 तीयोऽध्यायः ॥ ॥ ६० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः कोपसमाविष्टः पद्मयोनिर्जगत्पतिः ॥ प्रजज्वालातिबल
 वद्धिधक्षुरिव पावकः ॥ १ ॥ उवाच चेश्वरङ्कामो भवतः पुरतो यतः ॥ पुष्पेषुभिर्मामभजत्तत्फलस्याप्नुयाद्वर ॥ २ ॥ तव
 नेत्राग्निनिर्दग्धः कन्दर्पो दर्पमोहितः ॥ भविष्यति महादेव कृत्वा कर्मातिदुष्करम् ॥ ३ ॥ इति वेधाः स्वयङ्कामं शशाप
 द्विजसत्तमाः ॥ समक्षव्योमकेशस्य मुनीनाञ्च यतात्मनाम् ॥ ४ ॥ अथ भीतो रतिपतिस्तत्क्षणात्त्यक्तमार्गणः ॥ प्रादुर्ब
 भूव प्रत्यक्षं शापं श्रुत्वातिदारुणम् ॥ ५ ॥ उवाच चेदम्ब्रह्माणं सदक्षं समरीचिकम् ॥ तथ्यञ्च गद्गदम्भीत्या भीतिर्हि गुणहा
 निकृत् ॥ ६ ॥ मन्मथ उवाच ॥ ब्रह्मन्किमर्थम्भवता शतोहमतिदारुणम् ॥ अनागास्तव लोकेश न्यायमार्गानुसारिणः ॥ ७ ॥

त्वयैवोक्तन्तु तत्कर्म यत्तु कुर्यामहँविभो॥तत्र योग्यो नशापो मे यतो नान्यन्मया कृतम्॥८॥अहँविष्णुस्तथा शम्भुःसर्वे त्व
च्छरगोचराः ॥ इति यद्भवता प्रोक्तन्तन्मयापि परीक्षितम्॥९॥नापराधो ममास्त्यत्र ब्रह्मन्मयि निरागसि॥दारुणं शमयस्वै
नं शापम्मम जगत्पते ॥ १० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा विधाता जगताम्पतिः ॥ प्रत्युवाच
यतात्मानम्मदनं सदयम्मुहुः ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आत्मजा मम सन्ध्येययस्मादेतत्संकाशतः ॥ लक्ष्मीकृतोहम्भ
वता ततः शापो मया कृतः॥१२॥अधुना शान्तरोषोह त्वाव्वदामि मनोभवा॥भवतः शापशमनम्भविष्यति यथा तथा ॥ १३
त्वम्भस्म भूत्वा मदन भर्गलोचनवह्निना ॥ तस्यैवानुग्रहात्पश्चाच्छरीरं समवाप्स्यसि ॥ १४ ॥ यदा हरो महादेवः कुर्याद्वा
रपरिग्रहम् ॥ तदा स एव भवता शरीरम्प्रापयिष्यति ॥ १५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वाथ मदनम्ब्रह्मा लो
कपितामहः ॥ अन्तर्दधे मुनीन्द्राणाम्मानसानाञ्च पश्यताम् ॥ १६ ॥ तस्मिन्नन्तर्हिते शम्भुः सर्वेषाञ्च विधातरि ॥ य
थेष्टदेशङ्गतवान्ब्रह्मन्मारुतरंहसा ॥ १७ ॥ वेधस्यान्तर्हिते तस्मिन् गते शम्भौ निजास्पदम् ॥ दक्षः प्राहाथ कन्दर्पम्पत्नीन्त
स्य निदेशयन् ॥ १८ ॥ दक्ष उवाच ॥ मद्देहेयङ्कन्दर्प मद्रूपगुणसंयुता ॥ एनाङ्गह्रीष्व भार्यार्थम्भवतः सदृशीदुणैः ॥ १९ ॥
एषा तव महातेजाः सर्वदा सहचारिणी भविष्यति यथाकामन्धर्मतो वशवर्तिनी ॥ २० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥

का०

६

इत्युक्त्वा प्रददौ दक्षो देहस्वेदाम्बुसम्भवाम् ॥ कन्दर्पायाग्रतः कृत्वा नाम कृत्वा रतीति ताम् ॥ २१ ॥ तां वीक्ष्य मदनो रामां र-
 त्याख्यां सुमनोहराम् ॥ आत्माशुगेन विद्वोसौ मुमोह रतिरञ्जितः ॥ २२ ॥ क्षणप्रभावदेकान्तगौरी मृगदृशी सदा ॥ लोलापा-
 द्गच्छथ तस्यैव मृगीव सदृशी बभौ ॥ २३ ॥ तस्या भ्रूयुगलव्वीक्ष्य संशयम्मदनो करोत् ॥ उन्मादकृन्मे कोदण्डं द्विन्धात्रास्या-
 त्रिवेशितम् ॥ २४ ॥ कटाक्षाणामाशुगतिन्दृष्ट्वा तस्या द्विजोत्तमाः ॥ आशुगत्वन्निजास्त्राणां श्रद्धधते च चारुताम् ॥ २५ ॥ तस्याः
 स्वभावसुरभिन्धीरंश्वासानिलन्तथा ॥ आघ्राय मदनः श्रद्धान्यक्तवान्मलयानिले ॥ २६ ॥ पुष्पेन्दुसदृशवक्त्रकन्दृष्ट्वा भ्रूल-
 क्षमलक्षितम् ॥ ननिश्चिकाय मदनो भेदन्तन्मुखचन्द्रयोः ॥ २७ ॥ सुवर्णपद्मकलिकातुल्यन्तस्याः कुचद्वयम् ॥ रेजे चूचु-
 कयुग्मेन भ्रमरेणेव सेवितम् ॥ २८ ॥ दृढपीनोन्नतघनस्तनमध्याद्विलम्बिनीम् ॥ आनाभितो रोमराजीन्तन्वीं चार्वायतां
 शुभाम् ॥ २९ ॥ ज्याम्पुष्पधनुषः कामः षट्पदावलिसंभृताम् ॥ विसस्मार च यस्मात्तां विगृह्यै नान्निरीक्षते ॥ ३० ॥ ग-
 म्भीरानाभिरन्ध्रान्तश्चतुःपार्श्वत्वगावृताम् ॥ आननाब्जेक्षणद्वन्द्वमारक्तकमलय्यैथा ॥ ३१ ॥ क्षीणा मध्येन वपुषा निसर्गा-
 ष्ठापदप्रभा ॥ रत्नवेदीव ददृशे कामेन द्विजसत्तमाः ॥ ३२ ॥ रम्भास्तम्भायतस्निग्धन्तदूरुयुगलं मृदु ॥ निजशक्तिसमङ्का-
 मो वीक्षाञ्चक्रे मनोहरम् ॥ ३३ ॥ आरक्तपार्णिपादायप्रान्तभागम्पदद्वयम् ॥ अनुरागमिवामेने स्थितन्तस्याम्मनोभवः

पु०

अ. ३

६

॥ ३४ ॥ तस्याः करयुगं रक्तवस्त्रैः किंशुकोपमैः ॥ वृताभिरङ्गुलीभिश्च सूक्ष्माग्राभिर्मनोहरम् ॥ ३५ ॥ इति दृष्ट्वा स्म
रो मेने ममास्त्रैर्द्विगुणीकृतैः ॥ माम्मोहयितुमुद्युक्ता किमेषा द्विजसत्तमाः ॥ ३६ ॥ तद्वाहुयुगलङ्कान्तम्मृडालयुगलायत
म् ॥ मृदुस्निग्धं रराजातिकान्तितोयप्रवाहवत् ॥ ३७ ॥ नीलनीरदसङ्काशः केशपाशो मनोहरः ॥ चमरीबालभरवद्विभा
ति स्म स्मरप्रियः ॥ ३८ ॥ ताव्वोक्ष्य मदनो देवीं रतीमतिमनोहराम् ॥ कान्तितोयौघसम्पूष्णाङ्कुचवक्राब्जकुङ्कुलाम् ॥
॥ ३९ ॥ वक्रपद्माञ्चारुबाहुमृडालीशकलान्विताम् ॥ भ्रूयुग्मविभ्रमव्राततनूर्म्मिपरिराजिताम् ॥ ४० ॥ कटाक्षपातभृ
द्गोघान्नेत्रनीलोत्पलान्विताम् ॥ तनुलोमालिशैवालाम्मनोद्गुमविशातिनीम् ॥ ४१ ॥ निम्ननाभिहृदान्दक्षप्रालेयाद्रिसमु
द्भवाम् ॥ गङ्गामिव महादेवो जग्राहोत्फुल्ललोचनः ॥ ४२ ॥ उवाच च तदा दक्षङ्कामो मोदभरान्वितः ॥ विस्मृत्य शापञ्च
तदा विधिदत्तं सुदारुणम् ॥ ४३ ॥ मदन उवाच ॥ अनया सहचारिण्या सम्यक्सुन्दररूपया ॥ समर्थो मोहितुं शम्भुं किमन्यै
र्जन्तुभिर्विभो ॥ ४४ ॥ यत्र यत्र मया लक्ष्यङ्कियते धनुषोऽनघ ॥ तत्रानयापि चेष्टव्यम्मायया रमणाह्वया ॥ ४५ ॥ यदा दे
वालयय्यमि पृथिवीव्वाँ रसातलम् ॥ तदैषाप्यस्तु सध्रीची सर्वदा चारुहासिनी ॥ ४६ ॥ यथा पद्मालया विष्णोर्जलदाना
य्यथातडित् ॥ तथा ममैषा भविता प्रजाध्यक्षसहायिनी ॥ ४७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा मदनो देवीं रतीञ्जग्राह

का० सात्सुकः ॥ सागरादुत्थिताल्लक्ष्मीं हृषीकेश इवोत्तमाम् ॥ ४८ ॥ रराज स तथा सार्द्धम्भिन्नपीतप्रभः स्मरः ॥ जीमूत इव स
 ७ न्ध्यायां सौदामिन्या मनोज्ञया ॥ ४९ ॥ इति रतिपतिरुच्चैर्मोदयुक्तो रतीन्तां हृदि परिजगृहेयध्यौगदर्शीव विद्याम् ॥ रति
 रपि पतिमग्र्यम्प्राप्य तोषञ्च लेभे हरिमिव कमलोत्था पूर्णचन्द्रोपमास्या ॥ ५० ॥ इति श्रीकालिकापुराणे तृतीयोऽध्यायः
 ॥ ३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः प्रभृति धातापि यदैवान्तर्हितः पुरा ॥ चिन्तयामास सततं शम्भुवाक्यविषादितः ॥ १ ॥
 कान्ताभिलाषमात्रमे दृष्ट्वा शम्भुरगर्हयत् ॥ मुनीनाम्पुरतः कस्मात्स दारादसङ्गुहिष्यति ॥ २ ॥ का वा भवित्री तज्जाया का च
 तन्मनसि स्थिता ॥ योगमार्गमवज्ञाप्य तस्य मोहङ्कुरिष्यति ॥ ३ ॥ मन्मथोऽपि समर्थो नो भविष्यत्यस्य मोहने ॥ निता
 न्तयोगी रामाणान्नामापि सहते न सः ॥ ४ ॥ अगृहीतेषु दारेषु हरेण कथमादितः ॥ मध्ये चैव भवेत्सृष्टिस्तद्वधो नान्य
 कारितः ॥ ५ ॥ केचिद्भविष्यन्ति भुवि मया वध्या महाबलाः ॥ केचिद्विष्णोर्बाधनीयाः केचिच्छम्भोरुपायतः ॥ ६ ॥ संसार
 विमुखे शम्भौ तथैकान्तविरागिणि ॥ अस्मादृते न कर्मान्यत्करिष्यति न संशयः ॥ ७ ॥ चिन्तयन्निति लोकेशो ब्रह्मा लोकपि
 तामहः ॥ पुनर्ददर्श भूमिष्ठान्दक्षादीन्वियति स्थितः ॥ ८ ॥ रतिद्वितीयम्मदनम्मोदयुक्तन्निरीक्ष्य च ॥ पुनस्तत्र गतः प्राह सा
 न्वयन्पुष्पसायकम् ॥ ९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनया सहचारिण्या राजसे त्वम्मनोभव ॥ एषा च भवता पत्या युक्ता संशोभते भू

शम् ॥१०॥ यथा श्रिया हृषीकेशो यथा तेन हरिप्रिया॥ क्षणदा विधुना युक्ता तथा युक्तो यथा विधुः ॥११॥ तथैव युवयोः शो
भा दाम्पत्यञ्च पुरस्कृतम् ॥ अतस्त्वञ्जगतः केतुर्विश्वकेतुर्भविष्यसि॥१२॥ जगद्विताय वत्स त्वम्मोहयस्व पिनाकिनम्॥
यथासुखमनाः शम्भुः कुर्याद्वारपरिग्रहम् ॥१३॥ विजने स्निग्धदेशे च पर्वतेषु सरित्सु च ॥ यत्र यत्र प्रयातीशस्तत्र तत्रान
या सह ॥१४॥ मोहयस्व यतात्मानव्वनिताविमुखं हरम् ॥ त्वद्वृते विद्यते नान्यः कश्चिदस्य विमोहकः ॥१५॥ भूते हरे सानुरा
गे भवतोपि मनोभव ॥ शापोपशान्तिर्भविता तस्मादात्महितङ्कुरु ॥१६॥ सानुरागो वरारोहाय्यदीच्छति मनोभव ॥ तदा
तवोपभोगाय स त्वां सम्भावयिष्यति ॥१७॥ तस्माज्जगद्विताय त्वय्यैतस्व हरमोहने ॥ विश्वस्य भवकेतुस्त्वम्मोहयित्वा महे
श्वरम् ॥१८॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ उवाच मन्मथस्तथ्यम्ब्रह्माणञ्जगतो
हितम् ॥१९॥ मन्मथ उवाच ॥ करिष्येऽहन्तव विभो वचनाच्छम्भुमोहनम् ॥ किन्तु योषिन्महास्रुम्मे तत्र कान्ताम्प्रभो सृज
॥२०॥ मया सम्मोहिते शम्भौ यया तस्यानुमोहनम् ॥ कार्य्यन्मनोरमां रामान्तान्निदेशय लोकभृत् ॥२१॥ तामहन्नहि प
श्यामि यया तस्यानुमोहनम् ॥ कर्त्तव्यमधुना धातस्तत्रोपायन्तथा कुरु ॥२२॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवव्वादिनि कन्द
र्पे धाता लोकपितामहः ॥ कुर्यां सम्मोहनीयैषामिति चिन्ताञ्जगाम ह ॥२३॥ चिन्ताविष्टस्य तस्याथ निःश्वासो यो वि

का० निःसृतः ॥ तस्माद्वसन्तः सञ्जातः पुष्पवातविभूषितः ॥ २४ ॥ चूताङ्कुरान्मुकुलितान्विभ्रद्वमरसंहतिम् ॥ किंशुकान्त्सार
 ८ सात्रेजेप्रफुल्ल इव पादपः ॥ २५ ॥ शोणराजीवसङ्काशः फुल्लतामरसेक्षणः ॥ सन्ध्योदिताखण्डशशिप्रतिमास्यः सुना
 सिकः ॥ २६ ॥ शङ्खवच्छ्रवणावर्तः श्यामकुञ्चितमूर्ध्वजः ॥ सन्ध्यांशुमालिसदृशकुण्डलद्वयमण्डितः ॥ २७ ॥ प्रमत्तमातङ्ग
 गतिर्विस्तीर्णहृदयस्थलः ॥ पीनस्थूलायतभुजः कठोरकरयुग्मकः ॥ २८ ॥ सुवृत्तोरुकटीजङ्घः कम्बुग्रीवोन्नतांसकः ॥
 गूढजत्रुः पीनवक्षाः सम्पूर्णः सर्वलक्षणैः ॥ २९ ॥ तादृशेऽथ समुत्पन्ने सम्पूर्णे कुसुमाकरे ॥ ववौ वायुः ससुरभिः पाद
 पा अपि पुष्पिताः ॥ ३० ॥ पिकाश्च नेदुः शतशः पञ्चमम्मधुरस्वराः ॥ प्रफुल्लपद्मा अभवन्त्सरस्यः पुष्टपुष्कराः ॥ ३१ ॥
 तमुत्पन्नमवेक्ष्याथ तथाभृशमुशत्तमम् ॥ हिरण्यगर्भो मदनञ्जगाद मधुरवच्चः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एष मन्मथ ते मित्रं
 सदा सहचरोऽभवत् ॥ आनुकूल्यन्तव कृतौ सर्वदैव करिष्यति ॥ ३३ ॥ यथाग्नेः श्वस नो मित्रं सर्वत्रोपकरोति च ॥ तथा
 यम्भवतो मित्रं सदा त्वामनुयास्यति ॥ ३४ ॥ वसते बत हेतुत्वाद्वसन्तास्यो भवत्वयम् ॥ तवानुगमनङ्कर्म तथा लोकानुर
 क्षणम् ॥ ३५ ॥ असौ वसन्ते शृङ्गारो वसन्ते मलयानिलः ॥ भवन्तु सुहृदो भावाः सदा त्वद्वशवर्तिनः ॥ ३६ ॥ विव्वोका
 द्यास्तथा हावाश्चतुःषष्टिकलास्तथा ॥ कुर्वन्तु रत्याः सौहृद्यं सुहृदस्ते यथा तव ॥ ३७ ॥ एभिः सहचरैः काम वसन्तप्रमु

स्वैर्भवान् ॥ अनया सहचारिण्या त्वय्युक्तः परिवारया ॥ ३८ ॥ मोहयस्व महादेवङ्कुरु सृष्टिं सनातनीम् ॥ यथेष्टदेशद्रच्छत्वं
 सर्वैः सहचरैर्वृतः ॥ ३९ ॥ अहन्ताम्भावयिष्यामि या हरस्मोहयिष्यति ॥ एवमुक्तोऽथ मदनः सुरज्येष्ठेन हर्षितः ॥ ४० ॥
 जगाम सगणस्तत्र सपत्न्यनुचरस्तदा ॥ दक्षम्प्रणम्य तान्सर्वान्मानसानभिवाद्य च ॥ ४१ ॥ यत्रास्ति शम्भुर्गतवाँस्त
 तस्थानम्मन्मथस्तदा ॥ तस्मिन्गते सानुचरेऽथ मन्मथे शृङ्गारभावादियुते द्विजोत्तमाः ॥ प्रोवाच दक्षम्मधुरम्पितामहः सार्द्धं
 म्मरीच्यत्रिमुखैर्मनीश्वरैः ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे चतुथाऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ मार्कण्डेय
 उवाच ॥ ॥ अथ ब्रह्मा तदोवाच दक्षाय सुमहात्मने ॥ मरीचिप्रमुखेभ्यश्च वचनञ्चेदमञ्जसा ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 भवित्रीशम्भुपत्नी का का तं सम्मोहयिष्यति ॥ इति सञ्चिन्तयन्कान्तान्न स्थिरीकर्तुमुत्सहे ॥ २ ॥ विष्णुमायामृते दक्ष
 महामायाञ्जगन्मयीम् ॥ नान्या तन्मोहकर्त्री स्यात्सन्ध्यासावित्र्युमामृते ॥ ३ ॥ तस्मादहं विष्णुमायार्थयोगनिद्राञ्ज
 गप्रसूम् ॥ स्तौमि सा चारुरूपेण शङ्करस्मोहयिष्यति ॥ ४ ॥ भवाँस्तु दक्ष तामेव यजताँव्विश्वरूपिणीम् ॥ यथा
 तव सुता भूत्वा हरजाया भविष्यति ॥ ५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवञ्चनमाकर्ण्य ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ उवाच
 दक्षः स्त्रष्टारम्मरीच्यादिभिरीरितः ॥ ६ ॥ दक्ष उवाच ॥ यथात्थ भगवस्तथ्यन्त्वल्लोकेश जगद्वितम् ॥ तत्करिष्याम
 हे सम्यग्यथा स्यात्तन्मनोहरा ॥ ७ ॥ तथातथा यतिष्यामि यथा मम सुता स्वयम् ॥ विष्णुमाया भवेत्पत्नी भूत्वा

का० शम्भोर्महात्मनः ॥ ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमेवेति तैरुक्तम्मरीचिप्रमुखैस्तदा ॥ यष्टुन्दक्षः समारेभे महामाया
 १ अगन्मयीम् ॥ ९ ॥ क्षीरोदोत्तरतीरस्थस्ताडुत्वा हृदयस्थिताम् ॥ तपस्तप्तुं समारेभे द्रष्टुमत्रत्यक्षतोम्बिकाम् ॥ १० ॥
 दिव्यवर्षेण दक्षोपि सहस्राणान्त्रयं समाः ॥ तपश्चचार नियतः सय्यतात्मा दृढव्रतः ॥ ११ ॥ मारुताशो निराहारो जलाहारी
 च पर्णभुक् ॥ एवमिनाय तत्कालञ्चिन्तयैस्ता अगन्मयीम् ॥ १२ ॥ गते दक्षे तपः कर्तुमब्रह्मा सर्वजगत्पतिः ॥ जगाम मन्द
 राभ्याशम्पुण्यात्पुण्यतरवैरम् ॥ १३ ॥ तत्रतत्र जगद्वात्रीं विष्णुमायाग अगन्मयीम् ॥ तुष्टाव वागभिरुग्राभिरैकतानं शतं
 समाः ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विद्याविद्यात्मिकां शुद्धान्निरालम्बान्निराकुलाम् ॥ स्तौमि दवी अगद्वात्रीं स्थूलाणीयः स्वरूप
 पिणीम् ॥ १५ ॥ यस्या उदेति च जगत्प्रधानाख्य अगत्परम् ॥ यस्यास्तदंशं भूतन्तां स्तौमि निद्रां सनातनीम् ॥ १६ ॥
 त्वञ्जितिः परमानन्दपरमात्मस्वरूपिणी ॥ शक्तिस्त्वं सर्वभूतानान्त्वं सर्वेषां पाविनी ॥ १७ ॥ त्वं सावित्री जगद्वात्री
 त्वं सन्ध्या त्वं रतिर्द्वितीः ॥ त्वं हि ज्योतिः स्वरूपेण संसारस्य प्रकाशिनी ॥ १८ ॥ तथा तमः स्वरूपेण छादयन्तो सदा जग
 त् ॥ त्वमेव सृष्टिरूपेण संसारपरिपूरणी ॥ १९ ॥ स्थितिरूपेण च हरेर्जगताञ्च हितैषिणी ॥ तथैवान्तस्वरूपेण जगताम
 न्तकारिणी ॥ २० ॥ त्वम्मेधा त्वम्महामाया त्वं स्वधा पितृमोदिनी ॥ त्वं स्वाहा त्वन्नमस्कारवषट्कारौ तथा स्मृतिः ॥ २१ ॥

पु०

अ. ५

९

त्वम्पुष्टिस्त्वन्धृतिर्मैत्री करुणा मुदिता तथा ॥ त्वमेव लज्जा त्वं शान्तिस्त्वङ्गात्तिर्जगदीश्वरी ॥२२॥ महामायां च त्वं स्वा
हा स्वधा च पितृदेवता ॥ या सृष्टिशक्तिरस्माकं स्थितिशक्तिश्च या हरेः ॥२३॥ अन्तशक्तिस्तथेशानी सा त्वं शक्तिः सनात
नी ॥ एका त्वन्धिविधा भूत्वा मोक्षसंसारकारिणी ॥२४॥ विद्याविद्यास्वरूपेण स्वप्रकाशा प्रकाशतः ॥ त्वल्लक्ष्मीः सर्वभूता
नान्वञ्छाया त्वं सरस्वती ॥२५॥ त्रयीमयी त्रिमाता त्वन्त्वञ्चतुःस्वरूपिणी ॥ उद्गीतिः सामवेदस्य या पितृगणरञ्जनी ॥
॥ २६॥ त्वँवेदिः सर्वयज्ञानां सामिधेनी तथा हविः ॥ यदव्यक्तमनिर्देश्यन्निष्कलम्परमात्मनः ॥ २७॥ रूपन्तथैव तन्मात्रं
सकलञ्च जगन्मयम् ॥ यामूर्तिर्विवृततां सर्वधरित्रीम्बिभ्रती क्षितिम् ॥ २८॥ सा त्वँविश्वम्भरे लोके शक्तिभूतिप्रदा स
दा ॥ त्वल्लक्ष्मीश्चेतना कान्तिस्त्वम्पुष्टिस्त्वं सनातनी ॥ २९॥ त्वङ्गालरात्रिस्त्वम्मुक्तिः शान्तिः प्रज्ञा तथा धृतिः ॥ संसार
सागरोत्तारतरणिः सुखमोक्षदे ॥ ३०॥ प्रसीद सर्वजगदान्वद्गतिस्त्वम्मतिः सदा ॥ त्वन्नित्या त्वमनित्या च त्वञ्चराचर
मोहिनी ॥ ३१॥ त्वं सन्धिनी सर्वयोगसाङ्गोपाङ्गविभाविनी ॥ चिन्ताकीर्तिर्घृतीनान्वन्वन्तदष्टाङ्गसंयुता ॥ ३२॥ त्वङ्ग
ङ्गिनी शलिनी च चक्रिणी घोररूपिणी ॥ त्वमीश्वरी जनानान्वंसर्वानुग्रहकारिणी ॥ ३३॥ विश्वादिस्त्वमनादिस्त्वँविश्वयो
निरयोनिजा ॥ अनन्ता सर्वजगतस्त्वमेवैकान्तकारिणी ॥ ३४॥ नितान्तनिर्मला त्वंहि तामसीति च गीयसे ॥ त्वं हिंसा

का० त्वमहिंसा च त्वङ्गाली चतुरानना ॥ ३५ ॥ त्वम्परा सर्वजननी दमनी दामिनी तथा ॥ त्वय्येव लीयते विश्वम्भाति तत्तत्तद्विभ
 १० र्ति च ॥ ३६ ॥ त्वं सृष्टिहीना त्वं सृष्टिस्तमकर्णापि सश्रुतिः ॥ तरस्विनीपाणिपादहीना त्वन्नितराङ्गहा ॥ ३७ ॥ त्वन्द्यौस्त्व
 मापस्त्वञ्जोतिर्व्यायुस्त्वञ्च नभो मनः ॥ अहङ्कारोपि जगतामष्टधा प्रकृतिः कृतिः ॥ ३८ ॥ जगन्नाभिर्मैरुरूपधारिणी नालि
 कापरा ॥ परापरात्मिका शुद्धा मायामोहातिकारिणी ॥ ३९ ॥ कारणङ्कार्यभूतञ्च सत्यं शान्तं शिवाशिवे ॥ रूपाणि तव वि
 श्वार्थे रागवृक्षफलानि च ॥ ४० ॥ नितान्तह्रस्वा दीर्घा च नितान्ताणुबृहत्तनुः ॥ सूक्ष्माप्यखिललौकस्य व्यापिनी त्वञ्जगन्म
 यी ॥ ४१ ॥ मानहीना विमानातिविमानोन्मानसम्भवा ॥ यदष्टिव्यष्टिसम्भोगरागादिगलिताशया ॥ ४२ ॥ तत्ते महिम्नि तद्रू
 पन्तव भ्रान्त्यादिकञ्च यत् ॥ इष्टानिष्टविपाकज्ञा यथेष्टानिष्टकारणम् ॥ ४३ ॥ सगर्गादिमध्यान्तमयन्निम्नरूपन्तथैव च ॥ वि
 चाराष्टाङ्गयोगेन सम्पाद्यैवम्मुहुर्मुहुः ॥ ४४ ॥ यत्स्थिरीक्रियते तत्त्वन्तत्ते रूपं सनातनम् ॥ बाह्याबाह्ये सुखन्दुःख
 ज्ञानाज्ञाने लयालयौ ॥ ४५ ॥ उपतापस्तथा शान्तिर्भूतिस्त्वञ्जगतःपतेः ॥ यस्य प्रभावन्नो वक्तुं शक्नोति भुवनत्रये
 ॥ ४६ ॥ तस्यैवं सम्मोहकरी सा त्वङ्किंस्तूयसे मया ॥ योगनिद्रा महानिद्रा मोहनिद्रा जगन्मयी ॥ ४७ ॥ विष्णमाया
 च प्रकृतिः कत्स्वांस्तुत्या विभावयेत् ॥ ममविष्णोः शङ्करस्य या वपुर्व्वहनात्मिका ॥ ४८ ॥ तस्याःप्रभावाङ्गे वक्तुं कुगान्वे

पु०

अ. ५

१०

तुञ्च कः क्षमः ॥ प्रकाशकरणज्योतिःस्वरूपान्तरगोचरा ॥ ४९ ॥ त्वमेव जङ्गमस्थेयरूपैका बाह्यगोचरा ॥ प्रसीद सर्वं
जगताञ्जननी स्त्रीस्वरूपिणी ॥ विश्वरूपिणि विश्वेशे प्रसीद त्वं सनातनि ॥ ५० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवं संस्तू
यमाना सा योगनिद्रा विरञ्चिना ॥ ५१ ॥ आविर्बभूव प्रत्यक्षम्ब्रम्हणः परमात्मनः ॥ स्निग्धाञ्जनद्युतिश्चारुरूपोत्तु
ङ्गा चतुर्भुजा ॥ ५२ ॥ सिंहस्था खड्गनीलाब्जहस्ता मुक्तकचोत्करा ॥ समक्षमथ ताव्वीक्ष्य स्रष्टा सर्वजगद्गुरुः ॥ ५३ ॥ भ
क्त्या विनम्रतुङ्गां सस्तुष्टाव च ननाम च ॥ ५४ ॥ ब्रम्होवाच ॥ नमो नमस्ते जगतः प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपे स्थितिसर्गारूपे ॥
चराचराणाम्भवती च शक्तिः सनातनी सर्वविमोहनीति ॥ ५५ ॥ याश्रीः सदा केशवमूर्तिमाया विश्वम्भरा या सकलम्बि
भर्ति ॥ ह्रीर्योगिनी या महिता मनोज्ञा सात्वन्नमस्ते परमार्थसारे ॥ ५६ ॥ यमादिपूते हृदि योगिनो याव्विभावयन्ति प्रमि
तिप्रतीताम् ॥ प्रकाशशुद्धादियुताव्विरागां सा त्वं हि विद्या विविधा बलव्वा ॥ ५७ ॥ कूटस्थमव्यक्तमचिन्त्यरूपत्वाम्बिभ्रती
कालमयञ्जगन्ति ॥ विकारबीजम्प्रकरोषि नित्यम्प्रत्नानि न्यूनान्यथ मध्यमानि ॥ ५८ ॥ सत्त्वं रजोथो तम इत्यमीषाव्वि
कारहीना समवस्थितिर्या ॥ सा त्वङ्गुणानाञ्जगदेकहेतुव्वाह्यान्तरालम्भवतीव याति अशेषजगताम्बीजे ज्ञेयज्ञानस्व
रूपिणी ॥ ५९ ॥ जगद्धिताय जगताव्विष्णुमाये नमोस्तुते ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य वचस्तस्य काली लो

का० कविमोहिनी ॥ ६० ॥ ब्रह्माणमूचे जगतां स्रष्टारङ्गनशब्दवत् ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ ब्रह्मन्किमर्थम्भवता स्तुताहमवधार
 ११ य ॥ ६१ ॥ उच्यताय्यैदधृष्योस्ति तच्छीघ्रम्पुरतो मम ॥ प्रत्यक्षम्मयि जातायां सिद्धिः कार्यस्य निश्चिता ॥ ६२ ॥ तस्मात्ते
 वाञ्छितम्ब्रूहि यत्करिष्यामि भाविता ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एकश्चरति भूतेशो न द्वितीयां समीहते ॥ ६३ ॥ तम्मोहय यथा
 दारान्स्त्वयं स च जिघृक्षति ॥ तद्वते तस्य नो काचिद्भविष्यति मनोहरा ॥ ६४ ॥ तस्मात्त्वमेकरूपेण भवस्य भव मोहनी ॥ यथा
 धृतशरीरा तल्लक्ष्मीरूपेण केशवम् ॥ ६५ ॥ आमोदयसि विश्वस्य हितायैतन्तथा कुरु ॥ कान्ताभिलाषमात्रम्मे निनिन्दु वृ
 षभध्वजः ॥ ६६ ॥ कथम्पुनः सवनितां स्वेच्छया सङ्गृह्णीष्यति ॥ हरेऽगृहीतकान्ते तु कथं सृष्टिः प्रवर्तते ॥ ६७ ॥ आद्यन्तम
 ध्यहेतौ च तस्मिञ्छम्भो विरागिणि ॥ इति चिन्तापरो नाहं तदन्यं शरणन्त्वह ॥ ६८ ॥ लब्धवाँस्तेन विश्वस्य हितायैतत्कुरु
 ष्व मे ॥ न विष्णुरस्य मोहाय न लक्ष्मीर्न मनोभवः ॥ ६९ ॥ न चाप्यहञ्जगन्मातस्तस्मात्त्वम्मोहयेश्वरम् ॥ कीर्तिस्तु सर्व
 भूतानायैथा त्वं हीय्यतात्मनाम् ॥ ७० ॥ यथा विष्णोः प्रियैका तन्तथा सम्मोहयेश्वरम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथ
 ब्रह्माणमाभाष्य काली योगमयी पुनः ॥ ७१ ॥ यदुवाच महाभागास्तच्छृण्वन्तुद्विजोत्तमाः ॥ ७२ ॥ ॥ इति कालिकापुराणे
 पञ्चमोऽध्यायः ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यदुक्तम्भवता ब्रह्मन्त्समस्तं सत्यमेव तत् ॥ मद्वते मोहयित्रीह शङ्क

पु०

अ. ६

११

रस्य न विद्यते ॥१॥ हरे ऽगृहीतदारे तु सृष्टिर्नैषा सनातनी ॥ भविष्यतीति तत्सत्यम्भवता प्रतिपादितम् ॥ २ ॥ ममापिमेहा
 ने यत्नो विद्यतेस्य जगत्पतेः ॥ त्वद्वाक्याद्विगुणा मेघ प्रयत्नो भुत्सुनिर्भरः ॥ ३ ॥ अहन्तथा यतिष्यामि यथा दारपरिग्रहम् ॥
 हरः करिष्यत्यवशः स्वयमेव विमोहितः ॥ ४ ॥ चार्व्वीम्मूर्तिमहन्धृत्वा तस्यैव वशवर्तिनी ॥ भविष्यामि महाभाग यथा
 विष्णोर्हरिप्रिया ॥ ५ ॥ यथा सोपि ममैवेह वशवर्ती सदा भवेत् ॥ तथा चाहङ्करिष्यामि यथेतजनं हरम् ॥ ६ ॥ प्रतिसर्गा
 दिमध्यन्तमहं शम्भुन्निराकुलम् ॥ स्त्रीरूपेणानुयास्यामि विशेषेणान्यतो विधे ॥ ७ ॥ उत्पन्ना दक्षजायायाञ्चारुरूपेणशङ्क
 रम् ॥ अहं सभाजयिष्यामि प्रतिसर्गम्पितामह ॥ ८ ॥ ततस्तु योगनिद्राम्माव्विष्णुमायाञ्जगन्मयीम् ॥ शाङ्करीति वदि
 ष्यन्ति रुद्राणीति दिवौकसः ॥ ९ ॥ उत्पन्नमात्रं सततम्मोहये प्राणिनय्यथा ॥ तथा सम्मोहयिष्यामि शङ्करम्प्रमथाधिपम् ॥
 ॥१०॥ यथान्यजन्तुरवनौ वर्तते वनितावशे ॥ ततोप्यतिहरो वामावशवर्ती भविष्यति ॥ ११ ॥ विभिद्य भुवनाधोनां
 लीनांस्वहृदयान्तरे ॥ माव्विद्याञ्च महादेवो मोहात्प्रतिग्रहिष्यति ॥ ११ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्मै समाभा
 ष्य ब्रह्मणे द्विजसत्तमाः ॥ वीक्ष्यमाणो जगत्स्रष्टा तत्रैवान्तर्दधे ततः ॥ १३ ॥ तस्यामन्तर्हितायान्तु धाता लोकपिता
 महः ॥ जगाम तत्र भगवान्स्थितो यत्र मनोभवः ॥ १४ ॥ मुदितोत्यर्थमभवन्महामायावचः स्मरन् ॥ कृतकृत्यन्तदात्मान

का०

१२

म्मेने च मुनिपुङ्गवः ॥ १५ ॥ अथ दृष्ट्वा महात्मानं विरीञ्चि मदनस्तथा ॥ गच्छन्तं हंसयानेन चाभ्युत्तस्थौ त्वरान्वितः ॥ १६ ॥
 आसन्नन्तमथासाद्य हर्षोत्फुल्लविलोचनः ॥ ववन्दे सर्वलोके शम्भो दयुक्तम्मनोभवः ॥ १७ ॥ अथाह भगवान्धाता प्रीत्या
 मधुरगद्गदम् ॥ मदनम्मोदयन्सूक्तय्यै देव्या विष्णुमायया ॥ १८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदाह वत्स शर्वस्य मोहने त्वम्पुरा वचः ॥
 अनुमोहनकर्त्री या तां सृजेति मनोभव ॥ १९ ॥ तदर्थं संस्तुता देवी योगनिद्रा जगन्मयी ॥ एकतानेन मनसा मया मन्द
 रकन्दरे ॥ २० ॥ स्वयमेव तया वत्स प्रत्यक्षीभूतया मम ॥ तुष्टयाऽङ्गीकृतं शम्भुर्मोहनीयो मयेति वै ॥ २१ ॥ तया च द
 क्षभवने स समुत्पन्नया हरः ॥ मोहनीयस्तु न चिरादिति सत्यम्मनोभव ॥ २२ ॥ मदन उवाच ॥ ब्रह्मन्का योगनिद्रेति
 विख्याताया जगन्मयी ॥ कथन्तया हरो वश्यः कार्यस्तपसि संस्थितः ॥ २३ ॥ किम्प्रभावाथ सा देवी का वा सा कुत्र
 संस्थिता ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो लोकपितामह ॥ २४ ॥ यस्य त्यक्तसमाधेस्तु न क्षणं नृष्टिगोचरे ॥ शक्रमोऽपि वयं
 स्थातुन्तद्गुह्यमात्मा विमोहयेत् ॥ २५ ॥ ज्वलदग्निप्रकाशाक्षज्जटाराजिकरालितम् ॥ शूलिनर्वीक्ष्य कः स्थातुम्ब्रह्मञ्छक्नोति त
 त्पुरः ॥ २६ ॥ तस्य तादृक्स्वरूपस्य सम्यग्मोहनवाञ्छया ॥ ययाभ्युपेतन्तां श्रोतुमहमिच्छामि तत्त्वतः ॥ २७ ॥ ॥ मार्क
 ण्डेय उवाच ॥ ॥ मनोभवस्य वचनं श्रुत्वाऽथ चतुराननः ॥ विवक्षुरपि तद्वाक्यं श्रुत्वा उत्साहकारकम् ॥ २८ ॥ शर्वस्य

पु०

अ. ६

१२

मोहने ब्रह्मा चिन्ताविष्टोभवन्नहि ॥ समर्थो मोहितुमिति निशश्वास मुहुर्मुहुः ॥ २९ ॥ निःश्वासमारुतात्तस्य नानारूपा महाबलाः ॥ जाता गणा लोलजिह्वा लोलाश्वातिभयङ्कराः ॥ ३० ॥ तुरङ्गवदनाः केचिकेचिद्गजमुखास्तथा ॥ सिंहव्याघ्रमुखाश्चान्ये श्ववराहखराननाः ॥ ३१ ॥ ऋक्षमार्जारवदनाः शरभास्याः शुकाननाः ॥ प्लवगोमायुवक्राश्च सरीसृपमुखा परेः ॥ ३२ ॥ गोरूपा गोमुखाः केचित्तथा पक्षिमुखाः परे ॥ महादीर्घा महाह्रस्वा महास्थूला महाकृशाः ॥ ३३ ॥ पिङ्गाक्षा विरलाक्षाश्च व्यक्षैकाक्षा महोदराः ॥ एककर्णास्त्रिकर्णाश्च चतुर्कर्णास्तथा परे ॥ ३४ ॥ स्थूलकर्णा महाकर्णा बहुकर्णा विकर्णकाः ॥ दीर्घाक्षाः स्थूलनेत्राश्च सूक्ष्मनेत्रा विदृष्टयः ॥ ३५ ॥ चतुष्पादाः पञ्चपादास्त्रिपादैकपादास्तथा ॥ ह्रस्वपादा दीर्घपादा स्थूलपादा महापादाः ॥ ३६ ॥ एकहस्ताश्चतुर्हस्ता द्विहस्तास्त्रिहस्तास्तथा ॥ विहस्ताश्च विरूपाक्षा गोधिकाकृतयः परे ॥ ३७ ॥ मनुष्याकृतयः केचिच्छिशुमारमुखास्तथा ॥ क्रौञ्चाकारा बकाकारा हंससारसरूपिणः ॥ ३८ ॥ तथैव मदुररकङ्ककाकमुखास्तथा ॥ अर्द्धनीला अर्द्धरक्ताः कपिला पिङ्गलास्तथा ॥ ३९ ॥ नीलाः शुक्लास्तथापीता हरिताश्चित्ररूपिणः ॥ अवादयन्त ते शब्दान्पटहान्परिवादिनः ॥ ४० ॥ मृदङ्गाण्डिण्डिमाँश्चैव गोमुखान्पणवौस्तथा ॥ सर्व्वे जटाभिः पिङ्गाभिस्तुङ्गाभिश्च करालिताः ॥ ४१ ॥ निरन्तराभिर्विप्रेन्द्रा गणाः स्यन्दनगामिनः ॥ शू

का०

१३

लहस्ताः पाशहस्ताः खड्गहस्ता धनुर्दराः ॥ ४२ ॥ शक्त्यङ्कुशगदाबाणपट्टिशप्रासपाणयः ॥ नानायुधा महानादङ्कुर्वन्त
 स्ते महाबलाः ॥ ४३ ॥ मारय छेदयेत्युचुर्ब्रह्मणः पुरतो गताः ॥ तेषान्तु वदतान्तत्र मारय छेदयेत्युत ॥ ४४ ॥ योगनि
 द्राप्रभावान्त्स विधिर्वक्तुम्प्रचक्रमे ॥ अथ ब्रह्माणमाभाष्य तान्दृष्ट्वा मदनो गणान् ॥ ४५ ॥ उवाच वारयन्वक्तुङ्गणानामग्रतः
 स्मरः ॥ मदन उवाच ॥ किङ्कर्मैते करिष्यन्ति कुत्रस्थास्यन्ति वा विधे ॥ ४६ ॥ किन्नामधेया एते वा तत्रैतान्विनियोजय ॥
 नियोज्यैतान्निजे कृत्ये स्थानन्दत्वा च नाम च ॥ ४७ ॥ कृत्वा पश्चान्महामाया प्रभावङ्कथयस्व मे ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 अथ तद्वाक्यमाकर्ण्य सर्वलोकपितामहः ॥ ४८ ॥ गणान्त्समदनानाह तेषाङ्कर्मदिक्कन्दिशन् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एत उत्प
 न्नमात्रा हि मारयेत्यवदँस्तराम् ॥ ४९ ॥ मुहुर्मुहुरतोमीषान्नाम मारेति जायताम् ॥ मारात्मकत्वादप्येते माराः सन्तु
 च नामतः ॥ ५० ॥ सदा विघ्नङ्करिष्यन्ति जन्तूनाञ्च विनाश्वनम् ॥ तवानुगमनङ्कर्म मुख्यमेषाम्मनोभवा ॥ ५१ ॥ यत्र यत्र भवा
 य्याता स्वकर्मार्थय्यदायदा ॥ गन्तारस्तत्रतत्रैते साहाय्याय तदातदा ॥ ५२ ॥ चित्तोद्भ्रान्तिङ्करिष्यन्ति त्वदस्त्रवशवर्तिनाम् ॥
 ज्ञानिनाञ्ज्ञानमार्गञ्च विघ्नयिष्यन्ति सर्वदा ॥ ५३ ॥ यथा सांसारिकङ्कर्म सर्वे कुर्वन्ति जन्तवः ॥ तथा चैते करिष्यन्ति
 सविघ्नमपि सर्वतः ॥ ५४ ॥ इमे स्थास्यन्ति सर्वत्र वेगिनः कामरूपिणः ॥ त्वमेवैषाङ्गणाध्यक्षः पञ्चयज्ञांशभोगिनः ॥

पु०

अ. ६

१३

॥ ५५ ॥ नित्यक्रियावतान्तोयभोगिनो वै भवन्त्विति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा तु ते सर्वे मदं सवि
धिन्ततः ॥ ५७ ॥ परिवार्य यथा कामन्तस्थुः श्रुत्वा निजाङ्गतिम् ॥ तेषां वर्णयितुं शक्यो भुवि किम्मुनिसत्तमाः ॥ ५८ ॥
माहात्म्यञ्च प्रभावश्च ते तपःशालिनो यतः ॥ नैषाञ्चाया न तनया निःसमीहाः सदैव हि ॥ ५९ ॥ न्यासिनोपि महात्मानः
सर्वे ते ऊर्ध्वरेतसः ॥ अतो ब्रम्हा प्रसन्नः स माहात्म्यम् मदनाय च ॥ ६० ॥ गदितुर्ध्यायनिद्रायाः सम्यक्समुपचक्रमे ॥
ब्रम्होवाच ॥ ॥ अव्यक्तव्यक्तरूपेण रजःसत्त्वतमोगुणैः ॥ ६१ ॥ विभज्य यार्थं कुरुते विष्णुमायेति सोच्यते ॥ यानि मन्त्रा
न्तस्थलाम्भःस्था जगदण्डकपालतः ॥ ६२ ॥ विभज्य पुरुषय्यति योगनिद्रेति सोच्यते ॥ मन्त्रान्तर्भावनपरा परमानन्द
रूपिणी ॥ ६३ ॥ योगिनां सत्त्वविद्यान्तः सा निगद्या जगन्मयी ॥ गर्भान्तर्ज्ञानसम्पन्नम्प्रेरितं सूतिमारुतैः ॥ ६४ ॥
उत्पन्नज्ज्ञानरहितं कुरुते या निरन्तरम् ॥ पूर्वातिपूर्वं सन्धातुं संस्कारेण नियोज्य च ॥ ६५ ॥ आहारादौ ततो मोहं ममत्व
ज्ज्ञानसंशयम् ॥ क्रोधोपरोधलोभेषु क्षिप्वाक्षिप्वा पुनः पुनः ॥ ६६ ॥ पश्चात्कामे नियोज्याशु चिन्तायुक्तमहर्निशम् ॥ आ
मोदयुक्तव्यसनासक्तश्चान्तुङ्करोति या ॥ ६७ ॥ महामायेति सा प्रोक्ता तेन सा जगदीश्वरी ॥ अहङ्कारादिसंस्कृतसृष्टिप्रभव
भाविनी ॥ ६८ ॥ उत्पत्तिरितिलोकैः सा कथ्यतेऽनन्तरूपिणी ॥ उत्पन्नमङ्कुरम्बीजाद्यथापो मेघसम्भवाः ॥ ६९ ॥ प्ररोह

का०
१४

यति सा जन्तूस्तथोत्पन्नान्प्ररोहयेत् ॥ सा शक्तिः सृष्टिरूपा च सर्वेषां ख्यातिरीश्वरी ॥ ७० ॥ क्षमा क्षमावतान्नित्यङ्कुरणा
सा दयावताम् ॥ नित्या सा नित्यरूपेण जगद्बर्मे प्रकाशते ॥ ७१ ॥ ज्योतिःस्वरूपेण परा व्यक्ताव्यक्तप्रकाशिनी ॥ सा योगि
नाम्मक्तिहेतुर्विवेकारूपेण वैष्णवी ॥ ७२ ॥ सांसारिकाणां संसारबन्धहेतुर्विवर्ण्यया ॥ लक्ष्मीरूपेण कृष्णस्य द्वितीया सुमनो
हरा ॥ ७३ ॥ त्रयीरूपेण कण्ठस्था सदा मम मनोभवा ॥ सर्वत्रस्था सर्वंगा दिव्यमूर्तिर्नित्या देवी सर्वरूपा पराख्या ॥ कृष्णा
दीनां सर्वदा मोहयित्री सा स्त्रीरूपैः सर्वजन्तोः समन्तात् ॥ ७४ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ मार्कण्डे
य उवाच ॥ ॥ अथ ब्रह्मा महामायास्वरूपम्प्रतिपाद्य च ॥ मदनाय पुनः प्राह युक्तासौ हरमोहने ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विष्णु
माया महादेवो यथा दारपरिग्रहम् ॥ करिष्यति तथाकर्तुमङ्गीकारम्पुराकरोत् ॥ २ ॥ साऽवश्यन्दक्षतनया भूत्वा शम्भोर्म
हात्मनः ॥ भविष्यति द्वितीयेति स्वयमेवावदत्स्मर ॥ ३ ॥ त्वमेभिः स्वर्गणैः सार्द्धं रत्या च मधुना सह ॥ यथेच्छति तथा दारा
न्यूहीतुङ्कुरु शङ्करः ॥ ४ ॥ शम्भो गृहीतदारे तु कृतकृत्या वयं स्मर ॥ अविच्छिन्ना सृष्टिरियम्भविष्यति न संशयः ॥ ५ ॥ ॥ मा
र्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तथाब्रवीद्विजश्रेष्ठा लोकेशाय मनोभवः ॥ मधुरय्यैकतन्त्रेन महादेवस्य मोहने ॥ ६ ॥ ॥ मदन उवाच ॥
शृणुब्रह्मन्यथास्माभिः क्रियते हरमोहने ॥ प्रत्यक्षे वा परोक्षे वा तस्य तद्गदतो मम ॥ ७ ॥ यदा समाधिमाश्रित्य स्थितः शम्भुर्जिते

पु०
अ. ७

१४

न्द्रियः॥तदा सुगन्धिवातेन शीतलेन विवेगिना॥८॥तम्बीजयामि लोकेश नित्यम्मोहनकारिणा॥स्वसायकांस्तथा पञ्च समा
 दांय शरासनं॥९॥ भ्रमामि तस्य सविधे मोहयँस्तद्गणानहम् ॥ सिद्धद्वन्द्वानहन्तत्र रमयामि दिवानिशम् ॥१०॥भावा हावा
 श्र्य ते सर्वे प्रविशन्ति च तेषुवै॥मयि प्रविष्टे सविधे शम्भोः प्राणी पितामह ॥११॥ को वा न कुरुते द्वन्द्वभावनतत्र मुहुर्महुः
 मम प्रवेशमात्रेण तथो स्युः सर्व जन्तवः ॥१२॥ न शम्भुर्न वृषस्तस्य मानसीविक्रियाङ्गतौ ॥ यदाहि मवतःप्रस्थं सया
 ति प्रमथाधिपः ॥१३॥ तत्र गन्ता तदैवाहं सरतिः समधुर्विधे ॥ यदा मेरुम्रयात्येष यदा वा नाटकेश्वम् ॥१४॥ कै
 लासव्वा यदा याति तत्र गलाम्यहन्तदा ॥ यदा त्यक्तसमाधिस्तुहरस्तिष्ठति वैक्षणम् ॥१५॥ततस्तस्य पुरश्चक्रमिथुनय्यो
 जयाम्यहम् ॥ तच्चक्रयुगलम्ब्रह्मन्हावभावयुतम्मुहुः ॥१६॥ नानाभावेन कुरुते दाम्पत्यंक्रममुत्तमम् ॥ नीलकण्ठानपि
 मुहुःसजायानपि तत्पुरः ॥१७॥ सम्मोहयामि स विधे मृगानन्यांश्च पक्षिणः ॥ विचित्रभावमासाद्य यदा प्रकुरुतेरति
 म् ॥१८॥ मयूरमिथुनव्वीक्ष्य तत्तदा को नचोत्सुकः ॥ मृगाश्च तत्पुरस्थाश्च स्वजायाभिस्तु सोत्सुकाः ॥१९॥ अ
 कुर्वन्रुचिरम्भावन्तस्य पार्श्वे पुरस्तदा ॥ अपश्यविव्वरन्नास्य कदाचिदपि मच्छरः ॥२०॥ निपात्यः स यदा देहे तन्म
 या सर्व लोककृत् ॥ बहुधा निश्चितञ्ज्ञातं रामासङ्गादृते हरम् ॥२१॥ अलञ्च सम्मोहयितुं ससहायोपि निष्कलम् ॥

का०
१५

मधुश्च कुरुते कर्म यद्यत्तस्य विमोहने ॥ २२ ॥ तच्छृणुष्व महाभाग नित्यन्तस्योचितम्पुनः ॥ चम्पकान्केशरात्रात्रान्क
रुणान्पाटलास्तथा ॥ २३ ॥ नागकेशरपुत्रागान्किशुकान्केतकान्धवान् ॥ माधवीर्मल्लिकाः पर्णधारान्कुरुवकांस्तथा ॥
॥ २४ ॥ उल्फुल्लयति तत्तस्य यत्र तिष्ठति वै हरः ॥ सरांस्युत्फुल्लपद्मानि बीजयन्मलयानिलैः ॥ २५ ॥ सुगन्धीकृतवाँय्य
त्तादतीव शङ्कराश्रमम् ॥ लताः सर्वाः सुमनसः फुल्लपादपसञ्चयान् ॥ २६ ॥ वृक्षान्नुचिर भावेन वेष्टयन्ति स्म तत्र
च ॥ तान्वृक्षांश्चारुपुष्पोष्ठास्तैः सुगन्धिसमीरणैः ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा कामवशय्यतो न तत्र मुनिरप्युत ॥ तद्गणा अपि लोके
श नानाभावैः सुशोभनैः ॥ २८ ॥ वसन्ति स्म सुराः सिद्धा येये चाति तपोवनाः ॥ न तस्य पुनरस्माभिर्दृष्टम्मोहस्य
कारणम् ॥ २९ ॥ भावमात्रन्न कुरुते कायोत्थमपि शङ्करः ॥ इति सर्व्वमहन्दृष्ट्वा ज्ञात्वा च हरभावनाम् ॥ ३० ॥ वि
मुखोहं शम्भुमोहान्नियतव्वाँ यया विना ॥ इदानीन्त्वद्वचःश्रुत्वा योगनिद्रोदितम्पुनः ॥ ३१ ॥ तस्याः प्रभावं श्रुत्वाथ
गणान्दृष्ट्वासहायकान् ॥ मया शम्भोर्व्विमोहाय क्रियते मुहुरुद्यमः ॥ ३२ ॥ भवानपि त्रिलोकेश योगनिद्रा द्रुतम्पु
नः ॥ भवेद्यथा शम्भुजाया तथैव विदधात्वरम् ॥ ३३ ॥ यमानान्नियमानाञ्च प्राणायामस्य नित्यशः ॥ आसनस्य महे
शस्य प्रत्याहारस्य गोचरे ॥ ३४ ॥ ध्यानस्य धारणायाश्च समाधेर्व्विघ्नसम्भवं ॥ मन्ये कर्तुं न शक्यः स्यादपि मारशतै

प०
अ. ७

१५

रपि ॥ ३५ ॥ तथाप्ययस्मारगणः करोतु हरस्य योगाङ्गविकारविघ्नम् ॥ यदेव शक्यं किमु वा समर्थः समक्षमन्यस्य न
कर्तुमोजः ॥ ३६ ॥ ॥ इति कालिकापुराणे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो
ब्रह्मापि मदनमुवाचेदव्वचः पुनः ॥ निश्चित्य योगनिद्रायाः स्मृत्वा वाक्यन्तपोधनाः ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अवश्यं शम्भु
पत्नी सा योगनिद्रा भविष्यति ॥ यथाशक्ति भवाँस्तत्र करोत्वस्याः सहायताम् ॥ २ ॥ गच्छत्वं स्वगणैः सार्द्धय्यैत्र तिष्ठति श
ङ्करः ॥ द्रुतम्मनोभवत्वञ्च तत्स्थानम्मधुना सह ॥ ३ ॥ रात्रिन्दिवस्य तुय्यीशञ्जगन्मोहय नित्यशः ॥ भागत्रयं शम्भुपा
श्वे तिष्ठ सार्द्धङ्गणैः सदा ॥ ४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ शम्भोः सकाशम्म
दनो गतवान्त्सगणस्तदा ॥ ५ ॥ एतस्मिन्नन्तरे दक्षश्चिरं कालन्तपोरतः ॥ नियमैर्बहुभिर्देवीमाराधयत सुव्रतः ॥ ६ ॥ त
तो नियमयुक्तस्य दक्षस्य मुनिसत्तमाः ॥ योगनिद्राम्पूजयतः प्रत्यक्षमभवच्छिवा ॥ ७ ॥ ततः प्रत्यक्षतो दृष्ट्वा विष्णुमाया
ञ्जगन्मयीम् ॥ कृतकृत्यमथात्मानम्मेने दक्षः प्रजापतिः ॥ ८ ॥ सिंहस्थाङ्कालिकाङ्गणाम्पीनोत्तुङ्गपयोधराम् ॥ चतुर्भु

१ तथापीति यद्यपि मारशतैरपि महेशस्य यमादीनां विघ्नसम्भवः कर्तुं शक्यः स्यादित्यहम् मन्ये तथापि तस्य योगांगविकारविघ्नं यदेव शक्यम्भवति तदेवायस्मारगणः करो-
तु किमुवाऽथवा हरस्य समक्षं अन्यस्य तेजोबलं वा किमपि कर्तुं न समर्थम्भवतीत्यर्थः एवञ्च विघ्नोद्यमं मा वा करोत्विति भावः यदेव शक्यं हरस्य योगांगविकारविघ्नं तदेवाय
स्मारगणः करोति शिवस्य समक्षं अन्यस्य ओजः बलं तेजोविघ्नं कर्तुं वा किमपि विघ्नं कर्तुं भवतीत्यर्थः ।

का० १६ जाञ्चास्वक्त्रात्रीलोत्पलधरां शुभाम् ॥ ९ ॥ वरदाऽभयदाङ्गदहस्तांसर्वगुणान्विताम् ॥ आरक्तनयनाञ्चारु मुक्तकेशीम्
नोहराम् ॥ १० ॥ दृष्ट्वा दक्षोत्थ तुष्टाव महामायाम्प्रजापति ॥ प्रीत्या परमया युक्तो विनयानतकन्धरः ॥ ११ ॥ दक्ष उ
वाच ॥ आनन्दरूपिणीन्देवीञ्जगदानन्दकारिणीम् ॥ सृष्टिस्थित्यन्तरूपान्तां स्तौमि लक्ष्मीं हरेः शुभाम् ॥ १२ ॥ सत्त्वोद्रेक
प्रकाशेन यज्ज्योतिस्तत्त्वमुत्तमम् ॥ स्वप्रकाशञ्जगद्वाम तत्तवांशम्हेश्वरि ॥ १३ ॥ रजोगुणातिरेकेण यत्कामस्य प्रका
शनम् ॥ रागस्वरूपमध्यस्तन्तत्तेशांशञ्जगन्मयि ॥ १४ ॥ तमोगुणातिरेकेण यद्यन्मोहप्रकाशनम् ॥ आच्छादनञ्चेतनाना
न्तत्तेचांशांशगोचरम् ॥ १५ ॥ परा परात्मिका शुद्धानिर्मला लोकमोहिनी ॥ त्वन्त्रिरूपा त्रयीकीर्तिर्वार्तास्य जगतो
गतिः ॥ १६ ॥ बिभर्ति माधवो धात्रीययैया मूर्त्या निजोत्थया ॥ सा मूर्तिस्तवसर्वेषाञ्जगतामुपकारिणी ॥ १७ ॥ महा
नुभावा त्वं विश्वशक्तिः सूक्ष्मा पराजिता ॥ यदूर्ध्वाधोनिरोधेन व्यज्यते पवनैः परम् ॥ १८ ॥ तज्ज्योतिस्तव मात्रार्थे सात्त्वि
कम्भावसम्मतम् ॥ यद्योगिनो निरालम्बं निष्कलन्निर्मलम्परम् ॥ १९ ॥ आलम्बयन्ति तत्तत्त्वदन्तर्गोचरन्तु तत् ॥ या
प्रसिद्धा च कूटस्था सुप्रसिद्धातिनिर्मला ॥ २० ॥ सा ज्ञप्तिस्त्वन्निःप्रपञ्चा प्रपञ्चापि प्रकाशिका ॥ त्वन्विद्या त्वमविद्या
च त्वमालम्बा निराश्रया ॥ २१ ॥ प्रपञ्चरूपा जगतामादिशक्तिस्त्वमीश्वरी ॥ ब्रह्मकण्ठालया शुद्धा वाग्वाणी या प्रगीयते ॥ २२ ॥

वेदप्रकाशनपरा सा त्वविश्वप्रकाशिनी ॥ त्वमग्निस्त्वन्तथा स्वाहा त्वं स्वधा पितृभिः सह ॥ २३ ॥ त्वन्नभस्त्वङ्कालरूपा
 त्वङ्काष्ठा त्वम्बहिष्कृता ॥ त्वमचिन्त्या त्वमव्यक्ता तथा निर्देश्यरूपिणी ॥ २४ ॥ त्वङ्कालरात्रिस्त्वं शान्ता त्वमेव प्रकृतिः परा ॥
 यस्याः संसारलोकानाम्परित्राणाय यद्वहिः ॥ २५ ॥ रूपञ्जानन्ति धात्राद्यास्तत्त्वाञ्ज्ञास्यन्ति केपराम् ॥ प्रसीद भगवत्य
 म्ब प्रसीद योगरूपिणि ॥ २६ ॥ प्रसीद घोररूपे त्वञ्जगन्मयि नमोस्तुते ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति स्तुता म
 हामाया दक्षेण प्रयतात्मना ॥ २७ ॥ उवाच दक्षञ्ज्ञात्वापि स्वयन्तस्येप्सितन्द्रिजाः ॥ ॥ भगवत्युवाच ॥ ॥ तुष्टाहन्द
 क्षभवतो मद्भक्त्या ल्यनया भृशम् ॥ २८ ॥ वरवर्णीष्ट चाष्ठीष्टं तत्ते दास्यामि तत्स्वयम् ॥ नियमेन तपोभिश्चस्तुतिभि
 स्ते प्रजापते ॥ २९ ॥ अतीव तुष्टा दास्येह वरवर्णय वाञ्छितम् ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ जगन्मयि महामाये यदि त्वं व
 रदा मम ॥ ३० ॥ तदा मम सुता भूत्वा हरजाया भवाधुना ॥ ममेष न वरो देवी केवलञ्जगतामपि ॥ ३१ ॥ लोकेशस्य
 तथा विष्णोः शिवस्यापि प्रजेश्वरि ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहन्तव सुता भूत्वा त्वज्जायायां समुद्रवा ॥ ३२ ॥ हरजाया भ
 विष्यामि न चिरात्तु प्रजापते ॥ यदा भवान्मयि पुनर्भवेन्मन्दादरस्तदा ॥ ३३ ॥ देहन्त्यक्ष्यामि सपदि सुखिन्यप्यथ वेत
 रा ॥ एषदत्तस्तव वरः प्रतिसर्गम्प्रजापते ॥ ३४ ॥ अहन्तव सुता भूत्वा भविष्यामि हरप्रिया ॥ तथा सम्मोहयिष्यामि म

का० हादेवम्प्रजापते ॥ ३५ ॥ प्रतिसर्गयैथा मोहं सम्प्राप्स्यति निराकुलम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा महामायां
 १७ दक्षम्मुख्यम्प्रजापतिम् ॥ ३६ ॥ अन्तर्दधे ततो देवी सम्यग्दक्षस्य पश्यतः ॥ अन्तर्हितायाम्मायायान्दक्षोपि निजमाश्रम
 म् ॥ ३७ ॥ जगाम लेभे च मुदम्भविष्यति सुतेति सा ॥ अत्र चक्रे प्रजोत्पादविंनो स्त्रोसङ्गमेन च ॥ ३८ ॥ सङ्कल्पाविर्भवा
 भ्यान्तु मनसा चिन्तनेन च ॥ तत्र ये तनया जाता बहुशो द्विजसत्तमाः ॥ ३९ ॥ ते नारदोपदेशेन भ्रमन्ति पृथिवीमिमाम् ॥
 पुनःपुनःसुता येये तस्य जाताः सहस्रशः ॥ ४० ॥ ते सर्वे भ्रातृपदवीर्ययुर्नारदवाक्यतः ॥ पृथिव्यां सृष्टिकर्तारः सर्वे यूय
 न्द्विजोत्तमाः ॥ ४१ ॥ पश्यध्वम्पृथिवीङ्कुत्स्नामुपान्तप्रान्तमायताम् ॥ इतिनारदवाक्येन नोदिता दक्षपुत्रकाः ॥ ४२ ॥ अद्यापि
 न निवर्तन्ते भ्रमन्तः पृथिवीमिमाम् ॥ ततः समुत्पादयितुम्प्रजा मैथुनसम्भवाः ॥ ४३ ॥ उपयेमे वीरणस्य तनयान्दक्ष ईप्सिता
 म् ॥ वीरणी नाम तस्यास्तु असक्रीत्यपि सत्तमाः ४४ तस्याम्प्रथमसङ्कल्पो यदा भूतः प्रजापतेः ॥ सद्योजातामहामायातदा
 तस्यान्द्विजोत्तमाः ॥ ४५ ॥ तस्यान्तुजातमात्रायांसुप्रीतोभूत्प्रजापतिः ॥ सैवेषेतितदामेनेतान्दष्टातेजसोज्ज्वलाम् ॥ ४६ ॥
 गभूवपुष्पवृष्टिश्चमेघाश्चवटुषुर्जलम् ॥ दिशःशान्तास्तदातस्याञ्जातायाश्चसमुद्भूताः ॥ ४७ ॥ अवादयन्तस्त्रिदशा शुभ
 व्वाद्यव्वियद्भूताः ॥ जज्वलुश्चाग्नयःशान्तास्तस्यांसत्यान्नरोत्तमाः ॥ ४८ ॥ वीरिण्यालक्षितोदक्षस्तान्दष्टाजगदीश्वरीम् ॥

पु०

अ. ८

१७

विष्णुमायाम्महामायान्तोषयामासभक्तिः ॥ ४९ ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ शिवाशान्तामहं मायायोगनिद्राजगन्मयी ॥ या
 प्रोच्यते विष्णुमायातान्नमामिसनातनीम् ॥ ५० ॥ ययाधाताजगत्सृष्टौनियुक्तस्ताम्पुराकरोत् ॥ स्थितिञ्चविष्णुरकरोद्यन्नि
 योगाज्जगत्पतिः ॥ ५१ ॥ शम्भुरन्तन्तोदेवीन्तान्नमामिमहीयसोम् ॥ विकाररहितांशुद्वामप्रमेयाम्प्रभावतीम् ॥ ५२ ॥
 प्रमाणमानमेयारूयाम्प्रणमामिसुखात्मिकाम् ॥ यस्त्वाव्विचिन्तयेद्देवीव्विद्याऽविद्यात्मिकाम्पराम् ॥ ५३ ॥ तस्यभोग्यञ्च
 मुक्तिश्चसदाकरतलेस्थिता ॥ यस्त्वाम्प्रत्यक्षतोदेवींसकृत्पश्यतिपावनीम् ॥ ५४ ॥ तस्यावश्यम्भवेन्मुक्तिर्विद्याऽविद्याप्र
 काशिका ॥ योगनिद्रेमहामायेविष्णुमायेजगन्मयी ॥ ५५ ॥ याप्रमाणार्थसम्पन्नाचेतनासातवात्मिका ॥ येस्तुवन्तिजग
 न्मातर्भवतीमम्बिकेतिच ॥ ५६ ॥ जगन्मयीतिमायेतिसर्वन्तेषाम्भविष्यति ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतिस्तुताजगन्मा
 तादक्षेणसुमहात्मना ॥ ५७ ॥ तथोवाचतदादक्षैयथामाताशृणोतिन ॥ सम्मोक्ष्यसर्वन्तत्रस्थैयथादक्षःशृणोतितत् ॥ ५८ ॥
 नान्यःशृणोतिचतथामाययाहतदाम्बिका ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहमाराधितापूर्वैयैदर्थम्मुनिसत्तम ॥ ५९ ॥ ईप्सितन्तव
 सिद्वन्तदवधारयसाम्प्रतम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमुक्तातदादेवीदक्षञ्चनिजमायया ॥ ६० ॥ आस्थायशैशवम्भा
 वञ्जनन्यङ्कुरोदसा ॥ ततस्ताव्वोरिणीयत्नात्सुसंस्कृत्ययथोचितम् ॥ ६१ ॥ शिशुपालेनविधिनातस्यैस्तन्यादिकन्ददौ ॥ ६२ ॥

का०

१८

पालितासाथवीरिण्यादक्षेणसुमहात्मना ॥ वृद्धेशुक्लपक्षस्यनिशानाथोयथान्वहम् ॥ ६३ ॥ तस्यान्तुसद्गुणाःसर्व्वेविविधु
 द्विजसत्तमाः ॥ शैशवेपियथाचन्द्रेकलाःसर्व्वामनोहराः ॥ ६४ ॥ रेमेसानिजभावेनसखीमध्यगतायदा ॥ तदालिखतिभ
 र्गस्यप्रतिमामन्वहम्मुहुः ॥ ६५ ॥ यदागायतिगीतानितदाबाल्योचितानिसा ॥ उग्रंस्थाणुंहरंरुद्रंसस्मारस्मरमानसा ६६ ॥
 तस्याश्चक्रेनामदक्षःसतीतिद्विजसत्तमाः ॥ प्रशस्तायाःसर्व्वगुणैःसत्वादपिनयादपि ॥ ६७ ॥ वृद्धेदक्षवीरिण्योःप्रत्यह
 द्गुरुणातुला ॥ तस्याम्बाल्येपिभक्तायान्तयोर्नित्यम्मुहुर्मुहः ॥ ६८ ॥ सर्व्वकान्तगुणाक्रान्तासदासानयशालिनी ॥ तोष
 यामासपितरौनित्यन्नित्यन्नरोत्तमाः ॥ ६९ ॥ अथैकदापितुःपार्श्वेतिष्ठन्तीन्तांसतीव्विधिः ॥ नारदश्चददर्शार्थरत्नभूताङ्घ्रितौ
 शुभाम् ॥ ७० ॥ सापितौवीक्ष्यमुदिताविनयावनतातदा ॥ प्रणनामसतीदेवम्ब्रह्माणमथनारदम् ॥ ७१ ॥ प्रणामान्तेसती
 व्वीक्ष्यविनयावनताव्विधिः ॥ नारदश्चतथैवाशीर्वादमेतदुवाचह ॥ ७२ ॥ त्वामेवयःकामयतेयन्त्वङ्कामयसेपतिम् ॥ तमा
 म्रुहिपतिन्देवंसर्व्वज्ञञ्जगदीश्वरम् ॥ ७३ ॥ योनान्याञ्जगद्देहापिगृह्णातिनग्रहोष्यति ॥ जायांसतेपतिर्भूयादनन्यसदृशः
 शुभे ॥ ७४ ॥ इत्युक्त्वासुचिरन्तौतुस्थित्वादक्षाश्रमेपुनः ॥ विसृष्टौतेनसग्यातौस्वस्थानन्द्विजसत्तमाः ॥ ७५ ॥ ॥ इति
 कालिकापुराणेअष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ बाल्यव्यतीत्यसाप्रापयौवनंशोभनन्ततः ॥

पु०

अ. ८

१८

अतीवरूपेणाङ्गेनसर्वाङ्गसुमनोहरा ॥ १ ॥ ताव्वीक्ष्यदक्षोलोकेशःप्रोद्भिन्नान्तर्व्वयःस्थिताम् ॥ चिन्तयामासभर्गायक
थन्दास्यइमांसुताम् ॥ २ ॥ अथसापिस्वयम्भर्गमप्राप्तुमैच्छत्तदन्वहम् ॥ आराधयामासचतुर्दशमातुरनुज्ञया ॥ ३ ॥ आ
श्विनेनन्दकारुण्यायाल्लवणैःसगुडोदनैः ॥ पूजयित्वाहरम्पश्चाद्वन्देसानिनायतत् ॥ ४ ॥ कार्तिकस्यचतुर्दश्यांसापूपैः पाय
सैर्हरम् ॥ समाकीर्णैःसमाराध्यसस्मारपरमेश्वरम् ॥ ५ ॥ कृष्णाष्टम्याम्मार्गशीर्षसलिलैःसयवोदनैः ॥ पूजयित्वाहरन्ती
लैर्भिन्नायदिवसम्पुनः ॥ ६ ॥ पौषेतुकृष्णसप्तम्याङ्कृत्वाजागरणन्निशि ॥ अपूजयञ्छिवम्प्रातःकृशरान्नेनसासती ॥ ७ ॥ माघस्य
पौर्णमास्यान्तुकृत्वाजागरणन्निशि ॥ आर्द्रवस्त्रानदीतीरेत्यकरोद्वरपूजनम् ॥ ८ ॥ नानाविधैःफलैःपुष्पैःसम्यक्तत्कालसम्भ
वैः ॥ चकारनियताहारन्तम्मासंहरमानसा ॥ ९ ॥ चतुर्दश्याङ्कृष्णपक्षेतपस्यस्यविशेषतः ॥ कृत्वाजागरणन्देवम्बिल्वपत्रैर
पूजयत् ॥ १० ॥ चैत्रेशुक्लचतुर्दश्याम्पालाशैःकुसुमैःशिवम् ॥ अपूजयद्विवारात्रौतस्मरन्तीनिनायतत् ॥ ११ ॥ वैशाखस्य
तृतीयायांशुक्लायांसयवोदनैः ॥ पूजयित्वाहरन्देवङ्गव्यैर्मासञ्चरन्त्यनु ॥ १२ ॥ निनायसानिराहारास्मरन्तीवृषवाहनम् ॥ ज्ये
ष्ठस्यपूर्णिमारात्रौसम्पूज्यवृषवाहनम् ॥ १३ ॥ वसनैर्बृहतीपुष्पैर्भिराहारानिनायताम् ॥ आषाढस्यचतुर्दश्यांशुक्लायाङ्कृत्ति
वाससः ॥ १४ ॥ बृहतीकुसुमैःपूजादेवस्याकारिवैतया ॥ श्रावणस्यसिताष्टम्याञ्चचतुर्दश्याञ्चसाशिवम् ॥ १५ ॥ यज्ञोपवीतै

का० १९ ॥ र्वासोभिःपवित्रैरप्यपूजयत् ॥ भाद्रेकृष्णत्रयोदश्याम्पुष्पैर्नानाविधैःफलैः ॥ १६ ॥ सम्पूज्याथचतुर्दश्याञ्चकारफलभोजन
म ॥ इतिव्रतय्यँदारब्धम्पुरासत्यातदैवतु ॥ १७ ॥ सावित्रीसहितोब्रह्माजगामाथहरान्तिकम् ॥ वासुदेवोपिभगवान्सहल
क्ष्म्यातदन्तिकम् ॥ १८ ॥ प्रस्थंहिमवतःशम्भुःस्थितोयत्रगणैःसह ॥ तौतुष्ट्याब्रह्मकृष्णौसखीकौसङ्गतौहरः ॥ १९ ॥ यथो
चितंसमाभाष्यपप्रच्छागमनन्तयोः ॥ तथाविधाँस्तुतान्दृष्ट्वादम्पतीभावसय्युतान् ॥ २० ॥ काञ्चिदीहाञ्चमनसाचक्रेदारप
रिग्रहे ॥ अथागमनहेतुन्नःकथयध्वञ्चतत्त्वतः ॥ २१ ॥ किमर्थमागतायूयङ्किङ्कार्य्यैर्वोत्रविद्यते ॥ इतिपृष्ठरुयम्बकेनब्रह्मा
लोकपितामहः ॥ २२ ॥ उवाचचमहादेवविष्णुनापरिचोदितः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥यदर्थमागतावावान्तच्छृणुष्वत्रिलोच
न ॥ २३ ॥ विशेषतश्चदेवार्थंविश्वार्थञ्चतृषध्वज ॥ अहंसृष्टिरतःशम्भोस्थितिहेतुस्तथाहरिः ॥ २४ ॥ अन्तहेतुर्भवानस्यजगतः
प्रतिसर्गकम् ॥ तत्कर्मणि सदैवाहम्भवद्भ्यांसहितोत्थलम् ॥ २५ ॥ हरिःस्थितावापितथामयालम्भवतासह ॥ त्वमन्तकरणेश
क्तोविनानावाम्भविष्यसि ॥ २६ ॥ तस्मादन्योन्यकृत्येषुसर्वेषावृष्टंभध्वज ॥ साहाय्यन्नःसदायोग्यमन्यथानजगद्भवेत् २७
केचिद्भविष्यन्त्यसुराममवध्यामहेश्वर ॥ अपरेतुहरेर्वध्याभवतोपितथापरे ॥ २८ ॥ केचित्त्वद्वीर्य्यजातस्यकेचिन्मेशभव
स्यवै ॥ मायायाःकेचिदपरेवध्यास्युर्द्वैवैरिणः ॥ २९ ॥ योगयुक्तेत्वयिसदारागद्वेषादिवर्ज्जिते ॥ दयामात्रैकनिरतेनवध्या

असुरास्तव ॥ ३० ॥ अबाधितेषुतेष्वीशकथंसृष्टिस्तथास्थितिः ॥ अन्तश्चभवितायुक्तन्नित्यन्नित्यवैषध्वज ॥ ३१ ॥ सृष्टिस्थि
 त्यन्तकर्मणिनकार्याण्यदाहर ॥ शरीरभेदमस्माकम्मायायाश्चनयुज्यते ॥ ३२ ॥ एकस्वरूपाहिवयम्भिन्नाः कार्यस्यभे
 दतः ॥ कार्यभेदो न सिद्धश्चेद्रूपभेदोऽप्रयोजनः ॥ ३३ ॥ एकएवत्रिधाभूत्वावयम्भिन्नस्वरूपिणः ॥ भूतामहेश्वरइतितत्त्व
 विवदिसनातनम् ॥ ३४ ॥ मायापिभिन्नरूपेण कमलाख्यासरस्वती ॥ सावित्रीचाथसन्ध्याचभूताकार्यस्यभेदतः ॥ ३५ ॥ प्र
 वृत्तेरनुरागस्यनारीमूलम्महेश्वर ॥ रामापरिग्रहात्पश्चात्कामक्रोधादिकोद्भवः ॥ ३६ ॥ अनुरागेतुसञ्जातेकामक्रोधादिकारणे ॥
 विरागहेतुर्द्युत्तेन सान्त्वयन्तीहजन्तवः ॥ ३७ ॥ सङ्गः प्रथमएवस्याद्रागवृक्षात्फलम्महत् ॥ तस्मात्सञ्जायतेकामः कामात्क्रोध
 स्ततोभवेत् ॥ ३८ ॥ वैराग्यञ्चनिवृत्तिश्चशोकात्स्वाभाविकादपि ॥ संसारविमुखेहेतुरसङ्गश्चसदातनः ॥ ३९ ॥ दयातत्रभवे
 न्नित्यंशान्तिश्चापिमहेश्वर ॥ अहिंसाचतपःशान्तिर्ज्ञानमार्गानुसाधनम् ॥ ४० ॥ त्वयितावत्तपोनिष्ठेविसङ्गिनिदयायुते ॥
 अहिंसाचतथाशान्तिः सदातवभविष्यति ॥ ४१ ॥ ततोसुखविधौयत्नस्तवकस्माद्भविष्यति ॥ अकृतेदूषण्यैद्यत्तत्सर्वदु
 धितन्तव ॥ ४२ ॥ तस्माद्विश्वहितायत्वन्देवानाञ्जगत्पते ॥ परिगृह्णीष्वभार्यार्थिवामामेकांसुशोभनाम् ॥ ४३ ॥ यथाप
 न्नालयाविष्णोः सावित्रीचयथामम ॥ तथासहचरीशम्भोर्यस्यात्ताङ्गहसम्प्रति ॥ ४४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इति

का० श्रुत्वावचस्तस्यब्रह्मणःपुरतोहरेः ॥ तदाजगादलोकेशंस्मितार्दितमुखोहरः ॥ ४५ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ एवमेवयथात्थत्वं
 २० म्ब्रह्मन्विश्वनिमित्ततः ॥ ४६ ॥ नस्वार्थतःप्रवृत्तिर्मेसम्यग्ब्रह्मविचिन्तनात् ॥ तथापियत्करिष्यामितत्तेवक्ष्येजगद्वितम् ॥
 ॥ ४७ ॥ तच्छृणुष्वमहाभागयुक्तमेवब्रह्ममम ॥ यामतेजःसमर्थास्याद्गृहीतुमिहभागशः ॥ ४८ ॥ तान्निदेश्यभार्य्यार्थयो
 गिनीङ्कामरूपिणीम् ॥ योगयुक्तेमयितथायोगिन्येवभविष्यति ॥ ४९ ॥ कामासक्तेमयिपुनर्मोहिन्येवभविष्यति ॥ ताम्मे
 निदेश्यब्रह्मन्भार्य्यार्थैर्वरवर्णिनीम् ॥ ५० ॥ यदक्षरवद्विदोनिगदन्तिमनीषिणः ॥ ज्योतिःस्वरूपम्परमञ्चिन्तयिष्येस
 नातनम् ॥ ५१ ॥ तच्चिन्तायांसदाशक्तोब्रह्मन्गच्छामिभावनाम् ॥ तत्रयाविघ्नजननीनभवित्रीहसास्तुमे ॥ ५२ ॥ त्वव्वा
 विष्णुरहव्वापिपरब्रह्मस्वरूपिणः ॥ अङ्गभूतामहाभागयोग्यन्तदनुचिन्तनम् ॥ ५३ ॥ तच्चिन्तयाविनानाहंस्थास्यामिक
 मलासन ॥ तस्माज्जायाम्प्रादिशस्वमत्कर्मानुगतांसदा ॥ ५४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाब्रह्मास
 र्वजगत्पतिः ॥ सस्मितम्मोदितमनाइदव्वचनमब्रवीत् ॥ ५५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्तीदृशीमहादेवमार्गितायादृशीत्वया ॥
 दक्षस्यतनयायाभूत्सतीनाम्नीसुशोभना ॥ ५६ ॥ सैवेदृशीभवद्भार्य्याभविष्यतिसुधीमती ॥ तान्त्वदर्थेत्तपस्यन्तीन्त्वत्प्रा
 तिम्प्रतिकामिनीम् ॥ ५७ ॥ विदित्वन्देवदेवेशसर्वेष्वात्मसुवर्तसे ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथब्रह्मवचःशेषेभगवान्म

पु०

अ. ९

२०

धुसूदनः ॥ ५८ ॥ यदुक्तम्ब्रह्मणा सर्वन्तत्कुरुष्वेत्युवाच सः ॥ करिष्ये इति ते नोक्तेस्वेष्टदेशम्प्रजग्मतुः ॥ ५९ ॥ हरिर्ब्रह्मा
चमुदितौ सावित्री कमलायुतौ ॥ कामोपि वाक्यानि हरस्य श्रुत्वा चामोदयुक्तोरतिनासमित्रः ॥ शम्भुं समासाद्य विविक्तरूपी
तस्थौ वसन्तर्विन्नियोज्य शश्वत् ॥ ६० ॥ ॥ इति कालिकापुराणेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ सत्यापुनः शुक्लपक्षेष्टम्यामुपोषिता ॥ आश्विने मासि देवेशम्पूजयामास भक्तिः ॥ १ ॥ इति नन्दा
व्रते पूर्णेनवम्यान्दिनभागतः ॥ तस्यास्तु भक्तिनम्रायाः प्रत्यक्षमभवद्हरः ॥ २ ॥ प्रत्यक्षतो हरं वीक्ष्य सामोद हृदया सती ॥ वन्दे
चरणौ तस्य लज्जया वनतानता ॥ ३ ॥ अथ प्राह महादेवः सतीन्तद्व्रतधारिणीम् ॥ तामिच्छन्नपि भार्या र्थं तस्याश्चर्याफलप्रदः
॥ ४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ अनेन त्वद्व्रतेनाहम्प्रीतोऽस्मि दक्षनन्दिनि ॥ वरं वरं प्रदास्यामि यस्तवाभिमतं भवेत् ॥ ६ ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥ जानन्नपीहतद्वावम्महादेवो जगत्पतिः ॥ ६ ॥ ऊचेथ वरस्य स्वेति तद्वाक्यश्रवणेच्छया ॥ सापित्रपास
माविष्टानो वक्तुं हृदये स्थितम् ॥ शशाकबालाभिष्टयं लज्जया छादितय्यतः ॥ एतस्मिन्नन्तरे कामः साभिप्रायं हरन्तदा ॥
॥ ७ ॥ वामापरिग्रहेनेव क्रव्यापारलिङ्गितम् ॥ सम्प्राप्य विवरञ्चायं सन्दधे पुष्पहेतिना ॥ ८ ॥ हर्षणेनाथबाणेन वि
व्याध हृदये हरम् ॥ ततो सौहर्षितः शम्भुर्वीक्षाञ्चक्रे सतीम्मुहुः ॥ ९ ॥ विस्मृत्य च परं ब्रह्मचिन्तनं परमेश्वरः ॥ ततः पुनर्मो

का० २१ हनेनबाणेनैनम्मनोभवां ॥ १० ॥ विव्याधहर्षितः शम्भुर्मोहितश्चतदाभृशम् ॥ ततोयदासौमोहस्यहर्षस्यचद्विजोत्तमाः ॥ पु०
 ११ ॥ भावंव्यक्तीचकारैषमाययापिविमोहितः ॥ अथत्रपांस्वांसंष्टभ्ययदाप्राहहरसता ॥ १२ ॥ ममेष्टन्देहिवरदवरमित्यर्थ अ. १०
 कारकम् ॥ तदावाक्यस्यावसानमनपेक्ष्यवृषध्वजः ॥ १३ ॥ भवस्वभमभार्येतिप्राहदाक्षायणीम्मुहुः ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्त
 स्यसाभीष्टफलभावनम् ॥ १४ ॥ तूष्णीन्तस्थौप्रमुदितावरम्प्राप्यमनोगतम् ॥ सकामस्यहरस्याग्रेतत्रसाचारुहासिनी ॥
 ॥ १५ ॥ अकरोन्निजभावाँश्चहावानपिद्विजोत्तमाः ॥ स्वस्यभावान्त्समादायशृङ्गाराख्योरसस्तदा ॥ १६ ॥ तयो
 र्विवेशविप्रेन्द्राः कलाहावायथोचितम् ॥ हरस्यपुरतोरजेस्निग्धभिन्नाञ्जनप्रभा ॥ १७ ॥ चन्द्राभ्यासेभ्रलेखेवस्फटिकोज्ज्वलव
 र्ष्मणः ॥ अथसातमुवाचेदंहरन्दाक्षायणीमुहुः ॥ १८ ॥ पितुर्मर्गेचरोक्त्यमाङ्गुलीष्वजगत्पते ॥ एवमितव्वचोदेवीयदो
 वाचसतीतदा ॥ १९ ॥ ममभार्याभवेत्यूचेपुनः कामेनमोहितः ॥ अथैतद्वीक्ष्यमदनःसरतिःससखोमुदा ॥ २० ॥ युक्तो
 बभूवशश्वच्चआत्मानञ्चाभ्यनन्दयन् ॥ अथदाक्षायणीशम्भुंसमाभाष्यद्विजोत्तमाः ॥ २१ ॥ जगाममातुरभ्यासंहर्षमोहस
 मन्विता ॥ हरोपिहिमवत्प्रस्थम्प्रविश्यचनिजाश्रमम् ॥ २२ ॥ दाक्षायणीविप्रलम्भदुःखाद्व्योनपरोभवत् ॥ विप्रलब्धो
 पिभूतेशोब्रह्मवाक्यमथास्मरत् ॥ २३ ॥ जायापरिग्रहस्यार्थेयदुक्तम्पद्मयोनिना ॥ स्मृत्यैवब्रह्मवाक्यस्यपुराविश्वास्ततः

परम् ॥ २४ ॥ चिन्तयामासमनसा ब्रह्माणवृषभध्वजः ॥ अथ सञ्चिन्त्यमानोऽपि परमेष्ठोऽत्रिशूलिनः ॥ २५ ॥ पुरस्ता
 त्प्राविशतूर्णमिष्टसिद्धिप्रचोदितः ॥ यत्रायं हिमवत्प्रस्थे विप्रलब्धो हरः स्थितः ॥ २६ ॥ सावित्री सहितो ब्रह्मा तत्रैव समुप
 स्थितः ॥ अथ तव्वीक्ष्य धातारं सावित्री सहितं हरः ॥ २७ ॥ सोऽसुको विप्रलब्धश्च सत्यर्थे तमुवाच ह ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥
 ब्रह्मन् विश्वार्थतोदारपरिग्रहकृतौ च यत् ॥ २८ ॥ त्वमात्थ तत्सार्थमिव प्रतिभाति ममाधुना ॥ अहमाराधितो भक्त्या दाक्षायण्याति
 भक्तितः ॥ २९ ॥ तस्यावरमहन्दातुर्ध्वं दायातः प्रपूजितः ॥ तत्सकाशे तदा कामो माविष्या धमहेषुभिः ॥ ३० ॥ माय
 यामोहितश्चाहन्तस्त्रतीकारमञ्जसा ॥ न शक्तः कर्तुमभितः पुरा हङ्कमलासना ॥ ३१ ॥ तस्याश्च वाञ्छितम् ब्रह्म त्रेते देवमये क्षितम् ॥
 यदहं स्याद्विष्णो भर्ता व्रतभक्तिसमायुतः ॥ ३२ ॥ तस्माच्चङ्कुरु विश्वार्थे मदर्थे च प्रजापते ॥ दक्षो यथा मामामन्व्य सुतान् दाता त
 था द्रुतम् ॥ ३३ ॥ गच्छ त्वन्दक्ष भवनङ्कथय स्ववचो मम ॥ यथा सती वियोगो मे भङ्गः स्यात् त्वन्तथा कुरु ॥ ३४ ॥ मार्कण्डे
 य उवाच ॥ इत्युदीर्य महादेवः सकाशेऽस्य प्रजापतेः ॥ सावित्री वीक्ष्य सत्यास्तु विप्रयोगो व्यवर्धत ॥ ३५ ॥ तं समा
 भाष्य लोकेशः कृतकृत्यो मुदान्वितः ॥ इदञ्जगाद जगतां हितम् पथ्यञ्च धूर्जटे ॥ ३६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदा त्वभगवञ्छम्भो
 तद्विश्वार्थं सुनिश्चितम् ॥ नास्त्येव भवतः स्वार्थो ममापि वृषभध्वज ॥ ३७ ॥ सुताञ्च तुभ्यन्दक्षस्य स्वयमेव प्रदास्यति ॥ अह

का०
२२

आपिविदिष्यामित्वद्वाक्यन्तस्मक्षतः ॥ ३८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युदीर्यमहादेवम्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ज
 गामदक्षनिलयंस्यन्दनेनातिवेगिना ॥ ३९ ॥ अथदक्षोपिवृत्तान्तं सर्वश्रुत्वासतीमुखात् ॥ चिन्तयामासदेयंमत्सुताशम्भ
 वेकथम् ॥ ४० ॥ आगतोपिमहादेवः प्रसन्नः सञ्जगामह ॥ पुनरेवकथं सोपिसुतार्थेऽत्यर्थमीप्सितः ॥ ४१ ॥ प्रस्थाप्योवाम
 यातस्यदूतोनिकटमञ्जसा ॥ नैतद्योग्यन्नगृहीयाद्यद्येनाविभुरात्मने ॥ ४२ ॥ अथवापूजयिष्यामितमेववृषभध्वजम् ॥ म
 दीयतनयाभर्तास्वयमेवयथाभवेत् ॥ ४३ ॥ तथैवपूजितः सोपिवाञ्छत्यतिप्रयत्नतः ॥ शम्भुर्भवतुमद्भर्तयेवेन्दत्तञ्चतेनतत् ४४
 इतिचिन्तयतस्तस्यदक्षस्यपुरतोविधिः ॥ उपस्थितोहंसरथः सावित्रीसहितस्तदा ॥ ४५ ॥ तन्दृष्ट्वावेधसन्दक्षः प्रणम्यावनतः
 स्थितः ॥ आसनञ्चददौतस्मैसमाभाष्ययथोचितम् ॥ ४६ ॥ ततस्तंसर्वलोकेशन्तत्रागमनकारणम् ॥ दक्षः प्रपच्छविप्रे
 न्द्राश्चिन्ताविष्टोपिहर्षितः ॥ ४७ ॥ ॥ दक्षउवाच ॥ ॥ तवात्रागमनेहेतुङ्कथयस्वजगद्गुरो ॥ पुत्रस्तेहात्कार्यवशादथवाश्र
 ममागतः ॥ ४८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतिपृष्ठः सुरश्रेष्ठोदक्षेणसुमहात्मना ॥ प्रहसन्नब्रवीद्वाक्यम्मोदयैस्तम्प्र
 जापतिम् ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणुदक्षयदर्थन्तेसमीपमहभागतः ॥ तल्लोकस्यहितम्पथ्यम्भवतोपितदी
 प्सितम् ॥ ५० ॥ तवपुत्र्यासमाराध्यमहादेवञ्जगत्पतिम् ॥ योवरः प्रार्थितः सोद्यस्वयमेवागतोगृहम् ॥ ५१ ॥ शम्भुना

पु०
अ. १०

२२

तवपुत्र्यर्थे त्वत्सकाशमहम्पुनः ॥ प्रस्थापितोऽस्मि यत्कृत्यं श्रेयस्तदवधारय ॥ ५२ ॥ वरन्दातुं द्याया तस्तावत्प्रभृतिश
 डूरः ॥ त्वत्सुताविप्रयोगेन न शर्मलभते जसा ॥ ५३ ॥ लब्धच्छिद्रोऽपि मदनो निचखानतदाभृशम् ॥ सर्वैः पुष्पकरैर्बाणैरे
 कदैव जगत्प्रभुम् ॥ ५४ ॥ सबाणविद्वः कामेन परित्यज्यात्मचिन्तनम् ॥ सतीं विचिन्तयन्नास्ते व्याकुलः प्राकृतो यथा
 ॥ ५५ ॥ विस्मृत्य प्रस्तुताम्वाणीङ्गणाग्रे विप्रयोगतः ॥ कसतीत्येव गिरिशोभाषते न्यकृतावपि ॥ ५६ ॥ मयामद्वा
 ञ्छितम्पूर्वन्त्वया च मदनेन च ॥ मरीच्याद्यैर्मनुनिवरैस्तत्सिद्धमधुना सुत ॥ ५७ ॥ त्वत्पुत्र्याराधितः शम्भुः सोऽपि त
 स्या विचिन्तनात् ॥ अनुमोदयितुं प्रेप्सुर्वर्तते हि मवद्गिरौ ॥ ५८ ॥ यथानानाविधैर्भाविः सत्यानन्दाव्रतेन च ॥ शम्भुराराधि
 तस्तेन तथैवाराध्यते सती ॥ ५९ ॥ तस्मात्त्वन्दक्षतनयां शम्भ्वर्थे परिकल्पिताम् ॥ तस्मै देह्यविलम्बेन तेन ते कृतकृत्यता ॥ ६०
 अहन्तमानयिष्यामि नारदेन त्वदालयम् ॥ तस्मै त्वमेनां सद्यच्छतदर्थे परिकल्पिताम् ॥ ६१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमेवे
 ति दक्षस्तमुवाच परमेष्ठिनम् ॥ विधिश्च गतवाँस्तत्र गिरिशो यत्र संस्थितः ॥ ६२ ॥ गते ब्रह्मणि दक्षोऽपि सदारतनयो मुदा ॥ अ
 भवत्पूर्णदेहस्तु पीयूषैरिव पूरितः ॥ ६३ ॥ अथ ब्रह्मापि मोदेन प्रसन्नः कमलासनः ॥ आससाद महादेवं हि मवद्गिरि संस्थितम् ॥ ६४ ॥
 तव्वीक्ष्य लोकत्रयं पृथग्मायान्तव्यं षष्ठ्यजः ॥ मनसा संशयश्च कसेती प्राप्नोमुहुर्महुः ॥ ६५ ॥ अथ दूरान् महादेवो लोके

का०
२३

शंसामसय्युतम् ॥ उवाचमदनोन्माथीविधिसस्मरमानसः ॥ ६६ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ किमवोचन्सु
रश्रेष्ठसत्यर्थेत्वत्सुतःस्वयम् ॥ कथयस्वयथास्वान्तंमन्मथेननदीर्यते ॥ ६६ ॥ बाधमानोविप्रयोगोमामेवचसतीमृते ॥
अभिहन्तिसुरश्रेष्ठत्यक्त्वान्यान्प्राणधारिणः ॥ ६७ ॥ सतीतिसततव्वेद्विब्रह्मन्कार्यान्तरेप्यहम् ॥ सायथाहिम
याप्राप्यातद्विधत्स्वतथाद्रुतम् ॥ ६८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सत्यर्थेयन्ममसुतोवदतिस्मत्पृषध्वज ॥ तच्छृणु
ष्वनिजंसाध्यंसिद्धमित्यवधारय ॥ ६९ ॥ देयातस्मैमयापुत्रीतदर्थेपरिकल्पिता ॥ ममापीष्टमिदङ्कर्मत्वद्वाक्यादधिकम्पु
नः ॥ ७० ॥ मत्पुत्र्याराधितःशम्भुरेतदर्थेस्वयम्पुनः ॥ सौप्यन्विच्छतिताय्यस्मात्तस्माद्देयामयाहरे ॥ ७१ ॥ शुभे
लप्तेमुहूर्तर्चसमागच्छतुमेन्तिकम् ॥ तदादास्यामितनयाम्भिक्षार्थंशम्भवेविधे ॥ ७२ ॥ इत्यवोचन्मुदादक्षस्तस्मात्त्वं
वृषभध्वज ॥ शुभेमुहूर्तेतद्वेश्मगच्छतामनुयाचतु ॥ ७३ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ गमिष्येभवतासार्द्धन्नारदेनमहात्मना ॥ द्रुत
मेवजगत्त्रष्टस्तस्मात्वनारदंस्मर ॥ ७४ ॥ मरीच्यादीन्दशतथामानसानपिसंस्मर ॥ तैःसार्द्धन्दक्षनिलयङ्गमिष्येहङ्गणैः
सह ॥ ७५ ॥ ततःस्मृतास्तेकमलासनेनसनारदाब्रम्हसुतामनोजवाः ॥ समागतायत्रहरोविधिश्चतत्रागताःकाममेत्यचि
न्ताम् ॥ ७६ ॥ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेदशमोऽध्यायः ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततःसमागताःसर्वे

पु०
अ. ११

२३

मानसाश्चसनारदाः ॥ विधेःस्मरणमात्रेणवातेनेवविनोदिताः ॥ १ ॥ तैःसार्द्धम्ब्रम्हणाशम्भुःसगणोदक्षमन्दिरम् ॥ जग
 ममोदयुक्तोथकालेतत्कर्मयोगिनि ॥ २ ॥ गणाःशङ्खाँश्चपटहाण्डिण्डिमाँस्तय्यवंशकान् ॥ वादयन्तोमुदायुक्ताअनुगच्छन्ति
 शङ्करम् ॥ ३ ॥ केचित्तालङ्कुरतलैःकुर्वन्तोद्धितलस्वनम् ॥ विमानैरतिवेगैःस्वैरनुयान्तिवृषध्वजम् ॥ ४ ॥ कोलाहलम्प्र
 कुर्वन्तस्तथानानाविधान्नवान् ॥ गणाअनेकाकृतयःशब्दयोगेननिर्ययुः ॥ ५ ॥ ततोदेवामुदायुक्तागन्धर्वाप्सरसोगणाः
 ॥ वाद्यैर्मोदैस्तथानृत्यैरन्वीयुर्वृषभध्वजम् ॥ ६ ॥ तेषांशब्देनविप्रेन्द्रागन्धर्वाणाङ्गरीयसाम् ॥ गणानाञ्चदिशःसर्वाःपू
 रिताचवसुन्धरा ॥ ७ ॥ कामोपिसगणःशम्भुंसशृङ्गाररसादिभिः ॥ मोदयन्मोहयन्काममन्वियात्समक्षतः ॥ ८ ॥ हरेगच्छ
 तिभाय्यर्थितदानींसकलाःसुराः ॥ ब्रह्माद्याःस्वयमेवाशुवाद्यञ्चकुर्मनोहरम् ॥ ९ ॥ दिशःसर्वाःसुप्रसन्नावभूवुर्द्विजसत्त
 माः ॥ जज्वलुश्चाग्नयःशान्ताःपुष्पवृष्टिरजायत ॥ १० ॥ ववुर्वाताःसुरभयोवृक्षाश्चापिसुपुष्पिताः ॥ बभूवुःप्राणिनः
 स्वस्थाअश्वस्थापेपिकेचन ॥ ११ ॥ हंससारसकादम्बानीलकण्ठाश्चचातकाः ॥ चुक्रुशुर्मधुराञ्छब्दान्प्रेरयन्तइवेश्वरम् ॥
 ॥ १२ ॥ भुजङ्गोव्याघ्रकृत्तिश्चजटाचन्द्रकलातथा ॥ जगामभूषणत्वञ्चतेनापिपरिदीपितः ॥ १३ ॥ ततःक्षणेनबलि
 नाबलीवर्द्धनवेगिना ॥ सब्रह्मनारदाद्यैश्चप्रापदक्षालयंहरः ॥ १४ ॥ ततोदक्षोमहातेजाअभ्युत्थायस्वयंहरम् ॥

का०
२४

ब्रह्मादींश्चददौतेषामासनानियथोचितम् ॥ १५ ॥ कृत्वायथोचितन्तेषांपूजाम्पाद्यादिभिस्तथा ॥ चकारसर्व्वेदन्दक्षोमु
निभिर्मानसैःपुनः ॥ १६ ॥ ततःशुभेमुहूर्त्तेतुल्येचद्विजसत्तमाः ॥ सतीन्निजसुतान्दक्षोददौहर्षेणशम्भवे ॥ १७ ॥ उद्वा
हविधिनासोपिपाणिञ्जग्राहर्षितः ॥ दाक्षायण्यावरतनोस्तदानीव्वैषभध्वजः ॥ १८ ॥ ब्रह्माथनारदाद्याश्चमुनयःसाम
गीतिभिः ॥ ऋचायजुर्विभःसुश्रव्यैस्तोषयामासुरीश्वरम् ॥ १९ ॥ वाद्यञ्चक्रुर्गणाःसर्व्वेननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ पुष्पवृ
ष्टिञ्चससृजुर्मैघागगनसङ्गताः ॥ २० ॥ अथशम्भुमुपागत्यगरुडेनातिवेगिना ॥ सार्द्धङ्कमलयाचेदमुवाचगरुडध्वजः ॥ २१
॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्निग्धनीलाञ्जनश्यामशोभयाशोभसेहर ॥ दाक्षायण्यायथाचाहम्प्रतिलोमेनपद्मया ॥ २२
कुरुत्वमनयासार्द्धैरक्षान्देवस्यवानृणाम् ॥ अनयासहसंसारसारिणाम्मङ्गलंसदा ॥ २३ ॥ कुरुदस्यून्यथायोग्यंहनिष्य
सिचशङ्कुर ॥ यएवैनांसाभिलाषोदृष्ट्वाश्रुत्वाथवाभवेत् ॥ २४ ॥ तंहनिष्यसिभूतेशनात्रकार्य्याविचारणा ॥ ॥ मार्कण्डेय
उवाच ॥ ॥ एवमस्त्वितिसर्व्वज्ञःप्रोवाचपरमेश्वरम् ॥ २५ ॥ प्रहृष्टमानसम्प्रीत्याप्रसन्नवदनोद्विजाः ॥ अथब्रह्मात
दादृष्ट्वादक्षजाञ्जारुहासिनीम् ॥ २६ ॥ स्मरानिष्टमनावक्रव्वीक्षाञ्चक्रेतदीयकम् ॥ मुहुर्महस्तदाब्रह्मापश्यतिस्मसतीमुखम्
॥ २७ ॥ तदेन्द्रियविकारञ्चप्राप्तवानवशःपुनः ॥ अथतस्यपपाताशुतेजोभूमौद्विजोत्तमाः ॥ २७ ॥ तज्ज्वलद्दहनाभासम्मु

पु०
अ. ११

२४

नीनाम्पुरतस्तदा ॥ ततस्तस्मात्समभवंस्तोयदाः शब्दसंयुताः ॥ २९ ॥ सर्व्वर्त्तश्च तथावर्त्तः पुष्करोद्रोण एव च ॥ गज्जन्तश्चाथ
मुञ्चन्तस्तोयानि द्विजसत्तमाः ॥ ३० ॥ तैस्तु सञ्छादिते व्योम्नितेषु गज्जन्तसु शङ्करः ॥ पश्यन्दाक्षायणीन्देवीम्भृशङ्कामेन मोहितः
॥ ३१ ॥ मोहितोऽप्यथ कामेन तदा विष्णुवचः स्मरन् ॥ इयेष हन्तुम् ब्रह्माणं शूलमुद्यम्य शङ्करः ॥ ३२ ॥ शम्भुनोद्यमिते शूले
विधिं हन्तुं द्विजोत्तमाः ॥ मरोचिनारदाद्यास्ते च क्रुर्हाहाकृतिन्तदा ॥ ३३ ॥ दक्षोऽमैव स्मैव मिति पाणिमुद्यम्य शङ्कितः ॥
वारयामास भूतेशङ्घिप्रमेव पुरोगतः ॥ ३४ ॥ अथाग्रे मिलितव्वीक्ष्य तदा दक्षस्महेश्वरः ॥ प्रत्युवाचा प्रियमिदं स्मारयन् वै
ष्णवीक्षिरम् ॥ ३५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ नारायणेन विप्रेन्द्रयदिदानीमुदीरितम् ॥ मयाप्यङ्गीकृतं कर्त्तुं नदिहैव प्रजापते ॥
॥ ३६ ॥ एनाय्यः सालाभिषः सन्वीक्षते तं हनिष्यसि ॥ इति वाचन्तु सफलामेनां हत्वा करोम्यहम् ॥ ३७ ॥ साभिलाषः कथं
म्ब्रह्मासतीं समवलोकयत् ॥ अभवत्त्यक्ते जास्तु ततो हन्मि कृतागसम् ॥ ३८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तमेव व्वदिन
व्विष्णुः क्षिप्रम्भूत्वा पुरःसरः ॥ इदमुचे वारयंस्तं हन्तुं सर्वजगत्प्रभुः ॥ ३९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ न हनिष्यसि
भूतेशः स्रष्टारञ्जगताव्वरम् ॥ अनेनैव सती भार्या भवदर्थे प्रकल्पिता ॥ ४० ॥ प्रजाः स्रष्टुमयं शम्भो प्रादुर्भूतश्च तु मूर्खः ॥
अस्मिन्हते जगत्स्रष्टानास्त्यन्यः प्राकृतो धुना ॥ ४१ ॥ सृष्टिस्थित्यन्तकर्माणि करिष्यामः कथम्पुनः ॥ अनेनापि मया चै

का० २५ वभवताचसमञ्जसम् ॥४२॥ एकस्मिन्निहतेमीषुकस्तत्कर्मकरिष्यति ॥ तस्मान्नवध्योभवताविधातावृषभध्वज ॥ ४३ ॥
 ईश्वर उवाच ॥ ॥ प्रतिज्ञाम्पूरयिष्यामिह त्वैनञ्चतुराननम् ॥ अहमेव प्रजाः स्रक्ष्ये स्थावराणि चराणि च ॥ ४४ ॥ अन्यं स्र-
 क्ष्ये विधातारमथवाहं स्वतेजसा ॥ स एव सृष्टिकर्ता स्यात्सर्वदामदनुज्ञया ॥ ४५ ॥ ह त्वैनविधिमेवाहम् प्रतिज्ञाम्पालयन्वि-
 भो ॥ स्रष्टारमेकं स्रक्ष्यामि नवारय चतुर्भुज ॥ ४६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा गिरिशस्य चतुर्भुजः ॥
 स्मितप्रसन्नवदनः पुनर्मैवमितीरयन् ॥ ४७ ॥ प्रतिज्ञा पूरणं कर्तुं द्यौर्गयमात्मनि नो भवेत् ॥ इत्युवाचा भिवदनमोश्वरस्य द्विजो-
 त्तमाः ॥ ४८ ॥ ततः पुनः शम्भुरुचे कथामात्माविधिर्मम ॥ लक्षते भिन्न एवायमप्रत्यक्षेणाग्रतः स्थितः ॥ ४९ ॥ अथ प्रहस्य
 भगवान्मुनोनाम्पुरतस्तदा ॥ इदमूचे महादेवन्तोषयन्गरुडध्वजः ॥ ५० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ न ब्रह्माभवतो भिन्नो न शम्भु-
 र्ब्रह्मणस्तथा ॥ न चायद्यैवयोर्भिन्नोऽभिन्नत्वं सर्वदा तनम् ॥ ५१ ॥ प्रधानस्याप्रधानस्य भागाभागस्वरूपिणः ॥ ज्योति-
 र्मयस्य भागो मेयुवामेकोहमंशकः ॥ ५२ ॥ कस्त्वङ्कोहश्च को ब्रह्मामैव परमात्मनः ॥ अंशत्रयमिदं भिन्नं सृष्टिस्थित्यन्तकार-
 णम् ॥ ५३ ॥ चिन्तय स्वात्मानात्मानं संस्तं वङ्कुरु चात्मनि ॥ एकत्वम् ब्रह्मैवैकण्ठशम्भूनां हृदतङ्कुरु ॥ ५४ ॥ शिरो ग्रीवादिभेदेन
 यथैकस्येव धर्मिणः ॥ अङ्गानि मेतथैकस्य भागत्रयमिदं हर ॥ ५५ ॥ यज्ज्योतिरग्र्यं स्वपरप्रकाशं दृष्टमव्यक्तमनन्तरूप

म् ॥ नित्यञ्चदीर्घादिविशेषणाद्यैर्हीनम्परन्तच्चवयन्नभिन्ना ॥ ५६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यमहोदेवोवि
 मोहितः ॥ जानन्सचाप्यभिन्नत्वन्सद्विस्मृत्यान्यचिन्तनात् ॥ ५७ ॥ पुनःपप्रच्छगोविन्दमनन्यत्वन्निभेदिनाम् ॥ ब्रह्मविष्णु
 त्र्यम्बकानामेकस्यचविशेषकम् ॥ ५८ ॥ ततो नारायणः पृष्ठः कथयामास शम्भवे ॥ अनन्यत्वन्निदेवानामेकत्वञ्चव्यदर्शयत्
 ॥ ५९ ॥ श्रुत्वा ततो विष्णुमुखाब्जकोशादनन्यताविष्णुविधीशतत्त्वे ॥ दृष्ट्वा स्वरूपञ्च जघान नैनं विविधं विस्मृतः पुष्पमधूकराभ
 म् ॥ ६० ॥ ॥ इति कालिकापुराणे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अनन्यत्वन्निदेवाना
 यैज्जगाद जनार्दनः ॥ शम्भवे तद्वयं श्रोतुमिच्छामो द्विजसत्तम ॥ १ ॥ एकत्वन्दर्शयामास कथं वा गरुडध्वजः ॥ तत्समाचक्ष्व
 विप्रेन्द्र परद्वौ तूहलं हिनः ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृणु ध्वम्मुनयो गुह्यम्परमप्रयतम्परम् ॥ त्रिदेवानामनन्यत्वन्तथै
 वैकत्वदर्शनम् ॥ ३ ॥ हरेण पृष्ठो गोविन्दस्तं समाभाष्य सादरम् ॥ इदमाह मुनिश्रेष्ठा अभिन्नप्रतिपादकम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ ॥ इदन्तमोमयं सर्वमासीद्भुवनवर्जितम् ॥ अप्रज्ञातमलक्ष्यञ्च प्रसुप्तमिव सर्वतः ॥ ५ ॥ नदि वारात्रिभा गोत्र
 नाकाशन्नचकाश्यपी ॥ न ज्योतिर्न जलं वायुर्नान्यत्किञ्चन संस्थितम् ॥ ६ ॥ एकमासीत्परम्ब्रह्म सूक्ष्मन्नित्यमतीन्द्रियम् ॥ अ
 व्यक्तञ्ज्ञानरूपेण द्वैतहीनाविशेषणम् ॥ ७ ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चैव नित्यौ द्वौ सर्वसंहितौ ॥ स्थितः कालोऽपि भूतेश जगत्कारणमे

का०
२६

ककम् ॥ ८ ॥ यदेकम्परत्पम्ब्रह्मतत्स्वरूपापरंहरारूपत्रयमिदन्नित्यन्तस्येवजगतःपतेः ॥ ९ ॥ कालोनामापररूपमनाद्यन्तत्तुका
रणम् ॥ सर्वेषामेवभूतानामवच्छेदेनसङ्गतः ॥ १० ॥ ततस्तत्स्वप्रकाशेनभास्वद्रूपम्प्रकाशते ॥ पुरासृष्ट्यर्थमतुलंक्षोभयन्प्रकृ
तिंस्वयम् ॥ ११ ॥ सङ्ख्यायान्तुप्रकृतौमहत्तत्त्वमजायत ॥ महत्त्वान्ततःपश्चादहङ्कारस्त्रिधाभवत् ॥ १२ ॥ अहङ्कारेतुसञ्जातेशब्द
तन्मात्रतस्ततः ॥ आकाशमसृजद्विष्णुरनन्तम्मूर्तिर्वर्जितम् ॥ १३ ॥ ततस्तुरसतन्मात्रादपःसृष्ट्वामहेश्वरः ॥ निराधारःस्वयन्दध्रे
तास्तदानिजमायया ॥ १४ ॥ ततस्त्रिगुणसाम्येनसंस्थिताम्प्रकृतिंप्रभुः ॥ पुनःसङ्क्षोभयामाससृष्ट्यर्थम्परमेश्वरः ॥ १५ ॥ ततः
साप्रकृतिस्तासुबीजन्त्रिगुणभागवत् ॥ अप्सुसंसर्जयामासजगद्वीजन्निराकुलम् ॥ १६ ॥ तद्विष्टद्वङ्कमेणैवहैममण्डमभून्म
हत् ॥ जग्राहापःसमस्तास्तागर्भएवतदण्डकम् ॥ १७ ॥ अप्सुस्थितासुहैमाण्डगर्भेविष्णुस्तदण्डकम् ॥ तयैवमाययादध्रे
ब्रह्माण्डमतुलम्पुनः ॥ १८ ॥ वारिणावह्निभिश्चैववायुभिर्नभसातथा ॥ बहिस्तदण्डकञ्छन्नंसर्वपार्श्वैसमन्ततः ॥ १९ ॥ सप्त
सागरमानेनतथानद्यादिमानतः ॥ ब्रह्माण्डाभ्यन्तरेतोयन्तदन्यत्तुबहिर्गतम् ॥ २० ॥ तदन्तःस्वयमेवासौविष्णुर्ब्रह्मस्वरूप
धृक् ॥ दैववर्षमुखित्वेवप्रविभेदतदण्डकम् ॥ २१ ॥ तस्मात्समभवन्मेरुरूपन्नोस्मिन्महेश्वरः ॥ जरायुःपर्वताजातासमुद्राः
सप्ततज्जलात् ॥ २२ ॥ तन्मध्येगन्धतन्मात्रात्पृथिवीसमजायत ॥ ईश्वरेणप्रकृत्याचयोजितात्रिगुणात्मिका ॥ २३ ॥ प्रागे

पु०

अ. १२

२६

वपर्वतादिभ्यःसमुत्पन्नावसुन्धरा॥ ब्रह्माण्डखण्डसंयोगाद्दृढाभूतातुसाभृशम्॥२४॥तस्यामेवस्थितोब्रह्मासर्वलोकगुरुः
 स्वयम् ॥ यदाब्रह्माण्डमध्यस्थोब्रह्माव्यक्तोनाचाभवत् ॥२५॥ तदैवरूपतन्मात्रात्तेजः सम्यगजायत ॥ वायुस्तुस्पर्शतन्मा
 त्रात्प्रकृत्याविनियोजितात्॥२६॥बभूवसर्वभूतानाम्प्राणभूतःसमन्ततः॥अद्विस्तेजोभिरतुलैर्वायुभिर्नभसातथा॥२७॥
 अंतर्बहिस्तदण्डस्यव्याप्तमन्यत्तुगर्भगम्॥ततोब्रह्माशरीरन्तुत्रिधाचक्रमहेश्वरः ॥ २८ ॥ प्रधानेच्छवशाच्छम्भोत्रिगुणन्त्रि
 गुणीकृतम् ॥ तदूर्ध्वभागःसञ्जातश्चतुर्वक्त्रश्चतुर्भुजः॥२९॥पद्मकेशरगौराङ्गकायोब्राह्मयोमहेश्वरः॥तन्मध्यभागोनीलाङ्ग
 एकवक्त्रश्चतुर्भुजः ॥ ३० ॥ शंखचक्रगदापद्मपाणिःकायःसवैष्णवः ॥ अभवत्तदधोभागःपञ्चवक्त्रश्चतुर्भुजः॥ ३१ ॥
 स्फटिकाभ्रसमःशुक्लःसकायश्चन्द्रशेखरः ॥ इतस्ततोब्रह्मकायेसृष्टिशक्तिव्ययोजयत् ॥ ३२ ॥ स्वयमेवाभवत्स्रष्टाब्रह्म
 रूपेणलोकभृत् ॥ स्थितिशक्तिन्निजाम्मायाम्प्रकृत्याख्यान्ययोजयत् ॥ ३३ ॥ महेशोवैष्णवेकायेज्ञानशक्तिन्निजान्त
 था ॥ स्थितिकर्ताभवद्विष्णुरहमेवमहेश्वरः ॥ ३४ ॥ शर्वशक्तिनियोगेनसदातद्रूपतामम ॥ अन्तशक्तिन्तथाकायेशा
 म्भवेसन्त्ययोजयत् ॥ ३५ ॥ अन्तकर्ताभवच्छम्भुःसएवपरमेश्वरः॥तत्तत्त्रिषुशरीरेषुस्वयमेवप्रकाशते ॥३६॥ज्ञानरूप
 म्परज्ज्योतिरनादिर्भगवान्प्रभुः ॥ सृष्टिस्थित्यन्तकरणादेकएवमहेश्वरः ॥ ३७॥ब्रह्माविष्णुःशिवश्चेतिसञ्ज्ञामापृ

का० कपृथक् ॥ अतस्त्वञ्चविधाताचतथाहमपिनपृथक् ॥ ३८ ॥ एवंशरीररूपञ्चज्ञानमस्माकमन्तरम् ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 २७ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यविष्णोरमिततेजसः ॥ ३९ ॥ हर्षोत्फुल्लमुखःप्रोचेपुनरेवजनार्दनम् ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ एक
 एवमहेशश्चज्योतीरूपोनिरञ्जनः ॥ ४० ॥ कावामायाथकःकालःकावाप्रकृतिरुच्यते ॥ केपुमांसस्ततोभिन्नाभिन्नाश्चे
 त्कथमेकता ॥ ४१ ॥ तन्मेवदस्वगोविन्दतत्प्रभावय्यथातथम् ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वमेवपश्यसिसदाध्यानस्थःपर
 मेश्वरम् ॥ ४२ ॥ आत्मन्यात्मस्वरूपन्तज्ज्योतीरूपंसदक्षरम् ॥ मायाञ्चप्रकृतिङ्कालम्पुरुषश्चस्वयविविभो ॥ ४३ ॥
 ज्ञातात्वंध्यानयोगेनतस्माद्धानपरोभव ॥ माययामोहितोयस्मादधुनात्वस्मदीयया ॥ ४४ ॥ ततोविस्मृत्यपरमञ्ज्यो
 तिर्हिर्वनितारतः ॥ अधुनाकोपयुक्तस्त्वैवविस्मृत्यात्मानमात्मनि ॥ ४५ ॥ माम्पृच्छसिप्रकृत्यादिरूपाणिप्रमथाधिप ॥
 मार्कण्डेयउवाच ॥ ततस्तत्रमहादेवःश्रुत्वावाक्यंसुनिश्चितम् ॥ ४६ ॥ मुनीनाम्पश्यताय्यौगयुक्तोध्यानपरोभवत् ॥ आ
 साद्यबन्धम्पर्यङ्कन्निमीलोचनः ॥ ४७ ॥ आत्मानञ्चिन्तयामासतदात्मनिमहेश्वरः ॥ परञ्चिन्तयतस्तस्यशरीरंविब
 भौशुभम् ॥ ४८ ॥ तेजोभिरुज्ज्वलन्द्रष्टुन्नशेकुर्मनयस्तदा ॥ तत्क्षणाद्व्यानयुक्तश्चशम्भुःसविष्णुमायया ॥ ४९ ॥
 परित्यक्तोतिविबभौतपस्तेजोभिरुज्ज्वलः ॥ येयेगणास्तदातस्थुःसेवयाशङ्करान्तिके ॥ ५० ॥ नतेपिवीक्षितुंशेकुःशङ्करव्वा

दिवाकरम् ॥ स्वयमेव तदा विष्णुः समाधिमनसो भृशम् ॥ ५१ ॥ प्रविवेश शरीरांतज्योतीरूपेण धूर्जटेः ॥ प्रविश्य तस्य ज
 ठरेयथा सृष्टिक्रमः पुरा ॥ ५२ ॥ तथैव दर्शयामास स्वयन्नारायणो व्ययः ॥ न स्थूलन्न च सूक्ष्मञ्च न विशेषणगोचरम् ॥ ५३ ॥
 नित्यानन्दनिरातङ्गमेकं शुद्धमतीन्द्रियम् ॥ अदृश्यं सर्वद्रष्टारन्निर्गुणम् परमम्पदम् ॥ ५४ ॥ परमात्मानमानन्दञ्जगत्का
 रणकारणम् ॥ प्रथमन्ददृशेशम्भुरात्मानन्तत्स्वरूपिणम् ॥ ५५ ॥ तत्र प्रविष्टमनसा बहिर्ज्ञानविवर्जितः ॥ तस्यैव रूप
 म्प्रकृतिं सृष्ट्यर्थे भिन्नताङ्गताम् ॥ ५६ ॥ ददर्श तस्यैवाभ्यासे पृथग्भूतामिवैकिकाम् ॥ पुरुषाँश्च ददर्शासौ यथैव वसतस्ततः ॥
 ॥ ५७ ॥ अग्नेरिव कणास्थूलादजस्रन् द्विजसत्तमाः ॥ तदेव कालरूपेणाभासते च मुहुर्मुहुः ॥ ५८ ॥ सृष्टिस्थित्यन्तयोगा
 नाम वच्छेदनकारणम् ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चैव कालोऽपि च मुहुर्मुहुः ॥ ५९ ॥ अभिन्नम्भाषमाणैश्च सगर्ग्यैर्भिन्नताङ्गतान् ॥
 पृथग्भूतामभिन्नाँश्च ददृशे चन्दुशेखरः ॥ ६० ॥ एकमेवाद्वयम् ब्रह्म नेहनानास्तिकिञ्चन ॥ स प्रधानस्वरूपेण कालरूपे
 ण भासते ॥ ६१ ॥ तथा पुरुषरूपेण संसारार्थम् प्रवर्तते ॥ भोगार्थम् प्राणिनां शश्वच्छरीरे च प्रवर्तते ॥ ६२ ॥ सैव माया
 या प्रकृतिः सामोहयति शङ्करम् ॥ हरिन् तथा विरिञ्चिञ्चतथैवान्यजनुर्भवान् ॥ ६३ ॥ मायाख्या प्रकृतिर्जाता जन्तून् समोह
 यत्यति ॥ सा स्त्रीरूपेण च स दालक्ष्मीभूता हरेः प्रिया ॥ ६४ ॥ सा सावित्री रती सन्ध्या सा सती सैव वीरिणी ॥ बुद्धिरूपा स्व

का०

२८

यन्देवीचण्डिकेतिचर्गीयते ॥ ६५ ॥ इतिस्वयन्ददर्शाशुध्यानमार्गगतोहरः ॥ महदादिप्रभेदेनतथासृष्टिक्रमंस्वयम् ॥
 ॥ ६६ ॥ दर्शयित्वाहरिःकालम्प्रकृतिम्पुरुषाँस्तथा ॥ तथान्यदर्शयामासतच्छरावन्तुद्विजोत्तमाः ॥ ६७ ॥ ॥ इतिश्रीका०
 द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ७४ ॥ मार्कण्डेयउवाच॥ततोब्रह्माण्डसंस्थानन्दर्शयामासशम्भवे ॥ ववृधेतोयराशिस्थम्ब्रह्माण्डञ्चय
 थापुरा ॥ १ ॥ तन्मध्येपद्मगर्भाभिम्ब्रह्माणञ्चजगत्पतिम् ॥ ज्योतीरूपम्प्रकाशार्थं सृष्ट्यर्थं चपृथग्गतम् ॥ २ ॥ शरीरिणश्चददृशे
 ब्रह्माण्डान्तर्गतम्मुहुः ॥ चतुर्भुजम्प्रकाशान्तज्योतिर्भिः कमलासनम् ॥ ३ ॥ तत्रैवचत्रिधाभूतवैपुर्बाह्यन्ददर्शसः ॥
 ऊर्ध्वमध्यान्तभागैश्चब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥ ४ ॥ यथोर्ध्वभागोवपुषोब्रह्मत्वमगमत्तदा ॥ मध्यंयथाविष्णुभूतन्ददर्शान्त
 स्यशम्भुताम् ॥ ५ ॥ एकमेवशरीरन्तुत्रिधाभूतम्मुहुर्मुहुः ॥ हरोददर्शस्वेगर्भेतथासर्वमिदञ्जगत् ॥ ६ ॥ कदाचिद्वैष्णवद्वाय
 म्ब्राह्मेकायेलयव्रजेत् ॥ ब्राह्मन्तथावैष्णवेचशाम्भवेवैष्णवन्तथा ॥ ७ ॥ शाम्भवेवैष्णवेकायेब्राह्मणवैष्णवाप्यथशाम्भवे ॥ गच्छ
 न्तल्लीनतांशम्भुरेकताञ्चमुहुर्मुहुः ॥ ८ ॥ ददर्शवामदेवोपिभिन्नञ्चाप्यपृथग्गतम् ॥ परमात्मनिगच्छन्तल्लीनतान्तद्रपुः
 स्वयम् ॥ ९ ॥ तन्मध्येपृथिवीशम्भुर्ददर्शवितताञ्जले ॥ महापर्वतसङ्घातैर्विरलंस्थगितान्नतः ॥ १० ॥ पुनर्ददर्शब्रह्माण्डुर्व
 न्तंसर्गमादितः ॥ आत्मानञ्चपृथग्भूतविष्णुञ्चगरुडासनम् ॥ ११ ॥ दक्षम्प्रजापतिन्तत्रतथैवचनिजान्गणान् ॥

पु०

अ. १३

२८

मरीच्यादीन्दशतथावीरिणीञ्चतथासतीम् ॥ १२ ॥ सध्यांरतीञ्चकन्दर्पशृंगारंसवसन्तकम् ॥ हावान्भावांस्तथामारानृषीन्दे
 वान्मद्गरुडान् ॥ १३ ॥ मेघाँश्चचन्द्रंसूर्य्यञ्चतृक्षान्वल्लीस्तृणानिच ॥ सिद्धान्विद्याधरायैक्षान्राक्षसान्किन्नराँस्तथा ॥ १४ ॥ मा
 नुषाँश्चभुजङ्गाँश्चग्राहान्मत्स्याँश्चकच्छपान् ॥ उल्कानिघातकेतूँश्चकृमिकीटपतङ्गकान् ॥ १५ ॥ काश्चिद्दर्शवनितान्द्वन्द्वभा
 वम्प्रकुर्व्वती ॥ उत्पन्नमुत्पद्यन्तञ्चविपद्यन्तञ्चकञ्चन ॥ १६ ॥ हसतोरमतःकाँश्चित्काँश्चिद्विलपतस्तथा ॥ धावतश्चापराश्चम्भुर्द
 दर्शपरमेश्वरः ॥ १७ ॥ दिव्यालङ्कारसञ्छन्नामालाचन्दनचर्चिताः ॥ वीक्षाञ्चचक्रिरेकेचिच्छम्भुनाक्रीडितामुहुः ॥ १८ ॥ स्तुव
 न्तःप्रस्तुवन्तश्चशम्भुर्विष्णुन्तथाविधिम् ॥ केचिद्दृशिरेतेनमुनयश्चतपोधनाः ॥ १९ ॥ तपांसिचैरतःकेचिन्नदीतीरेतपोव
 ने ॥ स्वाध्यायवेदनिरताः पाठयन्तश्चकेचन ॥ २० ॥ तथैवसागराःसप्तनद्योदेवसरांसिच ॥ तथैवपर्व्वतरुथोसौदृशेशम्भुना
 स्वयम् ॥ २१ ॥ मायालक्ष्मीस्वरूपेणहरिंसम्मोहयत्परम् ॥ सतीरूपातथात्मानम्मोहयन्तीतिशङ्करः ॥ २२ ॥ सत्यासार्द्धिस्वयरे
 मेकैलासेमेरुपर्व्वते ॥ मन्दरेदेवविपिनेशृङ्गाररससेविते ॥ २३ ॥ सतीदेहन्तथात्यक्ताजाताहिमवतःसुता ॥ यथाप्रापपुनस्तान्तु
 यथाचैवान्धकोहतः ॥ २४ ॥ कार्तिकेयःसमुत्पन्नोयथाहँस्तारकाद्वयम् ॥ तत्सर्व्वविस्तरात्सम्यग्दर्शवृषभध्वजः ॥
 ॥ २५ ॥ हिरण्यकशिपुर्ज्जघ्नेनरसिंहस्वरूपिणा ॥ यथाहतःकालनेमिर्हिरण्याक्षोयथाहतः ॥ २६ ॥ विष्णुनायादृशय्यु

का०

२९

दन्दानवौघैःपुराकृतम् ॥ यथायेयेचनिहतास्तत्सर्वं दृष्टवान्हरः ॥ २८ ॥ जगत्प्रपञ्चान्ब्रह्मादीन्क्षेत्रग्रहमानुषान् ॥ सि
 द्वविद्याधरादीश्च दृष्ट्वा दृष्ट्वा पृथक् पृथक् ॥ २९ ॥ आत्मानन्तान्त्संहरन्तन्दृष्टशेशम्भुरीश्वरः ॥ संहारान्तेददर्शासौ ब्रह्मविष्णु
 महेश्वरान् ॥ ३० ॥ शून्यं समभवत्सर्वञ्जगदेतच्चराचरम् ॥ शून्ये जगति सर्वस्मिन् ब्रह्माविष्णुशरीरगः ॥ ३१ ॥ ली
 नः शम्भुश्च तस्यैव शरीरम् प्रविवेश ॥ एकमेव दर्शासौ विष्णुमव्यक्तरूपिणम् ॥ ३२ ॥ नान्यत्किञ्चिददर्शासौ तदा वि
 ष्णुमृते हरः ॥ अथ विष्णुश्च दृष्टो लयन्तम् परमात्मनि ॥ ३३ ॥ भासमानम्परन्तत्त्वे ज्योतीरूपे सनातने ॥ ततो ज्ञान
 मयन्नित्यमानन्दम्ब्रह्मणः परम् ॥ ३४ ॥ केवलञ्ज्ञानगम्यश्च ददर्शान्यन्न किञ्चन ॥ एकत्वं च पृथक्त्वं च जगतः परमात्मने ॥
 ददर्श स्वशरीरान्तःसर्गस्थित्यन्तसंयमान् ॥ ३५ ॥ प्रकाशम्परमात्मानं शान्तन्नित्यमतोन्द्रियम् ॥ एकमेवाद्वयम्ब्रह्म
 ददर्शान्यन्न किञ्चन ॥ ३६ ॥ को वा विष्णुर्हरः को वा को ब्रह्मा किमिदञ्जगत् ॥ इति भेदो न जगृहेशम्भुना परमात्मना ॥ ३७ ॥
 एवं सम्पश्यतस्तस्य शरीराभ्यन्तराद्विः ॥ निःससाराथमायापि प्रविवेश तृषध्वजम् ॥ ३८ ॥ अनन्यत्वम्पृथक्त्वं च दर्श
 यित्वा जनार्दनः ॥ शम्भवे तच्छरीरात्तु बहिर्भूतस्ततो द्रुतम् ॥ ३९ ॥ अथ त्यक्तसमाधेस्तु हरस्य चलितात्मनः ॥ सती मम नो ज
 गामाशु मोहितस्य च मायया ॥ ४० ॥ ततो मुहुर्हरो वेक्रन्दाक्षायण्यामनोहरम् ॥ प्रबुद्धकमलाकारव्योक्षाञ्च क्रेद्विजोत्तमाः ॥ ४१ ॥

पु ०

अ. १३

२९

ततोदक्षमरीच्यादीन्स्वगणान्कमलासनम् ॥ विष्णुञ्चतत्रसर्वोक्ष्यशङ्करोविस्मितोभवत् ॥ ४२ ॥ अथतव्विस्मयाविष्टम्महा
 देववृषध्वजम् ॥ स्मितम्प्रफुल्लवदनंहरमाहजनादनः ॥ ४३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ यद्यत्पृष्टन्त्वयैकत्वेभिन्नतायाञ्च
 शङ्कर ॥ त्रयाणामथदेवानान्तज्ज्ञातमधुनात्वया ॥ ४४ ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चैवकालोमायानिजान्तरे ॥ त्वयाज्ञातामहादे
 वकीदृशास्तेचकेपुनः ॥ ४५ ॥ एकम्ब्रह्मसदाशान्तन्नित्यञ्चपरमम्महत् ॥ तत्कथम्भिन्नतांजातन्दृष्टन्तत्कीदृशन्त्वया
 ॥ ४६ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिपृष्टोभगवताभगवान्वृषभध्वजः ॥ जगादहरयेतथ्यमेतद्वाक्यन्द्विजोत्तमाः ॥ ४७ ॥
 ॥ ईश्वरउवाच ॥ एकंशिवंशान्तमनन्तमच्युतम्ब्रह्मास्तितस्मान्नहिकिञ्चिदीदृशम् ॥ तस्मादभिन्नंसकलञ्जगद्वरेःकालादिरू
 पाणिचसृष्टिहेतुः ॥ ४८ ॥ समस्तभूतप्रभवन्निरञ्जनव्यञ्जितस्यैवसदांशरूपिणः ॥ सृष्टिस्थितिसंख्यमनन्तदीरितरूप
 त्रयन्तस्यविभातिभेदतः ॥ ४९ ॥ नाहन्नचत्वन्नहिरण्यगर्भोनकालरूपम्प्रकृतिन्नचान्यम् ॥ तत्प्रेरणाङ्कनुमलञ्चकिञ्चिद्वि
 नापिरूपंसदपीहतस्य ॥ ५० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतितत्त्वन्त्वयाप्रोक्तञ्ज्ञानञ्चवृषभध्वज ॥ तदंशभूतास्तुवय
 म्ब्रह्मविष्णुपिनाकिनः ॥ ५१ ॥ तस्मात्त्वयानवध्योयव्विरिञ्चिस्तवचेद्भवेत् ॥ एकताविदिताशम्भोब्रह्मविष्णुपिनाकिना
 म् ॥ ५२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाविष्णोरमिततेजसः ॥ नजघानमहादेवोविधिन्दृष्ट्वाथचैकता

का० ३० म् ॥ ५३ ॥ इतिवःकथितविष्णुर्व्यथानन्यत्वमादिशत् ॥ शम्भवेप्रस्तुतन्तद्वःकथयाभिपुनर्दिजाः ॥ ५४ ॥ इतिकालि
कापुराणेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ जलदेष्वथगर्जत्सुमहादेवःसतोपतिः ॥ विसृज्य
विष्णुप्रभृतीञ्जगामहिमवद्विरिम् ॥ १ ॥ आरोप्यवृषभेतुङ्गेसतीमामोदशालिनीम् ॥ जगामहिमवत्प्रस्थंरम्यङ्कुञ्जसमन्वि
तम् ॥ २ ॥ अथसाशङ्कराभ्यासेसुदतीचारुहासिनी ॥ विरेजेवृषभस्थातिचन्द्रान्तेकालिकोपमा ॥ ३ ॥ ब्रह्मादयश्चतेस
र्वेमरीच्याद्याश्चमानसाः ॥ दक्षोपिसर्व्वमुदिताअभवन्त्ससुरासुराः ॥ ४ ॥ केचिच्छङ्खान्वादयन्तःकेचित्तालस्वनङ्गणाः ॥ के
चिद्वास्यम्प्रकुर्व्वन्तोअनुजग्मुर्व्वषध्वजम् ॥ ५ ॥ विसृष्टाअपिब्रह्माद्याःशम्भुनापुनरेवते ॥ अनुजग्मुःकियदूरम्मुदापरमयायु
ताः ॥ ६ ॥ ततःशम्भुंसमाभाष्यब्रह्माद्यामानसाश्चते ॥ स्वंस्वंस्थानन्तदाजग्मुःस्यन्दनैराशुगामिभिः ॥ ७ ॥ देवाश्चसर्व्वेसिद्धा
श्चतथैवाप्सरसाङ्गणाः ॥ यक्षविद्याधराद्याश्चयेतत्रसमागताः ॥ ८ ॥ तेहरेणाविसृष्टास्तुगतवन्तोनिजास्पदम् ॥ बभूवुरा
मोदयुताःकृतदारैवृषध्वजे ॥ ९ ॥ ततोहरःसस्वगणःस्वंस्थानम्प्राप्यमोदनम् ॥ कैलासन्तत्रवृषभादवतारयतिप्रियम्
॥ १० ॥ ततोविरूपाक्षइमांमप्राप्यदाक्षायणीङ्गणान् ॥ स्वीयान्विसर्ज्जयामासनन्द्यादीन्गिरिकन्दरात् ॥ ११ ॥ उवाच
शम्भुस्तान्त्सर्व्वान्नन्द्यादीनतिसूनृतम् ॥ यदाहव्वैःस्मराम्यत्रस्मरणाच्चलमानसाः ॥ १२ ॥ समागमिष्यथतदामत्पा

पु०

अ १४

३०

श्वम्भोस्तदातदा ॥ इत्युक्तेवामदेवेनतेनन्दिभैरवादयः ॥ १३ ॥ महाकोषीप्रपातायजग्मुस्तुहिमवद्गिरौ ॥ ईश्वरोपितया
 साद्वन्तेषुयातेषुमोहितः ॥ १४ ॥ दाक्षायण्याचिरंरेमेरहस्यनुदिनम्भृशम् ॥ कदाचिद्वन्यपुण्याणिसमाहृत्यमनोहराम् ॥
 १५ ॥ मालाविविधायसत्यास्तुशिरःस्थानेन्ययोजयत् ॥ कदाचिद्वर्षणैवक्रव्वैक्षन्तीमात्मनःसतीम् ॥ १६ ॥ अनुगम्यहरो
 वक्रंस्वीयमप्यवलोकयत् ॥ कदाचित्कुन्तलानस्याउल्लास्योल्लासमागतः ॥ १७ ॥ बध्नातिमोचयत्येवंशश्वत्संमाज्जयत्य
 पि ॥ सरागौचरणावस्यायावकेनोज्ज्वलेनच ॥ १८ ॥ निसर्गरक्तौकुरुतेपुरारागादृषध्वजः ॥ उच्चैरपियदारुयेयमन्येषा
 म्पुरतोमुहुः ॥ १९ ॥ तत्कर्णकथयत्यस्याहरोद्रष्टुन्तदाननम् ॥ नदूरमपिगत्वासौसमागम्यप्रयत्नतः ॥ २० ॥ अनुबध्ना
 तितामक्षिणपृष्ठदेशेऽन्यमानसाम् ॥ अन्तर्हितस्तुतत्रैवमाययावृषभध्वजः ॥ २१ ॥ तामालिलिङ्गभोत्यासाचकिताव्याकु
 लाभवत् ॥ सौवर्णपद्मकलिकातुल्येतस्याःकुचद्वये ॥ २२ ॥ चकारभ्रमराकारम्मृगनाभिविशेषकम् ॥ हरमस्याःकुचयुगा
 द्वियोज्यसहसाहरः ॥ २३ ॥ नियोजयतितत्रैवसकरस्पर्शनम्मुहुः ॥ अङ्गदान्वलयान्वन्मूर्तिर्विश्लेष्यचपुनःपुनः ॥ २४ ॥ त
 त्स्थानात्पुनरेवासौतस्थानेप्रयुयोजच ॥ कालिकेयंसमायातिसवर्णातिसखीतिताम् ॥ २५ ॥ पश्येत्यस्यास्तथेच्छन्त्याःप्रोक्ता
 जग्राहतकुचौ ॥ कदाचिन्मदनोन्मादचेतनःप्रमथाधिपः ॥ २६ ॥ चकारनर्मकर्मणिताहस्त्रिययामुदा ॥ आहृत्यपद्मपुष्पा

का०

३१

णिवन्यपुष्पाणिशङ्करः ॥ २७ ॥ पुष्पाभरणसर्वाङ्गीङ्कुरुतेस्मकदाचन ॥ गिरिकुञ्जेषुरम्येषुतयासहसतीपतिः ॥ २८ ॥ विज
 हारसमस्तेषुवनेषुमुदितोहरः ॥ नयानेनोपवेशेचनस्थितौनापिचेष्टिते ॥ २९ ॥ तयाविनाक्षणमपिशर्मलभेवृषध्वजः ॥
 विहत्यसुचिरङ्कालङ्कैलासगिरिकन्दरे ॥ ३० ॥ महाकोषोप्रपातायजगामहिमवद्गिरौ ॥ तस्मिन्प्रविष्टेहिमवत्पर्वतेवृषभ
 ध्वजे ॥ ३१ ॥ कामोपिसहमित्रेणरत्याचप्रजगामह ॥ तस्मिन्प्रविष्टेकामेतुवसन्तः शङ्करान्तिके ॥ ३२ ॥ वितताननिजाःश्री
 श्रवृक्षेतोयेतथाभुवि ॥ सर्व्वेसुपुष्पितावृक्षालताश्चान्याःसुपुष्पिताः ॥ ३३ ॥ अम्भांसिफुल्लपद्मानिपद्मेषुभ्रमरास्तथा ॥
 प्रविष्टेतत्रसुरभौप्रववुर्मलयानिलाः ॥ ३४ ॥ सुगन्धिपुष्पगन्धेनमोहिताश्चसुसन्ध्रयः ॥ मुनीनामपिचेतांसिप्रमथ्यसुरभि
 स्तदा ॥ ३५ ॥ स्मरःसारंसमुद्भ्रेतक्रौघादाज्यवत्कृती ॥ सन्ध्यार्द्धचन्द्रसङ्काशाः पलाशाश्चविवरेजिरे ॥ ३६ ॥ कामास्त्रवत्सु
 मनंसःप्रमोदायाभवत्सदा ॥ बभुःपङ्कजपुष्पाणिसरःसुसकलाञ्जनान् ॥ ३७ ॥ सम्मोहयितुमुद्युक्तासुमुखीदाम्बुदेवता ॥
 नागकेशरवृक्षाश्चस्वर्णवर्णप्रसूनकैः ॥ ३८ ॥ बभुर्मदनकेत्वाभामनोज्ञाःशङ्करान्तिके ॥ चम्पकास्तरवोहैमपुष्पत्वम्प्रक
 टम्मुहुः ॥ ३९ ॥ कुर्वन्तःप्रचुरैःपुष्पैःसम्यग्रेजुस्तथास्फुटैः ॥ प्रफुल्लपाटलापुष्पैर्दिशःस्युःपाटलांशवः ॥ ४० ॥ यथातथा
 पुष्पितास्तेपाटलारूयामहीरुहाः ॥ लवङ्गवल्लीसुरभिर्गन्धेनोद्वास्यमारुतम् ॥ ४१ ॥ सम्मोहयतिचेतांसिभृशङ्का

१ देवस्य ।

पु०

अ१४

२१

मिजनेपुरा ॥ वासन्तीवासितास्तत्रबल्वजाःकिलरेजिरे ॥ ४२ ॥ तद्वन्धलुब्धभ्रमरारतिमिश्रामनोहराः ॥ चारुपाव
कवर्चस्विशिखराश्रूतशाखिनः ॥ ४४ ॥ बभुर्मदनबाणौघपर्यङ्कवदनावृताः ॥ अम्भासिमलहीनानिरेजुःफुल्लकुशेशयैः ॥
४५ ॥ मुनीनामिवचेतांसिप्रव्यक्तज्योतिरुद्गमात् ॥ तुषाराःसूर्यरश्मीनांसद्गमादगमन्क्षयम् ॥ ४६ ॥ ममत्वानीवविज्ञान
शालीनांहृदयात्तदा ॥ निःशङ्काःकोकिलाः शब्दन्तन्वतेस्मृतदान्वहम् ॥ ४७ ॥ प्राणिव्यधनपुष्पेषुपुष्पज्याशब्दवद्भृशम् ॥
चुकूजुर्भ्रमरास्तत्रवनान्तर्गतपुष्पगाः ॥ ४८ ॥ कान्तालोलोलाबुभुक्षोस्तुस्मरव्याघ्रस्यशब्दवत् ॥ चन्द्रस्तुषारवद्भानुर्नर्चैताः
सकलाकलाः ॥ ४९ ॥ क्रमाद्भारमोहायजनानाङ्कुशलम्भुवि ॥ प्रसन्नाःसहचन्द्रेणनिस्तुषारास्तदाभवत् ॥ ५० ॥ विभा
वर्यः प्रियेणेवकामिन्यःसुमनोहराः ॥ तस्मिन्कालेमहादेवःसहसत्याधरोत्तमे ॥ ५१ ॥ रेमेससुचिरञ्छन्नो निकुञ्जेसनदीषुच
॥ सापितेनसमरेमेतथादाक्षायणीशुभा ॥ ५३ ॥ यथाहरःक्षणमपिशान्तिन्नापतयाविना ॥ सम्भोगविषयेदेवीसतीतस्य
मनःप्रिया ॥ ५४ ॥ विशतीवहरस्याङ्गेपाययन्तीवतद्रसम् ॥ तस्याःकुसुममालाभिर्द्रूषयन्त्सकलातनुम् ॥ ५४ ॥ स्वहस्त
रचिताभिश्चवरन्नर्मचकारसः ॥ आलापैर्वीक्षणैर्हासैस्तथासम्भाषणैर्हरः ॥ ५५ ॥ तस्याविवेशगिरिशःसद्यमीवात्म
सव्विदिम् ॥ तद्वत्क्रचन्द्रपीयूषयानस्थिरतनुर्हरः ॥ ५६ ॥ नावापशौषिकीन्तन्वीमवस्थांसकदाचन ॥ तद्वत्क्राम्बुजवासेतन

१ तुषारवद्भानुः तुषारयुक्त किरणश्चन्द्रः पताः सकलाः कलाः क्रमेण नवभार किंतु एकदैव बभारेत्यर्थः अर्थात्सर्वासुतिथिषु पूर्ण एव चन्द्र उदितवानित्याचत् ।

का०
३२

त्सौन्दर्यैश्चनर्मभिः ॥ ५७ ॥ गुणैरिवमहादन्तीबद्धोनान्यद्विचेष्टते ॥ इतिहिमगिरिकुञ्जप्रस्थभागेदरीषुप्रतिदिनम
भिरेमेदक्षपुत्र्यामहेशः ॥ क्रतुमुजपरिमाणैः क्रीडतस्तस्यजातानवदशचमुनीन्द्रावत्सराः पञ्चचान्ये ॥ ५८ ॥ इतिकालिकपुरा
णे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ कदाचिदथदक्षस्यतनयाजलदागमे ॥ जगादाद्रैः शि
खरिणः प्रस्थस्थवृषभध्वजम् ॥ १ ॥ ॥ सत्युवाच ॥ ॥ घनागमोयंसप्राप्तः कालः परमदुःसहः ॥ अनेकवर्णमैघौघस्थ
गिताम्बरदिक्रयः ॥ २ ॥ ॥ विवातिवाताहृदयन्दारयन्तोतिवेगिनः ॥ कदम्बरजसाधौतपाथोलेशविकर्षिणः ॥ ३ ॥ ॥ मेघानाङ्ग
ज्जितैरुच्चैर्द्वारासारविमुञ्चताम् ॥ विद्युत्पताकिनान्तीव्रैः क्षुब्धङ्कस्यनमानसम् ॥ ४ ॥ ॥ नसूर्योदृश्यतेनापिमेघच्छन्नो
निशापतिः ॥ दिवापिरात्रिवद्वातिविरहिव्यत्ययाकरम् ॥ मेघानैकत्रतिष्ठन्तो ध्वनन्तः पवनेरिताः ॥ पतन्त इवलोकानान्द
श्यन्तेमूर्ध्निशङ्कर ॥ ५ ॥ ॥ वाताहतामहावृक्षानृत्यन्त इवचाम्बरे ॥ दृश्यन्तेहरभीरूणान्त्रासकाः कामुकेप्सिताः ॥ ७ ॥
स्निग्धनीलाञ्जनश्याममुदिरोयस्यपृष्ठतः ॥ बलाकराजीभात्युच्चैर्घर्मनाघुष्टफेनवत् ॥ ८ ॥ ॥ क्षणङ्गणञ्चञ्चलेयन्दृश्यते
कालिकागता ॥ अम्बुधाविवसन्दीप्तः पावकोवडवामुखः ॥ ९ ॥ ॥ प्ररोहन्ति हि शस्यानिमन्दिरप्राङ्गणेष्वपि ॥ किमन्यत्रविरूपा
क्षशस्योद्धूतिर्व्वदाम्यहम् ॥ १० ॥ ॥ श्यामलैराजतैः कक्षौर्व्विशदोयं हिमाचलः ॥ मन्दराश्रयवृक्षौघपत्रैर्दुग्धाम्बुधिर्व्यथा ॥ ११ ॥

पु०

अ. १५

३२

कुसुमश्रीश्चकुटजंभेजेसास्याथकिंशुकान् ॥ उच्चावचान्कलौलक्ष्मीर्यथासन्त्यज्यसज्जनान् ॥ १२ ॥ मयूराःस्तनयि
 त्नूनांशब्देनहृषितामुहुः ॥ केकायन्तेप्रतिवनेसततवृष्टिसूचकाः ॥ १३ ॥ मेघोन्मुखानाम्मधुरश्चातकानांस्वनोहर ॥ श्रूयतां
 मतिमत्तानावृष्टिसन्निधिसूचकः ॥ १४ ॥ गगनेशक्रचापेनकृतंसाम्प्रतमारुपदम् ॥ धारासारशरैस्तापम्भेतुम्प्रतियथोद्गतः
 ॥ १५ ॥ मेघानाम्पश्यभर्गोहृदुर्नयङ्करकोत्करैः ॥ यत्ताडयन्त्यनुगतम्मयूरश्चातकन्तथा ॥ १६ ॥ शिखिसारङ्गयोर्दृष्ट्वामित्राद
 पिपराभवम् ॥ हंसागच्छन्तिगिरिशिविदूरमपिमानसम् ॥ १७ ॥ एतस्मिन्विषमेकालेनीडङ्काकाश्चकोरकाः ॥ कुर्वन्तित्वविन्ना
 गेहात्कथंशान्तिमवाप्स्यसि ॥ १८ ॥ महतीबाधतेभीतिर्माम्मेघोत्थापिनाकधृक् ॥ यतस्वतस्माद्वासायमाचिरवचनान्मम
 ॥ १९ ॥ कैलाशेवाहिमाद्रौवामहाकोप्यामथक्षितौ ॥ तवोपयोग्यत्वंवाँसङ्कुरुष्ववृषभध्वज ॥ २० ॥ एवमुक्तस्तदाशम्भुर्दाक्षा
 यण्यातयासकृत् ॥ ईषज्जहासशीर्षस्थचन्द्ररश्मिसिताननः ॥ २१ ॥ अथोवाचसतीन्देवीस्मितभिन्नोष्ठसम्पुटः ॥ महात्मास
 र्वतत्त्वज्ञस्तोषयन्परमेश्वरीम् ॥ २२ ॥ ईश्वरउवाच ॥ यत्रप्रित्यैमयाकार्योवासस्तवमनोहरे ॥ मेघास्तत्रनगन्तारःकदाचि
 दपिमत्प्रिये ॥ २३ ॥ मेघानितम्बपर्यन्तंसञ्चरन्तिमहीभृतः ॥ सदाप्रालेयधान्नस्तुवर्षास्वपिमनोहरे ॥ २४ ॥ कैलाशस्यतथा
 देवीयावदामेखलङ्घनाः ॥ सञ्चरन्तिनगच्छन्तितस्मादूर्ध्वङ्कदाचन ॥ २५ ॥ सुमेरोर्यारुधेरूर्ध्वङ्कदाचनगच्छन्तिबलाहकाः ॥ जम्बूमूलं

का०
३३

समासाद्यपुष्करावर्त्तकादयः ॥ २५ ॥ एतेषुचगिरीन्द्रेषुयस्योपरितवेहते ॥ मनःप्रियेनिवासायतमाचक्ष्वद्रुतम्मयि ॥ २६ ॥
स्वेच्छाविहारैस्तवकौतुकानिसुवर्णपक्षानिलवृन्दवृन्दैः ॥ सकुन्तवर्गैर्मधुरस्वनैस्तेसदोपदेयानिगिरौहिमोत्थैः ॥ २७ ॥ सि
द्धाङ्गनास्तेसखितासनातनीमिच्छन्त्यएवोपकृतिंसकौतुकाम् ॥ स्वेच्छाविहारैर्मणिकुट्टिमैगिरौकुर्वन्त्यएष्यन्तिफलादिदान
कैः ॥ २८ ॥ यादेवकन्यागिरिकन्यकाश्चयानागकन्याश्चतुरङ्गमुख्यः ॥ सर्वास्तुतास्तेसततंसहायतांसमाचरिष्यन्त्यनुमोद
विभ्रमैः ॥ २९ ॥ रूपन्तवेदमतुलवन्दनंसुचारुदृष्टाङ्गनानिजवपुर्निजकान्तिसङ्घम् ॥ हेलान्निजेवपुषिरूपगणेषुनित्यङ्कितारि
त्यनिमेषक्षणचारुरूपाः ॥ ३० ॥ यामेनकापर्वतराजजायारूपैर्गणैः ख्यातवतीत्रिलोके ॥ साचापितेतत्रमनोनुमोदन्नित्य
ङ्करिष्यत्यथसूचनाद्यैः ॥ ३१ ॥ पुरन्ध्रवर्गैर्गिरिराजवन्द्यैः प्रीतिर्वितन्वद्भिरुदाररूपाम् ॥ शिक्षासदातेस्वकुलोचितापिका
र्य्यान्वहम्प्रीतियुतागुणौघैः ॥ ३२ ॥ विचित्रकोकिलालापमोदकुञ्जगणावृतम् ॥ सदावसन्तप्रभवङ्गन्तुमिच्छसिकिम्प्रिये ॥ ३३
नानास्वच्छजलापूर्णसरःशतसमावृतम् ॥ पद्मिनीशतसय्यैकमचलेन्द्रहिमालयम् ॥ ३४ ॥ सर्वकामप्रदैर्वृक्षैशाद्वलैः कल्प
सञ्ज्ञकैः ॥ सञ्छन्नैर्यस्यकुसुमान्युपयोक्ष्यसितत्रवैः ॥ ३५ ॥ प्रशान्तश्वापदगणम्मुनिभिर्घर्यतिभिर्वृतम् ॥ देवालयम्महा
भागेनानामृगगणैर्वृतम् ॥ ३६ ॥ स्फटिकस्वर्णवप्राद्यैराजतैश्चविराजितम् ॥ मानसादिसरोवर्गैरभितःपरिशोभितम् ॥ ३७

पु०

अ१५

३३

हिरण्मयैरत्ननालैःपङ्कजैर्मकुलैर्वृतम्॥शिशुमारैस्तथाशङ्खैःकच्छपैर्मर्करैर्झपैः॥३८॥निषेवितैर्मन्त्रजुलैश्चतथानीलोत्पला
 दिभिः॥देवीशतस्नानशक्तसर्वगन्धैश्चकुङ्कुमैः॥३९॥विचित्रस्त्रगन्धजलैरापूष्णैःस्वच्छकान्तिभिः॥शाद्वलैस्तरुभिस्तुङ्गे
 स्तीरस्थैरुपशोभितैः॥४०॥नृत्यद्विरिवशाखौघैर्व्यञ्जयन्तंस्वसम्भवम्॥कादम्बैःसारसैर्मत्तचक्राङ्गग्रामशोभितैः॥४१॥
 मधुराराविभिर्मोदकारिभिर्भ्रमरादिभिः॥वासवस्यकुबेरस्ययमस्यवरुणस्यच॥४२॥अग्नेःकौणपराजस्यमारुतस्यहर
 स्यच॥पुरीभिःशोभिशिखरम्मेरुमुच्चैःसुरालयम्॥४३॥रम्भाशचीमेनकादिरम्भोरुगणसेवितम्॥किन्त्वमिच्छसिसर्वेषां
 सारभूतम्महागिरिम्॥४४॥तवदेवीशतयुतासाप्सरोगणसेविता॥नित्यञ्चरिष्यतिशचीतवयोग्यांसहायताम्॥४५॥
 अथवाममकैलासमचलेन्द्रंसदाश्रयम्॥स्थानमिच्छसिवित्तेशपुरीपरिविराजितम्॥४६॥गङ्गाजलौघप्रयतम्पूर्णचन्द्रस
 मप्रभम्॥दरीषुसानुषुसदायक्षकन्याभिरीहितम्॥४७॥नानामृगगणैर्जुष्टम्पद्माकरशतावृतम्॥सर्वैर्गुणैश्चसह
 शंसुमेरोरिवसुन्दरि॥४८॥स्थानेष्वेतेषुयत्रास्तितवान्तःकरणास्पृहा॥तद्रुतस्मेसमाचक्ष्ववासङ्कर्तास्मितत्रते॥४९॥
 ॥मार्कण्डेयउवाच॥इतीरितेशङ्करेणतदादाक्षायणोशनैः॥इदमाहमहादेवंश्लक्ष्णंस्वेच्छाप्रकाशनम्॥५०॥सत्युवा
 च॥हिमाद्रावेववसतिमहमिच्छेत्वयासह॥नचिरात्कुरुवासन्त्वन्तस्मिन्नेवमहागिरौ॥५१॥मार्कण्डेयउवाच॥अ

का०

३४

थतद्वाक्यमाकर्ण्यहरः परममोदितः ॥ हिमाद्रिशिखरन्तुङ्गन्दाक्षायण्यासमर्थ्यौ ॥ ५२ ॥ सिद्धाङ्गनागणायुक्तमगम्यस्मेघ
पक्षिभिः ॥ जगामशिखरन्तुङ्गम्मरीचवनराजितम् ॥ ५३ ॥ इतिकालिकापुराणे पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ६४ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ विचित्रकनकैरूप्यैः शिखरं तनकवर्चुरम् । बालार्कसदृशन्तुङ्गमाससादसतीसखः ॥ १ ॥ स्फटिका
ब्धमयेतस्मिच्छाद्वलद्रुमराजिते ॥ विचित्रपुष्पवल्लोभिः सरसोभिश्च सय्युते ॥ २ ॥ प्रफुल्लतरुशाखाग्रगुञ्जद्रमरभूषिते
पङ्केरुहैः प्रफुल्लैश्च नीलोत्पलचयैस्तथा ॥ ३ ॥ शोभिते चक्रवाकैः कादम्बैर्हंसमद्गुभिः ॥ प्रमत्तसारसैः क्रौञ्चैर्नीलकण्ठैश्च श
ब्दिते ॥ ४ ॥ पुंस्कोकिलकलस्वानैर्मधुरैर्मृगसेविते ॥ तुरङ्गवदनैः सिद्धैरप्सरोग्भिः सगुह्यकैः ॥ ५ ॥ विद्याधरीभिर्देवीभिः किन्नरी
भिर्विहारिते ॥ पुरन्ध्रीभिः पार्वतीभिकन्याभिश्च समन्विते ॥ ६ ॥ विपञ्चीतन्त्रिकामन्द्रमृदङ्गपटहस्वनैः ॥ नृत्यद्विरप्सरोग्भि
श्च कौतुकोत्थैः सुशोभिते ॥ ७ ॥ दैवीलताभिर्दिव्याभिर्गन्धिनीभिः समावृते ॥ ऊर्ध्वप्रफुल्लकुसुमैर्निःकुञ्जैरुपशोभिते ॥ ८ ॥
शैलराजपुराभ्यासे शिखरे वृषभध्वजः । सहस्रत्याचिरं रेमे एवम्भूते सुशोभने ॥ ९ ॥ तस्मिन्स्वर्गसमेस्थाने दिव्यमानेन
शङ्करः । दशवर्षसहस्राणि रेमे सत्यासमम्मुदा ॥ १० ॥ सकदाचित्तु तत्स्थानात्कैलासं याति शङ्करः । कदाचिन्मेरुशिखर
न्देवदेवो वृत्तम्पुरा ॥ ११ ॥ दिक्पालानान्तथोद्यानव्वनानि वसुधातलम् ॥ गत्वा गत्वा पुनस्तत्र रेमे तेभ्यः सतीसखः ॥

१ वृद्धिद्विमित्तस्येति पुंस्त्वद्वावनिषेधः ।

पु०

अ. १६

३४

॥ १२ ॥ नजज्ञेसदिवारात्रन्नब्रह्मनतपःसमम् ॥ सत्याहितमनाःशम्भुःप्रोतिमेवचकारह ॥ १३ ॥ एकम्महादेवमुखंस
 तीपश्यतिसर्वशः॥महादेवोऽपिसर्वत्रसदाद्राक्षीत्सतीमुखम् ॥ १४ ॥ एवमन्योन्यसंसर्गादनुरागमहीरुहम् ॥ वर्द्धयामा
 सतुःशम्भुसत्यौभावाम्बुसेचनैः ॥ १५ ॥ एतस्मिन्नन्तरेदक्षोजगतांहितकारकः ॥ महायज्ञंसमारेभेयष्टुंसर्वजनान्वितम्
 ॥ १६ ॥ अष्टाशीतिसहस्राणियत्रजुह्वतिऋत्विजः ॥ उद्गतारश्चतुःषष्टिसहस्राणिमहर्षयः ॥ १७ ॥ अध्वर्यवोऽथहो
 तारस्तावन्तो नारदादयः ॥ अधिष्ठातास्वयव्विष्णुःसहसर्वमरुद्गणैः ॥ १८ ॥ स्वयन्तत्राभवद्ब्रह्मात्रयीविधिनिदर्शकः ॥
 तथैवसर्वदिक्पालाद्वारपालाश्चरक्षकाः ॥ १९ ॥ उपतस्थेस्वयय्यज्ञःस्वयव्वेदीधराभवत् ॥ तनूनपादपिनिजश्चक्रेरु
 पंसहस्रशः ॥ २० ॥ हविषाङ्ग्रहणायाशुतस्मिन्यज्ञमहोत्सवे । आमन्त्र्याशुमरीच्याद्याःपवित्रैकैकधारिणः ॥ २१ ॥
 सर्वत्रसामिधेन्यातेज्वालयामासुरर्घ्विषम् ॥ सप्तर्षयःसामगाथाङ्कुर्वन्तिस्मपृथक्पृथक् ॥ २२ ॥ गान्दिशोविदिशःख
 ञ्चपूयन्तःश्रुतिस्वरैः॥नवृतास्तत्रयागेषुदक्षेणसुमहात्मना ॥ २३ ॥ नकेचिदृषयोदेवानमनुष्यानपक्षिणः ॥ नोद्भिदोन
 तृणव्वाऽपिपशवोनमृगास्तथा ॥ २४ ॥ गन्धर्व्वविद्याधरसिद्धसङ्घान्नादित्यसाध्यर्षिगणान्त्सयक्षान् ॥ सस्थावरान्नाग
 वरान्त्समस्तान्वब्रेसदक्षःसुमहाध्वरेषु ॥ २५ ॥ कल्पमन्वन्तरयुगवर्षमासदिवानिशाः ॥ कलाकाष्ठानिमेषाद्यावृताःसर्वे

का०
३५

समागताः ॥ २६ ॥ महर्षिराजर्षिसुरर्षिसङ्घानृपाः सपुत्राः सचिवैः ससैन्यैः ॥ वसुप्रमुख्यागणदेवतायाः सर्वावृतास्ते
 नगतामखन्तम् ॥ २७ ॥ कीटापतङ्गाजलजाश्च सर्वे सवानराः श्वापदविघ्नघोराः ॥ मेघाः सशैलाः सनदीसमुद्राः सरां
 सिवाप्यश्च गतावृतास्ते ॥ २८ ॥ सर्वे स्वभागं हविषा ज्ञिघृक्षवः क्रतुम्प्रजग्मुर्दृढयज्विनस्ते ॥ पातालवासा असुरा
 समागतानागस्त्रियो देवसमाः समस्ताः ॥ २९ ॥ जगद्वर्त्यस्ति यत्किञ्चिद्वेतनाचेतनम्पुनः ॥ सर्वं वृत्वासमारेभेय
 ज्ञं सर्वस्वदक्षिणम् ॥ ३० ॥ तस्मिन्यज्ञे वृतः शम्भुर्न दक्षेणमहात्मना ॥ कपालीति विनिश्चित्य तस्य यज्ञार्हतानहि ॥ ३१ ॥
 कपालिभार्य्येति सती दयितापि सुतानिजा ॥ नाहूता यज्ञविषये दक्षेण दोषदर्शिना ॥ ३२ ॥ श्रुत्वा सती तथा यज्ञन्तातेनारब्धमु
 त्तमम् ॥ कपालिभार्य्येति वृतानाहमित्यपितत्त्वतः ॥ ३३ ॥ उचैश्चुकोपदक्षाय रक्तनेत्राऽननात्तदा ॥ शापेन दक्षन्दग्धुश्च मनश्च
 क्रेतदासती ॥ ३४ ॥ कोपाविष्टाऽपि सा पूर्वसमयं स्मृतवत्यमुम् ॥ मनसेति विनिश्चित्य न शशाप तदा सती ॥ ३५ ॥ अलं शा
 पेन मे पूर्वसुदृढः समयः कृतः ॥ अस्तीति मय्यवज्ञायाम्प्राणान्मोक्षयेध्रुवम्पुनः ॥ ३६ ॥ यदास्तु ताहन्दक्षेण सुचिरन्तनयार्थिना ॥
 तदैव समयो मे यं शापेनालङ्करोमितम् ॥ ३७ ॥ इति सञ्चिन्त्य सा देवी नित्यरूपमथात्मनः ॥ सस्मारा तुलमत्युग्रं त्रिष्कलन्तज्जग
 न्मयम् ॥ ३८ ॥ पूर्वरूपं स्मरन्ती सा योगनिद्रा हृदयं हरेः ॥ एवं सञ्चिन्तयामास मनसा दक्षजा तदा ॥ ३९ ॥ ब्रह्मणो दित दक्षेण

पु०
अ१६

३५

यदर्थमहमीडिता॥तत्किञ्चिदपिनोजातंशङ्करोपिनपुत्रवान्॥४०॥ इदानीमेकमेवाऽभूत्कार्य्यन्देवगणस्यच॥यच्छङ्करःसानु
 रागोमत्कृतेभूच्चयोषिति ॥ ४१ ॥ मत्तो नान्यापुनःशम्भोरागव्वर्द्धयितुम्पुनः॥शक्तानकाऽपिभवितासनान्यांसङ्गहीष्यति ॥
 ॥४२॥ तथाप्यहन्तनुन्त्यक्ष्येसमयात्पूर्वयोजितात् ॥ हितायजगताङ्कुर्ग्याम्प्रादुर्भावम्पुनर्गिरौ ॥ ४३ ॥ पुराहिमवतःप्र
 स्थेरम्येदेवगृहोपमे ॥ शम्भुः सार्द्धम्भयारन्तुंसुचिरम्प्रीतिसय्युतः ॥ ४४ ॥ तत्रयामेनकादेवीचार्वङ्गीचरितव्रता ॥ सुशी
 लासापुरन्ध्रीणामुत्तमापार्व्वतीगणे ॥ ४५ ॥ सामाम्मातृवदाचष्टसर्व्वकर्मसुनर्मकम् ॥ तस्याम्मेत्यनुरागोभूत्सामेमाता
 भविष्यति ॥ ४६ ॥ कन्याभिःपार्व्वतीभिश्चबाल्यक्रीडामहञ्चिरम् ॥ कृत्वाकृत्वामेनकायाः करिष्येमोदमुत्तमम् ॥ ४७ ॥ पु
 नश्चाहम्भविष्यामिशम्भोजार्याऽतिवल्लभाः ॥ करिष्येदेवकार्य्याणितदुपायादसंशयम् ॥ ४८ ॥ इतिसञ्चिन्तयन्तीसापुनः
 कोपसमावृता ॥ जज्वालदक्षतनयादक्षदारुणकर्मणा ॥ ४९ ॥ क्रोधरक्तेक्षणातत्रतनुयष्टेस्तदासती ॥ स्फोटश्चकारद्वारा
 णिसर्वाण्यावृत्ययोगतः ॥ ५० ॥ तेनस्फोटेनमहतातस्यास्तुप्राणवायवः ॥ निर्बिभद्यदशमद्वारमात्मनस्तेबहिर्ह्ययुः ॥ ५१
 त्यक्तप्राणान्तुतान्दृष्ट्वादेवाःसर्व्वेन्तरिक्षगाः ॥ हाहाकारन्तदाचक्रुःशोकव्याकुलितेक्षणाः ॥ ५२ ॥ ततस्तुसत्याभगिनीसु
 तातान्द्रष्टुमागता ॥ चुक्रोशशोकाद्विजयामृतान्दृष्ट्वासतीम्मुहुः ॥ ५३ ॥ हासतिक्रगतासीतिहासतीतवकिन्विदम् ॥ ५४ ॥

का०

३६

तृष्वसरित्युच्चैस्तदाशब्दो महानभूत् ॥ ५४ ॥ विप्रियश्रवणादेवप्राणास्त्यक्तात्वयासति ॥ अहङ्कथन्तुजीवामिदृष्टेदृग्विप्रिय
 नृदम् ॥ ५५ ॥ पाणिनावदनसत्यामार्जयन्तीमुहुर्मुहुः ॥ करुणविलपन्तीस्ममुखजिघ्रति सा तदा ॥ ५६ ॥ सिञ्चन्तीने
 त्रजैस्तोयैः सत्याः सा हृदयम्मुखम् ॥ केशानुल्लास्यपाणिभ्यार्वीक्ष्यन्तीवदनम्मुहुः ॥ ५७ ॥ ऊर्द्धाधःकम्पितशिराः शोक
 व्याकुलितेन्द्रियाः ॥ हृदयम्पञ्चशाखाभ्यार्विन्निहन्ती तथा शिरः ॥ ५८ ॥ इदञ्च वचनं सा श्रुकण्ठासा विजया ब्रवीत् ॥ श्रुत्वा
 ते मरणम्माता वीरिणी शोककर्षिता ॥ ५९ ॥ धारयन्ती कथम्प्राणान्त्सद्यस्त्यक्षति जीवितम् ॥ सतथानिरनुक्रोशः क्रूरकर्मापिता
 तव ॥ ६० ॥ प्रमीताम्भवती श्रुत्वा कथन्त्यास्यति जीवितम् ॥ विचिन्त्यनूनङ्कर्मणि स्वीयानि भवती मप्रति ॥ ६१ ॥ कृतानि स नृ
 शंसानि दक्षः शोकाकुलस्तदा ॥ यज्वासचज्ञानशीलः कथय्यज्ञे प्रवर्तते ॥ ६२ ॥ निःश्रद्धस्त्यक्तबुद्धिश्च कथं न भवेत्कृतौ ॥ हामा
 तर्द्धि वचनं रुदन्त्या बालवन्मम ॥ ६३ ॥ भवत्यानिर्गमेशोकाद्वियेशल्यसमानसून् ॥ त्वङ्किंस्मरसि मेशम्भोर्विहितस्य कदाच
 न ॥ ६४ ॥ तेनामर्षवशम्प्राप्ता मातर्माङ्किन्नभापसे ॥ तदेव वदनञ्च क्षुर्ममुखं सानासिका तवा ॥ ६५ ॥ एतेषाङ्कगताः सर्वे विभ्रमाह
 सितङ्कचा ॥ ननु ते विभ्रमैर्हीनन्नेत्रयुग्मं सनासिकम् ॥ ६६ ॥ स्मितहीनञ्च वदनं नृष्टा सोढा कथं हरः ॥ कासुधासम्मितव्वाक्यं हराश्र
 मसमागताम् ॥ ६७ ॥ सूनृतन्त्वामृते मातर्वदिष्यति मुहुर्मुहुः ॥ श्रद्धावती बान्धवेषु पत्युर्भाववशानुगा ॥ ६८ ॥ सर्वलक्षण

पु०

अ. १६

३६

सम्पूर्णात्वस्समायाभविष्यति ॥ त्वद्वदेवदेवेशः शोकोपहतचेतनः ॥ ६९ ॥ दुःखितात्मानिरुत्साहोनिश्चेष्टश्च भविष्यति ॥ ए
 वल्लपन्तीभृशदुःखितासतोमृतांसमीक्ष्यातिशयं शुचाहता ॥ पपातभूमौ विजयाविरावव्वितन्वतीचोर्द्ध्वभुजाप्रवेपती ॥ ७० ॥
 इतिकालिकापुराणे सतीदेहत्यागो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नन्तरे शम्भुः शोभनेमा
 नसेहूदे ॥ समाप्य सन्ध्यामायातः स्वमाश्रमपदम् प्रति ॥ १ ॥ आगच्छन्नेव संरावव्विजयायावृषध्वजः ॥ शुश्रावदारुणन्तीव्र
 श्रकितश्च ततो भवत् ॥ २ ॥ तत उक्ष्णाबलवता मनोमारुतरंहसा ॥ स्वमाश्रमपदं शर्व्व आससाद त्वरान्वितः ॥ ३ ॥ आसाद्य देवीन्द
 यितान्तदादाक्षायणीं हरः ॥ मृतान्दृष्ट्वापि न जहौ मृतेति प्रियभावतः ॥ ४ ॥ ततो निरोक्ष्य वदनमामृज्य च पुनः पुनः ॥ पप्रच्छ कस्मा
 त्सुप्तासीत्येवन्दाक्षायणीम्मुहुः ॥ ५ ॥ ततो भर्गवचः श्रुत्वा तदा तद्गुणिनी सुता ॥ विजयाप्राह निधनन्दाक्षायण्यायथा तथा ॥ ६ ॥
 ॥ विजयोवाच ॥ दक्षः कर्तुं द्रुतुं शम्भो देवान् सर्वान्त्सवासवान् ॥ आजुहावतया दैत्यान् राक्षसान्त्सिद्धगुह्यकान् ॥ ७ ॥ ब्रह्माणमथ
 गोविन्दमिन्द्रादीनपि दिक्पतीन् ॥ देवयोनीस्तथा सर्वान्त्साध्यविद्याधरादिकान् ॥ ८ ॥ नाहूतानि क्रतौ तेन यानि सत्त्वानि शङ्क
 रा ॥ तानि दक्षेण नो सन्ति समस्तभुवनेष्वपि ॥ ९ ॥ एवम्प्रविततय्यैज्ञं श्रुत्वैषावचनान्मम ॥ विमृष्य वत्यनाह्वाने हेतुं शम्भोरथात्म
 नः ॥ १० ॥ चिन्तयानान्तथा हन्तां सतीञ्ज्ञात्वा यथा श्रुतम् ॥ उक्तवत्यस्मि भूतेश यज्ञानाह्वानकारणम् ॥ ११ ॥ शम्भुः

का०

३७

कपालीतज्जायातत्संसर्गाद्विगर्हिता । अतःशम्भुःसतीचापिनाध्वरेमेमिलिष्यतः ॥ १२ ॥ इत्यनाह्वानहेतुर्मेश्रुतपूर्वः
पुरामुखात् । दक्षस्यवीरिणींश्चक्षणाङ्गदतस्तस्यमन्दिरे ॥ १३ ॥ एतच्छ्रुत्वाममवचःसाविवर्णमुखीक्षितौ ॥ उपविष्टान
माङ्किञ्चिदुक्त्वाकोपपरायणा ॥ १४ ॥ बभूववदनन्तस्यास्तक्षणात्परुषहर ॥ भ्रुकुटीकुटिलंश्यामय्यथाखन्धूमकेतुना ॥
१५ ॥ सामुहूर्तमिवध्यात्वास्फोटनमहताततः । प्राणानुदसृजच्चैषाभित्वामूर्धानमात्मनः ॥ १६ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
इतिश्रुत्वावचस्तस्याविजयायावृषध्वजः ॥ अतीवकोपाद्भुतस्यौदियक्षुरिवपावकः ॥ १७ ॥ तस्यकोपपरीतस्यकर्णनासा
क्षिवक्रतः॥घोराज्वलन्त्यःकणिकासृजन्त्योऽग्नेर्महारवम्॥१८॥ उल्काविनिःसृताबह्व्यःकल्पान्तादित्यवर्चसः ॥ अथतत्र
जगामाशुदक्षोयत्रमहातपाः॥१९॥यज्ञश्चक्रेहरोगत्वायज्ञवाटाद्वहिःस्थितः ॥ तय्यज्ञन्ददृशेभर्गःकोपेनमहतावृतः॥२०॥
महाधनसमापन्नम्पात्रीजुह्वादिभिर्वृतम् ॥ हुताज्याहुतिसव्वद्वंदीप्तवह्निविराजितम् ॥ २१ ॥ यथास्थानस्थितान्त्सर्वा
न्दिक्पालान्सायुधध्वजान् । विधातारन्तथाविष्णुयज्ञमध्येव्यवस्थितम् ॥ २२ ॥ इदंशकुपितःशम्भुस्तान्दृष्ट्वातीवकोपि
तः । भगंसूर्यन्तथासोमम्भार्ग्याभिःसहसव्वृतम् ॥ २३ ॥ सहस्राक्षद्वौतमञ्चपूर्वेभागेव्यवस्थितम् ॥ सनत्कुमारमात्रेय
म्भार्गवविव्रतासुतम् ॥ २४ ॥ मरुद्गणैस्तथासाध्यानाग्नेय्यञ्जातवेदसम् ॥ कालंसचित्रगुप्तञ्चकुम्भयोर्निसगालवम् ॥ २५ ॥

पु०

अ. १७

३७

विश्वदेवांस्तथासर्वान्कव्यवाहादिकान्पितृन्॥अग्निष्वात्तादिकान्त्सर्वान्भूतग्रामश्चतुर्विधम्॥२६॥भौमम्प्रेतगणान्त्सि
 द्धान्दक्षिणाशां व्यवस्थितान्॥रक्षांसिचपिशाचांश्चभूतानिमृगपक्षिणः॥२७॥क्रव्यादान्क्षूद्रजन्तून्श्चतथापुण्यजनेश्वरम्॥मह
 र्षिन्मौद्गलंराहुन्नैर्ऋत्याङ्किन्नरास्तथा॥२८॥महोरगास्तथानक्रान्मत्स्यान्ग्राहान्श्चकच्छपान्॥समुद्रान्त्सप्तसिन्धून्श्चनदास्ती
 र्थानिगुह्यकान्॥२९॥मानसादिहृदान्त्सर्वान्गङ्गाजम्बूनदास्तथा॥कामम्मधुर्वसन्तश्चवरुणश्चसहानुगम्॥३०॥शनैश्चर
 द्विरीन्त्सर्वान्पश्चिमाशा व्यवस्थितान्॥प्राणादिपञ्चवायूश्चसगणंश्चसमीरणम्॥३१॥कल्पद्रुमान्हिमद्रिश्चतश्यपश्चमहा
 मुनिम्॥वायव्याङ्कमलाव्रातम्फलानिचकलानिधिम॥३२॥नानारत्नानिहैमानिमनुष्यान्पर्वतांस्तथा॥हिमाद्रिमुख्यायक्षा
 श्चस्थूणाकर्णादयोबुधाः॥३३॥नलकूबरेणसहितोयक्षराणनरवाहनः॥ध्रुवोधरश्चसोमश्चविष्णुश्चैवाऽनिलोनलः॥३४॥
 प्रत्युषश्चप्रभासश्चकौबेर्यासंस्थितानिमान्॥वृषध्वजविवानासर्वान्बुद्धाञ्जीवम्मनून्स्तथा॥३५॥विविधान्बाहुजान्वैश्याञ्छू
 द्रानपिसमन्ततः॥ऐशान्याविविधान्नानिब्रीहीनपिलताअपि॥३६॥ऐशानीपूर्वयोर्मध्येब्रह्मर्षीन्त्संशितव्रतान्॥मह
 र्षींश्चतुरोवेदान्वेदाङ्गानितथैवषट्॥३७॥नैर्ऋत्यपश्चिमान्तस्थमनन्तंश्चेतवर्वतम्॥काद्रवेयसहस्रेणसहितान्त्सप्तभोगिनः
 ॥३८॥केतुन्तत्रैवकूष्माण्डाकिनीगणसंयुतम्॥तथाजलधरानन्यान्नानावर्णान्त्सविद्युतान्॥३९॥दिग्गजानपितत्रस्था

का० नैरावतमुखान्हरः॥ यथास्थानस्थितान्सर्वान्दिकरिण्याचसंयुतान्॥४०॥ तमेवन्दूरतोदृष्टायज्ञवाटम्महाधनम्॥ वीरभद्रा
 ३८ ह्वन्तूर्णमप्रेषयामासतम्प्रति॥४१॥ वीरभद्रोपिबहुभिःसंवृतोविविधैर्गणैः॥ व्यध्वंसयत्ततोयज्ञन्दक्षस्यसुमहात्मनः॥४२॥
 विकुर्वन्तमहायज्ञव्वीरभद्रंसमोक्ष्यवौ॥ वारयामासवैकुण्ठःसर्वदेवगणावृतः॥४३॥ तव्वाय्यमाणन्दृष्ट्वैवक्रोधसंरक्तलोचनः
 स्वयविवेशतय्यज्ञध्वंसयामासचेश्वरः॥४४॥ विशन्तमेवतय्यज्ञेप्रथमम्पुरतोभग॥ बाहूवितत्यभूतेशमाससादत्वरान्वि
 तः॥४५॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यभर्गोपिभृशरोषितः॥ अद्भुत्यग्रप्रहारेणतस्यनेत्रेजघानह॥४६॥ हीननेत्रम्भगन्दृष्ट्वाविरूपा
 क्षन्दिवाकरः॥ स्पर्द्धमानस्ततःशर्वमाससादत्वरान्वितः॥४७॥ ततःसूर्य्यम्महादेवःपाणौधृत्वाकरेणच॥ दूरीकृत्यातिकुपि
 तोयज्ञमेवाभ्यधावत॥४८॥ मार्त्तण्डश्चहसन्वेगाद्वितत्यविपुलौभुजौ॥ एहियोत्स्येत्वयेत्युक्त्वातमग्रेप्रत्यवारयत्॥
 ४९॥ हसतस्तस्यसूर्य्यस्यक्रोधेनवृषभध्वजः॥ दन्तान्करप्रहारेणशातयामासवक्रतः॥५०॥ विदन्तम्मिहिरन्दृष्ट्वा
 हीननेत्रम्भगन्तथा॥ सर्वदेवाश्चक्रुषयोयेचान्येतद्ब्रुवुः॥५१॥ विद्राव्यसर्वान्देवादीन्हरःपरमकोपनः॥ मृगरूपे
 णापयान्तय्यज्ञमेवान्वपद्यत॥ यज्ञोप्याकाशमार्गेणब्रह्मस्थानविवेशह॥५२॥ वृषध्वजोपिकुपितोब्रह्मस्थानञ्ज
 गामह॥ ब्रह्मणःसदनाद्यज्ञोभीतोभर्गादवातरत्॥५३॥ अवतीर्य्यसतीदेहम्प्रविवेशस्वमायया॥ भर्गोपिदक्षदु

पु०

अ.१७

३८

हितुर्मृतायानिकटङ्गतः ॥ ५४ ॥ अन्वगच्छतदायज्ञन्ददर्शचसतीशिवम् ॥ मृतान्दृष्टातदादेवींहरोदाक्षायणींसतीम् ॥
 ॥ ५५ ॥ विस्मृत्ययज्ञन्तत्प्रान्तेस्थितोवाढंशुशोचताम् ॥ बहुविधगुणवृन्दश्चिन्तयच्छूलपाणिर्ललितदशनपङ्क्तिर्वक्रमञ्जप्रका
 शम् ॥ ५६ ॥ अरुणदशनवस्त्रम्भूयुगव्वीक्ष्यतस्याःखरतरपृथुशोकव्याकुलोसौरुरोद ॥ ५७ ॥ इतिकालिकापुराणेसप्त
 दशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ दाक्षायणीगुणगणान्गणयन्गोरथस्तदा ॥ विललापातिदुःखार्तोमनु
 जःप्राकृतोयथा ॥ १ ॥ विलपन्तन्तदाभर्गव्विज्ञायमकरध्वजः ॥ रतीवसन्तसहितआससादमहेश्वरम् ॥ २ ॥ तंशु
 चातिपरिभ्रष्टयुगपत्सरतीपतीः ॥ जघानपञ्चभिर्बर्वाणैरुदन्तम्भ्रष्टचेतनम् ॥ ३ ॥ शोकाभिहतचित्तोपिस्मरबाणसमा
 कुलः ॥ सङ्कीर्णभावमापन्नःशुशोचचमुमोहच ॥ ४ ॥ क्षणम्भूमौनिपततिक्षणमुत्थायधावति ॥ क्षणम्भ्रमतितत्रैवनि
 मोलतिविभुःपुनः ॥ ५ ॥ ध्यायन्दाक्षायणीन्देवींहसमानःकदाचन ॥ परिष्वजतिभूमिष्ठांसभावैरिवस्थिताम् ॥ ६ ॥ स
 तीसतीतिसततन्नामव्याहृत्यशङ्करः ॥ मानन्त्यजवृथेत्येवमुक्त्वास्पृशतिपाणिना ॥ ७ ॥ पाणिनापरिमाज्यैनामलङ्कारा
 न्यथास्थितान् ॥ तस्याविशिलष्यचपुनस्तत्रैवानुयुयोजच ॥ ८ ॥ एवङ्कुर्वतिभूतेशेमृतानोवाचकिञ्चन ॥ यदासतीतदाभर्गः
 शोकाद्वाढंरुरोदह ॥ ९ ॥ रुदतस्तस्यपततोवाष्पान्वीक्ष्यतदासुराः ॥ ब्रह्मादयःपराञ्चिताञ्जमुश्चिन्तापरायणाः ॥

का०

३९

॥ १० ॥ वाष्पाः पतन्तो भूमौ चेद्देहेयुः पृथिवीमिमाम् ॥ उपायस्तत्र कः कार्य इति हाहेति चुक्रुशुः ॥ ११ ॥ ततो विमृश्यते दे-
 वा ब्रह्माद्यास्तु शनैश्चरम् ॥ तुष्टुवुर्मूढ भर्गस्य वाष्पधारणकारणात् ॥ १२ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ शनैश्चरमहा-
 भागलोकानुग्रहकारक ॥ मूलशक्तिसमुद्भूत नमस्ते सूर्य्यसम्भव ॥ १३ ॥ नमस्ते शूलहस्ताय पाशहस्ताय धन्विने ॥
 तथा वरदहस्ताय नमश्छायात्मजायते ॥ १४ ॥ नीलमेघप्रतीका शभिन्नाञ्जनचयोपम ॥ नमस्ते सर्वलोकानाम्प्राणधारणे
 तवे ॥ १५ ॥ गृध्रध्वजनमस्तेस्तु प्रसीद भवगन्ददम् ॥ वाष्पेभ्यः शोकजेभ्यश्च पाहि भर्गस्य नः क्षितिम् ॥ १६ ॥ यथापुरा शतवर्-
 षानिवजग्राह वर्षणम् ॥ भवानेव तु मेघेभ्यस्तथा कुरु हराम्बुनि ॥ १७ ॥ तव चापाग्रहन् दृष्ट्वा मेघास्ते पुष्करादयः ॥ मुमुचुः
 सततवर्षं महेन्द्रस्य किलाज्ञया ॥ १८ ॥ आकाश एव वर्षांश्च भस्तत्सर्वं भवता पुरा ॥ विनाशितं यथा वाष्पन्तथानाशय शू-
 लिनः ॥ १९ ॥ न त्वामृतेन्यः शक्तोऽस्ति हर वाष्पनिवारणे ॥ दहेत्स देवगन्धर्व्वब्रह्मलोकान्त्सपर्व्वतान् ॥ २० ॥ पृथिवीं स्पति-
 तो वाष्पस्तस्माद्धारय मायया ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्येवम्भाषमाणेषु देवेषु मिहिरात्मजः ॥ २१ ॥ प्रत्युवाच स ता-
 न्देवान्नातिहृष्टमना इव ॥ ॥ शनैश्चर उवाच ॥ ॥ करिष्ये भवताङ्कर्म यथा शक्तिसुरोत्तमाः ॥ २२ ॥ तथा किन्तु विदध्यां हिन मां वै-
 त्तियथा हरः ॥ दुःखशोकाकुलस्यास्य समीपे वाष्पधारिणः ॥ २३ ॥ कोपात्रश्येच्छरीरस्मेनियतन्नात्र संशयः ॥ तस्माद्यथामा-

पु०

अ१८

३९

म्भूतेशोनजानातिसतीपतिः॥ तथाकुरुध्वन्नेत्रेभ्योहरलोतकधारिणम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततोब्रह्मादयोदेवास्तेस
 र्वेशङ्करान्तिकम् ॥ २५ ॥ गत्वाहरंसम्ममुहुःसांसार्यायोगमायया ॥ शनैश्चरोपिभूतेशमासाद्यान्तर्हितस्तदा ॥ २६ ॥ वाष्प
 तृष्टिन्दुराधर्षामवजग्राहमायया ॥ यदासनाशकद्वाष्पान्त्सन्धारयितुमर्कजः ॥ २७ ॥ तदामहागिरौक्षिताबाष्पास्तेजलधार
 के ॥ लोकालोकस्यनिकटेजलधाराह्वयोगिरिः ॥ २८ ॥ पुष्करद्वीपपृष्ठस्थस्तोयसागरपश्चिमे ॥ सतुसर्वप्रमाणेनमेरुपर्वतसन्नि
 भः ॥ २९ ॥ तस्मिन्विन्यस्तवान्वाष्पास्तदाशक्तःशनैश्चरः ॥ सपर्वतोपितान्वाष्पान्नधर्तुंमर्दशितुः ॥ ३० ॥ विदीर्णस्तैस्तुबा
 ष्पाधैर्भग्नमध्योभवद्गतम् ॥ तेबाष्पाः पर्वतम्भित्वाविविशुस्तोयसागरम् ॥ ३१ ॥ सागरोपिग्रहीतुन्तान्नशशाकस्वरानति ॥ तत
 स्तुसागरम्मध्येभित्त्वाबाष्पाः समागताः ॥ ३२ ॥ तोयधेःप्राग्भवाव्वैलांस्पर्शमात्राद्विभेदताम् ॥ विभिद्यवेलान्तेबाष्पाःपुष्क
 रद्वीपमध्यगाः ॥ ३३ ॥ नदीभूत्वावैतरणीपूर्वसागरगाभवत् ॥ जलधारस्यभेदेनसंसर्गात्सागरस्यच ॥ ३४ ॥ अवाप्यसौ
 म्यताङ्किश्चिद्वाष्पास्तेनाभिर्दन्क्षितिम् ॥ वैवस्वतपुरद्वारेयोजनद्वयविस्तृता ॥ ३५ ॥ अद्यापितिष्ठत्यपगाहरलोतकसम्भवा ॥
 अथशोकविमूढात्माविलपन्वृषभध्वजः ॥ ३६ ॥ जगामप्राच्यदेशांस्तुस्कन्धेकृत्वासतीशवम् ॥ उन्मत्तवद्गच्छतोस्यदृष्ट्वाभाव
 न्दिवौकसः ॥ ३७ ॥ ब्रह्माद्याश्चिन्तयामासुःशवभ्रंशनकर्मणि ॥ हरगात्रस्यसंस्पर्शाच्छवोनायविंशीर्णताम् ॥ ३८ ॥ ग

का०

४०

मिष्यतिकथन्तस्मादस्य भ्रंशो भविष्यति ॥ इति सञ्चिन्तयन्तस्ते ब्रह्माविष्णुशनैश्चराः ॥ ३९ ॥ सतीशवान्तर्विविभुरदृश्यायोग
 मायया ॥ प्रविश्याथ शवन्देवाः खण्डशस्ते सतीशवम् ॥ ४० ॥ भूतले पातयामासुः स्थाने स्थाने विशेषतः ॥ देवीकूटे पादयुग्म
 म्प्रथमं पतत्क्षितौ ॥ ४१ ॥ उड्डियाने चोरुयुग्मं हिताय जगतान्ततः ॥ कामरूपे कामगिरौ न्यपतद्योनिमण्डलम् ॥
 ४२ ॥ तत्रैव न्यपतद्भूमौ पूर्वतो नाभिमण्डलम् ॥ जालन्धरे स्तनयुगस्वर्णहारविभूषितम् ॥ ४३ ॥ अंशग्रीवम् पूर्णगि
 रौ कामरूपात्ततः शिवः ॥ यावद्भुवङ्गतो भर्गः समादाय सतीशवम् ॥ ४४ ॥ प्राच्येषु याज्ञिको देशस्तावदेव प्रकीर्तितः ॥ अ
 न्येशरीरावयवालवशः खण्डिताः सुरैः ॥ ४५ ॥ आकाशगङ्गामगमन्पवनेन समीरिताः ॥ यत्र यत्रापतन्सत्यास्तदापादाद
 यो द्विजाः ॥ ४६ ॥ तत्र तत्र महादेवः स्वयल्लिङ्गस्वरूपधृक् ॥ तस्थौ मोहसमायुक्तः सतीस्नेहवशानुगः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मावि
 ष्णुः शनिश्चापि सर्वदेवगणास्तथा ॥ पुजयाञ्चक्रुरीशस्य प्रीत्या सत्याः पदादिकम् ॥ ४८ ॥ देवीकूटे महादेवी महाभागेति
 गीयते ॥ सतीपादयुगेलीनायोगनिद्राजगत्प्रसूः ॥ ४९ ॥ कात्यायनी चोड्डियाने कामाख्या कामरूपिणी ॥ पूर्णेश्वरी पू
 र्णगिरौ चण्डी जालन्धरे गिरौ ॥ ५० ॥ पूर्वान्ते कामरूपस्य देवी दिक्करवासिनि ॥ तथाललितकान्तेति योगनिद्रा प्रगीयते
 ॥ ५१ ॥ यत्रैव पतितं सत्याः शिरस्तत्र वृषध्वजः ॥ उपविष्टः शिरो वीक्ष्य भ्रसञ्छोकपरायणः ॥ ५२ ॥ उपविष्टे हरे तत्र ब्रह्माद्या

पु०

अ. १८

४०

स्तेदिवौकसः॥समीपमगमस्तस्यदूरतःसान्त्वयन्हरम् ॥ ५३ ॥ देवानागच्छतोदृष्टाशोकलज्जासमन्वितः ॥ गत्वाशिलात्व
 न्तत्रैवल्लिङ्गत्वङ्गतवान्हरः ॥ ५४ ॥ हरेलिङ्गत्वमापन्नेब्रह्माद्यास्तुदिवौकसः ॥ तुष्टुबुद्ध्यम्बकन्तत्रलिङ्गरूपञ्जगद्गुरुम् ॥ ५५ ॥
 देवाउचुः ॥ ॥ महादेवंशिवंस्थाणुमुग्रंरुद्रंष्टुपध्वजम् ॥ श्मशानवासिनम्भर्गसर्वान्तकरणम्परम् ॥ ५६ ॥ त्वान्नमा
 मोवयम्भक्त्याशङ्करत्रीललोहितम् ॥ गिरीशर्वैरन्देवम्भूतभावनमव्ययम् ॥ ५७ ॥ अनादिमध्यसंसारयोगविद्या
 यशम्भवे ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ५८ ॥ ज्ञानामृतान्तसम्पूर्णशुद्धदेहान्तराय च ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्म
 णेलिङ्गमूर्तये ॥ ५९ ॥ आदिमध्यान्तभूतायस्वभावानलदीप्तये ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६० ॥
 जटिलायगिरीशायविद्याशक्तिधरायते ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६१ ॥ प्रलयाण्णवसंस्थायप्रलय
 स्थितिहेतवे ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६२ ॥ यःपरेभ्यःपरस्तस्मात्परायपरमात्मने ॥ नमःशि
 वायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६३ ॥ ज्वालामालावृताङ्गायनमस्तेविश्वरूपिणे ॥ नमः शिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्ग
 मूर्तये ॥ ६४ ॥ ॥ ओन्नमःपरमार्थायज्ञानदीपायवेधसे ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६५ ॥ नमोदाक्षा
 यणीकान्तमृडभर्गमहेश्वर ॥ नमस्तेसर्वभूतेशप्रसीदभगवञ्छिव ॥ ६६ ॥ सशोकेत्वयिलोकेशेचेष्टमानेमहेश्वर ॥ सु

का०
४१

राःसमाकुलाःसर्वेतस्माच्छोकम्परित्यज ॥ ६७ ॥ नमोनमस्तेभूतेशसर्वकारणकारण॥ प्रसीदरक्षनःसर्वास्त्यैजशोकन्न
मोस्तुते ॥ ६८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिसंस्तूयमानस्तुमहादेवोजगत्पतिः ॥ निजरूपंसमास्थायप्रादुर्भूतःशुचा
हतः ॥ ६९ ॥ तंशुचाविह्वलंष्ट्वाप्रादुर्भूतविचेतसम् ॥ शोकापहविधिःसाम्नातुष्टावष्टभध्वजम् ॥ ७० ॥ ॥ ब्रह्मो
वाच ॥ ॥ हिरण्यबाहोब्रह्मात्वविष्णुस्वञ्जगतःपतिः ॥ सृष्टिस्थितिविनाशानांहेतुस्त्वङ्केवलंहर ॥ ७१ ॥ त्वमष्टमूर्तिभिः
सर्वञ्जगद्व्याप्यचराचरम् ॥ उत्पादकस्थापकश्चनाशकश्चापिविश्वकृत् ॥ ७२ ॥ त्वामाराध्यमहादेवमुक्तिर्यतामुमुक्षवः ॥
रागद्वेषादिभिस्त्यक्तासंसारविमुखावुधाः ॥ तृतीययैद्वन्नेत्रललाटस्थम्महेश्वर ॥ ७३ ॥ सततम्भ्राजमानश्चचिन्त्यतेयन्मुमु
क्षुभिः ॥ विभिन्नवाय्वग्निजलौघवर्जितन्नदूरसंस्थंरविचन्द्रसंयुतम् ॥ ७४ ॥ त्रिमार्गमध्वस्थमनुप्रकाशकन्तत्त्वम्परंशुद्धम
यम्महेश्वर ॥ यदष्टशास्त्रस्यतरोःप्रसूनश्चिदम्बुवृक्षस्यसमीपजस्य ॥ ७५ ॥ तपश्छदःसंस्थगितस्यपीनंसूक्ष्मोपगन्तेवश
गंसदैव ॥ अधस्समाधायसमीरणस्वननिरुद्धचोर्ध्वन्निशिहंसमध्यतः ॥ ७६ ॥ हृत्पद्ममध्येसुमुखीकृतरंजःपरन्तुते
जस्तवसर्वदेश्यताम् ॥ प्राणायामैःपूरकैस्तम्भकैर्वारिकैश्चित्रैश्चोर्दनय्यत्परारव्यम् ॥ ७७ ॥ दृश्यादृश्ययोगिभिस्ते
प्रपञ्चाःशुद्धवृद्धन्तत्तवतस्तेस्तिलब्धम् ॥ ७८ ॥ सूक्ष्मञ्जगद्व्यापिगुणौघपीनम्मृग्यम्बुधैःसाधनसाध्यरूपम् ॥ चौ

पु ०

अ. १८

४१

रैरक्षैर्नाधुर्तन्नैवनीतव्वित्तन्तवास्त्यर्थहीनम्महेश ॥ ७९ ॥ नकोपेननशोकेननमानेननदम्भतः ॥ उपयोज्यतुतद्वित्तमन्यथैव
 विवर्द्धते ॥ ८० ॥ माययामोहितःशम्भोविस्मृतन्तेहृदिस्थितम् ॥ मायाम्भिन्नाम्परिज्ञायधारयात्मानमात्मना ॥ ८१ ॥
 मायास्माभिस्तुतापूर्वजगदर्थमहेश्वर ॥ तयाध्यानगतश्चित्तम्बहुयत्नैःप्रसाधितम् ॥ ८२ ॥ शोकःक्रोधश्चलोभश्चका
 मोमोहःपरात्मता ॥ ईर्ष्यामानौघिचिकित्साकृपासूयाजुगुप्सुता ॥ ८३ ॥ द्वादशैतेबुद्धिनाशहेतवोमनसोमलाः ॥ नत्वादृ
 शैर्निषेव्यन्तेशोकस्त्यजततोहर ॥ ८४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिशाम्यंस्ततःशम्भुःसंस्मृत्यापिस्ववाञ्छितम् ॥ नावदध्रे
 तदात्मानशोकात्सत्याविनाकृतः ॥ ८५ ॥ अधोमुखस्थितोवीक्ष्यब्रह्माणंसशनैरिदम् ॥ प्राहब्रह्मन्नोयतिगव्वंदकिङ्क
 रवाण्यहम् ॥ ८६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तोवामदेवेनविधातासर्वदैवतैः ॥ इदमाहतदेशस्यशोकविध्वं
 सकव्वंचः ॥ ८७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्यजशोकम्महादेवसंस्मृत्यात्मानमात्मना ॥ नत्वंशोकस्यसदनम्प
 रंशोकात्तवान्तरम् ॥ ८८ ॥ सशोकेत्वयिभूतेशदेवाभूताःससाध्वसाः ॥ भ्रंशयेज्जगतीङ्कोपःशोकःसर्वाश्चशोषयेत् ॥
 ॥ ८९ ॥ त्वद्वाष्पव्याकुलापृथ्वीविदीर्णस्यान्नचेच्छनिः ॥ अवजग्राहतेबाष्पंसोपिकृष्णोभवद्वठात् ॥ ९० ॥ यत्रदेवासग
 न्धर्वःसदाक्रीडन्तिसोत्सुकाः ॥ सुमेरुसदृशोयोसौमानतःपर्वतोत्तमः ॥ ९१ ॥ यस्मिन्प्रविश्यसुगिरौपद्मनालनिभे

का०

४२

घनाः ॥ उत्पिबन्तिस्मतोयानिपुष्करावर्तकादयः ॥ ९२ ॥ मन्दरात्सततयैत्रकुम्भयोनिर्महामुनिः ॥ गत्वागत्वातपस्तेपे
 हितायजगतोहर ॥ ९३ ॥ यस्मिन्स्थित्वागिरौपूर्वमगस्त्यस्तोयसागरम् ॥ ययौतपोबलात्कृत्वाकरमध्यगतङ्किल ॥ ९४ ॥
 शनैश्चरेणतेवोदुमसमर्थेनलोतकैः ॥ क्षिप्तैर्विवदारितस्तेसौजलधाराह्वयोगिरिः ॥ ९५ ॥ विभिद्यपर्वतंशम्भोबाष्पास्ते
 सागरयैयुः ॥ भित्त्वातुसागरंशीघ्रम्रमीताण्डजसङ्कुलम् ॥ ९६ ॥ जग्मुस्तेपूर्वपुलिनन्तस्यतद्विभिदुश्चते ॥ भित्त्वावे
 लान्ततः पृथ्वीव्विभिद्याशुतरङ्गिणीम् ॥ ९७ ॥ चक्रुर्वैतरणीन्नाम्नापूर्वसागरगामिनीम् ॥ ननावानविमानेननद्रोण्यास्यन्द
 नेनच ॥ ९८ ॥ ततुंशक्यासातुनदीतप्ततोयातिभीषणा ॥ दुःखेनतान्तुपृथिवीविभर्तिमहताधुना ॥ ९९ ॥ सदाचोर्द्धगतैर्ब्वा
 ष्पैर्व्विक्षिपन्तीनभश्चरान् ॥ तस्यास्तूपरिनोयान्तिदेवाअपिभयातुराः ॥ १०० ॥ यमद्वारम्परावृत्ययोजनद्वयविस्तृता ॥ नि
 म्नावहतिसम्पूर्णाभीपयन्तीजगन्नयम् ॥ १ ॥ त्वन्निःश्वासमरुज्जितैर्व्व्यस्ताः पर्व्वतकाननाः ॥ समाकुलद्वीपिनागानाद्या
 पिप्रतिशेरेते ॥ २ ॥ तवनिःश्वासजोवायुःपीडयञ्जगतःसुखम् ॥ नाद्यापिप्रशमय्यातिबाधाहीनःसनातन ॥ ३ ॥ सतीशवन्ते
 वहतःशीर्य्यमाणापदेपदे ॥ नाद्यापिव्याकुलापृथ्वीव्याकुलत्वव्विमुञ्चति ॥ ४ ॥ नस्वर्गगेनचपातालेतत्सत्त्वव्विद्यतेऽधुना ॥
 यतेक्रोधेनशोकेननाकुलव्वैषभध्वज ॥ ५ ॥ तस्माच्छोकममर्षञ्चत्यक्त्वाशान्तिमप्रयच्छुनः ॥ आत्मानश्चात्मनावेत्यधार

पु०

अ-१८

४२

यात्मानमात्मना ॥ ६ ॥ सतीचदिव्यमानेनव्यतीतेशरदांशते ॥ साचत्रेतायुगस्यादौभाष्यतवभवविष्यति ॥ ७ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तोवेधसाशम्भुस्तूष्णीन्ध्यानपरायणः ॥ अधोमुखस्तदाप्राहब्रह्मणाममितौजसम् ॥
 ॥ ८ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ यावद्ब्रह्मन्नहंशोकादुत्तरामिसतीकृतात् ॥ तावन्ममसखाभूत्वाकुरुशोकापनोदनम् ॥
 ॥ ९ ॥ तस्मिन्नवसरेयत्रयत्रगच्छाम्यहर्षिधे ॥ तत्रतत्रभवान्गत्वाशोकहानिङ्करोतुमे ॥ १० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच
 ॥ ॥ एवमस्त्वितिलोकेशःप्रोक्तावृषभवाहनम् ॥ हरेणसार्द्धङ्कलासङ्गन्तुश्चक्रेमनस्ततः ॥ ११ ॥ ब्रह्मणासहितंशम्भुङ्कै
 लासगमनोत्सुकम् ॥ समासेदुर्गणादृष्टानन्दिभृङ्गिमुखाश्रये ॥ १२ ॥ ततःपर्वतसङ्काशोवृषभःपुरतोविधेः ॥ उपतस्थ
 सिताब्धस्यसदृशोर्गैरिकोयथा ॥ १३ ॥ वासुच्याद्याष्टयेसर्पायथास्थानञ्चतेहरम् ॥ भूषयाश्चक्रुर्द्रुम्यशिरोबाह्वा
 दिषुद्रुतम् ॥ १४ ॥ ततोब्रह्माचविष्णुश्चमहादेवःसतीपतिः ॥ सर्वैःसुरगणैःसार्द्धञ्जमुःप्रालेयपर्वतम् ॥ १५ ॥
 ततस्तानौषधिप्रस्थान्निःसृत्यनगराद्गिरिः ॥ सर्वैरमात्यैःसहितउपतस्थेसुरोत्तमान् ॥ १६ ॥ ततःसम्पूजितास्तेनसुरौघा
 गिरिणासह ॥ सचिवैःपौरवर्गैश्चमुमुदुस्तेसुरर्षभाः ॥ १७ ॥ ततोददर्शतत्रैदगिरीन्द्रस्यपुरेहरः ॥ विजयामौषधिप्र
 स्थेसखीभिर्गौतमात्मजाम् ॥ १८ ॥ सापिसर्वान्सुरवरान्प्रणम्यहरमुख्यकान् ॥ चुक्रोशमातृभगिनीमृच्छन्तीगि

का०

४३

रिशेसतीम् ॥ ११ ॥ कसतीतेमहादेवशोभसेनतयाविना ॥ विस्मृतापित्वयातातमद्वदोनापसर्पति ॥ १२० ॥ ममा
 ग्रेसापुत्राप्रानान्यदात्यजतिकोपतः ॥ तदैवाहंशोकशल्यविद्वानाप्नोमिवैसुखम् ॥ २१ ॥ इत्युक्त्वावदनवैसुखप्रान्तेना
 च्छाद्यसाभृशम् ॥ रुदन्तीप्रापतद्भूमौकश्मलश्चाविशत्तदा ॥ १२२ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेअष्टादशोऽध्यायः ॥ ६ ॥
 ॥ १८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततस्ताम्पतितान्दृष्ट्वातदादाक्षायणींस्मरन् ॥ नशशाकहरःसोढुंशोकमुद्वेगसम्भवम्
 ॥ १ ॥ भ्रष्टैर्यस्ततःशम्भुर्बाष्पव्याकुललोचनः ॥ पश्यतां सर्वदेवानाश्चिन्ताध्यानपरोभवत् ॥ अथाश्वास्यत्
 दाधाताविजयांशोककर्षिताम् ॥ २ ॥ हरमाश्वासयन्त्सात्वपूर्वमेतदुवाचह ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ पुराणयोगिन्भगवन्नशो
 कस्तवयुज्यते ॥ परधाम्नितवध्यानमासीत्कस्मात्स्त्रियामिह ॥ ३ ॥ प्रभविष्णुःपरःशान्तःसूक्ष्मस्थूलतरःसदा ॥ तवस्वभाव
 श्रकथंशोकेनबहुधाकृतः ॥ ४ ॥ निरञ्जनन्ध्यानगम्यर्यतीनान्परात्परन्निर्मलं सर्वगामि ॥ मलैर्हीनंरागलोभादि
 भिर्यत्तत्तेरूपन्वद्भुतद्भुतबुद्ध्या ॥ ५ ॥ शोकोलोभःक्रोधमोहौचर्हिंसामानोदम्भोमदमोहप्रमोदाः ॥ ईर्ष्यासूयाऽक्षान्तिरस
 त्यताचचतुर्दशज्ञाननाशोहिदोषाः ॥ ६ ॥ ध्यानेनत्वाद्योगिनश्चिन्तयन्ति त्वव्विष्णुरूपीजगताव्विधाता ॥ यातेमहामोहकरी
 सतीतितवैवसालोकमोहायमाया ॥ ७ ॥ यासर्वलोकाञ्जननेथगर्भेविमोहयन्तीपूर्वदेहस्यबुद्धिम् ॥ विनाश्यबाल्यङ्कुरुतेहिज

पु०

अ१९

१३

न्तोर्विमोहयत्यद्यसात्वांसशोकम् ॥ ८ ॥ सतीसहस्राणिपुरोज्झितानित्वयामृतानिप्रतिकल्पमेवम् ॥ हितायलोकेस्यचराचर
 स्यपुनर्गृहीताचतथात्वयास्वम् ॥ ९ ॥ भवान्तरेध्यानयोगेनपश्यसतीसहस्राणिमृतानियानि ॥ यथातयात्वम्परिवर्जितश्चय
 थास्तिसावावृषराजकेतोः ॥ १० ॥ यतःसमुत्पद्यमुद्बुर्भवन्तंसाप्राप्स्यतीशत्रिदशैर्दुरापम् ॥ पुनश्चजायायादृशीतेभवित्रीतत्त
 त्सर्व्वन्ध्यानयोगेनपश्य ११ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवम्बहुविधम्ब्रह्माव्याहरत्सामशङ्करम् ॥ गिरिराजपुरात्तस्मा
 द्रमयामासनिर्जनम् ॥ १२ ॥ ततोहिमवतःप्रस्थेप्रतीच्यान्तत्पुरस्यच ॥ सिप्रन्नामसरःपुर्णन्ददृशुर्दुहिणादयः ॥ १३ ॥ तद्रहः
 स्थानमासाद्यब्रह्मशक्रादयःसुराः ॥ उपविष्टायथान्यायम्पुरस्कृत्यमहेश्वरम् ॥ १४ ॥ तंसिप्रसञ्ज्ञंकासारम्मनोज्ञंसर्व्वदेहिना
 म् ॥ शीतामलजलंसर्व्वैर्गुणैर्म्यानससम्मितम् ॥ १५ ॥ दृष्ट्वाक्षणंहरस्तस्मिन्सोत्सुकोभूदवेक्षणे ॥ सिप्रान्नामनदीन्तस्मा
 त्त्रिःसृतान्दक्षिणोदधिम् ॥ १६ ॥ गच्छन्तोश्चददर्शासौपावयन्तीञ्जगज्जनान् ॥ तत्सरःपूर्णमासाद्यचरतःशकुनान्वहून् ॥
 १७ ॥ नानादेशागताञ्छम्भुर्व्वीक्षाश्चक्रमनोरमान् ॥ गम्भीरपवनोदृतिसम्पन्नेषुविराजतः ॥ १८ ॥ कोकद्वन्द्वौस्तरङ्गेषुददर्श
 नृत्यतोयथा ॥ मद्रुचश्चुषुसम्पृक्तास्तरङ्गान्सपृथक्पृथक् ॥ १९ ॥ वीक्षाश्चक्रेयथातोयाद्रुत्पतन्पतगान्मुहुः ॥ कादम्बैःसार
 सैर्हंसैःश्रेणीभूतैस्तटेतटे ॥ २० ॥ भङ्गीकृतैर्यथाशङ्कैःसागरस्तादृशंसरः ॥ महामीनाहतिक्षुब्धैस्तोयशब्दोत्थसाध्वसैः ॥

का०

४४

॥ २१ ॥ पक्षिभिर्विहितैः शब्दैस्तत्रतत्रमनोहरम् ॥ प्रफुल्लैः पङ्कजैश्चैकचिज्जालैर्मनोहरैः ॥ २२ ॥ सररेजेयथास्वर्गो
 नक्षत्रैस्थूलसूक्ष्मकैः ॥ महोत्पलानाम्मध्येषुविरलनीलमुत्पलम् ॥ २३ ॥ रेजेनक्षत्रमध्येषुनोलनीरदखण्डवत् ॥ पद्मसङ्घात
 मध्यस्थाहंसाः कैश्चिन्नसंस्तुताः ॥ २४ ॥ प्रफुल्लपङ्कजभ्रान्त्यानिश्चलाः स्वर्गवासिभिः ॥ द्विधादृष्टाशोणशुक्लेपद्मफुल्लेवि
 धिः स्वके ॥ २५ ॥ कायेरुणत्वम्फुल्लंस्वासनाब्जोनिनिन्द्य ॥ फुल्लम्महोत्पलव्योक्ष्यसरसस्तस्यशङ्करः ॥ २६ ॥ मा
 लीन्दुकान्तिमलिनंहस्तस्थन्नोत्पलम्ममे ॥ हरिः स्वचक्रसूर्यांशुफुल्लंहस्तगताम्बुजम् ॥ २७ ॥ सरः पद्मञ्चसदृशस्मेनेवो
 क्ष्यसमन्ततः ॥ तत्सरोवीक्ष्यसम्पूर्णन्नानापक्षिसमाकुलम् ॥ २८ ॥ पद्मिनीशतसञ्छन्ननीलोत्पलचयैर्वृतम् ॥ देवदारुतरू
 णाञ्चतटस्थानाम्प्रसूनजैः ॥ २९ ॥ परागैर्व्यासितजलंहृदयानन्दकारकम् ॥ तीरेतीरेमहावृक्षैः शाद्वलैः परिवारितम् ॥ ३० ॥
 दृष्ट्वाशम्भुः क्षणन्तत्रसोत्सुकः शोकवर्जितः ॥ सिप्रामालोकयामासनिःसृतां सरसस्ततः ॥ ३१ ॥ यथेन्दुमण्डलाद्गङ्गामे
 रोज्जर्जाम्बूनदीयथा ॥ तथादृष्ट्वा महेशेनसिप्रासिप्राद्विनिःसृता ॥ ३२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सिप्राह्वयः कः कासारः कथं सिप्रातः सृ
 ता ॥ कीदृशोस्यप्रभावश्चतत्समाचक्ष्वविस्तरात् ॥ ३३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृण्वन्तुमुनयः सर्वे यथासिप्रानदीसृता ॥
 सिप्रस्यचमहाभागाप्रभावद्भूदतोमम ॥ ३४ ॥ वसिष्ठेनयथादेवीपरिणीतात्वरुन्धती ॥ तदावैवाहिकैस्तोयैः सिप्रासिन्धु

रभूद्विजाः ॥ ३५ ॥ सासमागत्यपतितासिप्रेसरसिशासनात् ॥ यथामन्दाकिनीविष्णुपादादब्धौशिवोदका ॥ ब्रह्म
 विष्णुमहादेवैस्तोयंसिक्तंतयोःपुरा ॥ विवाहेशान्तिविहितद्वायत्रीद्रुपदादिभिः ॥ ३७ ॥ एकीभूतन्तुततोयम्मानसाचलक
 न्दरात् ॥ तत्सर्व्वम्पतितंसिप्रेकासारेसागरोपमे ॥ ३८ ॥ देवानामुपभोगार्थम्पुराधात्राविनिर्मितम् ॥ सरःसिप्राह्वयंसानौ
 प्रालेयस्यगिरेर्महत् ॥ ३९ ॥ तत्राद्यापिसुनासीरः सहितञ्चाप्सरोगणैः ॥ शचीसहायोरमतेप्रसन्नेसलिलेशुभे ॥ ४० ॥ त
 द्वेवैःसर्व्वदायत्नाद्रक्ष्यतेद्यापिरत्नवत् ॥ नतत्रमानुषंकञ्चिद्यातुंशक्नोतियोऽमुनिः ॥ ४१ ॥ तपःप्रभावान्मुनयः प्रयान्तिसरसीं
 शुभाम् ॥ सिप्राख्यान्तुमहायत्नात्स्नातुम्पातुश्चतज्जलम् ॥ ४२ ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचमनुष्यादैवयोगतः ॥ अवश्यममरत्वाय
 गच्छन्त्यविकलेन्द्रियाः ॥ ४३ ॥ वृद्धिङ्गच्छतिवर्षासुसरोनैतद्विजोत्तमाः ॥ नग्रीष्मेशोषताय्यातिसर्व्वदातद्यथातथा ॥ ४४ ॥
 तत्रतत्पतितन्तोयव्वंसिष्टोद्वाहसम्भवम् ॥ ब्रह्मविष्णुमहादेवकरपद्मैरुदीरितम् ॥ ४५ ॥ वृद्धेसिप्रगर्भस्थमन्वहन्विज
 सत्तमाः ॥ तत्रवृद्धन्तुततोयश्चक्रेणचहरिःपुरा ॥ ४६ ॥ गिरेःशृङ्गव्विनिर्भिद्यलोकानांहितकाम्यया ॥ पृथिवीम्प्रेरयामासकृ
 त्वापुण्यतमान्नदीम् ॥ ४७ ॥ परिवृत्यमहेन्द्रंसापुनानास्नानकारिणः ॥ दक्षिणंसागरय्यात्ताफलदाजाह्वीसमा ॥ ४८ ॥
 सिप्राख्यात्सरसोयस्मान्निःसृतासामहानदी ॥ अतःसिप्रेत्तितन्नामपुरैवब्रह्मणाकृतम् ॥ ४९ ॥ कार्तिक्याम्पौर्णमास्यान्तु

का० ४९ तस्याध्यैः स्नातिमानवः ॥ सयातिविष्णुसदनं विमानेनातिदीप्यता ॥ ५२ ॥ कार्तिकं सकलम्मासं स्नात्वा सिप्राजलेनरः ॥ पु०
 ४९ प्रयाति ब्रह्मसदनं पश्चान्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ५२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ वसिष्ठेन कथन्देवो परिणीता त्वरुन्धती ॥ कस्य सा त
 नया ब्रह्मन्नुत्पन्ना वावदस्वनः ॥ ५३ ॥ पतिव्रता सुप्रथिता त्रिपुतोकेषु यावरा ॥ भर्तृपादौ विनान्यत्र यानचक्षुः प्रवासति ॥ अ. १९
 ॥ ५४ ॥ यस्याः स्मृत्वा कथामात्रमाहात्म्यसहितं स्त्रियः ॥ प्रेत्येह च सती भूयः प्राप्नुवन्त्यन्यजन्मनि ॥ ५५ ॥ असन्न
 कालधर्मो यान्न पश्यति तथाऽशुचिः ॥ पुरुषः पापकारी च तस्या जन्मवदस्वनः ॥ ५६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृ
 णु ध्वं सा यथा जाता यस्य वातनया शुभा ॥ यथा वापवसिष्ठं सा यथा भूता पतिव्रता ॥ ५७ ॥ या सा सन्ध्या ब्रह्मसुता मनोजाता
 पुरा भवत् ॥ तपस्तप्त्वा तनुन्त्यक्कासैव भूता त्वरुन्धती ॥ ५८ ॥ मेधातिथेः सुता भूत्वामुनिश्रेष्ठस्य सा सती ॥ ब्रह्मविष्णु
 महेशानां वचनाच्चरितव्रता ॥ ५९ ॥ वव्रेपतिम्महात्मानं वैसिष्ठं संशितव्रतम् ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ कथन्तया तपस्तपद्धि
 मर्थं कुत्र सन्ध्या ॥ ६० ॥ कथं शरीरं सा त्यक्त्वा भूता मेधातिथेः सुता ॥ कथं वा गदितन्देवैर्ब्रह्मविष्णुशिवैः पतिम् ॥ ६१ ॥ ४९
 वसिष्ठं सुमहात्मानं सा वव्रे संशितव्रतम् ॥ तन्नः सर्व्वं सभा च क्ष्वविस्तरेण द्विजोत्तम ॥ ६२ ॥ एतन्नः श्रोप्यमाणानाञ्चरितं द्वि
 जसत्तम ॥ अरुन्धत्या महासत्याः परङ्कोतुहलम् महत् ॥ ६३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ब्रह्मापितनयां

सन्ध्यान्दृष्ट्वापूर्वमथात्मनः ॥ कामायमानसश्चक्रेत्यक्तासाचसुतेतिवै ॥ ६४ ॥ तस्याञ्चचलितश्चित्तङ्कामबाणविलो
 दितम् ॥ ऋषीणाम्प्रेक्षतान्तेषाम्मानसानाम्महात्मनाम् ॥ ६५ ॥ भर्गस्यवचनंश्रुत्वासोपहासविधिंमिप्रति ॥ आ
 त्मनश्चलचित्तत्वममर्यादमृषीन्प्रति ॥ कामस्यतादृशम्भावमुनिमोहकरमुहुः ॥ ६६ ॥ दृष्ट्वासन्ध्यास्वयन्तत्रत्रपा
 मायातिदुःखिता ॥ ततस्तुब्रह्मणाशप्तेमदनेतदनन्तरम् ॥ ६७ ॥ अन्तर्भूतेविधौशम्भौगतेचापिनिजास्पदे॥अमर्ष
 वशमापन्नासन्ध्याध्यानपराभवत् ॥ ६८ ॥ ध्यायन्तीक्षणमेवाशुपूर्ववृत्तम्मनस्विनी ॥ इदंविममृषेसन्ध्यात
 स्मिन्कालेयथोचितम् ॥ ६९ ॥ उत्पन्नमात्राम्मान्दृष्ट्वायुवतीम्मदनेरितः ॥ अकार्षीत्सानुरागोयमभिलाषम्वितामहः
 ॥ ७० ॥ सर्वेषाम्मानसानाश्चमुनीनाम्भावितात्मनाम् ॥ दृष्ट्वैवमाममर्यादंसकाममभवन्मनः ॥ ७१ ॥ ममा
 पिमथितश्चित्तम्मदनेनदुरात्मना ॥ येनदृष्ट्वामुनीन्त्सर्वाश्चलितम्मेमनोभृशम् ॥ ७२ ॥ फलमेतस्यपापस्यमदनःस्व
 यमाप्तवान् ॥ स्वयंशशापकुपितःशम्भोरग्रेपितामहः ॥ ७३ ॥ ममोचितम्फलंसर्वम्प्राप्तुमिच्छामिसाम्प्रतम् ॥ यन्माम्पि
 ताभ्रातरश्चसकामामपरोक्षतः ॥ ७४ ॥ दृष्ट्वाचक्रुःस्पृहान्तस्मान्नमतःकोपिपापकृत् ॥ ममापिकामभावोभूदमर्यादंस
 मोक्षयतान् ॥ ७५ ॥ पत्याविवस्वेकेतातेसर्वेषुसहजेष्वपि ॥ करिष्याम्यस्यपापस्यप्रायश्चित्तमहंस्वयम् ॥ ७६ ॥ आत्मा

का०

४६

नमन्नौहोष्यामिवेदमार्गानुसारतः॥ किन्त्वेकांस्थापयिष्यामिमर्यादामिहभूतले ॥ ७७ ॥ उत्पन्नमात्रानयथासकामाःस्युः
 शरीरिणः ॥ एतदर्थमहङ्कृत्वातपःपरमदारुणम् ॥ ७८ ॥ मर्यादांस्थापयित्वैवपश्चात्पक्ष्यामिजीवितम् ॥ यस्मिञ्छ
 रीरेपित्रामेत्यभिलाषःस्वयन्ततः॥ ७९ ॥ भ्रातृभिस्तेनकायेनकिञ्चित्नास्तिप्रयोजनम् ॥ येनस्वेनशरीरेणतातेचसहजेस्वके ॥
 ॥ ८० ॥ उद्भावितःकामभावोनतत्सुकृतसाधकम् ॥ इतिसञ्चिन्त्यमनसासन्ध्याशैलवरन्ततः ॥ ८१ ॥ जगामचन्द्रभागाख्य
 चन्द्रभागायतःसृता॥तयासशैलःसमधिष्ठितःसदासुवर्णगौर्य्यासुसमप्रभाभृता ॥ ८२ ॥ सोमेनसन्ध्यासमयोदितेनयथो
 दयाद्विर्विरराजशश्वत् ॥ ८३ ॥ इतिकालिकापुराणेऊनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥अथतत्रगतान्दृष्ट्वा
 सन्ध्याङ्गिरिवरम्प्रति ॥ तपसेनियतात्मानम्ब्रह्माप्राहस्वकंसुतम् ॥ १ ॥ वसिष्ठंसंशितात्मानंसर्वज्ञञ्ज्ञानयोगिनम् ॥ समीपे
 सुसमासीनवैदवेदाङ्गपारगम् ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वसिष्ठगच्छयत्रैषासन्ध्यायातामनस्विनी ॥ तपसेधृतकामासादीक्षस्वै
 नायैथाविधि ॥ ३ ॥ मन्दाक्षमभवत्तस्याःपुरादृष्ट्वेहकामुकान् ॥ युष्मान्माञ्चतथात्मानंसकामान्मुनिसत्तम ॥ ४ ॥ अयुक्तरूपन्त
 त्कर्मपूर्ववृत्तव्विमृष्यसा ॥ अस्माकमात्मनश्चापिप्राणान्सन्त्यक्तुमिच्छति ॥ ५ ॥ अमर्यादेषुमर्यादान्तपसास्थापयिष्य
 ति ॥ तपःकर्तुंङ्गतासाध्वीचन्द्रभागायसाम्प्रतम् ॥ ६ ॥ नभावन्तपसस्तातसातुजानातिकश्चन ॥ तस्माद्यथोपदेशंसाप्राप्नो

१ मन्दाक्षलज्जा ।

पु०

अ. २०

४६

तित्वन्तथाकुरु ॥७॥ इदंरूपम्परित्यज्यरूपान्तरपरम्भवान्॥परिगृह्यान्तिकेतस्यास्तपश्चर्यान्निदेशं तु ॥८॥ इदंस्वरूपम्भ
वतोदृष्ट्वापूर्वव्यंथात्रपाम् ॥ तथाप्राप्यनकिञ्चित्सात्वदग्रेव्याहरिष्यति ॥९॥ परित्यज्यस्वकरूपंरूपान्तरधरोभवान् ॥ तस्मा
त्सन्ध्याम्महाभागामुपदेष्टुम्प्रगच्छतु ॥ १० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तथेत्युक्त्वावसिष्ठोपिवर्णीभूत्वाजटाधरः ॥ तरुणश्च
न्द्रभागायययौसन्धान्तिकम्मुनिः ॥ ११ ॥ तत्रदेवसरःपूर्णङ्गुणैर्ममानससम्मितम् ॥ ददर्शसवशिष्ठोथसन्धान्ततीरगामि
नीम् ॥ १२ ॥ तीरस्थयातयारेजेतत्सरःकमलोज्ज्वलम् ॥ उद्यदिन्दुसनक्षत्रम्प्रदोषेगगनव्यंथा ॥ १३ ॥ तान्तत्रदृष्ट्वाऽथमु
निःसमाभाष्यसकौतुकः ॥ वोक्षाञ्चक्रेसरस्तत्रबृहल्लोहितसञ्ज्ञकम् ॥ १४ ॥ चन्द्रभागानदीतस्मात्कासारादक्षिणाम्बु
धिम् ॥ यान्तीन्निर्बिम्बददृशेतेनसानुगिरेर्महत् ॥ १५ ॥ निर्बिम्बपश्चिमंसानुश्चन्द्रभागस्यसानदी ॥ यथाहिमवतो
गङ्गातथागच्छतिसागरम् ॥ १६ ॥ ऋषय उचुः ॥ चन्द्रभागाकथंसिन्धुस्तत्रोत्पन्नामहागिरौ ॥ कीदृक्सरस्तद्विप्रेन्द्रबृह
ल्लोहितसञ्ज्ञकम् ॥ १७ ॥ कथंसपर्वतश्रेष्ठश्चन्द्रभागाह्वयोभवत् ॥ चन्द्रभागाह्वयाकस्मान्नदीजातावृषोदका ॥ १८ ॥
एतन्नःश्रोष्यमाणानास्त्रायतेकौतुकम्महत् ॥ माहात्म्यश्चन्द्रभागायाःकासारस्थगिरिस्तथा ॥ १९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
श्रूयताञ्चन्द्रभागायाउत्पत्तिर्मुनिसत्तमाः ॥ युष्माभिश्चन्द्रभागस्यमाहात्म्यन्नामकारणम् ॥ २० ॥ हिमवद्गिरिसंसक्तःश

का०

४७

तयोजनविस्मृतः ॥ योजनत्रिंशदायामकुन्देन्दुधवलोगिरिः ॥ २१ ॥ तस्मिन्गिरौपुरावेधाश्चन्द्रशुद्धं सुधानिधिम् ॥ वि
 भज्यकल्पयामास देवान्संपितामहः ॥ २२ ॥ पित्रर्थं च तथा तस्य तिथिं वृद्धिक्षयात्मकम् ॥ कल्पयामास जगतां हिताय
 कमलासनः ॥ २३ ॥ विभक्तश्चन्द्रमास्तस्मिंश्चोमूते द्विजसत्तमः ॥ अतो देवाश्चन्द्रभागन्नाम्नाचक्रुः पुरागिरिम् ॥ २४ ॥
 ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ यज्ञभागेषु तिष्ठत्सु तथा क्षीरोदजे मृते ॥ किमर्थमकरोच्चन्द्रदेवार्थं दूकमलासनः ॥ २५ ॥ त
 था कव्ये स्थिते कस्मात्पित्रर्थं समकल्पयत् ॥ तिथिं क्षये तथा वृद्धौ कथमिन्दुरभूद्गुरो ॥ २६ ॥ एतन्नः संशयम् ब्रह्मञ्छिन्द्वि
 र्यो यथा तमः ॥ नान्योऽस्ति संशयस्यास्य छेत्ता त्वत्तो द्विजोत्तम ॥ २७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ पुरादक्षः स्वतनया अश्विन्या
 द्यामनोरेमाः ॥ षड्विंशतिन्तथैकाश्च सोमायादात्प्रजापतिः ॥ २८ ॥ समस्तास्तास्ततः सोम उपयेमे यथा विधिः ॥ निनाय च स्वकं
 स्थानन्दक्षस्यानुमते तदा ॥ २९ ॥ अथ चन्द्रः समस्ता सुता सुकन्यासुरागतः ॥ रोहिण्या सार्द्धमवसद्रतोत्सवकलादिभिः ॥
 ॥ ३० ॥ रोहिणीमेव भजते रोहिण्या सह मोदते ॥ विनेन्दूरोहिणीं शान्तिन्नकाश्चिच्छभते पुरा ॥ ३१ ॥ रोहिणी तत्परश्चन्द्रो वीक्ष्य
 ताः सर्वकन्यकाः ॥ उपचारैर्बहुविधैर्भोजुश्चन्द्रमसम्प्रति ॥ ३२ ॥ निषेव्यमानो नु दिनं दानैदाकरोद्विधुः ॥ तासु भावन्तदा
 सर्वा अमर्षवशमागताः ॥ ३३ ॥ अथोत्तराफाल्गुनोतिनाम्नायाभरणी तथा ॥ कृतिकाद्रामिघाचैव विशाखोत्तरभाद्रपत् ॥ ३४ ॥

पु०

अ २०

४७

तथा ज्येष्ठोत्तराषाढेन वैताः कुपिता भृशम् ॥ हि माँशुमुपसङ्गम्य परिवव्रुः समन्ततः ॥ ३५ ॥ परिवार्य निशानाथन्ददृशूरोहिणीन्त
 तः ॥ वामाङ्कस्थान्तस्य तेन रममाणं स्वमण्डले ॥ ३६ ॥ ताव्वीक्ष्य तादृशीं सव्वारोहिणीवँरवर्णिनीम् ॥ जज्वलुश्चातिकोपेन हवि
 षे बहुताशनः ॥ ३७ ॥ ततो मघात्रिपूर्वाश्च भरणीकृत्तिका तथा ॥ चन्द्राङ्कस्थाम् महाभागां रोहिणीञ्जगदुर्हठात् ॥ ३८ ॥ ऊचुश्चाती
 व कुपिताः परुषं रोहिणीम् प्रति ॥ जीवन्त्यान्त्वयिदुःप्राज्ञेनास्मान्निन्दुस्तु भावभाक् ॥ ३९ ॥ समुपैष्यति कस्मिँश्चित्समये सुरतो
 त्सुकः ॥ बवहीनाङ्क्षेमवृद्ध्यर्थं त्वांह निष्यामि दुर्मतिम् ॥ ४० ॥ न त्वांह त्वाभवेत्पापमस्माकमपि किञ्चन ॥ प्रजनघ्नीम्बहुस्त्रीणा
 मनृतौ पापकारिणीम् ॥ ४१ ॥ यस्मिन्नर्थे पुरा ब्रह्मा व्याजहार सुतम् प्रति ॥ ४२ ॥ नीतिशास्त्रोपदेशाय तन्नः संश्रुतमस्ति वै ॥
 एकस्य यत्र निधने प्रवृत्ते दुष्टकारिणः ॥ ४३ ॥ बहुना भवति क्षेमन्तस्य पुण्यप्रदो वधः ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तासान्तादृ
 गभिप्रायम्बुध्वा दृष्ट्वा च कर्म च ॥ भीताश्च रोहिणीन्दृष्ट्वा प्रियामतिमनोरमाम् ॥ आत्मानञ्चापराधश्च तदसम्भोगजम्मुहुः ४४ ॥
 विचिन्त्य रोहिणीम् भीरुन्तासां हस्तादमोचयत् ॥ मोचयित्वा च बाहुभ्यां सम्परिष्वज्य रोहिणीम् ॥ ४५ ॥ वारयामास ताः सव्वारो
 कृत्तिकाद्याः सभामिनीः ॥ तदेन्दुव्वारयन्तन्ताः कृत्तिकाद्यामघान्तकाः ॥ साम्यमूचुर्मनस्विन्यस्ताव्वीक्ष्यन्त्योऽथ रोहिणीम् ॥
 ॥ ४६ ॥ न तत्र पावाभीतिवर्वापापतोस्मान्निरस्यतः ॥ सञ्जायते निशानाथप्राकृतस्येव वर्ततः ॥ ४७ ॥ कथमस्मान्निराकृत्य

का०

४८

चारित्रव्रतधारिणीः ॥ सदाभक्तिमतीरेकाम्बुवत्त्वन्निषेवसे ॥ ४८ ॥ किन्तेनावगतन्धर्मवैदमूलंश्रुतम्पुरा ॥ यद्वर्महो न
 दुरूपेकर्मसद्विधिर्गर्हितम् ॥ ४९ ॥ धर्मशास्त्रार्थगङ्गधर्मचरन्तीनाय्यथोचितम् ॥ कथमुद्वाहितानन्वम्मुखमात्रव्रीक्षसे
 ॥ ५० ॥ गदतोयच्छ्रुतम्पूर्वन्नारदायपितुर्मखात् ॥ दक्षस्यधर्मशास्त्रार्थन्तच्छृणुष्वनिशापते ॥ ५१ ॥ बहुदारःपुमान्यस्तु
 रागादेकाम्भजेत्स्त्रियम् ॥ सपापभाक्स्त्रीजितश्चतस्रशाशौचं सनातनम् ॥ ५२ ॥ यदुःखं जायते स्त्रीणां स्वाम्यसम्भोगजिवि
 धो ॥ नतस्य सदृशन्दुःखं द्विद्विद्वन्त्रविद्यते ॥ ५३ ॥ सतीमृतुमतीञ्जायाय्योनेयात्पुरुषाधमः ॥ ऋतुघस्त्रेषु शुद्धेषु भूष
 हासचजायते ॥ ५४ ॥ भार्यास्याद्यावदात्रैयीतावत्कालविवोधनम् ॥ तस्यास्तु सङ्गमेकिञ्चिद्विहितञ्चापि नाचरेत् ॥
 ॥ ५५ ॥ बहुभार्यस्य भार्याणाम्मृतुमैथुननाशनम् ॥ नकिञ्चिद्विद्यते कर्मशास्त्रेणापि यदीरितम् ॥ ५६ ॥ तोषयेत्सत
 तम्भार्याविधिवत्पाणिपीडिताः ॥ तासान्तुष्ट्या तु कल्याणमकल्याणमतेन्यथा ॥ ५७ ॥ सन्तुष्टो भार्यया भर्ता भर्त्रा भा
 र्यातथैव च ॥ यस्मिन्नेतत्कुले नित्यं कल्याणन्तत्र वै ध्रुवम् ॥ ५८ ॥ यथा विरुध्यते स्वामी सौभाग्यमददत्तया ॥ सपत्नी सङ्गमङ्क
 र्त्तुं सास्यद्वैश्याभवान्तरे ५९ ॥ इहापिलोके वाच्यं त्वमधर्मश्चापि विन्दति ॥ नपितुश्च कुलं स्वाभिकुलन्तस्याः प्रमोदते ॥ ६० ॥
 विरुद्धयमाने पत्यौ यत्सपत्न्यावाप्रवर्तते ॥ अतीवदुःखं भवति तदकल्याणकृतयोः ॥ ६१ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्ये

पु०

अ. २०

४८

वम्भाषमाणासुतासुचातीवनिष्ठुरम् ॥ चुकोपचन्द्रमादृष्टामलिनंरोहिणीमुखम् ॥ ६२ ॥ रोहिणीचतदातासामवलोक्या
 ग्रताम्मुहुः ॥ नकिञ्चित्सापिप्रोवाचमयशोकत्रपाकुला ॥ ६३ ॥ अथापिकुपितश्चन्द्रस्ताः शशापतदास्त्रियः ॥ यस्मान्म
 मपुरञ्चोग्रास्तीक्ष्णावाचःसमीरिताः ॥ ६४ ॥ भवतीभिश्चित्सृभिल्लोकेस्मिन्कृतिकादिभिः ॥ उग्रातीक्ष्णाइतिख्यातिः प्राप्त
 व्यात्रिदशेष्वपि ॥ ६५ ॥ तस्मादेवविधानेननवैताः कृतिकादयः ॥ यात्रायात्रोपयुक्ताहिभविष्यध्वन्दिनेदिने ॥ ६६ ॥
 युष्मान्पश्यन्तिदेवाद्यामनुष्याद्याश्रयेक्षितौ ॥ यात्रायान्तेनदोषेणतेषाद्ययत्रानचेष्टदा ॥ ६७ ॥ अथसर्वास्तदाशापन्त
 स्यश्रुत्वातिदारुणम् ॥ चद्रस्यहृदयञ्ज्ञात्वाशापाञ्चातीवनिष्ठुरम् ॥ ६८ ॥ जग्मुःसर्वास्तदादक्षभवनम्प्रत्यमर्षिताः ॥ ऊचु
 श्वदक्षम्पितरमश्विन्याद्याःसगद्गदम् ॥ ६९ ॥ सोमोवसतिनास्मासुरोहिणोभजतेसदा ॥ सेवमानानभजतेसोस्मान्परवधू
 रिव ॥ ७० ॥ नावस्थानेनावसानेभोजनेश्रवणेतथा ॥ विनेन्दूरोहिणींशात्तिल्लभतेनहिकाञ्चन ॥ ७१ ॥ रोहिण्यावसतस्तस्यस
 मीपव्वीक्ष्यतेसुताः ॥ यान्तीःसोन्यत्रनयनमाधायनहिवीक्षते ॥ ७२ ॥ मास्त्वन्यःस्वामिसद्भावोमुखमात्रंनवीक्षते ॥ अस्मिन्व
 स्तुनियत्कार्यन्तदस्माभिर्निगद्यताम् ॥ अस्माभिरेतत्समयेप्यनिरुद्धश्चन्द्रमाः ॥ ७३ ॥ सतत्कृतेततश्चास्मच्छापन्तीव्र
 न्तदाकरोत् ॥ दारुणाश्चातितीक्ष्णाश्चलोकेवाच्यत्वमाप्यच ॥ ७४ ॥ अर्यात्रकाभविष्यध्वय्यमित्युक्तवान्विधुः ॥ मार्क

का०
४९

ण्डेय उवाच ॥ ॥ श्रुत्वावाक्यं सपुत्रीणान्ताभिः सार्द्धं प्रजापतिः ॥ ७५ ॥ जगाम यत्र सोमो भूद्रोहिण्या सहितस्तदा ॥ दूरादे
विधुर्दृष्ट्वा दक्षमायान्तमासनात् ॥ ७६ ॥ उत्तस्थावन्तिके प्राप्य वन्दे च महामुनिम् ॥ अथ दक्षस्तदोवाच कृतासनपरिग्रहः
॥ ७७ ॥ सामपूर्वं श्वन्द्रमसङ्कृतसर्व्वन्दनन्तथा ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ समर्व्वर्तस्वभार्यासु वैषम्यत्वम्परित्यज ॥ ७८ ॥ वै
षम्ये बहवो दोषा ब्रह्मणा परिकीर्तिताः ॥ रतिपुत्रफलादारास्तासुकामानुबन्धनात् ॥ ७९ ॥ कामानुबन्धः ससर्गात्संसर्गः स
द्गमाद्भवेत् ॥ सङ्गमश्चाप्यभिध्यानाद्दोक्षणादभिजायते ॥ ८० ॥ तस्माद्भार्यास्वभिध्यानङ्कुरुत्वर्व्वीक्षणादिकम् ॥ यद्ये
वन्नैव कुरुषेम द्वचो धर्मयन्त्रितम् ॥ ८१ ॥ तदालोक्य चोदुष्टः पापवास्त्वं भविष्यसि ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतच्छु
त्वावचस्तस्य दक्षस्य सुमहात्मनः ॥ ८२ ॥ एवमस्त्विति चन्द्रोऽपिन्यगददक्षशङ्कया ॥ अथानुमन्यतनयाश्चन्द्रश्चा मातरन्तथा ॥
॥ ८३ ॥ ययौ दक्षो निजं स्थानं कृतकृत्यस्तदामुनिः ॥ गते दक्षे ततश्चन्द्रस्तां समासाद्य रोहिणीम् ॥ ८४ ॥ जग्राह पूर्व्ववद्भाव
न्तासु तस्यां चरागतः ॥ तत्रैव रोहिणीं प्राप्य नकाश्चिदपि वीक्षते ॥ ८५ ॥ रोहिण्यामेव वसते ततस्ताः कुपिताः पुनः ॥ गत्वा
ताः पितरम्प्राहुर्द्वौर्भाग्योद्विग्नमानसाः ॥ ८६ ॥ सोमो वसतिनास्मासुरोहिणीं भजते सदा ॥ तवापि नाकरोद्वाक्यन्तस्मा
न्नः शरणमभव ॥ ८७ ॥ उद्वेगकोपसंयुक्तोत्तस्थौ तत्क्षणान्मुनिः ॥ जगाम मनसा ध्यायन् कर्त्तव्यं त्रिकटविविधोः ॥ ८८ ॥

१ लोकावचसादुष्ट इत्यर्थः ।

पु०
अ. २०

४९

उपगम्यतदाप्राहवचश्चन्द्रम्रजापतिः ॥ समवर्त्तस्वभार्यासुवैषम्यन्त्वम्परित्यज ॥ ८९ ॥ नचेदिदव्वचोस्माकम्मौ
 र्व्यात्त्वन्नावबुध्यसे ॥ धर्मशास्त्रातिगायाहंशप्येतुभ्यन्निशापते ॥ ९० ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततोदक्षभयाच्चन्द्रस्तत्क
 तुम्प्रतितत्पुरः ॥ अङ्गीचकारातिशयात्कार्यमेवम्मुहुस्त्विति ॥ ९१ ॥ समम्प्रवर्तनङ्कतुम्भार्यास्वङ्गीकृतेततः ॥ विधु
 नाप्रययौदक्षःस्वस्थानश्चन्द्रमम्मतः ॥ ९२ ॥ गतेदक्षेनिशानाथोरोहिण्यासहितोभृशम् ॥ रममाणोविसस्मारदक्षस्यवचन
 न्तुसः ॥ ९३ ॥ सेवमानाश्चताःसर्वाअश्विन्याद्यामनोरमाः ॥ नाभजच्चन्द्रमास्तासुअवज्ञामेवचाकरोत् ॥ ९४ ॥ अ
 वज्ञातास्तुताःसर्वाश्चन्द्रेणपितुरन्तिकम् ॥ गत्वैवार्तस्वराश्चार्तारुदन्त्यश्चेदमब्रुवन् ॥ ९५ ॥ नाकरोद्वचनंसोमस्तवा
 पिमुनिसत्तम॥अवज्ञाङ्कुरुतेस्मासुपूर्वतोप्यधिकंसच ॥ ९६ ॥ तस्मात्सोमेननःकार्यन्नकिञ्चिदपिविद्यते ॥ तपस्विन्यो
 भविष्यामस्तपश्चर्यान्निदेशय ॥ ९७ ॥ तपसाशोवितात्मानःपरित्यक्ष्यामर्जीवितम् ॥ किमस्माकञ्जीवितेनदुर्भगा
 नान्द्विजोत्तम ॥ ९८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इत्युक्तातास्ततःसर्वादक्षजाःकृत्तिकादयः ॥ कपोलमालम्ब्यकरैरुपोप
 विविशुःक्षितौ ॥ ९९ ॥ तास्तुदृष्टातथाभूतादुःखव्याकुलितेन्द्रियाः ॥ अतिदीनमुखोदक्षःकोपाज्ज्वालवह्निवत् ॥
 ॥ १०० ॥ अथकोपपरोतस्यदक्षस्यसुमहात्मनः ॥ निश्चक्रामतदायक्षमानासिकाग्राद्विभीषणः ॥ १०१ ॥ दंष्ट्राकशल

का० वदनः कृष्णाङ्गारसमप्रभः ॥ अतिदीर्घः स्वल्पकेशः कृशोधमनिसन्ततः ॥ १०२ ॥ अधोमुखो दण्डहस्तः काशविश्रम्यस
५० न्ततम् ॥ कुर्वाणो निम्ननेत्रश्च योषासम्भोगलोलुपः ॥ १०३ ॥ सचोवाच तदा दक्षः क्स्मिन्स्थास्याम्यहम्मुने ॥ किंवाचा
हङ्करिष्यामि तन्मेव दमहामते ॥ १०४ ॥ ततो दक्षस्तु तम्प्राह सोमय्यातु द्रुतम्भवान् ॥ सोममनुभवान्नित्यं सोमे त्वन्तिष्ठस्वे
च्छया ॥ १०५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य दक्षस्याऽथ महामुने ॥ शनैः शनैस्ततः सोममास सादग
दः सच ॥ १०६ ॥ आसाद्य सतदा सोमवल्मीकम्पन्नगोयथा ॥ प्रविशेशेन्दुहृदयञ्छिद्रम्प्राप्य महागदः ॥ १०७ ॥ तस्मि
न्प्रविष्टे हृदये दारुणैराजयक्ष्मणिः ॥ मुमोह चन्द्रस्तन्द्राश्च विषमां प्राप्तावाँश्च सः ॥ १०८ ॥ उत्पद्य प्रथमय्यस्माल्लीनो राजन्य
सौगदः ॥ राजयक्षमेतिलोके स्मिन्नस्य ख्यातिरभूद्विजाः ॥ १०९ ॥ ततस्तेनाभिभूतः स यक्ष्मणारोहिणीपतिः ॥ क्षयञ्जगा
मानुदिनद्वोष्मे क्षुद्रनदीयथा ॥ ११० ॥ अथ चन्द्रेक्षीयमाणे सर्वोषधयोगताक्षयम् ॥ क्षयय्यातास्वौषधीषु न यज्ञः समवर्त
त ॥ १११ ॥ यज्ञाभावात्तु देवानामन्नं सर्वद्वयङ्गतम् ॥ पञ्जंन्याश्च ततो नष्टास्ततो वृष्टिर्न चाभवत् ॥ ११२ ॥ वृष्ट्यभावे
तु लोकानामाहाराः क्षीणताङ्गताः ॥ दुर्भिक्षव्यसनोपेतैः सर्वलोके द्विजोत्तमाः ॥ ११३ ॥ दानधर्मादिकङ्कितलोकरस्य
प्रवर्तते ॥ सच्वहीनाः प्रजाः सर्वालोभेनोपहृतेन्द्रियाः ॥ ११४ ॥ पापमेव तदा चक्रुः कुकर्मरतयश्च ताः ॥ एतान्दृष्ट्वा तदा भावा

१ विश्रम्य विश्रामं कृत्वा सन्ततं काशं कुर्वाण इत्यन्वयः।

पु०

अ. २०

५०

न्दिक्पालाः सपुरन्दराः ॥ ११५ ॥ जग्मुः क्षोभम्परन्देवाः सागराश्च ग्रहास्तथा ॥ ततो दृष्ट्वा जगत्सर्वं व्याकुलन्दस्युपीडि
 तम् ॥ ११६ ॥ ब्रह्माणमगमन्देवाः सर्वेशक्रपुरोगमाः ॥ उपसङ्गम्य देवेशं स्त्रिष्टारञ्जगताम्पतिम् ॥ ११७ ॥ प्रणम्याथ य
 था योग्यमुपविष्टास्तदा सुराः ॥ तान् म्लानवदनान् त्सर्वान्वीक्ष्य लोकपितामहः ॥ ११८ ॥ अभिभूताम्परेण वहतस्वविष
 यानिव ॥ पप्रच्छ सम्मुखीकृत्य गुरुमिन्द्रं हुताशनम् ॥ ११९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ स्वागतम्भो सुरगणाः किमर्थं यूयमाग
 ताः ॥ दुःखोपहतदेहौ श्रयुष्मान् म्लानौ श्वलक्ष्ये ॥ १२० ॥ निराधाधनिरातङ्कान्युष्मान् त्सर्वाश्च कामगान् ॥ कृत्वा स्वविषयेन्य
 स्तान् कथम्पश्यामि दुःखितान् ॥ १२१ ॥ यद्वोभवद्दुःखबीजयुष्मान्वायस्तु बाधते ॥ तत्कथ्यतामशेषेण सिद्धञ्चाप्यवधार्यता
 म् ॥ १२२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो दृष्ट्वा जीवः कृष्णवर्त्मचलोकभृत् ॥ उवाचात्मभुवेतस्मै सुराणाम् दुःख
 कारणम् ॥ १२३ ॥ शृणु सर्वजगत्कर्तृत्वाय्येन वयमागताः ॥ यद्वास्माकन्दुःखबीजयुतो म्लानश्रियो वयम् ॥ १२४ ॥ न क
 चित्सम्प्रवर्तन्ते यज्ञा लोके पितामहा ॥ निराधारा निरातङ्काः प्रजाः सर्वाः क्षयङ्गताः ॥ १२५ ॥ न च दानादिधर्मश्च न तपांसि क्षितौ
 कचित् ॥ नैव वर्षति पृज्जन्त्यः क्षीणतोया भवक्षितिः ॥ १२६ ॥ क्षीणाः सर्वास्तथोषध्यः सस्या लोकाः समाकुलाः ॥ दस्यु
 भिः पिडिता विप्रा वेदवादनकुर्वते ॥ १२७ ॥ अन्नवैकल्यमासाद्य म्रियन्ते बहवः प्रजाः ॥ क्षीणेषु यज्ञभागेषु भोग्यहीनास्त

का० थावयम् ॥ १२८ ॥ दुर्बलास्तुश्रियाहीननैवशान्तिल्लभामहे ॥ रोहिण्यामन्दिरेचन्द्रोवक्रगत्याचिरंस्थितः ॥ १२९ ॥ वृष
 ६१ राशौसचक्षीणोज्योत्स्नाहीनश्चवर्तते ॥ यदैवान्विष्यतेदेवैश्चन्द्रो नैषाम्पुरःसरः ॥ १३० ॥ कदाचिदपिदेवानांसमाजेवा
 भवद्विधे ॥ कदाचिद्रोहिणीन्त्यक्तानैचक्चनगच्छति ॥ १३१ ॥ यद्यन्यःकोपिनभवेत्तदाचन्द्रोबहिर्भवेत् ॥ दृश्यतेसकलाही
 नःकलामात्रावशेषकः ॥ १३२ ॥ इतिसर्वत्रलोकेशतृत्तःकर्मविपर्ययः ॥ तन्दृष्ट्वाकान्दिशीकास्तुवयन्त्वांशरणङ्गताः ॥
 १३३ ॥ पातालाद्यावदुत्थायकालकञ्जादयोऽसुराः ॥ नास्माल्लोकेशबाधन्तेतावन्नस्त्राहिसाध्वसात् ॥ १३४ ॥ अयम्प्रवर्ततेक
 स्माज्जगताव्वाव्यतिक्रमः ॥ नजानीमस्तुतत्सर्व्विष्टवेवापिकारणम् ॥ १३५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतत्सुराणा
 ष्वचनन्दिव्यदर्शीपितामहः ॥ श्रुत्वाक्षणमभिध्यायन्निजगादसुरोत्तमान् ॥ १३६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृण्वन्तुदेवताः सर्व्वायद
 र्थल्लोकविप्लवः ॥ प्रवर्ततेऽधुनायेनशान्तिस्तस्यभविष्यति ॥ १३७ ॥ सोमोदाक्षायणीः कन्याः सप्तविंशतिसङ्ख्य ॥ अ
 श्विन्याद्यावरवधूवर्भागर्यार्थपरिणीतवान् ॥ १३८ ॥ परिणीयसताः सर्व्वारोहिण्यांसततव्यैः ॥ प्रावर्ततानुरागेणनस
 मस्तासुवर्तते ॥ १३९ ॥ अश्विन्याद्यास्तुताः सर्व्वदौर्भाग्यज्वरपीडिताः ॥ षड्विंशतिर्व्वारोहाः पितरम्प्रस्थिताः स्वकम्
 ॥ १४० ॥ प्रवर्ततेनिशानाथोरोहिण्यांरागतोयथा ॥ तथानतासुभजतेतदक्षायन्यवेदयन् ॥ १४१ ॥ ततोदक्षोमहाबुद्धिः साम्ना

पु०
 अ२०

५३

सस्तूयविट्पतिम् ॥ बहुसूतमाभाष्यपुत्र्यर्थे चान्वरोधत ॥ १४२ ॥ अनुरुद्धोयथाकामन्दक्षेणसुमहात्मना ॥ समम्प्रवर्तितुंता
सुसमयद्धुतवान्विधुः ॥ १४३ ॥ सममङ्गीकृतेभावन्तासुकर्तुहिमांशुना ॥ स्वञ्जगामततस्थानन्दक्षोपिमुनिसत्तमः ॥ १४४ ॥
गतेदक्षेमुनिश्रेष्ठेषम्यन्तासुचन्द्रमाः ॥ जहौनभावन्ताः शश्वत्कुपिताः पितरङ्गताः ॥ १४५ ॥ ततोदक्षः पुनश्चन्द्रमवरु
द्वयसुतान्तरे ॥ समावृत्तिम्प्रतिश्राव्यवचनञ्चैदमब्रवीत् ॥ १४६ ॥ नसमवर्त्ततेचन्द्रसर्वास्वासुभवान्यदि ॥ तदा
शप्स्येत्वहन्तुभ्यन्तस्मात्कुरुसमञ्जसम् ॥ १४७ ॥ ततो गते पुनर्दक्षेनसमवर्त्ततेयदा ॥ तासुचन्द्रस्तदादक्षम्पुनर्गत्वाब्रुव
न्नुषा ॥ १४८ ॥ नतेवचः सत्कुरुतेनैवास्मासुप्रवर्त्तते ॥ वयन्तपश्चरिष्यामः स्थास्यामश्चतवान्तिके ॥ १४९ ॥ ता
सामिति वचः श्रुत्वाकुपितः समहामुनिः ॥ क्षयायचन्द्रस्यपुनः शापायोत्सुकताङ्गतः ॥ १५० ॥ शापायोद्युक्तमनसः
कुपितस्यमहामुनेः ॥ क्षयोनाममहारोगोनासिकाग्राद्विनिर्गतः ॥ १५१ ॥ प्रेषितः सचचन्द्रायदक्षेणमुनिनाततः ॥ प्रवि
ष्टवास्तस्यदेहेक्षयितस्तेनचन्द्रमाः ॥ १५२ ॥ क्षीणेचन्द्रेक्षय्ययाताज्योत्स्नास्तस्यमहात्मनः ॥ क्षीणासुसर्वज्यो
त्स्नासुसर्वोषध्यः क्षयङ्गताः ॥ १५३ ॥ ओषध्यभावाल्लाकस्मिन्नयज्ञः सम्प्रवर्त्तते ॥ यज्ञाभावादनावृष्टिस्ततः सर्वप्रजा
क्षयः ॥ १५४ ॥ यज्ञभागोपभोगेनहीनानामभवतान्तथा ॥ दुब्बलत्वंसमुत्पन्नविक्कारश्चस्वगोचरे ॥ १५५ ॥ इतिवः कथितं सर्वं

का० ५२ ॥ यथाभूल्लोकविप्लवः ॥ येनोपायेन तच्छान्तिस्तच्छृण्वन्तु सुरोत्तमाः ॥ १५६ ॥ इतिकालिकापुराणे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ पु०
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गच्छन्तु भोः सुरगणा दक्षस्य सदनम् प्रति ॥ तम् प्रसादाय चन्द्रार्थे सच पूर्णो भवेद्यथा ॥ १ ॥ पूर्णै चन्द्रेज
 गत्सर्वम् प्रकृतिस्थम् भविष्यति ॥ युष्माकश्च भवेच्छान्तिरोपधीनाश्च सम्भवः ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति ब्रह्म
 वचः श्रुत्वा देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ प्रययुर्हृष्टमनस्तदा दक्षनिवेशनम् ॥ ३ ॥ यथान्यायमुपस्थाय सर्वे मुनिवरं सुराः ॥
 प्रोचुः प्रजापतिन्दक्षम् प्रणम्य श्लक्ष्णया गिरा ॥ ४ ॥ देवा ऊचुः ॥ प्रसीदसीदताम् ब्रह्मन् तस्माकम् बहु दुःखिनाम् ॥ उद्वरस्व
 महाबुद्धे त्राहिनः शोकसागरात् ॥ ५ ॥ यद्रूपम् ब्रह्म संज्ञन्तु सृष्टिकृत् परमात्मनः ॥ तदंशस्त्वम्परञ्जयोतिर्विप्ररूपनमोस्तु
 ते ॥ ६ ॥ रक्षणात् सर्वजगताम् प्रजापालनकारणात् ॥ दक्षः प्रजापतिश्चेति योगेयस्तन्नुमो वयम् ॥ ७ ॥ दक्षाय सर्वजग
 तान् दक्षाय कुशलात्मनाम् ॥ दक्षाय आत्महितायाशुनमस्तु भ्यम् महात्मने ॥ ८ ॥ सततश्चिन्त्यमानस्य योगिभिर्नियेतन्द्रि
 यैः ॥ सारस्य सारभूतस्त्वं दक्षाय परमात्मने ॥ ९ ॥ योगिवृत्तिरनाधृष्यः पारगाणां परायणः ॥ आद्यन्तमुक्तः सहसा
 तस्मै तुभ्यन्नमो नमः ॥ १० ॥ इति तेषां वै चः श्रुत्वा दक्षो यज्ञभुजान्तथा ॥ प्राह प्रसन्नवदनः शक्रमाभाष्य मुख्यतः ॥ ११ ॥
 दक्ष उवाच ॥ कृतः शक्रमहाबाहो भवतान् दुःखमागतम् ॥ दुःखहेतुर्वैदविभो श्रोतुमिच्छाम्यहन्तुतम् ॥ १२ ॥ ममास्ति

पु०

अ. २१

५२

वाकिङ्कर्त्तव्यम्भवतान्दुःखहानये ॥ तदहर्द्यैदिशक्रौमिकरिष्यामिहितंसमम् ॥ १३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ त
 च्छुत्वावचनन्तस्यब्रह्मसू गोर्महात्मनः ॥ जगादवाक्पतिःशक्रोवीतिहोत्रोऽथतम्मुनिम् ॥ १४ ॥ तऊचुः ॥ क्षयञ्जातो
 निशानाथस्तस्मिन्क्षोणेक्षयङ्गताः ॥ सर्व्वौषधोद्विजश्रेष्ठतद्वानिर्य्यज्ञहानिकृत् ॥ १५ ॥ यज्ञोविनष्टेसकलाःप्रजाःक्षुद्रय
 कातराः ॥ वृष्ट्यभावान्महद्दुःस्वम्प्राप्यनष्टाश्चकाश्चन ॥ १६ ॥ क्षयोयंरात्रिनाथस्ययस्तेकोपात्प्रवर्त्तते ॥ ससर्व्वज
 गतोब्रह्मन्नभावार्थमुपस्थितः ॥ १७ ॥ नाधुनातन्निभुवनेयन्नक्षुब्धन्नकिञ्चन ॥ विष्णुतव्यँस्तिविप्रेन्द्रस्थावराःपतगाश्च
 वा ॥ १८ ॥ नयज्ञाःसम्प्रवर्त्तन्तेनतपस्यन्तितापसाः ॥ आहारदुःखान्निश्रीकाःप्रजाक्षीणाभयातुराः ॥ १९ ॥ एवम्प्र
 वृत्तेविप्रेन्द्रविह्वलेस्माद्रसातलात् ॥ दैत्यानयावदुत्थायबाधन्तेतावदुद्वर ॥ २० ॥ प्रसीददक्षचन्द्रस्यतम्पूरयतपोबलात्
 ॥ २१ ॥ पूर्णैचन्द्रेजगत्सर्व्वम्प्रकृतिस्थम्भविष्यति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतितेषाँवचःश्रुत्वाप्रजापतिसु
 तस्तदा ॥ २२ ॥ उवाचतान्सुरगणान्हृदयाच्छल्यमुद्वरन् ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ यन्मेवचोनिशानाथेप्रवृत्तंशापकारणम्
 ॥ २३ ॥ नकेनापिनिदानेनमिथ्याकर्तुन्तदुत्सहे ॥ किन्तुमद्वचनँयस्मान्नैकान्तेनमृषाभवेत् ॥ २४ ॥ चन्द्रोपिवर्द्धतेयस्मा
 तदुपायमुदैक्षत ॥ तत्राप्ययमुपायोस्तिमासाद्वर्द्धयातुचन्द्रमाः ॥ २५ ॥ क्षयवृद्धिश्चमासाद्वैसमम्भाय्यसुवर्त्तताम् ॥

का०

५३

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा तम् प्रसाद्य प्रजापतिम् ॥ २६ ॥ सर्वे सुरगणास्तत्र गता यत्रास्ति चन्द्रमाः ॥ एवमुक्ते तु वचने दक्षेण मु-
 निना द्विजाः ॥ २७ ॥ अथ चन्द्रं समादाय भार्याभिः सहितन्तदा ॥ जग्मुस्ते ब्रह्म भवनम् मुदिताः सुरसत्तमाः तत्र गत्वा
 महाभागा यथा दक्षेण भाषितम् ॥ २८ ॥ तत्सर्वं कथयामासुर्ब्रह्मणे परमात्मने ॥ ब्रह्मा दक्षवचः श्रुत्वा देवानां वन्दनात्त-
 दा ॥ चन्द्रभागं महाशैलं जगाम सहितः सुरैः ॥ २९ ॥ तत्र गत्वा सुरश्रेष्ठः प्रजानां हितकाम्यया ॥ स्नापयामास श्रुत्वा
 शुम्बहल्लोहितपुष्करे ॥ भूतभव्यभवज्ज्ञानः पूर्वमेव पितामहः ॥ ३० ॥ एतदर्थं श्वकारात्रसरः पूर्णञ्जगद्गुरुः ॥ तत्र
 स्नातस्य जन्तोस्तु नीरोगत्वम् प्रजायते ॥ चिरायुष्ट्वञ्च सततम्बहल्लोहितसञ्ज्ञके ॥ ३१ ॥ तत्र स्नातस्य चन्द्रस्य शरीरात्तत्क्ष-
 णं हृदः ॥ राजयक्ष्मानिः ससारपूर्वरूपो यथोदितः ॥ ३२ ॥ निःसृत्य राजयक्ष्मापि ब्रह्माणश्च जगत्पतिम् ॥ प्रणम्या हृद्विह्व-
 लिष्येकगच्छामोत्युवाच तम् ॥ ३३ ॥ स्थानम्पत्नीञ्च लोकेश कृत्य मम सनातनम् ॥ निदेशयानुरूपं मे स्रष्टा च्वञ्जगतायैतः
 ॥ ३४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो ब्रह्मापि तम् पुष्टिरीक्ष्येन्दुशरीरगैः ॥ अमृतैस्तेनातिभुक्तैः क्षीणश्चापि निशापति-
 म् ॥ ३५ ॥ दोर्बिभः स्वयन्तद्धृत्वा गिरौ निष्पिष्य वै मुहुः ॥ अमृतं ज्वालयामास शरीराद्राजयक्ष्मणः ॥ ३६ ॥ अमृतानि च या-
 न्याशुगालितानि तदा जले ॥ क्षीरोदस्य सचिक्षेप मध्ये रहसि लोकभृत् ॥ ३७ ॥ तस्मादस्यामृतादिन्दोः कलाक्षीणास्तु याः

पु०

अ. २१

५३

पुरा ॥ तासाञ्जग्राहलवशश्चूर्णान्क्षीरोदसागरात् ॥ ३८ ॥ कलामात्रावशेषस्यसंसर्गाद्राजक्षमणः ॥ क्षीणाःकलाःपञ्चदश
याःपूर्वममृतात्मिकाः ॥ ३९ ॥ ताराजयक्षमगर्भस्थाश्चूर्णीभूतास्तुपीडया ॥ तेजोज्योत्स्नासुधाभिस्तुनिबद्धयत्कलापतेः
॥ ४० ॥ शरोरन्तत्रियाभूतद्गर्भस्थंराजयक्षमणः ॥ ज्योतिश्चूर्णमभूज्ज्योत्स्नालीनाराजादियक्षमणि ॥ ४१ ॥ द्रवीभूताःसु
धासर्वाःगर्भरोगस्यचस्थिताः ॥ यदानिर्गालयामाससुधाम्ब्रह्मगलान्तरात् ॥ ४२ ॥ तदाज्योत्स्नासुधाज्योतिःसर्वन्त
स्माद्वहिर्गतम् ॥ क्षीरोदसागरेक्षिप्तन्तत्सर्वविविधनातदा ॥ ४४ ॥ देवान्गिरौपरित्यज्यस्वयङ्गत्वादुतन्ततः ॥ ततोमृतानि
प्रक्षाल्यकलाचूर्णानिवारिभिः ॥ ४५ ॥ ज्योत्स्नाञ्चाप्याजगामाशुगृहीत्वातत्रयङ्गिरिम् ॥ क्षीरोदाद्विरिमासाद्यचन्द्रभागन्तदा
विधिः ॥ ४६ ॥ देवमध्येकलाचूर्णसुधाज्योत्स्नान्यवीविशत् ॥ संस्थाप्यतत्रयम्ब्रह्मादेवानाम्मध्यतस्थितः ॥ ४७ ॥ जगादराजय
क्षमाणन्तस्थानादिनिदेशयत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सर्वदायोदिवारात्रौसन्ध्यायव्वनितारतः ४८ ॥ सेवतेसुरतन्तस्मिन्नाजयक्ष
न्वसिष्यसि ॥ प्रतिश्यायश्वासकाससंयुक्तोमैथुनञ्चरेत् ॥ ४९ ॥ सतेप्रवेश्यः सततंश्लेष्मणश्चतथाविधः ॥ कृष्णारुयामृ
त्युपुत्रीयाभवतःसदृशीगुणैः ॥ ५० ॥ सातेस्तुभार्यासततम्भवन्तमनुयास्यति ॥ क्षोणत्वम्भवतः कृत्यन्ततस्त्व
विषयङ्कुरु ॥ ५१ ॥ द्रुतङ्गच्छयथाकामञ्चन्द्रात्त्वव्विमुखोभव ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवव्विसृष्टोविधिनाराज

का०

५४

यक्षमामहागदः ॥ ५२ ॥ पश्यतां सर्वदेवानामन्तर्धानं भगवन् ॥ अन्तर्हिते महारोगे ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ५३ ॥ चन्द्रं स
मग्रयामास कलापञ्चदशैधितम् ॥ तेन क्षीरोदधौ तेन सुधापूगेन चात्मभूः ॥ ५४ ॥ स ज्योत्स्नैस्तुकलाचूर्णैः पूर्ववच्चाकरो
द्विधुम् ॥ सपोढातकलापूर्णः पूर्ववद्विभोयदा ॥ ५५ ॥ चन्द्रस्तदा सर्वदेवापुमुदुस्तस्य दर्शनात् ॥ अथ चन्द्र
स्तदा पूर्णः प्रणिपत्य पितामहम् ॥ ५६ ॥ उवाचे दंसुरसदो मध्यगो नातिहर्षितः ॥ सोम उवाच ॥ न स्याम पूर्व
वद्वज्रच्छरीरे मम वर्त्तते ॥ ५७ ॥ नवीर्यव्यातथात्साहो निपीदन्त्यङ्गसन्धयः ॥ नोत्सहेत् पूर्ववच्चेष्टा विधातुं सुतरामहम् ॥
५८ ॥ चेष्टाहीनस्त्वनुदिनव्यर्तयेद्धेनलोककृत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्तस्य यक्षमणा सोमयदभूदङ्गसन्धयः ॥ ६० ॥ पू
र्व्वव्यं शीर्णा भवतस्तत्पूर्णमभवन्नहो ॥ अधुना भवतो देहचूर्णान्निःसारितम् मया ॥ ६१ ॥ शरीरात्सामृतज्योत्स्नामञ्जसाराज
यक्षमणः ॥ तेषाम्प्रक्षालनविधौ लवशो यस्तिथतञ्जले ॥ ६२ ॥ ज्योत्स्नायाश्च सुधायाश्च तेन हीनो भवान्यतः ॥ ततोऽङ्गस
न्धयो राजस्तव सीदन्ति साम्प्रतम् ॥ ६३ ॥ तस्योपायविधास्यामि यथानातिष्ठं भेद्वान् ॥ प्राजापत्यः पुरोडाशो हवनीयः
पुरोध्वरे ॥ ६४ ॥ ऐन्द्रस्ततो नु चाग्नेयः प्रदेयः सर्वतः क्रतौ ॥ ततो नु भवतो भागः पुरोडाशो मया कृतः ॥ ६५ ॥ तेन भागेन भुक्तेन
नित्यं यज्ञकृतेन हि ॥ पूर्व्ववत्ते समुत्साहः स्यामवीर्यम्भविष्यति ॥ ६६ ॥ याश्चामृतकणास्तो ये क्षीरोदस्य स्थितास्तव ॥ श

१ स्याम बलम् । २ अस्तस्येति हे सोमयक्षमणा अस्तस्य भवतः अंगसन्धयः पूर्व्वव्यं शीर्णा अभवन् तत्पूर्णत्वाभूदित्यर्थः ।

पु०

अ. २१

५४

रीरचूर्णव्यायत्तेज्योत्स्नानाञ्चापियेलवाः ॥ ६७ ॥ तत्सर्वम्भवतो ज्योत्स्नायोगादनुदिनव्यिंधो ॥ वृद्धिव्यास्यतिसततद्
 क्षीरसागरगर्भगम् ॥ ६८ ॥ स्वरोविषेन्तरेप्राप्तेद्वितीयेशङ्करांशजः ॥ दुर्वासाभविताविप्रः प्रचण्डश्चण्डभानुवत् ॥ ६९ ॥
 सदेवेन्द्रस्याविनयाच्छापन्दत्वासुदारुणम् ॥ करिष्यति त्रिभुवनन्निःश्रीकंससुराऽसुरम् ॥ ७० ॥ श्रियाहीनेततो लोके भवि
 तालोकविप्लवः ॥ यथा तव क्षयात्सोम प्रवृत्तः सर्वविप्लवः ॥ ७१ ॥ तन्मानुषप्रमाणेन तृतीयेतुकृतेयुगे ॥ भविष्यतिस्थास्य
 तिचयावद्युगचतुष्टयम् ॥ ७२ ॥ ततश्चतुर्येसम्प्राप्ते सहदेवैः कृतेयुगे ॥ क्षीरोदन्निर्ममथिष्यामः शम्भुर्विष्णुरहन्तथा ॥ ७३ ॥
 मन्थानम्मन्दरङ्गत्वावेप्रङ्गत्वातु वासुकिम् ॥ यज्ञभागेषु हीनेषु देवानां धर्मव्यन्ततः ॥ ७४ ॥ मथिष्यामः समन्देवैः क्षीरोदं स
 हदानवैः ॥ त्वच्छरीरमृतमिदं यत्स्थितं क्षीरसागरे ॥ ७५ ॥ तत्प्रमथ्य ग्रहीष्यामो राशीभूतन्तथा क्षयम् ॥ सर्वौषध्यन्त
 रेकृत्वा त्वच्छरीरन्तदावयम् ॥ क्षेप्स्यामः सागरजलेशरीरार्थं व्यिंधो तव ॥ निर्मथ्य सागरम्पश्चात्समुद्धार्य यदामृतम् ॥
 ७७ ॥ तदा तव वपुस्तस्मिन्पूर्ववत्समं विष्यति ॥ ओजोवीर्याद्भुजङ्कान्तमक्षयश्च सुधात्मकम् ॥ ७८ ॥ दृढं ह्यसन्धिकश्च
 रुमविष्यति वपुस्तव ॥ ॥ माकण्डेय उवाच ॥ ॥ सुधां शुमेव माभाष्य ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ७९ ॥ विधोः क्षयः समासा
 द्वाव्यं द्वयेयत्नवानभूत् ॥ यथा दक्षेण गदितस्मासाद्व्यं तु चन्द्रमाः ॥ ८० ॥ क्षयव्यं दिश्च मासाद्व्यं तन्त्राकरो द्विधिः ॥ ततः

का० षोडशधाचन्द्रं सुरज्येषो विभक्तवान् ॥ ८१ ॥ विभज्य च सुरान् सर्वान् समुवाच दमुत्तमम् ॥ कलाः षोडशचन्द्रस्य तत्रैका
 ६६ शम्भुमूर्धनि ॥ ८२ ॥ तिष्ठन् च द्यावधि पराक्षययान्तु क्षयविविना ॥ क्षयेण यदिरोगेण मासाद्द्वन्द्वक्षवाक्यतः ॥ ८३ ॥
 क्षयाय पीड्यते चन्द्रो नोपशान्तिस्तदा भवेत् ॥ किन्त्वस्य या कला शम्भोज्योत्स्ना गच्छन्तुताम् प्रति ॥ ८४ ॥ चतुर्दशकलासं
 स्थाः प्रतिमासं सुरोत्तमाः ॥ चतुर्दशकलासं स्थान्यमृतानि पिबन्तु वै ॥ ८५ ॥ प्रतिपत्तिथिमारभ्य भवन्तस्ताश्चतुर्दशीम् ॥
 तेजोभागाः सूर्यबिम्बश्चतुर्दशतिथौ क्रमात् ॥ ८६ ॥ प्रविशन्तु क्षयन्त्वेव ङ्गणपक्षे विधोर्भवेत् ॥ यातुशेषा कलादर्शहरिप
 त्रेपलायिता ॥ ८७ ॥ तिष्ठतु प्रथमे भागे तिथौ तस्यान्निशापतेः ॥ द्वितीये दर्शभागे तुरोहिण्या यातुमन्दिरम् ॥ ८८ ॥
 तृतीये तु सरस्वत्यां स्नात्वा समुत्थितो विधुः ॥ चतुर्थे बलसम्पूर्णं स्थितिभागो विभावसोः ॥ ८९ ॥ मण्डलार्था तु चन्द्रोऽयं स
 बिम्बरथघोटकः ॥ यावत्कालेन हि कलाप्रथमा क्षयमाप्नुयात् ॥ ९० ॥ एवमेव ङ्गणपक्षे तावत्सा प्रतिपद्भवेत् ॥ द्वितीया
 दौर्गुणपक्षे वृद्धिर्हासस्तथा विधुः ॥ ९१ ॥ तिथीनां वृद्धिहेतुश्च शुक्लकृष्णेतथा भवेत् ॥ ततः पुनः शुक्लपक्षे यावत्पूर्वकलोदिता
 ॥ ९२ ॥ वृद्धिर्नैति भवेतावत्प्रतिपत्तिथिरादितः ॥ ततो द्वितीयभागस्य याज्योत्स्ना हरमूर्धनि ॥ ९३ ॥ स्थिता याव्यै कला
 यान्तु गता सा पुनरेष्यति ॥ युष्माभिस्तु भवेत्पेयममृतं यद्दिने दिने ॥ ९४ ॥ तद्वितीयादितिथिभिः पूर्णान्ताभिः सदैव हि ॥

पु०

अ २३

६६

स्वयमुत्पत्स्यतेचन्द्रोज्योत्स्नायोगात्सुरोत्तमाः ॥ ९५ ॥ यथादिनेदिनेभागाःक्षयय्यन्तितथाविधोः ॥ वृद्धिद्वच्छन्त्यनु
 दिनंशुक्लपक्षेन्वहंसुराः ॥ ९६ ॥ तेजोभागःसूर्यबिम्बात्पुनरेवसमेप्यति ॥ प्रयास्यतिकृष्णपक्षेयथाभागक्रमन्तथा ॥
 ॥ ९७ ॥ ज्योत्स्नाहरशिरश्चन्द्रात्प्रत्यहम्पुनरेप्यति ॥ तेजोभागःसूर्यबिम्बादमृतम्वर्षतिस्वयम् ॥ ९८ ॥ एवंवृद्धिःशु
 क्लपक्षे सुधांशोसम्भविष्यति ॥ पक्षयोःशुक्लकृष्णत्वञ्चन्द्रवृद्धिक्षयाद्भवेत् ॥ ९९ ॥ यावत्कालेनयोभागःक्षयंवृद्धिश्च
 यास्यति ॥ तावत्कालमभिव्याप्यतिथिःस्थास्यतिसापुनः ॥ १०० ॥ चिरेणवृद्धिर्यदिवाक्षयोवाद्भुतेनवृद्धिर्यदिवाक्षयो
 वा ॥ द्रुतात्तिथीनान्तुसदाक्षयःस्याच्चिरस्तुवृद्धिस्तिथिषुप्रवेशे ॥ १०१ ॥ हव्यङ्गव्यञ्चचन्द्रेणविनानसम्भविष्यति ॥ त
 स्मात्तयोःप्रवृद्ध्यर्थञ्चन्द्रंरक्षन्तुदेवताः ॥ १०२ ॥ आश्वासनीयःशुभांशुःकलाशेषोनुमासतः ॥ अमावास्यापराह्णेतुपि
 तृतीरोहिणीगृहे ॥ १०३ ॥ तस्यैवास्वादनात्कव्यवृद्धिर्यस्यतिचान्वहम् ॥ तेनकव्येनपितरस्तृप्तिर्यस्यन्तिवैपराम्
 ॥ १०४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततःसुरगणाःसर्व्वेयथोक्तव्विधिनातथा ॥ चक्रुर्लोकहितार्थायचन्द्रस्यक्षयवृद्धये ॥
 ॥ १०५ ॥ महादेवोपिचन्द्रार्द्धस्वरूपम्परमात्मनः ॥ जग्राहदेवैर्व्विधिनाशिरसाक्षुधितोभृशम् ॥ १०६ ॥ यत्तेजःपरम
 न्नित्यमजमव्ययमक्षयम् ॥ तत्स्वरूपाचन्द्रकलाशापतस्तुक्षयङ्गता ॥ १०७ ॥ प्राविशन्तियदाज्योतिरानन्दमजरम्परम् ॥

का०

५६

योगिनस्तुतदातेषाश्चिन्तनल्लीनमेष्यति ॥ १०८ ॥ महादेवशिरःसंस्थेलीनोवित्तेसधानिधौ ॥ चन्द्रद्वाराभवेन्मुक्तिरित्येवव्येदि
कीश्रुतिः ॥ १०९ ॥ एतज्ज्ञात्वामहादेवःक्षयवृद्ध्याविनाकृतम् ॥ हितायसर्वलोकानाञ्जग्राहशिरसाविधुम् ॥ ११० ॥
चन्द्रज्योत्स्नासमायोगादौषध्योयान्तिवृद्धये ॥ सर्वौषधीसुवृद्धासुप्रवर्तन्तेततोध्वराः ॥ १११ ॥ अध्वरेषुप्रवृत्तेषुस्वान्स्वा
न्भागस्तुदेवताः ॥ परिगृह्णन्तिपितरस्तथाकव्यानिभूरिशः ॥ ११२ ॥ अमृतमृद्गणामृष्ट्यैदेवेभ्यःपुरातनम् ॥ ते
नतृप्यन्तिहीनायेहव्यभागेनदेवताः ॥ ११३ ॥ यज्ञेनाप्यायितन्तच्चज्योत्स्नाभिर्वृद्धिमेतिवै ॥ यज्ञजोत्स्नाविनाभूतन्त
च्चस्याक्षीणमन्यथा ॥ ११४ ॥ अतोमृतस्ययज्ञस्यचन्द्रमाःकारणंस्वयम् ॥ अतोदक्षस्यशापात्तुरक्षायैतच्चिकीर्षितम्
॥ ११५ ॥ अद्यापिकृष्णपक्षेतुसुधांशुंपीयेतसुरैः ॥ तेजःसुर्य्ययातिशम्भुश्चन्द्रार्द्धज्योत्स्निकातथा ॥ ११६ ॥ पुनश्च
शुक्लपक्षेतुशेषोदेतिकलाततः ॥ ज्योत्स्नाद्वितीयोभागस्तुतजोभागोद्वितीयकः ॥ ११७ ॥ अन्येत्युग्रशिरश्चन्द्रात्सूर्य्यवि
म्बाद्यथाक्रमम् ॥ कलाःषोडशचन्द्रस्यतत्रैकाशम्भुशेखरे ॥ ११८ ॥ सिताऽसिताबुभौषक्षौशेषाणामुदयक्षयौ ॥ इतिवः
सर्वंनारव्यातव्यैभक्तश्चन्द्रमायथा ॥ ११९ ॥ ब्रह्मणापर्वतश्रेष्ठेयथातच्चन्द्रभागतः ॥ यज्ञभागेस्थितेयस्माद्देवान्नम
करोद्विधुम् ॥ १२० ॥ कव्येस्थितेपिपित्रन्नन्तिथिवृद्धिक्षयोयथा ॥ इदम्पुण्यतमाख्यानय्यैःशृणोतिसकृन्नरः ॥ १२१ ॥

पु०

अ. २१

५६

राजयक्ष्मातस्यकुलेनकदाचिद्विष्यति ॥ यक्ष्मणापरिभूतोयःशृणोतिवचनविधेः ॥ १२२ ॥ नचिराद्यक्ष्मणायुक्तः
 सभवेन्नरसत्तमः ॥ इदंस्वस्त्ययनम्पुण्यङ्कुल्याद्बुद्धतमंशुभम् ॥ १२३ ॥ यःशृणोत्येकचित्तःसन्तसमहापुण्यभागभवेत् ॥
 ॥ इतिकालिकापुराणेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ यत्रदेवसभाभूतासानो
 तस्यमहागिरेः ॥ तत्रजातादेवनदीसोताख्यावचनाद्विधेः ॥ १ ॥ स्नापयित्वायदाचन्द्रंसीतातोयैर्मर्मनोहरैः ॥ चन्द्रम्प
 पुर्ब्रह्मवाक्यात्सर्व्वेतेत्रिदिवौकसः ॥ २ ॥ तदासीताजलश्चन्द्रस्नानयोगाच्चसाऽमृतम् ॥ भूत्वानिपतितन्तस्मिन्बृहल्लो
 हितसञ्ज्ञके ॥ ३ ॥ तद्विष्टद्वन्तदातोयन्तस्मिन्त्सरसिनोममौ ॥ तद्वदर्शस्वयम्ब्रह्माविष्टद्वंसाऽमृतञ्जलम् ॥ ४ ॥ तद्व
 र्शनाज्जलात्तस्मादुत्थिताकन्यकोत्तमा ॥ चन्द्रभागेतितन्नामविधिश्चक्रेस्वयन्ततः ॥ ५ ॥ भाग्यार्थिसागरस्तान्तुजग्राहब्रह्म
 सम्मते ॥ तयैवाधिष्ठितन्तोयद्भुदाग्रेणनिशापतिः ॥ ६ ॥ निर्बिभद्यपश्चिमेपार्श्वेगिरिन्तअवाहयत् ॥ तस्याऽमृतजलम्भित्वा
 बृहल्लोहितनामकम् ॥ ७ ॥ कासारंसागरय्यौतश्चन्द्रभागानदीतुसा ॥ सागरोपितदाभाग्यश्चन्द्रभागाम्महानदीम् ॥ ८ ॥
 तेनतोयप्रवाहेणनिनायभवनंस्वकम् ॥ एवन्तस्मिन्त्समुत्पन्नाचन्द्रभागाह्वयानदी ॥ ९ ॥ चन्द्रभागेमहाशैलेगुणैर्गङ्गासमा
 सदा ॥ नद्यश्चपर्व्वताःसर्व्वेद्विरूपाश्चस्वभावतः ॥ १० ॥ तोयन्नदीनारूपन्तुशरीरमपरन्तथा ॥ स्थावरःपर्व्वतानान्तरूप

का० ५७ ॥ ११ ॥ शुक्तीनामथकम्बनाय्यैवान्तर्गतातनुः ॥ बहिरस्थिस्वरूपन्तुसर्वदैवप्रवर्तते ॥ १२ ॥ एवञ्च
लंस्थावरन्तुनदीपर्वतयोस्तदा ॥ अन्तर्व्यसितिकायस्तुसततन्नोपपद्यते ॥ १३ ॥ आप्याय्यतेस्थावरेणशरीरम्पर्वतस्यतु ।
तथानदीनाङ्कायस्तुतोयेनाप्याय्यतेसदा ॥ १४ ॥ नदीनाङ्कामरूपित्वम्पर्वतानान्तथैवच ॥ जगत्स्थित्यैपुराविष्णुःकल्प
यामासयत्नतः ॥ १५ ॥ तोयहानौनदोदुःखञ्जायतेसततंसुराः ॥ विशीर्णेस्थावरेदुःखञ्जायतेगिरिकायजम् ॥ १६ ॥ तस्मि
न्गिरौचन्द्रभागेबृहल्लोहिततीरगाम् ॥ सन्ध्यान्दृष्ट्वाथपप्रच्छवसिष्ठंसादरन्तदा ॥ १७ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ किमर्थमाग
ताभद्रेनिज्जर्जनन्त्वम्महीधरम् ॥ कस्यवातनयागौरिकिब्धौतवचिकीर्षितम् ॥ १८ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुमिदं गुह्यं तन्मते
वेत् ॥ वदनम्पूर्णचन्द्राभन्निःश्रीकब्धौकथन्तव ॥ १९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यवसिष्ठस्यमहात्मनः ।
दृष्ट्वाचतम्महात्मानञ्ज्वलन्तमिवपावकम् ॥ २० ॥ शरीरधृग्ब्रह्मचर्य्यसदृशान्तजटाधरम् ॥ सादरम्प्रणिपत्याथसन्ध्यावाच
तपोधनम् ॥ २१ ॥ यदर्थमागताशैलंसिद्धन्तन्मेद्विजोत्तम ॥ तवदर्शनमात्रेणतन्मेसेत्स्यतिवाविभो ॥ २२ ॥ तपः कर्तुमहम्ब्रह्म
न्निज्जर्जनंशैलमागता ॥ ब्रह्मणोहम्मनोजातासन्ध्यानाम्नाचविश्रुता ॥ २३ ॥ नोपदेशमहञ्जानेतपसोमुनिसत्तम ॥ यदितेयुज्य
तेगुह्यममात्वंसमुपदेशय ॥ २४ ॥ एतच्चिकीर्षितदुह्यन्नान्यत्किञ्चनविद्यते ॥ अज्ञात्वातपसोभावन्तपोवनमुपाश्रिता ॥ २५ ॥

पु०

अ. २२

५७

चिन्तयापरिशुष्येहव्यंतेचमनः सदा ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ आकर्ष्यतस्यावचनम्बसिष्ठो ब्रह्मणः सुतः ॥ २६ ॥ स्वयं
ससर्व्वतत्त्वज्ञो नान्यत्किञ्चन पृष्ठवान् ॥ अथ तान्नियतात्मानन्तपसेऽतिधृतोद्यमाम् ॥ २७ ॥ वसिष्ठो मन्त्रयाश्चक्रे गुरुवच्छिष्यव
त्तदा ॥ २८ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ परमय्योमहत्तेजः परमय्योमहत्तपः ॥ परमोयः समाराध्यो विष्णुर्मनसिधीयताम् ॥ २९ ॥ धर्म्मा
र्थकाममोक्षाणाय्यैकस्त्वादिकारणम् ॥ तमेकजगतामाद्यम्भजस्वपुरुषोत्तमम् ॥ ३० ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधरङ्कमललो
चनम् ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशं कचिन्नीलाम्बुदलविम् ॥ ३१ ॥ गरुडोपरिशुक्लाब्जे पद्मासनगतं हरिम् ॥ श्रीवत्सवक्षसंश
न्तव्यं नमालाधरम्परम् ॥ ३२ ॥ केयूरकुण्डलधरङ्करीटमुकुटोज्ज्वलम् ॥ निराकारज्ञानगम्यं साकारन्देहधारिणम् ॥ ३३ ॥
नित्यानन्दन्निरालम्बं सूर्यमण्डलमध्यगम् ॥ मन्त्रेणानेन देवेश विष्णुम्भजशुभानने ॥ ३४ ॥ ॐ नमो वासुदेवाय ओमित्य
न्तेन सन्ततम् ॥ मौनीतपस्यामारभ्य तान्मेनिगदतः शृणु ॥ ३५ ॥ स्नानम्मौनेन कर्तव्यम्मौनेनैव तु पूजनम् ॥ द्वयोः पूर्णजला
हारम्प्रथमं पष्ठकालयोः ॥ ३६ ॥ तृतीये पष्ठकाले तु उपवासपरो भवेत् ॥ एवन्तपः समाप्तौ तु पष्ठे काले क्रिया भवेत् ॥ ३७ ॥
वृक्षवल्कलवासाश्च काले भूमिशयस्तथा ॥ एवम्मौनीतपस्यारव्याव्रतचर्याफलप्रदा ॥ ३८ ॥ एवन्तपः समुद्दिश्य कामश्चिन्त
यमाधवम् ॥ सते प्रसन्न इष्टार्थं चिरादेव दास्यति ॥ ३९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ उपदिश्य वसिष्ठोऽथ सन्ध्यायै तपसः

का०

५८

क्रियाम् ॥ तामाभाष्ययथान्यायन्तत्रैवान्तर्दधेमुनिः ॥ ४० ॥ सन्ध्यापितपसोभावञ्ज्ञात्वामोदमवाप्यच ॥ तपःकर्तुंसमारे
 भेवृहल्लोहिततीरगा ॥ ४१ ॥ यथोक्तनुवसिष्टेनमन्त्रन्तपसिसाधनम् ॥ व्रतेनतेनगोविन्दम्पूजयामासभक्तितः ॥ ४२ ॥
 एकान्तमनसस्तस्याःकुर्वन्त्याःसुमहतपः ॥ विष्णौविन्यस्तमनसोगतमेकञ्चतुर्युगम् ॥ ४३ ॥ नकोपिविस्मयन्नापत
 स्यादृष्टातपोद्भुतम् ॥ नतादृशीतपश्चर्याभविष्यतिचकस्यचित् ॥ ४४ ॥ मानुषेणाऽथमानेनगतेत्वेकचतुर्युगे ॥ अन्त
 र्विहस्तथाकाशेदर्शयित्वानिजवैपुः ॥ ४५ ॥ प्रसन्नस्तेनरूपेणयद्रूपश्चिन्तितन्तथा ॥ पुरःप्रत्यक्षताय्यातस्तस्याविष्णु
 र्जगत्पतिः ॥ ४६ ॥ अथसापुरतोदृष्ट्वामनसाचिन्तितंहरिम् ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधारिणम्पद्मलोचनम् ॥ ४७ ॥ केयूरकुण्ड
 लधरङ्किरीटमुकुटोज्ज्वलम् ॥ ताक्ष्यस्थम्पुण्डरोकाक्षत्रीलोत्पलदलच्छविम् ॥ ४८ ॥ ससाध्वसमहवैक्ष्येकिङ्कथंस्तौमिवाहरि
 म् ॥ इतिचिन्तापराभूत्वान्यमीलयतचक्षुषी ॥ ४९ ॥ निमीलिताक्ष्यास्तस्यास्तुप्रविश्यहृदयंहरिः ॥ दिव्यङ्गीतन्ददौतस्यैवाच
 न्दिव्येचचक्षुषो ॥ ५० ॥ दिव्यञ्ज्ञानन्दिव्यचक्षुर्दिव्यावाचमवाप्यच ॥ प्रत्यक्षवैक्ष्यगोविन्दन्तुष्टावजगताम्पतिम्
 ॥ ५१ ॥ ॥ सन्ध्योवाच ॥ ॥ निराकारञ्ज्ञानगम्यम्पर्य्यन्नैवस्थूलन्नापेसूक्ष्मन्नचोच्चैः ॥ अन्तश्चिन्त्यैयोगिभिर्यस्यरूप
 न्तस्मेतुभ्यंहरयेमेनमोस्तु ॥ ५२ ॥ शिवंशान्तन्निर्मलन्निर्विकारञ्ज्ञानात्परंसुप्रकाशविवंसारि ॥ रविप्रख्यन्ध्वान्तभागा

पु०

अ. २२

५८

त्परस्ताद्रूपयैस्यत्वात्रमामिप्रसन्नम् ॥ ५३ ॥ एकंशुद्धन्दीप्यमानविवनोदश्चित्तानन्दं सत्वजम्पापहारि ॥ नित्यानन्दं सत्य
 भूरिप्रसन्नयैस्यश्रीदंरूपमस्मै नमोस्तु ॥ ५४ ॥ विद्याकारोद्भावनीयम्प्रभित्तं सत्वच्छन्नन्ध्येयमात्मस्वरूपम् ॥ सारम्पा
 रम्पावनानाम्पवित्रन्तस्मैरूपयैस्यचैवन्नमस्ते ॥ ५५ ॥ नित्याज्जवळयहोनङ्गुणौघैरष्टाङ्गैर्याश्चिन्त्यतेयोगयुक्तैः ॥
 ॥ तत्त्वव्यापिप्राप्ययज्ज्ञानयोगेपरय्यातायोगिनस्तन्नमस्ते ॥ ५६ ॥ यत्साकारंशुद्धरूपमनोज्ञङ्गरूपस्थनीलमेघप्र
 काशम् ॥ शङ्खचक्रम्पद्मगदेदधानन्तस्मै नमोयोगयुक्तायतुभ्यम् ॥ ५७ ॥ गगनम्भूर्दिशश्चैवसलिलश्चोतिरेवच ॥ वा
 युःकालश्चरूपाणियस्यतस्मै नमोस्तुते ॥ ५८ ॥ प्रधानपुरुषौयस्यकार्याङ्गत्वेनिवत्स्यतः ॥ तस्मादव्यक्तरूपायगोविन्दा
 यनमोस्तुते ॥ यःस्वयंयश्चभूतानियःस्वयन्तद्गुणःपरः॥यस्वयञ्जगदाधारस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ५९ ॥ परःपुराणःपुरु
 षःपरमात्माजगन्मयः ॥ अक्षयोयोव्ययोदेवस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ६० ॥ योब्रह्माकुरुतेसृष्टियैविष्णुःकुरुतेस्थितिम्॥
 संहरिष्यतियोरुद्रस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ६१ ॥ नमोनमःकारणकारणायदिव्याऽमृतज्ञानविभूतिदाय ॥ समस्तलोका
 न्तरमोहदायप्रकाशरूपायपरात्पराय ॥ ६२ ॥ यस्यप्रपञ्चोजगदुच्यतेमहान्क्षितिर्दिशःसूर्य्यइन्दुर्मनोजवः ॥ वह्निर्मु
 खान्नाभितश्चान्तरिक्षन्तस्मैतुभ्यंहरयेतेनमोस्तु ॥ ६३ ॥ त्वम्परःपरमात्माचत्वविद्याविविधाहरे ॥ शब्दब्रह्मपर

का०

६९

म्ब्रह्मविचारणपरात्परः ॥ ६४ ॥ यस्यनादिर्नमध्यञ्चनान्तमस्तिजगत्पतेः ॥ कथंस्तोष्यामितन्देवैर्वाङ्मनोगोचराह्विः
 ॥ ६५ ॥ यस्थब्रह्मादयोदेवामुनयश्चतपोधनाः ॥ नवितृष्वन्तिरूपाणिवर्णनीयःकथंसमे ॥ ६६ ॥ स्त्रियामयातेकिञ्चे
 यानिर्गुणस्यगुणाःप्रभो ॥ नैवजानन्तियद्रूपंसेन्द्राअपिसुराऽसुराः ॥ ६७ ॥ नमस्तुभ्यञ्जगन्नाथनमस्तुभ्यन्तपोमय ॥ प्र
 सीदभगवँस्तुभ्यम्भूयोभूयोनमोनमः ॥ ६८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ अथतस्याःशरीरन्तुवल्कलाजिनसञ्चतम् ॥
 परिक्षीणञ्जटाव्रातैःपवित्रैर्मूर्ध्निराजितम् ॥ ६९ ॥ हिमानीतर्जिताम्भोजसदृशब्दंनन्तथा ॥ निरीक्ष्यकृपयादिष्टोह
 रिःप्रोवाचतामिदम् ॥ ७० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रीतोस्मितपसाभद्रेभवत्यापरमेणवै ॥ स्तवेनचशुभप्रज्ञेवर
 व्यैरयसाम्प्रतम् ॥ ७१ ॥ येनतेविद्यतेकार्थ्यव्यैरेणास्तिमनोगतम् ॥ तत्करिष्येचभद्रन्तेप्रसन्नोहन्तव्रतैः ॥ ७२ ॥ सन्ध्यावा
 च ॥ यदिदेवप्रसन्नोसितपसाममसाम्प्रतम् ॥ वृत्तस्तदाऽयम्प्रथमोवरोममविधीयताम् ॥ ७३ ॥ उत्पन्नमात्रादेवेशप्रा
 णिनोस्मिन्नभस्तले ॥ नभवन्तुक्रमेणैवसकामाःसम्भवन्तुवै ॥ ७४ ॥ पतिव्रताहल्लोकेषुत्रिष्वपिप्रथितायथा ॥ भविष्यामि
 तथानान्यावरणकोवृत्तोमम ॥ ७५ ॥ सकामाममदृष्टिस्तुकुत्रचिन्नपतिष्यति ॥ ऋतेपतिञ्जगन्नाथसोऽपिमेऽतिसुहृत्तरः ॥
 ॥ ७६ ॥ योद्रक्ष्यतिसकामोमास्पुरुषस्तस्यपौरुषम् ॥ नाशङ्कमिष्यतितदासतुक्छीवोभविष्यति ॥ ७७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥

पु०

अ २२

५९

प्रथमःशैशवोभावःकौमाराख्योद्वितीयकः ॥ तृतीयोयौवनोभावश्चतुर्थोवार्द्धकस्तथा ॥ ७८ ॥ तृतीयेत्वथसम्प्राप्तेवयोभा
 गेशरीरिणः ॥ सकामाःस्युर्द्वितीयान्तेभविष्यन्तिकचित्कचित् ॥ ७९ ॥ तपसातवमर्यादागतिस्थापितामया ॥ उत्प
 न्नमात्रानयथासकामाःस्युःशरीरिणः ॥ ८० ॥ त्वञ्चलोकेसतीभावन्तादृशंसमवाप्स्यसि ॥ त्रिषुलोकेषुनान्यस्यायादृशं
 सम्भविष्यति ॥ ८१ ॥ यःपश्यतिसकामस्त्वाम्पाणिग्रहमृतेतव ॥ ससद्यःकृबताम्प्राप्यदुर्बलत्वङ्गमिष्यति ॥ ८२ ॥
 पतिस्तवमहाभागस्तपोरूपसमन्वितः ॥ सप्तकल्पान्तजीवीचभविष्यतिसहत्वया ॥ ८३ ॥ इतियेतेवरामन्तःप्रार्थितास्तेकृ
 तामया ॥ अन्यच्चतेवेदिष्यामिपूर्व्यैन्मनसिस्थितम् ॥ ८४ ॥ अग्नौशरीरस्त्यागस्तेपूर्वमेवप्रतिश्रुतः ॥ सचमेधातिथेर्यज्ञे
 मुनेर्द्वादशवार्षिके ॥ ८५ ॥ हुतप्रज्वलितेवह्नौनचिरात्क्रियतान्त्वया ॥ एतच्छैलोपत्यकायाश्चान्द्रभागानदीतटे ॥ ८६ ॥ मे
 धातिथिर्महायज्ञङ्कुरुतेतापसाश्रमे ॥ तत्रगत्वास्वयञ्छन्नामुनिभिर्नोपलक्षिता ॥ ८७ ॥ मत्प्रसादाद्वह्निजातातस्यपुत्रीभ
 विष्यसि ॥ यस्त्वयावाञ्छनीयोस्तिस्वामीमनसिकश्चन ॥ ८८ ॥ तन्निधायनिजस्वान्तेत्यजवह्नौवपुःस्वकम् ॥ यदात्व
 न्दारुणसन्ध्येतपश्चरसिपर्वते ॥ ८९ ॥ यावच्चतुर्युगन्तस्यव्यतीतेतुकृतेयुगे ॥ त्रेतायाःप्रथमेभागेजातादक्षस्यकन्यका
 ॥ ९० ॥ सददौकन्यकाःसप्तविंशतिश्चसुधांशवे ॥ तासांहितोर्यदासप्तश्चद्रोदक्षेणाकोपिना ॥ ९१ ॥ तदाभवत्यानिकटेस

का० ६० ॥ वीदेवाःसमागताः ॥ नदृष्टाश्चत्वयासन्ध्येदेवाश्चब्रह्मणासह ॥ १२ ॥ मयिविन्यस्तमनसात्वच्चदृष्टानतेपुनः ॥ चन्द्रस्यशाप
मोक्षार्थञ्चन्द्रभागानदीयथा ॥ १३ ॥ सृष्टाधात्राँतदैवात्रमेधातिथिरुपस्थितः ॥ तपसातत्समोनास्तिनभूतो न भविष्यति
॥ १४ ॥ तेनयज्ञःसमारब्धोज्योतिष्टोमोमहाविधिः ॥ तत्रप्रज्वलितोवह्निस्तस्मिँस्त्यजवपुःस्वकम् ॥ १५ ॥ एतन्मयास्था
पितन्तेकार्यार्धम्भोस्तपस्विनि ॥ तत्कुरुष्वमहाभागेयाहियज्ञम्महामुनेः ॥ १६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ नारायणः
स्वयंसन्ध्यांपरुपशार्थाग्रपाणिना ॥ ततःपुरोडाशमयन्तच्छरीरमभूत्क्षणात् ॥ १७ ॥ महामुनेर्मयायज्ञेतस्मिन्विश्वोपका
रिणि॥नाग्निःक्रव्यादताञ्जातुत्वेतदर्थन्तथाकृतम् ॥ १८ ॥ एवञ्चत्वाजगन्नाथस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ सन्ध्याप्यगच्छत्तत्सत्रेय
त्रमेधातिथिर्मुनिः ॥ १९ ॥ अथविष्णोःप्रसादेनकेनाप्यनुपलक्षिता ॥ प्रविवेशतदायज्ञंसन्ध्यामेधातिथेर्मुनेः ॥ १०० ॥
वसिष्ठेनपुरासातुवर्णीभूत्वातपस्विनी ॥ उपदिष्टातपश्चर्तुर्व्यवचनान्परमेष्ठिनः ॥ १ ॥ तमेवकृत्वामनसितपश्चर्योपदेशक
म् ॥ पतित्वेनतदासन्ध्याब्राह्मणम्ब्रह्मचारिणम् ॥ २ ॥ समिद्वेष्टौमहायज्ञेमुनिभिर्नोपलक्षिता ॥ तदाविष्णोःप्रसादेन
सर्व्विवेशविधेःसुता ॥ ३ ॥ तस्याःपुरोडाशमयंशरीरन्तत्क्षणात्ततः ॥ दग्धम्पुरोडाशगन्धर्व्व्यस्तायदलक्षितम् ॥ ४ ॥ व
ह्निस्तस्याशरीरन्तुदग्ध्वासूर्य्यस्यमण्डले ॥ शुद्धम्प्रवेशयामासविष्णोरेवाज्ञयापुनः॥ ५ ॥ सूर्य्योद्विधाविभज्याऽथतच्छरी

पु०

अ. २२

६०

रन्तदारथे ॥ स्वकेसंस्थापयामासप्रीतयेपितृदेवयोः ॥ ६ ॥ यदूर्ध्वभागास्तस्यास्तुशरीरस्यद्विजोत्तमाः ॥ प्रातःसन्ध्याभव
त्सातुअहोरात्रादिमध्यगाः ॥ ७ ॥ यच्छेषभागस्तस्यास्तुअहोरात्रान्तमध्यगा ॥ सासायमभवत्सन्ध्यापितृप्रीतिप्रदा
सदा ॥ ८ ॥ सूर्योदयातुप्रथमय्यँदास्यादरुणोदयः ॥ प्रातःसन्ध्यातदोदेतिदेवानाम्प्रीतिकारिणी ॥ ९ ॥ अस्तङ्गतेततः
सूर्येशोणपद्मनिभासदा ॥ उदेतिसायंसन्ध्यापिपितृणाम्मोदकारिणी ॥ ११० ॥ तस्याःप्राणस्तुमनसाविष्णुनाप्रभ
विष्णुना ॥ दिव्येनतुशरीरेणचक्रिरेऽथशरीरिणः ॥ ११ ॥ मुनेर्यज्ञाऽवसानेतुसम्प्राप्तेमुनिनातुसा ॥ प्राप्तापुत्रीवह्निमध्ये
तप्तकाञ्चनसप्रभा ॥ १२ ॥ ताञ्जग्राहतदापुत्रीम्मनिरामोदसय्युतः ॥ यज्ञार्थतोयैःसंस्नाप्यनिजक्रोडेकृपायुतः ॥ १३ ॥ अरुन्ध
तीतियस्यास्तुनामचक्रेमहामुनिः ॥ शिष्यैःपरिवृतस्तत्रमहामोदमवापच ॥ १४ ॥ नरुणद्वियतोधर्मसाकेनापिचकारणात् ॥
अतस्त्रिलोकविदितन्नामसाप्रापसान्वयम् ॥ १५ ॥ यज्ञंसमाप्यसमुनिःकृतकृत्यभावमासाद्यसम्मदयुतस्तनयाप्रलम्भात् ॥
तस्मिन्निजाश्रमपदेसहशिष्यवर्गैस्तामेवसन्ततमसौदयतेमहर्षिः ॥ ११६ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेद्वाविंशतितमोऽध्यायः
॥ २२ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथसाववृधेदेवीतस्मिन्मुनिवराश्रमे ॥ चन्द्रभागानदीतीरेतापसारण्य
सञ्ज्ञके ॥ १ ॥ यथाचन्द्रकलाशुक्लपक्षेनित्यविवर्द्धते ॥ यथाज्योत्स्नातथासापिप्रापवृद्धिमरुन्धती ॥ २ ॥ साप्राप्तेपञ्च

का० मेवर्षेचन्द्रभागान्तदागुणैः ॥ तापसारण्यमपिसापवित्रमकरोत्सती ॥ ३ ॥ तत्रतोर्यम्हापुण्यमेधातिथिनिषेवितम् ॥ पु०
 ६१ क्रीडास्थानमरुन्धत्याःपूतम्बालयोचितङ्कृतम् ॥ ४ ॥ अद्यापितापसारण्येचन्द्रभागानदीजले ॥ अरुन्धतीतीर्थतोयेस्ना
 त्वायातिहरिन्नरः ॥ ५ ॥ कार्तिकंसकलम्मासश्चन्द्रभागनदीजले ॥ स्नात्वाविष्णुगृहङ्गत्वात्यन्तेमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ६ ॥
 माघेमासिपौर्णमास्याममावास्यान्तथैवच ॥ चन्द्रभागाजलेस्नानय्यैस्तुकुर्यात्सकृत्सकृत् ॥ ७ ॥ तस्यवंशेराजयक्ष्मा
 नकदाचिद्विष्यति ॥ देहान्तेचन्द्रभवनङ्गत्वायातिहरेर्गृहम् ॥ ८ ॥ पुण्यक्षयादिहागत्यवेदज्ञोब्राह्मणोभवेत् ॥ चन्द्रभा
 गाजलम्पीत्वाचन्द्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ९ ॥ सकृत्स्नात्वातुविधिवद्वाजिमेधयुतल्लभेत् ॥ चन्द्रभागाजलेस्नात्वाक्रोडन्तीम्बा
 ललीलया ॥ १० ॥ पितुःसमीपेतत्तीरेकदाचित्तामरुन्धतीम् ॥ गच्छन्नाकाशमार्गेणददर्शकमलासनः ॥ ११ ॥ अथावतीर्य्यभ
 गवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ अरुन्धत्यास्तदाकालमुपदेशेददर्शह ॥ १२ ॥ अथोवाचतदाब्रह्मामुनिभिःपरिपूजितः ॥
 मेधातिथिप्रभृतिभिरुचितन्तम्हामुनिम् ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उपदेशस्यकालोयमरुन्धत्यामहामुने ॥ तस्मादेनांसती
 नान्तुस्त्रीणान्त्वङ्कुरुसन्निधौ ॥ १४ ॥ स्त्रीभिस्त्रियञ्चोपदेश्याःकाचिदन्यत्रविद्यते ॥ बहुलायाश्चसावित्र्याःपुत्रीन्त्वैस्था
 पयान्तिके ॥ १५ ॥ तयोःसंसर्गमासाद्यपुत्रीतवमहामुने ॥ महागुणैश्वर्य्ययुतानचिरात्तुभविष्यति ॥ १६ ॥ मेधाति

पु०

अ. २३

६१

थिर्च्चःश्रुत्वाब्रह्मणःपरमात्मनः ॥ एवमेवेतिप्रोवाचतन्तदामुनिसत्तमः ॥ १७ ॥ ततागेतेसुरश्रेष्ठेपुत्रीमेधातिथिर्मुनिः ॥
 समादायययौसूर्य्यभवनम्प्रतितत्क्षणात् ॥ १८ ॥ ददर्शतत्रसावित्रीसूर्य्यमण्डलमध्यगाम् ॥ पद्मासनगतान्देवीमक्ष
 मालाधरांसिताम् ॥ १९ ॥ दृष्टासातेनमुनिनानिःसृत्यरविमण्डलात् ॥ बहुलासागतातूर्णम्प्रस्थम्मानसभूभूतः॥२०॥
 प्रत्यहन्तत्रसावित्रीगायत्रीबहुलातथा ॥ सरस्वतीचद्रुपदापञ्चैतामानसाचले ॥ २१ ॥ धर्माख्यानेस्तथासाध्वीकथाः
 कृत्वापरस्परम् ॥ स्वंस्वंस्थानम्पुनर्यातिलोकानांहितकाम्यया ॥ २२ ॥ मेधातिथिस्तुताःसर्वाद्विष्टेकत्रतपोधनः ॥ मा
 तृःसर्वस्यलोकस्यप्रणनामपृथक्पृथक् ॥ २३ ॥ उवाचचसताःसर्वाऋषिःश्लक्ष्णन्तपोधनः ॥ ससाध्वसोविस्मितश्चतासा
 मेकत्रदर्शनात् ॥२४॥ मेधातिथिरुवाच ॥ मातःसावित्रिबहुलेमत्पुत्रीयम्महायशाः॥कालोयमुपदेशेस्यास्तदर्थमहमागतः
 ॥ २५ ॥ जगत्त्रिष्टासमादिष्टाप्रयातुतवशिष्यताम् ॥ एषातेनभवत्पार्श्वमानीतापुत्रिकामम ॥२६॥ सौ चारित्र्य्ययथाऽस्या
 स्यान्तथैनाम्बालिकामम ॥ युवाव्विनयतन्देव्यौमातम्मार्तिर्नमोस्तुवाम् ॥२७॥ अथोवाचतदादेवीसावित्रीमुनिसत्तमम् ॥
 स्मितपूर्व्वम्बहुलयासहिताताञ्चबालिकाम् ॥ २८ ॥ ॥ तेऊचतुः ॥ ॥ ब्रह्मन्विष्णोःप्रसादेनसुचरित्राभवत्सुता ॥ पूर्व्वमे
 वमुनेभूतातदुद्देशेनकिम्पुनः ॥२९॥ किन्त्वहम्ब्रह्मवाक्येनबहुलाचमहासती ॥ विनेष्यावस्तवसुतान्धीरास्यान्नचिराद्यथा

का०
६२

॥३०॥ ब्रह्मणः पूर्वं दुहिता भवतस्तुतपोबलात् ॥ तथा विष्णोः प्रसादेन सुता तैभूदरुन्धती ॥ ३१ ॥ कुलम्पुनातिभवतः सत्य
सौवर्द्धयिष्यति ॥ लोकानामथ देवानां शिवमेषा करिष्यति ॥ ३२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ ताभिर्विसृष्टः समुनिर्मेधाति
थिः सुताम् ॥ आश्वास्या रुन्धती ब्रह्मवाताः स्वस्थानञ्जगामह ॥ ३३ ॥ गते तस्मिन्मुनिवरे सहताभ्यामरुन्धती ॥ मातृभ्या
मिव निर्वर्त्तीता पालिता मोदमापसा ॥ ३४ ॥ कदाचित्सहसा विचार्या त्रौयातिरेवर्गहम् ॥ तथा बहुलयायाति शक्रगेहं द्वाच
न ॥ ३५ ॥ एवन्ताभ्यां समन्दे वीविहरन्ती सुरालये ॥ निनाय दिव्यमानेन सा सप्तपरिवत्सरान् ॥ ३६ ॥ ताभ्यान्तथोपदिष्टा सा
स्त्री धर्ममचिरात्सती ॥ सर्वज्ञा तवती भूता सा वित्री बहुलाधिका ॥ ३७ ॥ अथ तस्यास्तदा काले सम्प्राप्ते उचिते भवत् ॥ शो
भनो यौवनोद्भेदः पद्मिनीनां रुचिर्यथा ॥ ३८ ॥ उद्भूतयौवना सा तु वसिष्ठम्मानसा चले ॥ विहरन्ती ददर्शैका चारुते जस्विनम्मु
निम् ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वा तमिच्छया श्रक्रे कामभावेन सा सती ॥ बालसूयप्रभञ्जारुरूपम्ब्राह्मश्रियायुतम् ॥ ४० ॥ अथ सा
पिमहाते जावसिष्ठो वरवर्णिनीम् ॥ दृष्ट्वैवोद्भूतमदनो वीक्षा श्रक्रे त्वरुन्धतीम् ॥ ४१ ॥ तयोः परस्परं दृष्ट्वा वदधे हृच्छयो म
हान् ॥ अमर्यादं द्विजश्रेष्ठाः प्राकृते मदनो यथा ॥ ४२ ॥ अथ धैर्यं समालम्ब्य तथामेधातिथेः सुता ॥ आत्मानन्धा
रयामास मनश्च मदने रितम् ॥ ४३ ॥ वसिष्ठोऽपिमहाते जावैर्यं मालम्ब्य चात्मनः ॥ मनः संस्तम्भयामास मदनोन्मथि

पु०
अ. २३

६२

तन्ततः ॥ ४४ ॥ अरुन्धतीततोदेवीविहायमुनिसन्निधिम् ॥ जगामयत्रसावित्रिनिन्दन्तोस्वम्मनोवपुः ॥ ४५ ॥ बाध्य
मानातिदुःखेनमानसेनमहासती ॥ सतीभावःपरित्यक्तश्चियन्तन्तोमयेतिवै ॥ ४६ ॥ तस्यामनोजदुःखेनविवर्णमभव
न्मुखम् ॥ शरीरसंकलंम्लानङ्गतिश्चवलिताभवत् ॥ ४७ ॥ इदंस्त्रिमृषेसाचर्गहयन्तीस्वकम्पनः ॥ मृडालतन्तुवत्सू
क्ष्माछिन्नाचतत्क्षणादपि ॥ ४८ ॥ स्थितिःसतीनामल्पेनचापल्येनैव नश्यति ॥ इतिस्त्रीधर्ममध्याप्यमामाहचरितव्रता ॥
॥ ४९ ॥ सावित्रीसारमेतद्विसतीधर्मस्यचोद्धृतम् ॥ तदद्यनाशितम्पुंसिपरकीयेमनोरथम् ॥ ५० ॥ वर्द्धयन्त्यातदा
किम्पेरत्रेहभविष्यति ॥ इतिसञ्चिन्तयन्तीसापुत्रीमेधातिथेस्तदा ॥ ५१ ॥ दुःखार्ताबहुलन्देवीसावित्रीश्चाससादह
तथाविधान्तुतान्दृष्ट्वाविवर्णवदनासतीम् ॥ ५२ ॥ ध्यानचिन्तापराभूतासावित्रीविममर्षह ॥ विमृष्यदिव्यज्ञानेनसर्वज्ञा
तवतीसती ॥ ५३ ॥ वसिष्ठेनह्यरुन्धत्यायथाभूद्दर्शनन्तथा ॥ यथातयोःसम्प्रवृद्धोमनोजश्चातिदुःसहः ॥ ५४ ॥ मु
खवैवर्ण्यहेतुश्चसावित्रीदिव्यदर्शिनी ॥ अथमेधातिथेःपुत्र्यामूर्ध्निहस्तंनिवेश्यसा ॥ ५५ ॥ इदमाहमहादेवोसावित्रीच
रितव्रता ॥ वत्सेतवमुखङ्कस्माद्विन्नवर्णमभूदिदम् ॥ ५६ ॥ छिन्ननालद्यथापद्मसूर्याशुपरीतापितम् ॥ कथंशरीरम
भवन्म्लानन्तेगुणवत्तमे ॥ ५७ ॥ यथानिशापतोर्व्विम्बन्तनुकृष्णाभ्रसंवृतम् ॥ अन्तर्म्मनश्चतेभद्रेसचिन्तमिवलक्ष्यते ॥

का०

६३

पु०

अ२३

६३

तन्मेकथयते गुह्यं तत्रैतच्चेदुःखकारणम् ॥ ५८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ साधो मुखी भूत्वा किञ्चित्प्रोवाच लज्जया ॥ सा वित्री
 मातारङ्गुर्वीन्तथा पृष्टाप्यरुन्धती ॥ यदानोक्तवती किञ्चित्प्रदामेधातिथेः सुताः ॥ ५९ ॥ स्वयम्प्रकाश्यसा वित्रीतामुवाच तपस्वि
 नी ॥ वत्सेयो सौ त्वया दृष्टो मुनिर्भास्करसन्निभः ॥ ६० ॥ सवसिष्ठो ब्रह्मसुतस्तव स्वामी भविष्यति ॥ तव तस्य च दाम्पत्यम् पुराधात्रै
 व निर्मितम् ॥ ६१ ॥ अतस्तव सतीभावो न हीनस्तस्य दर्शनात् ॥ यद्वा तवाभूद्द्वयं सकामन्तस्य दर्शनात् ॥ ६२ ॥ न तद्दोषकरम् पुत्रि
 मनोदुःखन्तस्तस्य ज्ञात्वा परन्तपः कृत्वा पूर्वजन्मनि शोभने ॥ ६३ ॥ वृतः स एव दयितः सकामस्तेन सत्वयि ॥ शृणु पूर्वन्वयाव
 त्सेवसिष्ठो यव्यतः पतिः ॥ ६४ ॥ यथा तपःकृतन्तत्र येन भावेन सन्ततम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा सा च सा वित्री य
 था सन्ध्या भवत्पुरा ॥ ६५ ॥ कृतन्तपो यदर्थन्तु चन्द्रभागा ह्वये गिरौ ॥ वसिष्ठेन यथा पूर्ववर्णिण रूपेण वेधसः ॥ ६६ ॥ वचनादुपदि
 ष्टा सा तपश्चर्यान्दुरत्ययाम् ॥ यथा प्रसन्नो भगवान्विष्णुः प्रत्यक्षताङ्गतः ॥ ६७ ॥ वरय्यंथा ददौ तस्यै मर्यादां स्थापिताय
 था ॥ यथा वा वाङ्छितः स्वामी वसिष्ठः स तयामुनिः ॥ ६८ ॥ मेधातिथेर्यथा यज्ञे वह्नौ त्यक्तन्तयावपुः ॥ यथा तत्तनया जाता त
 स्यैतद्विस्तरात्तदा ॥ ६९ ॥ सा वित्री कथयामास क्रमाद्बहुला सह ॥ अथ तस्यावचः श्रुत्वा यदभूत्पूर्वजन्मनि ॥ ७० ॥ त
 च्छुत्वा वै तदा ज्ञातम् मम सर्वम् मनोगतम् ॥ इत्यतीव त्रपाम्प्राप्य सा तीवाभूद्दधो मुखी ॥ ७१ ॥ सा वित्री वचनाद्भूता पूर्वजन्म

स्मराचसा ॥ तथैवाधोमुखीभूत्वायद्वृत्तम्पूर्वजन्मनि ॥ ७२ ॥ तस्यसर्वस्यसस्मारदिव्यज्ञारुन्धतीतदा ॥ पूर्वव्यिष्णुप्र
 सादेनसाभूत्वादिव्यदर्शिनी ॥ ७३ ॥ अधुनाबाल्यभावेनप्रच्छन्नादिव्यदर्शिता ॥ सावित्रीवचनाच्छ्रुत्वावृत्तान्तम्पूर्वज
 न्मनः ॥ ७४ ॥ प्रत्यक्षमिवतत्सर्वम्पूर्वज्ञानमवापसा ॥ अवाप्यपूर्वज्ञानन्तद्यद्वत्तव्यिष्णुनापुरा ॥ ७५ ॥ वशिष्ठोयवृ
 तःस्वामीमयावैपूर्वजन्मनि ॥ इतिज्ञातवतीदेवीसामोदारुन्धतीस्वयम् ॥ ७६ ॥ वसिष्ठदर्शनोद्भूतेपूर्वन्तस्यास्तुहच्छये ॥
 यथातङ्कःसमुत्पन्नःसतीत्वस्यनिवारणे ॥ ७७ ॥ तञ्चस्वयंसातत्याजतदामेधातिथेःसुता ॥ त्यक्ताचन्तान्ततस्तान्तुविज्ञाया
 रुन्धतीसतीम् ॥ ७८ ॥ सावित्रीसूर्यभवनन्तयासार्द्धञ्जगामह ॥ अरुन्धतीन्निवेश्याथसावित्रीसूर्यमन्दिरे ॥ ७९ ॥ जगाम
 ब्रह्मभवनंसर्वज्ञासासतीवरा ॥ अथप्रणम्यब्रह्माणम्पृष्टातेनैवतक्षणात् ॥ ८० ॥ इदञ्जगादसावित्रीब्रह्माणममितौ
 जसम् ॥ भगवञ्जगतान्नाथवसिष्ठम्भवतःसुतम् ॥ ८१ ॥ मानसस्यगिरेःसानौददर्शारुन्धतीसती ॥ तयोर्दर्शनमात्रेणवृ
 धेहच्छयोमहान् ॥ ८२ ॥ परस्परन्तौस्पृहयाञ्चक्रतुश्चप्रजापते ॥ ततोर्धैर्यात्तुसंस्तभ्यमनोजन्तौसुदुःखितौ ॥ ८३ ॥
 विमनस्कौगतौस्थानंलजितौतौस्वकंस्वकम् ॥ एवम्प्रवृत्तेयद्योग्यन्तदात्वेतद्विधीयताम् ॥ ८४ ॥ आयत्याश्चसुरश्रेष्ठ
 लोकानांहितकाम्यया ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याब्रह्मासर्वजगद्गुरुः ॥ ८५ ॥ ददर्शदिव्यज्ञानेनप्रवृत्तिम्भाविकर्मणः ॥ इ

का०

६४

पु०

अ. २३

६४

दश्चस्वागतम्प्रोचेतदालोकपितामहः ॥ ८६ ॥ तयोदाम्पत्यभावस्यकालोयसमुपस्थितः ॥ अतोलोकहितार्थाययास्येहेन्त
 त्प्रवृत्तये ॥ ८७ ॥ इतिनिश्चित्यमनसासावित्रीसहितोविधिः ॥ जगाममानसप्रस्थय्यत्राभूदर्शनन्तयोः ॥ ८८ ॥ पिताम
 हेतत्रयातेशर्वःसुरगणैर्युतः ॥ नन्दिभृद्विप्रभृतिभिःसमायातोवृषध्वजः ॥ ८९ ॥ भगवान्वासुदेवोपिब्रह्मणापरिचि
 न्तितः ॥ भक्तयासोऽपिजगन्नाथःशङ्खचक्रगदाधरः ॥ ९० ॥ स्थितौब्रह्महरीयत्रतत्रैवस्वयमागतः ॥ अथतेजगतान्ना
 थाब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ९१ ॥ नारदम्प्रेषयामासुद्वूतम्मेधातिथिम्प्रति ॥ याहिद्रुतन्नारदत्वञ्चन्द्रभागाह्वयङ्गिरिम् ॥ ९२ ॥
 मुनिस्तस्योपत्यकायामास्तेमेधातिथिःपरः ॥ तमानययथाकाममस्माकव्वचनान्स्वयम् ॥ ९३ ॥ मेधातिथिसमादायभ
 वानागच्छतुद्रुतम् ॥ ब्रह्मादीनाव्वचःश्रुत्वानारदोपिद्रुतय्ययौ ॥ ९४ ॥ मेधातिथिसमानेतुम्महाकार्यस्यसिद्धये ॥ मे
 धातिथिसमाभाष्यदेवानाव्वचनैस्ततः ॥ ९५ ॥ मेधातिथिसमादायययौमानसपर्वतम् ॥ सेन्द्रादेवगणाःसर्वेमुनय
 श्रुतपोधनाः ॥ ९६ ॥ साध्याविद्याधरायक्षागन्धर्व्वाश्चसमागताः ॥ देवाश्चसर्वेदेव्यश्चयेदेवानुचरास्तथा ॥ ९७ ॥
 तेसर्वेमानसप्रस्थय्यैताश्चान्येचजन्तवः ॥ अथभूतेसमाजेतुदेवानाङ्गमलासनः ॥ ९८ ॥ मेधातिथिम्मुनिव्वक्त्रमिदमा
 हातिदेशयन् ॥ ९९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मेधातिथेवसिष्टायपुत्रीन्तेचरितव्रताम् ॥ देहिब्राह्मेणविधिनासमाजेत्रिदिवौकसाम्

ankurnagpal108@gmail.com

त्रयस्तवतीसती ॥ ततोब्रह्माचविष्णुश्चरुद्रश्चान्येतथामराः ॥ १४ ॥ विवाहविधिनातौतुमोदयाञ्चक्रुत्सवैः ॥ सावित्रीप्र
 मुखादेव्योदेवाश्चेन्द्रादयस्तथा ॥ १५ ॥ दक्षाद्याःकश्यपाद्यास्तुमुनयोऽतितपोधनाः ॥ उन्मुच्यब्रह्मवचनाद्वल्कलञ्चाऽ
 जिनञ्जटाः ॥ १६ ॥ मन्दाकिनीजलेनाऽशुस्नापयित्वासुतविवैधैः ॥ जाम्बूनदैस्तथादिव्यैर्भूषणैश्चमनोहरैः ॥ १७ ॥ वसि
 ष्ठभूषयाञ्चक्रुस्तथैवारुन्धतीसतीम् ॥ भूषयित्वाऽथतौतत्रसमाप्यमुनिभिर्विविधिम् ॥ १८ ॥ विवाहावभृथञ्चक्रुस्तयोर्वि
 धिहरीश्वराः ॥ निधायसर्वतीर्थानान्तोयञ्जाम्बूनदेघटे ॥ १९ ॥ आशीर्वादकरैर्मन्त्रैर्गायत्र्याद्रुपदादिभिः ॥ स्वयन्तौ
 स्नापयाञ्चक्रुर्ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ २० ॥ ततोमहर्षयश्चान्येतथादेवर्षयश्चये ॥ तेसर्वेऋग्यजुःसामवेदभागैर्महास्व
 रैः ॥ २१ ॥ गङ्गादिसरितान्तोयैश्चक्रुःशान्तिन्तयोर्महुः ॥ भुवनत्रयसञ्चारिविमानंसूर्यवर्चसम् ॥ २२ ॥ अव्याहतगतिम्ब्र
 ह्मासतोयञ्चक्रमण्डलम् ॥ ताभ्यान्दायन्दौविष्णुर्दुष्प्रापंस्थानमुत्तमम् ॥ २३ ॥ यदूर्ध्वं सर्वदेवानाम्मरीच्यादेःसमीपतः ॥
 सप्तकल्पान्तजीवित्वंरुद्रःप्रादात्तयोर्व्वरम् ॥ २४ ॥ अदितिःकुण्डलयुगंम्ब्रह्मणानिर्मितस्वकम् ॥ ददौस्वकर्णादाकृष्यपु
 त्र्यैमेधातिथेस्तदा ॥ २५ ॥ पतिव्रतात्वंसावित्रीबहुलाबहुपुत्रताम् ॥ देवेन्द्रोबहुरत्नानिधनेशेनसमन्ददौ ॥ २६ ॥
 एवन्देवाश्चमुनयोदेव्यश्चान्येचयेस्थिताः ॥ ददुस्तत्रयथायोग्यन्दायन्ताभ्याम्पृथक्पृथक् ॥ २७ ॥ एवर्विवाहविधिवत्सौ

पु०

अ. २३

६५

वर्णेमानसाचले ॥ अरुन्धत्यावसिष्ठस्तुमोदमापतयासह ॥ २८ ॥ तत्रयत्पतितन्तोयम्मानसाऽचलकन्दरे ॥ विवाहावभू-
थार्थायशान्त्यर्थेचसुराहतम् ॥ २९ ॥ ब्रह्मविष्णुमहादेवपाणिभिः समुदीरितम् ॥ ततोयंसप्तधाभूत्वापतितम्मानसाऽच-
लात् ॥ १३० ॥ हिमाद्रेः कन्दरेसानौसरस्याश्चपृथक्पृथक् ॥ ततोयम्पतितंसिप्रेदेवभोग्येसरोवरे ॥ ३१ ॥ तेनसिप्रान-
दीजाताविष्णुनाप्रेरिताक्षितौ ॥ महाकोषीप्रयातेतुयद्वारिपतितन्तुवै ॥ ३२ ॥ कौशिकीनामसाजाताविश्वामित्राऽवतारिता ॥ उ-
माक्षेत्रेयत्पतितन्तोयन्तेनमहानदी ॥ ३३ ॥ कावेरीनामसाजाताकावेरसरसस्मृता ॥ महाकालेसरःश्रेष्ठेपतितन्तजलङ्घि-
रे ॥ ३४ ॥ हिमाद्रेः पार्श्वभागेतुदक्षिणेशम्भुसन्निधौ ॥ गोमतीनामतैर्जातानदीगोमदुदीरिता ॥ ३५ ॥ मैनाकोनामयः
पुत्रः शैलराजस्यतत्समः ॥ तस्मिन्त्सानौसमुत्पन्नोमेनकोदरतः पुरा ॥ ३६ ॥ यत्तत्रपतितन्तोयन्तेनजातामहानदी ॥ दे-
विकारूयामहादेवप्रेरितासागरम्प्रति ॥ ३७ ॥ यतोयंसङ्गतन्दर्घ्याहिंसावतरसन्निधौ ॥ तेनाभूत्सरयूत्रान्नानदीपुण्यत-
मास्मृता ॥ ३८ ॥ यान्यम्भांसिमहातोयेखाण्डवारण्यसन्निधौ ॥ हिमवत्कन्दरेयाम्येइरायाहूदमध्यतः ॥ ३९ ॥ इराव-
तीनामनदीतैर्जाताचसरिद्वरा ॥ एताः सर्वाःस्नानपानसेवनैर्जाह्वीयथा ॥ १४० ॥ फलन्ददातिमर्त्यानान्दक्षिणोदधिगाः
सदा ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणाम्बीजभूताः सनातनाः ॥ ४१ ॥ महानद्यस्तुसप्तैवसर्जदादेवभोगदाः ॥ एवन्नद्यः सप्त

का०
६६पु०
अ. २३

जाताः सदापुण्यतमोदकाः ॥ ४२ ॥ अरुन्धत्यावसिष्ठस्यविवाहेदेवसन्निधौ ॥ एवर्विवाहसतदावसिष्ठस्तामरुन्धती
 म् ॥ ४३ ॥ देवैर्दत्तन्तदास्थानव्विमानेनजगामह ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानाव्वचनान्मुनिसत्तमः ॥ ४४ ॥ हितायसर्व्वजगता
 न्निष्पुलोकेषुसर्व्वदा ॥ यस्मिन्यस्मिन्युगेयादृक्स्त्रीणाम्भवतितादृशम् ॥ ४५ ॥ वेपम्भावंशरीरञ्चकृत्वाधर्मैर्नियोजयन् ॥ वि
 चरत्येषलोकास्त्रीनप्रमत्तः प्रसन्नधीः ॥ ४६ ॥ एवम्पुरावसिष्ठेनपरिणीतात्वरुन्धती ॥ साहितार्थायजगतान्देवाना
 व्वचनात्पुरा ॥ ४७ ॥ यइदंशृणुयान्नित्यमाख्यानन्धर्मसाधनम् ॥ सर्व्वकल्याणसय्युक्तश्चिरायुर्व्वित्तवान्भवेत् ॥ ४८ ॥
 यास्त्रीशृणोतिसततमरुन्धत्याः कथामिमाम् ॥ पतिव्रतासाभूत्वेहपरत्रस्वर्गमाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ इदम्परंस्वस्त्ययनमिदन्ध
 र्मप्रदम्परम् ॥ आख्यानंसर्व्वदाकीर्तिर्द्युशः पुण्यविवर्द्धनम् ॥ ५० ॥ विवाहेपुंसियात्रायांयः श्राद्धेश्रावयेत्तथा ॥ स्थैर्य्य
 म्पुंसवनंसिद्धिः पितृप्रीतिश्चजायते ॥ ५१ ॥ इतिवः कथितंसर्व्वव्वंशिष्ठस्यमहात्मनः ॥ अरुन्धतीयथाभूताभार्या
 वापिपतिव्रता ॥ ५२ ॥ यस्यवातनयाजातायथोत्पन्नाचयत्रच ॥ यथाब्रह्महरीशानाव्वचनात्सवृतः पतिः ॥ ५३ ॥
 एतद्वः सर्व्वमाख्यातद्बुद्ध्याद्बुध्यतरम्परम् ॥ पुण्यदम्पापहरणमायुरारोग्यवर्द्धनम् ॥ ५४ ॥ इतिविपुलवृषौघक्षेमकारीतिहा
 संसदसिसकृदपीहश्रावयेद्योद्विजानाम् ॥ सभवतिकलुषौघैर्हीनदेहः समेतोमुनिवरसहचर्य्याम्प्रेत्यगीर्वाणएव ॥ ५५ ॥

६६

इतिकालिकापुराणे त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो हि मवतः प्रस्थे गिरेः सिप्रसरस्तटे ॥ उप
विष्टो महोदवस्तत्सरोऽपश्यदन्तिके ॥ १ ॥ पुनः पुनः प्रेष्यमाणो ब्रह्मणा हरिणा च सः ॥ ध्यानं कर्तुं न तत्र मनः स्थिरं कृत्वा दृढात्म
वान् ॥ २ ॥ आत्मानमात्मना द्रष्टुमात्मन्येव विशेषतः ॥ परमर्घ्यं तमकरोद्धानेन स्मरशासनः ॥ ३ ॥ ध्याने प्रविष्टचित्तन्तु तन्द
ष्टाद्रुहिणादयः ॥ हरे प्रविष्टा म्माया रूपा न्तुष्टुवुर्यतमानसाः ॥ ४ ॥ माययामोहितो भर्गः सती शोका कुलोभृशम् ॥ विलप
त्येव तान्तं स्मिन्मोहहेतुजगत्प्रसूम् ॥ ५ ॥ स्तुत्वा शम्भुशरीरात्तु निःसार्यै नान्निराकुलाम् ॥ शम्भुचित्तं करिष्यामो ध्या
नासक्तन्निरञ्जनम् ॥ ६ ॥ यावत्सती पुनर्देहं कृत्वा हरभाविनी ॥ भवित्रीतावदेवेष विशोको ध्यातुनिष्कलम् ॥ ७ ॥ इति सञ्चि
न्त्य मनसा ब्रह्माद्यास्त्रिदिवौकसः ॥ योगनिद्राम्महामायांस्तोतुमेवं समारभन् ॥ देवा ऊचुः ॥ श्रीशक्तिम्पावनीन्ताम्पुष्टि
म्परमनिष्कलाम् ॥ वयंस्तुमोमहाभक्त्या महदव्यक्तरूपिणीम् ॥ ९ ॥ शिवां शिवकरीं शुद्धां स्थूलां सूक्ष्मां परावराम् ॥ अ
न्तर्बिद्यामविद्यां रूपां प्रीतिमेकाग्रयोगिनीम् ॥ १० ॥ त्वमेधा त्वन्धृतिस्त्वं हिस्त्वमेका सर्वगोचरा ॥ त्वन्दोधिति सूर्यग
ता सुप्रपञ्चप्रकाशिनी ॥ ११ ॥ यातु ब्रह्माण्डसंस्थानजगद्बीजेषु याजगत् ॥ आप्याययति ब्रह्मादींस्तम्बान्ताया त्वं मापगा
॥ १२ ॥ य एकः सर्वजगताम्प्राणभूतः सदा गतिः ॥ देवानां च य आधारः स न भस्वाँस्तवांशकः ॥ १३ ॥ एकं विँसारियत्तेजः

१ तस्मिन् शिवे इत्यर्थः ।

२ ब्रह्मादिस्तम्बान्तान्या आप्याययति सा आपगभापेन जलसमूहेन यागच्छति सा आपगा १ ।

का०

६७

सर्वत्रैवसमिध्यते ॥ तत्तेरूपञ्जगद्बीजम्बहुधायश्चदृश्यते ॥ १४ ॥ याब्रह्मलोकपातालसान्तरालगतासदा ॥ सात्वच्चैयन्म
 ध्यबहिर्ब्रह्माण्डस्यचसर्वतः ॥ १५ ॥ अचलाचलचक्रेणयन्त्रितायाप्रपञ्चसूः ॥ जगद्वात्रिलोकमातासाचत्वम्माधवीक्षितिः
 ॥ १६ ॥ त्वम्बुद्विस्त्वन्तद्विषयास्त्वम्माताछन्दसाङ्गतिः ॥ गायत्रीत्वच्चैदमातात्वंसावित्रीसरस्वती ॥ १७ ॥ त्वच्चार्तासर्वज
 गतान्वन्त्रयीकामरूपिणी ॥ त्वं हि निद्रास्वरूपेण प्राणिनो निर्जरादयः ॥ १८ ॥ येस्वर्गाद्योकसः सर्वान्सुस्वपन्ती प्रमोह
 सी ॥ त्वल्लक्ष्मीः पुण्यकर्त्रीणाम्पापिनान्त्वंहियातना ॥ १९ ॥ तथानोतिभूतांश्रीश्चसुखदानैशिकोधृतिः ॥ त्वंशान्तिः सर्वज
 गतान्वद्भ्रान्तिश्चन्द्रगोचरा ॥ २० ॥ त्वन्धात्रीसर्वभूतानाल्लक्ष्मीस्त्वच्चिष्णुमोहिनी ॥ त्वन्तत्त्वरूपाभूतानाम्पश्चानामपि
 सारकृत् ॥ २१ ॥ त्वन्त्रिलोकीमहामायात्वन्नीतिर्मोहकारिणी ॥ संसारचक्रेष्वारोप्यसर्वभूतम्महेश्वरः ॥ २२ ॥ भ्रामयन्नस्ति
 चयथासात्वम्मायामहेश्वरि ॥ जयन्तीजययुक्तानां ह्योर्विद्यानीतिरुत्तमा ॥ गीतिस्त्वंसामवेदस्यग्रन्थिस्त्वय्यजुषांहुतिः
 ॥ २३ ॥ समस्तगीर्वाणगणस्यशक्तिस्तमोमयीसत्त्वगुणैकदृश्या ॥ रजःप्रपञ्चानुभवैककारिणीयानस्तुताभव्यकरीह
 सास्तु ॥ २४ ॥ संसारसागरकरालतरङ्गदुःखनिस्तारकारितरणिश्चितिरीतिहीना ॥ याष्ठाङ्गरूपपरपावनकेनिपातविक्षेपका
 रिणिगिरौप्रणनामताम्बै ॥ २५ ॥ नासाक्षिवक्रभुजवक्षसिमानसेचधृत्वासुखानिविदधातिसदैवजन्तोः ॥ निद्रेतियातिसु

१ अचलचक्रेणपर्वतसमूहेनेत्यर्थः । २ अस्यतानित्यादिः । ३ तरणिर्नौका । ४ वेगिनिहोपा० ।

पु०

अ. २४

६७

भगाजगतीभवानांसानःप्रसीदतुधृतिस्मृतिवृत्तिरूपा॥२६॥सृष्टिस्थित्यन्तरूपायासृष्टिस्थित्यन्तकारिणी॥सृष्टिस्थित्यन्त
 शक्तिर्यासामायानःप्रसीदतु॥२७॥मार्कण्डेयउवाच॥योगनिद्रामहामायासंस्तुतेयन्तदासुरैः॥हरस्यहृदयाक्षिप्रन्निःससार
 तदाञ्जसा॥२८॥विनिःसृतायान्तस्यान्तुविवेशमधुसूदनः॥शम्भोरन्तःस्वयन्तस्यशान्त्यर्थंविश्वरूपधृक्॥२९॥प्रविश्यहृदयन्तं
 स्यकल्पेकल्पेयथाभवत् ॥ सृष्टिस्थितिस्तथैवान्तस्तथादर्शयदच्युतः ॥३०॥यथासतीतस्यजायाभूतासायाचयत्सुता ॥
 तत्सर्वन्दर्शयामासमुक्तदेहाचसायथा॥३१॥बहिर्व्यक्तन्तुनिःस्सारम्प्रपञ्चराजसम्बहु ॥ दर्शयित्वापरञ्ज्योतिर्गतचित्तन्त
 दाकरोत्॥३२॥ततोहरोपितान्तसर्वान्प्रपञ्चान्वीक्ष्यचासकृत्॥निःसाराञ्चतदामत्वासारेचित्तत्रयवेशयत् ॥३३॥ब्रह्मादीना
 न्तदामायादेवानान्तैः परिष्ठुता ॥ प्रतिश्रुत्यचकर्तव्यन्तत्रैवान्तर्दधेद्रुतम् ॥३४॥भगवानपिवैकुण्ठः शम्भोश्चित्तम्पदे
 पदे ॥ सद्यैम्यनिःसृतः कायाद्राजेवरविमण्डलात् ॥३५॥कृतकृत्यास्तदादेवाब्रह्मनारायणादयः ॥स्वंस्वंस्थानय्यै
 युः प्रीतियुतास्त्यक्त्वाहरद्भिरौ ॥३६॥ध्यानाशक्तमहादेवम्प्रणम्येन्द्रादयः सुराः ॥ विज्ञाप्यमौनिनन्देवञ्जग्मुः स्था
 नंस्वकंस्वकम् ॥३७॥यातेषुतेषुदेवेषुकपर्दीवृषवाहनः ॥ सहस्रन्दिव्यमानेनदध्यौज्योतिःपरंसमाः ॥३८॥ऋषय
 ऊचुः ॥ कथम्मधुरिपुः शम्भोः प्रविश्यहृदयेञ्जसा ॥ कल्पेकल्पेस्थितिसृष्टिसद्यैमञ्चाप्यदर्शयत् ॥३९॥यथाजगत्प्रप

का०

६८

आयराजसाजगतीङ्गताः ॥ निःसारताकथन्तेषान्दर्शिताकटभारिणा ॥ ४० ॥ किन्तुसारतरङ्गुल्यम्परञ्ज्योतिः सनातन
 म् ॥ दर्शितन्तेनतत्सर्वमाचक्ष्वद्विजसत्तमा ॥ ४१ ॥ श्रोतुमिच्छामइतितेमुनीन्द्राद्भुतमुत्तमम् ॥ विस्तरादिदमाख्याहिधम्म्यं
 त्रिश्रेयसम्परम् ॥ ४२ ॥ इतिकालिकापुराणेचतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ४५ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ आदिस
 र्गमहवैक्ष्येवाराहद्विजसत्तमाः ॥ कल्पेकल्पेयथासृष्टिर्वाराहेयादृशोभवेत् ॥ १ ॥ आदिसृष्टिन्दर्शयित्वाप्रतिसर्गन्तथा
 हरिः ॥ शम्भवेदर्शयामासप्रलयादीन्यबोधत ॥ २ ॥ प्रलयम्प्रथमवैक्ष्येसर्गमादिन्ततः परम् ॥ प्रतिसर्गन्ततोविप्रावा
 राहवैनिबोधत ॥ ३ ॥ निमेषोनामकालांशोनेत्रोन्मेषविलक्षितः ॥ तैरष्टादशभिः काष्ठाकाष्ठानान्त्रिंशताकला ॥ ४ ॥ क
 लाभिस्तावतीभिस्तुक्षणाख्यः परिकीर्तितः ॥ क्षणैर्द्वादशभिः प्रोक्तोमुहूर्तस्तैस्तुत्रिंशता ॥ ५ ॥ मानुषः स्या
 दहोरात्रः पक्षस्तेदशपञ्चच ॥ पक्षाभ्याम्मानुषोमासः पितृणान्तदहर्त्रिंशम् ॥ ६ ॥ मासैर्द्वादशभिर्वर्षोदेवानान्तदहर्त्रिंशम् ॥
 कृष्णपक्षः पितृणान्तुकर्मार्थेन्दिवसोमतः ॥ ७ ॥ स्वप्नार्थशुक्लपक्षस्तुरजनीपरिकीर्तिता ॥ देवनान्तुदिनम्प्रोक्तंषण्मासा उत्त
 रायणम् ॥ ८ ॥ रात्रिः स्वप्नायदेवानां षण्मासादक्षिणायनम् ॥ द्वाभ्यान्द्वाभ्यान्तुमासाभ्यामर्कजाभ्यामृतुः स्मृतः ॥ ९ ॥
 ऋतुभिश्चायनम्प्रोक्तन्निभिस्तन्मानुषम्मतम् ॥ ऋतुभिर्वत्सरः पङ्क्तिस्तौ श्रृणुपृथक्पृथक् ॥ १० ॥ चैत्रादिमासयुगलैः

पु०

अ. २४

६८

संज्ञाभेदाद्विजोत्तमाः ॥ वसन्तश्चैत्रवैशाखौग्रीष्मोज्येष्ठःशुचिस्तथा ॥ ११ ॥ प्रावृष्णभोनभस्यौतुशरत्स्यादिषकार्तिकौ ॥
 सहःपौषौचहेमन्तःशिशिरोमाघफाल्गुनौ ॥ १२ ॥ षडिमेऋतवःप्रोक्तायज्ञादौवितृताःपृथक् ॥ नृणाम्मानेनदशभिर्लक्षैः
 सप्तभिरुत्तरैः ॥ १३ ॥ अष्टाविंशतिसाहस्रैर्म्यानङ्कतयुगस्यतु ॥ सन्ध्याचतुःशतानीहवर्षाणामन्तरालतः ॥ १४ ॥ सन्ध्या
 शस्तावताप्रोक्तस्तदन्तर्गतर्द्विष्यतः ॥ त्रेताद्वादशभिर्लक्षैर्म्यानुषैर्वत्सरैर्भवेत् ॥ १५ ॥ षण्णवत्यासहस्रैश्चवसन्ध्याचास्य
 शतत्रयम् ॥ शतत्रयन्तुसन्ध्यांशस्तदन्तःपरिकीर्तितः ॥ १६ ॥ चतुःषष्टिसहस्राणिलक्षाण्यष्टौप्रमाणतः ॥ भवेद्युगन्द्वाप
 राख्यन्तेषुसन्ध्याशतद्वयम् ॥ १७ ॥ शतद्वयन्तुसन्ध्यांशस्तदन्तर्गतर्द्विष्यते ॥ द्वात्रिंशत्सहस्राणिचतुर्लक्षाणिवैकलेः ॥
 ॥ १८ ॥ सव्यत्सरैर्भवेन्मानं सन्ध्यैकम्प्रोच्यतेशतम् ॥ वत्सराणामेकशतंसन्ध्यांशश्चतदन्तरे ॥ १९ ॥ एवङ्कृतश्चत्रेताचद्वा
 परश्चतथाकलिः ॥ मानुषेणप्रमाणेनभवेद्युगचतुष्टयम् ॥ २० ॥ त्रिचत्वारिंशतालक्षैर्म्यानञ्चातुर्व्युगम्भवेत् ॥ सहस्रैरपिविं
 शत्यासन्ध्यासन्ध्यांशसय्युतम् ॥ २१ ॥ दैवन्दिनव्यत्सरेणमानुषेणसरात्रकम् ॥ एवङ्कमङ्गलित्वातुमानुषीयैश्चतुर्व्युगैः ॥
 ॥ २२ ॥ दैवद्वादशसाहस्रव्यत्सराणाम्प्रकीर्तितम् ॥ दैवद्वादशसाहस्रैर्व्यत्सरैर्दैविकय्युगम् ॥ २३ ॥ तद्वैचतुर्व्युगन्नृणांस
 न्ध्यासन्ध्यांशसय्युतम् ॥ देवानान्तुकृतन्त्रेताद्वापरादिव्यवस्थया ॥ २४ ॥ नयुगव्यवहारोस्तिनचधर्मादिभिन्नता ॥

का० किन्तुचातुर्युगन्नारम्भवेदैवयुगंसदा ॥ २५ ॥ दैविकैरेकसप्तत्यायुगैर्मन्वन्तरम्भवेत् ॥ दैवयुगसहस्रेद्वेब्रह्मणः स्यादहर्नि
 ६९ शम् ॥ २६ ॥ चतुर्युगसहस्रेद्वेनृणाम्मानेनतद्भवेत् ॥ एकस्मिन्ब्राह्मणदिवसेमनवःस्युश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ एवंब्राह्मेणमानेनदिवसे
 स्तुत्रिभिःशतैः ॥ सषष्टिभिर्वत्सरः स्याद्ब्राह्मोवर्योनृणार्यथा ॥ २८ ॥ ब्राह्मैःपञ्चाशतावर्षैःपरार्द्धःपरिकीर्तितः ॥ तदीश्व
 रस्यदिवसस्तावतीरात्रिरीर्यते ॥ २९ ॥ शतेनब्रह्मणोवर्षोऽकालस्याद्विपरार्द्धकः ॥ परार्द्धद्वितयेतीतेब्रह्मणःप्रलयोभवेत्
 ॥ ३० ॥ प्रलीनेब्रह्मणिपरेजगताम्प्राकृतोलयः ॥ समस्तजगदाधारमव्ययय्यत्परात्परम् ॥ ३१ ॥ तस्यब्रह्मस्वरूपस्य
 दिवारात्रञ्चयद्भवेत् ॥ तत्परन्नामतस्यार्द्धम्परार्द्धमभिधीयते ॥ ३२ ॥ जगत्स्वरूपीभगवान्परमात्माक्षयोव्ययः ॥ स्थूलात्स्थू
 लतमः सूक्ष्माद्यस्तुसूक्ष्मतमोमतः ॥ ३३ ॥ नतस्यास्तिदिवारात्रिव्यवहारो नवत्सरः ॥ किन्तुपौराणिकैःपूर्वैरस्माभिर
 पितादृशैः ॥ ३४ ॥ सृष्टिप्रलयबोधार्थंङ्कल्प्यतेतदहर्निशम् ॥ सएवरात्रिःसदिवासवर्षःसवैक्षितिःसृष्टिकरोहरश्च ॥ सविष्णुरू
 पीपुरुषःपुराणस्तस्मिन्समस्तञ्चविभातितद्वत् ॥ ३५ ॥ ततोब्रह्मणिलीनेतुपरमात्मनिशाश्वते ॥ जगत्सर्वङ्कमेणैवतद्रू
 पत्वायगच्छति ॥ ३६ ॥ ब्रह्मणःशतवर्षान्तेरुद्ररूपीजनार्दनः ॥ जगदन्तंस्वयङ्कृत्वापरमेलीनमेतिवै ॥ ३७ ॥ प्रथमंस
 वितासर्वस्थावरञ्जङ्गमन्तथा ॥ तीव्रैःकरैःशोषयित्वाजलंसर्वगृहीप्यति ॥ ३८ ॥ शुष्कावृक्षास्तृणगणाःप्राणिनःप

पु०
 अ२४

६९

व्यंतास्तथा ॥ चूर्णीकृताविशीर्णास्युर्दिव्यवर्षशतेनतु ॥ ३९ ॥ ततोद्वादशसूर्यस्यरश्मयः प्रबलाभृशम् ॥ अभवन्द्वाद
 शादित्याजगद्गोपवृंहिताः ॥ ४० ॥ रश्मिद्वारेणसकलंसूर्यास्तेभुवनानिच ॥ अदहनृथिवीद्यौश्चस्वेदिनीचोष्णता
 झृता ॥ ४१ ॥ ततोविनष्टेसकलेस्थावरेजद्रमेतथा ॥ आदित्यरश्मितोदेवोरुद्ररूपीजनार्दनः ॥ ४२ ॥ निःसृत्यप्रथमय्यौतः
 पातालतलमुन्नतः ॥ सप्तपातालसंस्थास्तुनागगन्धर्वराक्षसान् ॥ ४३ ॥ देवान्नृषींश्चशेषांश्चजघानवरशूलधृक् ॥ एवं
 स्वर्गं चपातालेपृथिव्यांसागरेषुच ॥ ४४ ॥ येषाणिनस्तान्समस्ताञ्जघानसजनार्दनः ॥ ततोमुखान्महावायुंरुद्रश्चसृ
 ष्टवान्स्वयम् ॥ ४५ ॥ सोव्याहतगतिर्गाढंससारभुवनत्रये ॥ यावद्वर्षशतव्यौयुर्धर्मभुवनगर्भगः ॥ ४६ ॥ सर्वमु
 त्सारयामासयत्किञ्चित्तूलराशिवत् ॥ समस्तन्तत्समुत्सार्यजगद्वर्तिसमन्ततः ॥ ४७ ॥ विवेशद्वादशादित्यान्त्सवायुर्ज
 वनाधिकः ॥ प्रविश्यमण्डलन्तेषान्तेजोभिः सहमारुतः ॥ ४८ ॥ महामेघान्त्समारोभेरुद्रेणप्रतियोजितः ॥ ततस्तेप्रेरिता
 मेघास्तेनवातेनवेगिना ॥ ४९ ॥ रुद्रेणाप्यतिरौद्रेणपर्यावव्रुर्नभःसमम् ॥ सव्वर्ताख्यामहामेघाभिन्नाञ्जनचयोपमाः ॥
 ५० ॥ केचिद्ब्रूयाः शोणवर्णाशुक्लाश्चित्राश्चभीषणाः ॥ केचिन्नपर्वताकाराः केचिन्नागसमप्रभाः ॥ ५१ ॥ प्रासादेसदृ
 शाः केचित्क्रौञ्चवर्णाविभीषणाः ॥ गर्जन्तस्तेमहामेघावर्षाणामधिकंशतम् ॥ ५२ ॥ ववृषुस्त्रीनथोलोकान्छावयन्तो

का० महास्वनाः ॥ रथचक्रप्रमाणेनधारापातेनवैदृढम् ॥ ५३ ॥ धारासारेणमहतापरितम्भुवनत्रयम् ॥ आध्रुव
 ७० स्थानमासाद्यतोयराशौस्थितेततः ॥ ५४ ॥ समुखादसृजद्वायुंरुद्ररूपीजनार्दनः ॥ तेनौघवायुनाक्षितामेघाःसर्व्वसरा
 श्रुतम् ॥ ५५ ॥ अव्याहतगतेनाशुविध्वंस्ताभ्रवस्ततः ॥ नष्टेषुतेषुमेघेषुजनोलोकादिकम्पुनः ॥ ५६ ॥ रुद्रस्त्वाब्रह्मभुव
 नन्ध्वंसयामासनिर्दयः ॥ विध्वस्तेषुसमस्तेषुभुवनेषुविशेषतः ॥ ५७ ॥ विनष्टेब्रह्मलोकेचरुद्रोगाद्वादशारुणान् ॥ सगत्वाद्वा
 दशादित्यान्वेगेनमहताहरिः ॥ ५८ ॥ अग्रसच्चातिजज्वालतैर्गर्भस्थैर्हिवाकरैः ॥ ततोब्रह्माण्डमासाद्यरुद्रःकालान्तकोपमः ॥
 ॥ ५९ ॥ चूर्णीचकारसकलम्मुष्टिपेयम्माहाबलः ॥ चूर्णीकुर्व्वस्तुब्रह्माण्डमृथिव्यापिविचूर्णिता ॥ ६० ॥ तोयानिचसमस्तानि
 सदध्रेयोगतोहरिः ॥ यद्ब्रह्मांडाद्बहिस्तोयस्थितम्पूर्व्वसमन्ततः ॥ ६१ ॥ यद्वाभ्यन्तर्गतन्तोयन्तत्सर्व्वञ्चैकताङ्गतम् ॥ एकोभू
 तेषुतोयेषुसर्व्वव्यापिषुसर्व्वतः ॥ ६२ ॥ ब्रह्माण्डखण्डपूष्णौघःश्लवन्नासीत्सनौरिव ॥ ततःपृथिव्यासारन्तुगन्धन्तन्मात्रकङ्क
 मात् ॥ ६३ ॥ अम्भोजग्राहसकलव्विनष्टापृथिवीततः ॥ पुनः सरुद्रस्तेजांसिगर्भस्थानिस्वकायतः ॥ ६४ ॥ निःसारया
 मासपुनःपुञ्जीभूतानिभीषणः ॥ तानितेजांसिसकलक्षगृहःसर्व्वतःस्थितम् ॥ ६५ ॥ अन्तर्ब्वहिश्चब्रह्माण्डात्तेजोयच्चा
 न्यतोगतम् ॥ जगद्गतंसर्व्वतेजोगृहीत्वाचैकतोज्ज्वलन् ॥ ६६ ॥ रौद्रब्रह्माण्डखण्डानितेजोथन्यदहज्जले ॥ दग्धाब्रह्मा

पु०
अ.२४

७०

ण्डचूर्णानितेजाँस्युज्ज्वलितानिच ॥ ६७ ॥ जलेभ्योरसतन्मात्रंसारभूतन्ततोग्रहीत् ॥ गृहीतसारास्ताआपः प्रणष्टास्ते
 जसाततः ॥ ६८ ॥ अप्सुनष्टासुतत्तेजःप्रविश्याऽथसदागतिः ॥ एकीभूतोमहाभागोरूपन्तन्मात्रमग्रहीत् ॥ ६९ ॥ गृहीते
 रूपतन्मात्रेतेजांसिसकलान्यथा॥विनष्टानिततोवायुःप्रबलोभूदवारितः॥ ७० ॥ महास्वनन्ततोवायुमासाद्याग्निरिवज्वलन् ॥
 रुद्रःसङ्क्षोभयामासतदाकाशंस्वयन्ततः ॥ ७१ ॥ तेनमङ्क्षूर्ध्वमाकाशमग्रहीन्मरुतस्ततः ॥ तद्वत्स्पर्शतन्मात्रंतोनष्टः
 प्रभञ्जनः ॥ ७२ ॥ नष्टेवायौततोरुद्राकाशात्सारमग्रहीत् ॥ शब्दतन्मात्रकन्तस्मिन्गृहीतेविगतविव्यत् ॥ ७३ ॥ नष्टेन
 भसिरुद्रोसौकायेब्राह्मेतदाविशत् ॥ ब्राह्मन्तदाकुलङ्कायन्निराधारन्निराकुलम् ॥ ७४ ॥ विवेशवैष्णवेकायेशङ्खचक्रग
 दाधरे॥ततःशौरिर्महातेजाःकायन्तत्पाञ्चभौतिकम् ॥ ७५ ॥ शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गवरासिधरमच्युतम् ॥ स्वशक्त्यासञ्जहारा
 शुसारमादायसर्वतः ॥ ७६ ॥ निराधारन्निराकारन्निःसत्त्वनिरवग्रहम् ॥ आनन्दमयमद्वैतन्द्वैतहीनाविशेषणम् ॥ ७७ ॥
 नस्थूलन्नचसूक्ष्मय्यज्ञानन्नित्यनिरञ्जनम्॥एकमासीत्परम्ब्रह्मस्वप्रकाशंसमन्ततः॥७८॥नाहोनरात्रिर्नवियन्नपृथ्वीनासी
 तमोज्योतिरभून्नचान्यत् ॥ श्रोत्रादिबुद्ध्याद्युपलभ्यमेकम्प्राधानिकम्ब्रह्मपुमाँस्तदासीत् ॥ ७९ ॥ एवम्यौवस्थितासृष्टि
 स्तावत्कालमसृष्टिकम् ॥ आसीदेकम्परन्तत्त्वन्ततःसृष्टिःप्रवर्तते ॥ ८० ॥ प्रकृतौसंस्थितोयस्मात्सर्वतन्मात्रसञ्चयः ॥

का०

७१

पु०

अ.२६

७१

अहङ्कारमहत्तात्त्वङ्गतोयत्प्राकृतोलयः ॥ ८१ ॥ प्रकृतौसंस्थितंव्यक्तमतीतप्रलयन्तुतत् ॥ तस्मात्प्राकृतसंज्ञोयमुच्य
 तेप्रतिसञ्चरः ॥ ८२ ॥ अयवैःकथितोविप्राःप्राकृताख्योमहालयः ॥ आदिसृष्टिशृणुष्वेमाङ्कथ्यमाना
 म्मयापुनः ॥ ८३ ॥ इतिकालिकापुराणेपञ्चविंशतितमोध्यायः ॥ २५ ॥ ४१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ कालो
 नामस्वयन्देवःसृष्टिस्थित्यन्तकारकः ॥ अविच्छिन्नःसप्रलयस्तेनभागेनकेनचित् ॥ १ ॥ लयभागेव्यतीतेतुसिसृक्षास
 मजायत ॥ ज्ञानस्वरूपस्यतदापरमब्रह्मणोविभोः ॥ २ ॥ ततोऽस्यप्रकृतिस्तेनसम्यक्संक्षोभिताभिया ॥ संक्षुब्धास
 र्वकार्यार्थमभूत्सात्रिगुणात्मिका ॥ ३ ॥ यथासन्निधिमात्रेणगन्धःक्षोभायजायते ॥ मनसोलोककर्तृत्वात्तथासौ
 परमेश्वरः ॥ ४ ॥ सएवक्षोभकोब्रह्मक्षोभ्यश्चपरमेश्वरः ॥ संसङ्कोचविकाशाभ्याम्प्रधानत्वेपिचस्थितः ॥ ५ ॥ इच्छा
 मात्रेणपुरुषःसृष्ट्यर्थेपरमेश्वरः ॥ ततः संक्षोभयामासपुनरेवजगत्पतिः ॥ ६ ॥ गुणसाम्यात्ततस्तस्मात्क्षेत्रज्ञाधिष्ठि
 तात्ततः ॥ गुणव्यञ्जनसम्भूतिःसर्गकालेबभूवह ॥ ७ ॥ प्रधानतत्वादुद्धूतमीश्वरेच्छासमीरितात् ॥ महत्त्वम्प्रथमत
 स्तत्प्रधानंसमावृणोत् ॥ ८ ॥ प्रधानेनावृतात्तस्मादहङ्कारोव्यजायत ॥ वैकारिकस्तेजसश्चभूतादिश्चैवतामसः ॥ ९ ॥
 त्रिविधोयमहङ्कारोयोजातोमहतोग्रतः ॥ भूतानामिन्द्रियाणाञ्चसवैहेतुःसनातनः ॥ १० ॥ समहौस्तमहङ्कारज्ञातमात्रं

समावृणोत् ॥ तन्मात्राणिततः पञ्चजज्ञिरेस्मात्समावृतात् ॥ ११ ॥ प्रथमंशब्दतन्मात्रंस्पर्शतन्मात्रमन्तरम् ॥ तृतीयं
रूपतन्मात्रंरसतन्मात्रमेवच ॥ १२ ॥ पञ्चमङ्गन्धतन्मात्रमेतानिक्रमशोभवन् ॥ प्रत्येकंसर्वतन्मात्रमहङ्कारःसमावृणोत्
॥ १३ ॥ससर्जशब्दतन्मात्रादाकाशशब्दलक्षणम् ॥ शब्दमात्रन्तथाकाशम्भूतादिःससमावृणोत्॥ १४ ॥शब्दतन्मात्रसहिता
त्स्पर्शतन्मात्रतस्ततः ॥ वायुःसमभवत्स्पर्शगुणशब्दसमन्वितः ॥ १५ ॥ आकाशवायुसंयुक्ताद्रूपतन्मात्रतस्ततः ॥
तेजःसमभवद्दीप्तंसर्वतस्तदवर्द्धत ॥ १६ ॥ तच्छब्दवत्स्पर्शवच्चरूपवच्चव्यजायत ॥ ततोवियद्वायुतेजोयुक्तातोयंससर्जह
॥ १७ ॥ रसतन्मात्रतः सम्यक्तेनव्याप्तंसमन्ततः ॥ तोयान्याधारशक्तिर्याविष्णोरमिततेजसः ॥ १८ ॥ सादध्रेऽथनिराधा
राण्यनिलान्दोलितानिवै ॥ तेषुबीजम्प्रथमतःससर्जपरमेश्वरः ॥ १९ ॥ तदण्डमभवद्वैमंसहस्रांशुसमप्रभम् ॥ महदादिवि
शेषान्तौरारब्धंसर्वतोवृतम् ॥ २० ॥ वारिवह्न्यनिलाकाशैस्तमोभूतादिनावहिः ॥ वृतन्दशगुणैरण्डम्भूतादिर्महतातथा ॥
॥ २१ ॥ बीजयथावात्यदलैर्व्याप्तमण्डन्तथापुनः ॥ तोयादिभिस्तथाव्याप्तम्ब्रह्माण्डमतुलन्विजाः ॥ २२ ॥ तदण्डमध्ये
स्वयमेवविष्णुर्ब्रह्मस्वरूपम्विनिधायकायम् ॥ दिव्येनमानेनसवर्षमेकंस्थितोग्रहीद्बीजगणंस्वबुद्ध्या ॥ २३ ॥ ध्यानेन
चाण्डंस्वयमेवकृत्वाद्विधासतस्थौक्षणमात्रमस्मिन् ॥ तदैवतन्मात्रगणैःसमस्तैर्गन्धोत्तरैर्भूरमुनैवसृष्टा ॥ २४ ॥ स्पर्श

का० ७२ स्यशब्दस्यसमस्तरूपग ॥ स्यगन्धस्वरसस्यचैषा ॥ आधारभूतासकलैः कृतायत्तन्मात्रवर्गैरखिलाधरित्री ॥ २५ ॥ जात
स्तदुत्थेः कनकाचलोसौजरायुभिः पर्वतसञ्चयोभूत् ॥ गर्भादिकैः सप्तपयोधयस्तुस्कन्धद्वयेन त्रिदशालयोभूत् ॥ २६ ॥ स्क
न्धद्वयेनापरदेशेन सप्ताभवन्नागगृहाणितानि ॥ पातालसंज्ञानिमहासुखानियत्रस्वयं स्यात्परतोमहेशः ॥ २७ ॥ तेजोग
णात्तस्य बभूव लोको यो सौमहर्लोक इति श्रुतोभूत् ॥ जनाङ्गयोभून्मरुतोऽथ गर्भादयानात्पोलोकवरो बभूव ॥ २८ ॥ अण्डोर्द्व
गत्यामभवत्तु सत्यम्ब्रह्माण्डखण्डोपरिविष्णुरच्युतः ॥ परम्पदय्यन्निगदन्ति धीराय ज्ञानगम्यम्परिनिष्ठरूपम् ॥ २९ ॥ एव वि
धाय प्रथमम्बभूव विष्णुस्वरूपी स्थितये स एव ॥ स्वयं समुद्धूततनुर्यतोयं स्वभूरिति स्याति मवाप विष्णुः ॥ ३० ॥ ततो भव
द्यज्ञवराहरूपी विष्णुर्भुवः प्रोद्धरणाय पीनः ॥ निमज्जमानां पृथिवीं समध्ये भित्वा गतो धर्तुमधोतिवेगात् ॥ दंष्ट्राग्रदेशे विनि
धाय पृथ्वीं स उद्धूतः सर्वमतीत्य तोयम् ॥ ३१ ॥ ततोऽभवत्सप्तफणान्वितो यमनन्तमूर्तिः पृथिवीं विधत्तुम् ॥ प्रसार्य शे
षोपि फणाः सवैषम्ये निधायैकफणान्धरित्रीम् ॥ ३२ ॥ दधारतो यो परितोयं संस्थितस्ततो त्यजद्यज्ञवराह ऊर्वीम् ॥ प्र
सारिताः फणाः सर्वास्ता सामेका तूपूर्वतः ॥ ३३ ॥ अपरापश्चिमायान्तु दक्षिणोत्तरयोः परे ॥ एकागता फणैश्चान्धामाग्ने
य्यामपरादिशि ॥ ३४ ॥ पृथ्वीमध्ये स्थिता चैकानैर्ऋत्यान्तस्य वैतनुः ॥ शून्यादिगवायवीतत्र ततो नद्याः स्थिताः क्षितिः ॥ ३५ ॥

पु०

अ. २५

सतुदीर्घतनुस्तोयेयदानन्तो न चाशक्त् ॥ कूर्मरूपी तदा भूत्वाऽनन्तकायमधादरिः ॥ ३६ ॥ अधो ब्रह्माण्डखण्डं
 पद्मिराक्रम्य कच्छपः ॥ ग्रीवाम्बित्यवायव्याम्पृष्ठेऽनन्तमधारयत् ॥ ३७ ॥ अनन्तः कूर्मपृष्ठे तु नवभिर्व्वेष्टनैस्तनुम् ॥ नि
 धाय पृथिवीन्द्रे सुखेनैव महातनुः ॥ ३८ ॥ ततः फणास्वनन्तस्य चलन्ती पृथिवी स्थिता ॥ वराहः कर्तुं मचलामचलामकरो
 दृढाम् ॥ ३९ ॥ मेरुं खुरप्रहारेण प्रकृत्य पृथिवी तलम् ॥ न्यखन्तः स विवेशाथ पृथ्वीम्भित्वान्तरन्ततः ॥ ४० ॥ योजनानां सहस्रा
 णि षोडशैरसा तलम् ॥ प्रविवेश महोऽशौ वराहाद्विप्रहारतः ॥ ४१ ॥ द्वात्रिंशत्सहस्राणि योजनानान्तु विस्तृतम् ॥ मेरोः
 शिरो भवत्तेन प्रहारेण द्विजोत्तमाः ॥ ४२ ॥ मर्यादापर्व्वतानस्य पार्श्वे पोत्री तदा करोत् ॥ यथा चलति नैवैष पर्व्वतः पृथिवी
 धरः ॥ ४३ ॥ हिमवत्पृथ्वीनाञ्च भागम्भागं स पञ्चमम् ॥ पदाक्षित्यन्तरञ्च केतुदुच्छ्रायप्रमाणतः ॥ ४४ ॥ ततो ब्रह्मा वरा
 हाय नमस्कृत्य महौजसे ॥ अर्द्धनारोऽश्वरुद्धाया देवदेवव्यजायत ॥ ४५ ॥ प्रथमञ्जातमात्रः स प्ररुरोद महास्वनः ॥ किं रोदिषी
 तितम्ब्रह्मारुदन्तम्प्रत्युवाच ह ॥ ४६ ॥ नाभदेही तितं सोऽथ प्रत्युवाच महेश्वरः ॥ रुद्रनामारोदनात्त्वम्मारोदीस्त्वम्माहाशय ॥
 ४७ ॥ एवमुक्तः पुनः सोऽथ सप्तवारान्नुरोद सः ॥ ततोऽपराणि नामानि सप्त ब्रह्माकरोत्पुनः ॥ ४८ ॥ शर्व्वम्भवञ्च भीमञ्च
 महादेवञ्चतुर्थकम् ॥ पश्चमञ्चोऽग्रमीशानं षष्ठम्पशुपतिं परम् ॥ ४९ ॥ मया यथा विभक्तस्त्वन्तथात्मास्वो विभज्यताम् ॥

का० त्वयापिभूरिसृष्ट्यर्थम्भवाँश्चापिप्रजापतिः ॥ ५० ॥ ततोब्रह्माद्विधाभूत्वापुरुषोद्वेनसोऽभवत् ॥ अद्वेननारीतस्यान्तुवि
 ७३ राजमसृजत्प्रभुः ॥ ५१ ॥ तमाहभगवान्ब्रह्माकुरुसृष्टिम्प्रजापते ॥ तपस्तप्त्वाविराट्सोपिमनुंस्वायम्भुवन्ततः ॥ ५२ ॥
 ससर्जसोऽपितपसाब्रह्माणम्पर्यतोषयत् ॥ तोषितस्तेनमनसादक्षंसृष्ट्यैससर्जसः ॥ ५३ ॥ सृष्टेदक्षेऽथदशधाप्रणतो
 मनुनाविधिः ॥ पुनरेवसुतानन्यान्ससर्जदशमानसान् ॥ ५४ ॥ मरीचिमव्यङ्गिरसौपुलस्त्यम्पुलहङ्गुत्तुम् ॥ प्रचेतसम्ब
 सिष्ठश्चभृगुन्नारदमेवच ॥ ५५ ॥ एतानुत्पाद्यमनसामनुंस्वायम्भुवम्पुनः ॥ यूयंसृजध्वमित्युक्तालोकेशोन्तर्द्धपुनः ॥
 ॥ ५६ ॥ वराहोप्यथपोत्रेणखनित्वासप्तसागरान् ॥ पृथिव्याब्जलयाकारान्ससर्जपरमेश्वरः ॥ ५७ ॥ सप्तधाभ्रमणेनासौ
 सृष्ट्वासप्ताऽथसागरान् ॥ सप्तद्वीपानवच्छिद्यपृथिव्यन्तन्ततोगतः ॥ ५८ ॥ लोकालोकाह्वयंशैलङ्कुत्वापृथ्व्यास्तुवेष्ट
 नम् ॥ लक्षद्वयोच्छ्रूतम्मानाद्योजनानांसमन्ततः ॥ ५९ ॥ सुदृढंस्थापयामासभित्तिप्रान्तेयथागृहं ॥ आदिसृष्टिरिय
 म्विप्राः कथिताभवताम्मया ॥ प्रतिसर्गमहवैक्ष्येतच्छृण्वन्तुमहर्षयः ॥ ६० ॥ इतिकालिकापुराणेषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ वाराहोयंश्रुतःसर्गोवराहाधिष्ठितोयतः ॥ प्रतिसर्गःश्रुतःसर्वैर्दक्षाद्यैर्व्यःकृतःपृथक् ॥ १ ॥ रु
 द्रोविशमनुर्द्धक्षोमरीच्याद्यास्तुमानसाः ॥ ययैसर्गम्पृथक्क्रुःप्रतिसर्गश्चसस्मृतः ॥ २ ॥ विराट्सुतोसृजद्वंश्यान्मनून्यै

मिचित्प्रोक्तयथागृहम्

पु०

अ.२७

७३

विवृततज्जगत् ॥ मनुःसप्तमनूत्सृष्टाचकारबहुशःप्रजाः ॥ ३ ॥ प्रजाःसिसृक्षुःसमनुय्योसौस्वायम्भुवाह्वयः ॥ असृजत्प्रथ
 मंषडैमनूत्सोथपरान्तसुतान् ॥ ४ ॥ स्वरोचिषश्चौत्तमिश्वतामसोरैवतस्तथा ॥ चाक्षुषश्चमहातेजाविवस्वानपरस्तथा ॥ ५ ॥
 यक्षरक्षःपिशाचौश्चनागगन्धर्वकिन्नरान् ॥ विद्याधरानप्सरसःसिद्धान्भूतगणान्बहून् ॥ ६ ॥ मेघान्सविद्युतोवृक्षाल्लतागु
 ल्मतृणादिकान् ॥ मत्स्यान्पशूँश्चकीटाँश्चजलजान्स्थलजाँस्तथा ॥ ७ ॥ एतादृशानिसर्वाणिमनुःस्वायम्भुवःसुतैः ॥ सहि
 तःससृजेसोन्यःप्रतिसर्गःप्रकीर्तितः ॥ ८ ॥ अन्येषण्मनवोयैवैतेपिस्वेस्वेन्तरेन्तरे ॥ प्रतिसर्गस्वयङ्कृत्वाप्राप्नुवन्तिच
 राचरम् ॥ ९ ॥ यज्ञस्यसम्भूतय्यैज्ञय्यैपम्प्राग्वंशमेवच ॥ धर्माधर्मौगुणान्सर्वान्वराहइवसृष्टवान् ॥ १० ॥ सुतान्बहून्स
 मुत्पाद्यदक्षोदेवर्षिसत्तमान् ॥ महर्षीन्सोमपादीँश्चबहून्पितृगणौस्तथा ॥ ११ ॥ सृष्टिम्प्रवर्तयामासप्रतिसर्गस्यसस्मृतः
 ॥ अजायन्तमुखाद्विप्राःक्षत्रियाबाहुयुग्मतः ॥ १२ ॥ ऊर्वोर्वैश्याःपदःशूद्राश्चतुर्वेदाश्चतुर्मुखात् ॥ ब्रह्मणःप्रतिसर्गो
 यम्ब्राह्मःसर्गःस्मृतस्ततः ॥ १३ ॥ मरीचेःकश्यपोजातःकश्यपात्सकलज्जगत् ॥ देवादित्यादानवाश्चतस्यसर्गःप्रकीर्तितः
 ॥ १४ ॥ अत्रेर्नेत्रादभूच्चन्द्रश्चन्द्रवंशस्ततोभवत् ॥ तेनव्यातज्जगत्सर्वसोस्यसर्गःप्रकीर्तितः ॥ १५ ॥ अथर्वाङ्गिरसी
 कृत्यापुत्राश्चबहुशोपरे ॥ मन्त्रयन्त्रादयोयैवैतेसर्वेऽङ्गिरसःस्मृताः ॥ १६ ॥ आज्यपाख्याःपुलस्त्यस्यपुत्राश्चान्येचरा

का०

७४

क्षसाः ॥ प्रतिसर्गपुलस्त्यस्यबलवेगसमन्विताः ॥ १७ ॥ काद्रवेयागजाअश्वाःप्रजाबहुतरास्तथा ॥ ससृजेपुलहेनै
 पसर्गस्तस्यप्रकीर्तितः ॥ १८ ॥ क्रतोःपुत्रावालखिल्याःसर्वज्ञाभूरितेजसः ॥ अष्टाशोतिसहस्राणिज्वलद्वास्करस
 त्रिभाः ॥ १९ ॥ प्रचेतसःसुताःसर्व्वेयैवैप्राचेतसाःस्मृताः ॥ षडशीतिसहस्राणिपावकोपमतेजसः ॥ २० ॥ स्वकालिनो
 वसिष्ठस्यपुत्राश्चान्येचयोगिनः ॥ आरुन्धतेयाःपञ्चाशद्वासिष्ठःसर्गउच्यते ॥ २१ ॥ भृगोश्चभार्गवाजातायेवैदैत्यपु
 रोधसः ॥ कवयस्तेमहाप्राज्ञास्तैर्व्यातिमखिलञ्जगत् ॥ २२ ॥ नारदात्तारकाजाताविमानानितथैवच ॥ प्रश्नोत्तरा
 स्तथैवान्येनृत्यगीतश्चकौतुकम् ॥ २३ ॥ एतेदक्षमरीच्याद्याःकृतदारान्बहून्सुतान् ॥ उत्पाद्योत्पाद्यपृथिवीन्दिवश्चसमपू
 रयन् ॥ २४ ॥ तेषांसुतेभ्यश्चसुतास्तत्पुत्रेभ्यःपरेसुताः ॥ समुत्पन्नाःप्रवर्तन्तेत्यद्यापिभुवनेषुवै ॥ २५ ॥ विष्णोस्तुचक्षु
 षोःसूर्य्योमनसश्चन्द्रमाःस्मृतः ॥ श्रोत्राद्वायुःसमुद्भूतोमुखादग्निरजायत ॥ २६ ॥ प्रतिसर्गोत्थयव्विष्णोस्तथाचापिदिशो
 दश ॥ सृष्ट्यर्थश्चन्द्रमापश्चादत्रिनेत्रादवातरत् ॥ २७ ॥ भास्करःकश्यपाज्जातोभार्य्याचसमन्वितः ॥ रुद्राच्चबहवोजाता
 भूतग्रामाश्चतुर्व्विधाः ॥ २८ ॥ श्ववराहोष्ट्ररूपाश्चप्लवगोमायुगोमुखाः ॥ ऋक्षमार्जारिवदनाःसिंहव्याघ्रमुखाःपरे ॥ २९ ॥
 नानाशस्त्रधराःसर्व्वेनानारूपामहाबलाः ॥ एषवःप्रतिसर्गोपिकथितोद्विजसत्तमाः ॥ ३० ॥ दैनानन्दनश्चप्रलयंशूणुध्व

पु०

अ.२७

७४

क्लृप्तशेषतः ॥ ३१ ॥ इतिकालिकापुराणे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ मन्वन्तरम्मनोःका
 लोयावत्पालयते प्रजाः ॥ एको मनुः सकालस्तु मन्वन्तरमिति श्रुतम् ॥ १ ॥ तदेकसप्ततियुगैर्देवानामिह जायते ॥ तैश्चतुर्दश
 भिः कल्पो दिनमेकन्तु वेधसः ॥ २ ॥ दिनान्ते ब्रह्मणो जाते सुषुप्सा तस्य जायते ॥ योगनिद्रामहामाया समायाति पिता महम्
 ॥ ३ ॥ नाभिपद्मप्रविश्याथ विष्णो रमित तेजसः ॥ सुखं शेते स भगवान् ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ४ ॥ ततो विष्णुः स्वयम्भूत्वारु
 द्ररूपी जनार्दनः ॥ पूर्ववन्नाशयामास सर्वम्भुवनत्रयम् ॥ ५ ॥ वायुनावह्निना सार्द्धं दाहयामास वै यथा ॥ महाप्रलय
 कालेषु तथा सर्वं क्षणत्रयम् ॥ ६ ॥ जनय्यन्ति प्रतापार्ता महर्लोकनिवासिनः ॥ त्रैलोक्यदाहसमये पीडिता दारुणाग्निना
 ॥ ७ ॥ ततः कालान्तकैर्मर्धेन्ना वण्णैर्महास्वनैः ॥ समुत्पाद्य महावृष्टिमापूर्य्य भुवनत्रयम् ॥ ८ ॥ चलत्तरङ्गैस्तोयैर्घ
 राध्रुवस्थानसङ्गतैः ॥ निधाय जठरे लोकानि मांस्त्रीन्स जनार्दनः ॥ ९ ॥ नागपर्य्यङ्कशयने शेते स परमेश्वरः ॥ शयानन्नाभिकमले ब्र
 ह्माणं स जगद्गुरुः ॥ १० ॥ संस्थाप्य त्रीणि माल्लोकान्दग्ध्वा जग्ध्वा श्रिया सह ॥ शेते स भोगिशय्यायाम्ब्रह्मणारायणात्मकः ॥ ११ ॥
 योगनिद्रावशज्जातस्त्रैलोक्यग्रासवृंहितः ॥ त्रैलोक्यमखिलन्दग्धय्यं दाकालाग्निना तदा ॥ १२ ॥ अनन्तः पृथिवीन्त्यक्त्वा
 विष्णो रन्तिकमागतः ॥ तेन त्यक्ता तु पृथिवी क्षणमात्रादधोगता ॥ १३ ॥ पतिता कूर्मपृष्ठे च विशीर्णैव तदा भवत् ॥ कूर्मो

शेतेनारायणोव्ययः ॥ २८ ॥ यस्मादयन्तुप्रलयोब्रह्मणःस्याद्दिनेदिने ॥ तस्मादैनन्दिनमितिस्थापयन्तिपुराविदः ॥ २९ ॥
 व्यतीतायान्निशायान्तुब्रह्मालोकपितामहः ॥ त्यक्तानिद्रांसमुत्स्थौसपुनःसृष्टयेहितः ॥ ३० ॥ त्रैलोक्यन्तोयसम्पूर्णश
 यानम्पुरुषोत्तमम् ॥ निरीक्ष्यवैष्णवीम्मायाम्महामायाञ्जगन्मयीम् ॥ ३१ ॥ योगनिद्रांसतुष्टावहरेरङ्गेषुसंस्थिताम् ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ चितिशक्तिर्निर्विकाराम्परब्रह्मस्वरूपिणीम् ॥ ३२ ॥ प्रणमामिमहामायायैयोगनिद्रांसनातनीम् ॥ त्व
 विद्यायोगिनान्देवित्वङ्गतिस्त्वम्मतिःस्तुतिः ॥ ३३ ॥ त्वंसृष्टिस्त्वंस्थितिःस्वाहास्वधात्वमिहगीतिका ॥ त्वंसामगीतिस्त्वन्नोति
 स्त्वंह्रीःश्रीस्त्वंसरस्वती ॥ ३४ ॥ योगनिद्रामहामायामोहनिद्रात्वमोश्वरी ॥ त्वङ्कान्तिःसर्वशक्तिस्त्वन्त्वन्तनुर्वैष्णवी
 शिवा ॥ ३५ ॥ त्वन्धात्रोसर्वलोकानामविद्यात्वंशरीरिणाम् ॥ आधारशक्तिस्त्वन्देवोत्वंहिब्रह्माण्डधारिणी ॥ ३६ ॥ त्व
 मेवसर्वजगताम्प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका ॥ त्वंसावित्रीचगायत्रीसौम्यासौम्यातिशोभना ॥ ३७ ॥ त्वंसिसृक्षाहरेर्नित्यासुषुप्सात्वं
 सुषुप्तिका ॥ पुष्टिल्लज्जाक्षमाशान्तिस्त्वन्धृतिःपरमेश्वरी ॥ ३८ ॥ त्वमेवक्षितिरूपेणध्रियसेसचराचरम् ॥ त्वमापस्त्वम
 पाम्मातासर्वान्तर्गतचारिणी ॥ ३९ ॥ स्तुतिःस्तुत्याचस्तोत्रीचस्तुतिशक्तिस्त्वमेवच ॥ त्वामहङ्किन्नुस्तोष्यामिप्रसीद
 परमेश्वरि ॥ ४० ॥ नमस्तुभ्यञ्जगन्मातःप्रबोधयजनार्दनम् ॥ एवंस्तुतामहामायाब्रह्मणालोककारिणा ॥ ४१ ॥ नेत्रास्य